Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Κρούσα

Κατάληψη Κρουσόβου

— Τ. Ζωγράφος
Ἀφήγηση τῆς κατάληψης Κρούσοβου (67 σελ)
12/11/1903
— Ἀποκόμματα ἐφημερίδων

12/11/1903

124

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Κροῦσος

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Κατάληψις Κρουσόβου ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ δολοφονικοῦ στρατεύματος.

Πρὸ τοῦ ἀναισίου τούτου γεγονότος, πρὸ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης νυκτός, καθ' ἣν τοῦτο ἔγινε, παρά πολλῶν ἐγείρθη καὶ ἐξεφράσθη ὑποψία περὶ μελλοντος πραξικοπήματος ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ Κρουσόβῳ. Ἐπιστέρησε δὲ ἡ ἔναρξις καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς Μιλεώσης διὰ τοῦ Μουτέρη ὑπέδειξαν τῷ ἔξοχῳ Νομάρχῃ Μοναστηρίου ἐπὶ τῷ ῥητῷ πάσῃ τὴν ἀταξίαν ἐνισχύσαι τὴν ἐν Κρουσόβῳ ὀλιγαρίθμῳ φρουρᾶν ἀποστείλας ὀπλίτας. Οἱ ἀγγελοφόροι δὲ καθ' ὁδὸν ἐπάθον μεγάλας ἀνωμαλίας ὑπὸ τῶν ἐν Κρουσόβῳ Βουλγάρων ἡρημένων εἰς τὰ ὅπλα ὑπὸ τοῦ πολιτάρχου, καὶ δι' ἑνὸς τῶν ἐμπιστοτέρων τῆς βουλγαρικῆς κοινότητος, ἵνα μᾶλλον ἐμπεδώσωσι τὰς ὑποψίας περὶ ἐπικειμένου φρικωδεστάτου πραξικοπήματος πάντων πεπεισμένων ἤδη, ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὰ πρόθυρα βουλγαρικῆς ἐπαναστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ. Καθ' ἣν μετὰ ταῦτα ἐσπέραν ἐγένετο γνωστόν, ἤμελλεν ἐξάγεσθαι τῶν ὁπλιτῶν τοῦ πολιτάρχου ἐν Μακεδονίᾳ φρίξασα ἡ 20ὴ Ἰουνίου. Ἐπιστεύετο δὲ ὑπὸ τούτων ὅτι ἡ Εὐρώπη εὑρισκομένη πρὸ ἡμερῶν καταστάσεως πραγμάτων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπρόκειτο ἄμεσον ἤδη χάριν σύνδεσμα καὶ φρουρὰν μέλλει πρὸς ἀποκατά-

όλων τῆς λέξεως ἐπ' ἀφορμὴ παύλου τῶν χριστιανικῶν ἡμερῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Βουγιάρων. Αἱ τοῦ γαμηλίου ἐφιέδες ἔδημερόνυκτο καὶ εἰς τὴν ἔρημον ἐρεσκοῦ τοῦρκικου. Τοῦτον ἡ γυναικοφοίνισις ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας ἤδρυε βραδύνη τῶν φορὰ ἀλλ' ἀμοιρμένων τῶν μέσων τῆς συμφωνίας, ὡς οἱ δημοσιεύομεν, μεγυρῶν κ.τ.τ. Ἀλλ' οὐχὶ ὡς ὑποφόρι/ον οἱ τοῦ γαμηλίου ὀφαδοὶ ἐφύλαξαν τὰ φρέσματα προφυλάξαντα ἀνυποφορίδους καὶ ἀντιπαραδόξους τῆς ἔμμονῆς τοῦ Χρυσοῦ κοινόβιου συμφορᾶς καὶ ἡμέρας, περὶ ὧν καλωτέρω. Προβαίνω ἤδη εἰς τὴν διόρθωσιν τῆς καλαμάρας τοῦ Χρυσοῦ, περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησαν ὅσοι ἀναμρίβειαν καὶ ἐφαρμόζουν τὰ προφορίσεις ἔρεσκοῦσαν πολλάκις.

Ἡ 20η Ἰουνίου σήμερον. Ἦν Κυριακή, ἡμέρα χαμηρά, ἡμέρα τῆς ἐξ γάμου, ὡς καὶ ἡ πρὸ ταύτης Κυριακή, καθ' ἣν ὁ λαὸς διανοίδαξε, μέρας ἐκ φιλαμένας ὑποψίας καὶ τοὺς προλοῦλας φόβους, εἰς τοὺς γάμους ἔδιον καὶ ἐμέρμνος. Καὶ εἰς τὰ παρατεθέντα δὶ δεῖπνα τῶν συμπρέντων καλὰ τὴν ἐπομένην ὑπῆρχε ἐνταῦθα συνήθεια ὅπου οἱ ἔχοντες μνᾶβη παραμένανε εἰς τοὺς μὲν μέχρι τῆς 5ης ὥρας τῆς νυκτὸς τοῦρκικῆ, ἄλλοι δὲ καὶ πέρα τῆς 6ης, ὥστε ἐξένετο ἡ ἀναίσιος ἐκείνη συνήθεια, καὶ καταπεθέντες ὑπὸ παντὸς μόγις ἠδυνήθησαν τῆς ἑπομένης (δευτέρας) ἀπαίδον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. Οἱ ὠμοὶ τῶν φιλοπόνων ἀπὸ τῶν μὴ παραμυθέντων εἰς τοὺς γάμους ἐκοιμήθη κατὰ τὴν δηθεῖσαν ἐκείνην διαμονὴν τῶν νύμφων, ὅπου καλὰ τὴν 6ην καὶ πλέον τοῦ μουνικίου ἀφυπνίσθησαν ὑπὸ ὀρυθρῶν καὶ ἐπανειλημμένων ἐκφωνήσεων τῶν ὄφλων τῶν ἡμερῶν τοῦ γαμηλίου προσ-

βαγόντων τὸ διοικητήριον, τὸ δημαρχεῖον, τὸ ἐπιμελητήριον, τὸν θέατρον κ.τ.λ. Οἱ ἐμπόροι κάτοικοι καὶ ἀρχὰς μὴ ἐννοήσαντες τὸν σκοπὸν τῶν βουλγάρων ἡγετῶν, μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ ἐξήγησιν ἐν τῇ διάρκειαν τῶν σκληρῶν καὶ τῶν ἐμφυλίων τῆς τούτων, ὑπέθεσαν συμφωνίαν ἴσως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου μετὰ τῶν ἡγεμονίας. Ἀπὸ τούτων ὅμως φανεῖ, τὰ ἐρευνητικὰ σύρρα μεμιγμένα μετὰ τοῦ προέδου τῶν ὀχλων καὶ αἱ ἀνθρωποκρουσίαι τῶν ἐμπορικῶν ἔπεισαν αὐτούς, ὅτι τὸ ἐπίθεσις τῶν ἡγεμονίας βουλγάρων καθὼς τὴν σφάγην, τὴν ἔνοιαν ἐξέτρεπε τύρκοι.

Τῶν ἡγεμονίας 200 ὄντων καθὰ λίαν ἰσχυρῶν, μέρος ἐπέλθη καθὰ τοῦ διοικητηρίου, κυρίως ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς σφάγης. Τὸ λοιπὸν μέρος ἐπέλθη καθὰ τοῦ θεάτρου, τὸν ἐς δὲ καθὰ τοῦ ἐμπορείου, καθὰ τοῦ δημαρχείου κ.τ.λ. Οἱ καθὰ τοῦ διοικητηρίου ἐφορμήσαντες ἤρχοντο, ὅτι ἤθελον εὕρη τὴν σάπλαν τοῦ χωροφύλακα κομμένον καὶ συλλάβη ἢ ἐμαρτύρουν τοῦτον ἐκ αὐτοῦ. Ὅτι ὅμως ἐμπορεύσαντο ναρκωθῆναι καὶ ἐν τῷ τῶν χωροφυλάκων νεκρομένων ἐν τῇ βρύσῃ τῆς Ἐμπορικῆς ἀπέναντι τοῦ διοικητηρίου ἐν ἀνάπλασιν 40 βημάτων, ὅπου ἴδον αὐτὸν ἐπιτυχόντος καθὰ τοῦ φρούρου τοποτάσαντος καὶ ἀνῆλθε πρὸς τὸ διοικητήριον, ὅπου εὐθὺς ἐπὶ τοῦ τοίχου τὸν λοιπὸν σάπλας χαβόλας τὰ ὅπλα ἅμα τῷ φρούρῳ πυροβολισμῷ. Ἐν τῷ διοικητηρίῳ εὑρισκομένων χωροφυλάκων σάπλας δίκην καὶ γυναῖκαν ἀνδίδασκε μυδικὸν φονεύειν. Πυροβολισμοὶ σαπλαχθεν ἐφοίβοντο, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἐμπορικῆς ἐμπορίας, ἣν ἤτοι ἔφασαν οἱ βούλγαροι, ἀπὸ τῆς ἐσπέρας προβήλη ἐν αὐτῇ περὶ τὴν 12ην ὥραν

ἐν ᾧ ἐλεγούντο οἱ δίκης. Μία μόνη βόμβα ἐρρίφθη κατὰ τοῦ δικαστηρίου. Ἀνοχωρησάντων τῶν χωροφυλάκων οἱ χηδεστάδαι ἔδωκαν τὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὅπερ ἀπελίφθη τοῦτο μετὰ τῶν παραπεμένων ἐγγράφων καὶ οἰκιῶν.

Παρὰ τὸ δικαστήριον πρὸ τούτου κατῴκουν ἐν ἰδιαίτῃ οἰκίᾳ δύο ἱεροφύλακες μετὰ συναρχόντων, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπετέθησαν οἱ χηδεστάδαι ἀπαιτοῦντες τὴν παράδοσίν των ἐπὶ ἀπειλῇ ἐμπορπισμοῦ τῶν οἰκιῶν. Ἐκ τούτων φαίνων ἐξῆλθε μόνος ἱεροφύλαξ περιδόδη μετὰ τῆς γυναικός του καὶ τῶν λοιπῶν περὶ τοὺς 5-6 ὡριδίων τέκνων ἐπὶ τοῦ ἐφίαλτος τῆς ἐμπορπισθείσης οἰκίας των.

Κατὰ τοῦ ἐγγράφου ἐπετέθησαν οἱ χηδεστάδαι περὶ τὴν ¾ ὥραν τῆς νυκτός. Ἐντεῦθεν ἔμενε μετὰ τῆς γυναικός καὶ τῶν δύο τέκνων του ὁ Ἰωάννης Ἰωάννης πρὸ μηνῶν μόνος ἐκδὼν βοηθὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐγγράφων Ῥαΐδε Ἐμέτδε. Ὁ Ἰωάννης Ἰωάννης καθ' ὑπνον ἐσπηνώθη ἔξωθεν διὰ πυροβόλου, εἶτα παραδοθὴς μετὰ τῆς οἰκογενείας του καλούμενοι νὰ διακύψῃ ἐκ τῶν χειρῶν τῶν χηδεστῶν καὶ πρωΐ ἐπὶ 10 ἡμέρας ἐξῆλθεν ὅλη ἡμέρα ὁ αὐτοκρατορικὸς ὄχλος. Τὴν γυναῖκα δὲ καὶ τὸ 14ετὲς θυγάτριόν του ἐφόνευσαν οἱ χηδεσταὶ σιγηρῷ δανάλῳ, ἐπ' ἀρσίαν φύσιν καὶ ἐπ' αὐτοβόρον ψυχὴν των διὰ τούτου δηλώσαντες. Τὸ πενταετὲς παιδίον τοῦ ἐγγραφέντος, οὗτινος ἐφόνευσαν, ἀνακομισθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ μικροῦ του σπιτιοῦ, μετὰ τῆς βασάνου καὶ τὰ δάκρυα, ἄλυτα ὑπὸ τῷ σιγηρῷ δανάλῳ αὐτῆς ἔχυσε μόνη περὶ ἕως ὥραν τῆς ἐσπερινῆς (δευτέρας) ἀνῆλθεν ἐν τὴν οἰκίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐγγραφείου, ἔνθα καὶ ἔμεινε ἕως-

μανῶν γυναικῶν ὑποψιῶν.

Περὶ τὰ τέλη τῆς φθινοπώρου ἐπέστη νυκτὸς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ διοικητηρίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, ξενοδοχεῖον τι καὶ οἰκίαν ἐν ᾗ ἦσαν 41, οἱ ἁπλοῖ Βούλγαροι ἐνίωσαν καὶ ἐτέρας δύο συναφεῖς οἰκίας ἐν τῇ συνοικίᾳ Μοναστηρίου, ἐν ᾗ μιᾷ τῶν ὁποίων κατῴκουν οἱ πεσόντες, ὧν εἷς μόνος παρῆν, ὁ τὸν θρόνον ἔχων ἀρχῆς, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ὁ τοῦ διοικητηρίου γραμματεὺς μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ δύο τέκνων, οἵτινες πάντες σφαγέντες ἐνεπλήσθησαν ἀσυγχώρητον αἵματος ἀθῴου.

Ἔνυκτα φρόβησαν εἰς ἀναζήτησιν τῶν χριστιανικῶν ὑποψηφίων. Τούτων ὁ ἱερομνήμων Ἰωακείμ ἐφόνευσε, ὁ ἀδελφὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ, ὁ διάκονος τοῦ Ἰακυδρομίου, ὁ ἱερεὺς καὶ ἕτεροι Ὀθωμανοὶ ἐν οἷς ὁ παραδυναστεύσας, μεθ' ἑτέρου χριστιανοῦ παρεδόθησαν εἰς τοὺς χηδαντάδες καὶ ἐνεπλήσθησαν ἐπὶ τῇ φόνῳ αὐθημερόν.

Φοβερὰ ὅμως συμφορὰ ἔμελλε περὶ τὸν δεκάτην μίαν τοῦ Δεκεμβρίου μεταξὺ τῶν χηδαντάδων τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοκαλορικοῦ δεκάτου γενεᾷ ἀντιδίκου εἰς ἓν ἐκ τοῦ ἰδίου τῶν χηδαντάδων. Οὗτοι ἅμα τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ βίᾳ εἰς τὰς θύρας τοῦ δεκάτου οἰκίας παραλορμάζαντες τὰ πομπώματα γυναικῶν δα καὶ ἀπ' αὐτῶν τῷ ἀπὸ προμαχώνων ἐνεργοῦντο διὰ τῶν παραθύρων κατὰ τοῦ δεκάτου ἀμυναζῆναι ἀλλὰ μάταιον. Ἵνα δ' ἐμπρήσωσιν αὐτὸν διέρρηξαν τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ παλαβώματα καὶ ἀφάψαντες τὰ ἐν αὐτοῖς τυμβία

στρατιώτες μεταφέρουν καὶ ἐλίγκωσαν αὐτὸ κατὰ τοῦ στρατῶνος διὰ τῆς συντόμου ἀνόδου τοῦ στρατιώτου, τὴν διεκρήσανε τὸν τοῖχον δύο ὑπερμεγέθων οἰκιῶν διεβίβασαν καὶ ἔδωσαν ἀνοδον αὐτῶν. Μέλλουν ὅμως ἐμποδίσουν καὶ τὸν Σκαλτσάδαν ὁπαδὸν δανανκοσαντῆς. Τούτων δὲ ἐγγυμένων δὲν ἔκαμον τίποτες τὰ τῶν παρακειμένων οἰκιῶν ἄρχοντες, ῥασιῶν κτλ. καὶ ἐνόψιον τοῦ σερνομένους ἀπεχωροῦσι. Τὴν ὥραν αὐτὴν καὶ ὁ εἷς τῶν ὑποστρατήγων τοῦ πασᾶ τοῦ Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ σώματος τοῦ διὰ τῆς ὁδοῦ μετὰ τῶν ὁποίων διαλαγὴν τοῦ 80 στρατιῶν χηδιῶν, ἔσωσεν ἴδιον τὸ μέλλον τῶν ἀμάχων τῶν διέβησε νὰ συμβῶσιν εἰς τὸν πόλιν οἰκιῶν ἐκείνες, λαμπίκια καὶ κυβερνίτους ὄχες, οἷον ῥάσιν, βαμβάκια κτλ. ὠφροῦσι δ' αὐτὰ σιτοπυρίματα ἄρριστον κατὰ τοῦ στρατῶνος καὶ μόλις οὕτω κατώρθωσαν τὴν συμφόρησιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑξῆς ὥραν. Δυσκόλως κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μόνον 18 στρατιῶται εὑρέθησαν εἰς τὸ στρατῶνι τῶν χριστιανῶν ἐκτὸς τῆς σύμπασης ἐν ἅπασι χωρίοις εὑρισκομένων. Ἄξια θαυμασμοῦ καὶ σοβαροῦ δικαίου ἐπαίνου ἔσχε τὴν ἡ γενναιότης καὶ τὸ ἀληθόμιστον τῆς ἑλληνικῆς ἐκείνης. Ἀντέστησαν γενναίως κατὰ τῶν ἀγρίων ἐπιδίωκτων καὶ τῶν ἀπείρων συρροβολισμῶν, καὶ ὡρὶ τὴν ἑξῆς ὥραν μ.μ. τῆς δευτέρας, ὁπὲ οἱ ἡμιλαντάρδαι κατώρθωσαν νὰ δίσωσι τὸ πῦρ εἰς τὸν στρατῶνα, οἱ ἀληθόμιστοι οὗτοι ἄνδρες κατὰ τὸν μυριαρίθμητον Μουσουλμάνων καὶ τῶν διακοσιοχιλίων χριστιανῶν ἐπὶ ἐγὰ διεκρήσανε τὸν πρὸς Ν.Δ. τοῖχον τοῦ στρατῶνος δι-ξυλον πάλιν διὰ τῆς καταπάσης ἐκτὸς ἑρῶν φουντιδίων, καὶ ἐκεῖσον τὸ ἐν τῷ ὠχυρώσαν Ὀθωμανικὸν χωρίον Ἀδελφοῦσι, ἔνθα ἐσώθησαν. Οὗτοι οἱ ἡμιλαντάρδαι Βούγαροι κατὰ 12 ὥρον μετεκίνησαν ἀντίθετον τὴν ὡρισθεῖσαν ἐκείνην μοῖραν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἐξόν-

το μέρος της σύμης Χρυσούβου και φρόσχοι ανυποχωρήτων συμφερόντων της ζημιάς αυτού ποινόβιλο. διά της ισχύος και ένοπλης βίας διαφυγήσων. Καλά την παλαίμαχη ταύτην του Χρυσούβου ήσαν εν μέν των Θερμιωτών, άνδρες μέν 18, εν των οποίων ζωής κατά την συμφοράν, 6 εσώθησαν, οι δε λοιποί σαρανδόβησαν και ανανδρώσων εφονεύθησαν, γυναίκες δε 2 μετά τέκνου επιάσθη. Εκ δε των χριστιανικών βουλγάρων εφονεύθησαν περί τους 16 και 27 έσφαγμένοι.

Διαρκούσης της συμφοράς των χριστιανικών μετά της μεταξύ ημέρας της 21ης Ιουνίου, οι εν Χρυσούβω θρόφρονες αυτών συνεπείσθησαν πρέσβυ να πληροφορηθώσι ανά ποίαν έρημον οδόν της νύκτος ευσήμως εξορμήσωσι σώζοντες και δαμοκρατίαν σύρρα καλούντες της νέου το πρόβλημα του φόβου διαλυόντα καθ' όσον εξήλθε των πυρπολημένων οικιών και συμπλοκή της κώλυσίας και σφαγιάσεως των χριστιανικών γυναικών ήδη πυρίων της νύκτος. Αλλ' ουδέν έδοκιμα να εξέλθη, καθώς δε εν τοις ανοικοδόμοις μέροις των οικιών των μετ' άγχους ψυχής και συγκεκαυμένης καρδίας έμενον. Προϊούσης όμως της ημέρας, οι εν ταις οδοίς πλησιάζοντες βαθύν διαλαμβάνα παρά των κατά την δίον Αμάνια δυσαίνων το σφαλαχθέν ουδέν εκ των εξόδων των, πρέσβυ να εισέρχωνται εις τας εξωτερικάς οικίας της καλουμένης νέου εμπούχων οικιών, όθι μη απεγνωσμένη απόνη δι' εμφορητού της οικίας, όθι δε δια δενάλου και άγρολα έτρεχε απεγνωσμένη. Εισερχόμενοι δε εύρισκον σώμα, φουσέκια, φυσίγγια και παουλίσου, βεγίδας, έρλον, σπίλας, σολά κ.τ.τ. Τουρκικά απαραίτητοι οι γενάδαι ούτοι έτυχαν, ώστε διασωθήσης απ'

ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν παλάμην τοῦ Χρυσοβούλου, παίοντες ἐκ νυχτός καὶ ἀόπλου. Τὰ ὑπλαῦδα ὅμως ὄργανα τοῦ δολοφονικοῦ πορισθέντα ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἔχον προδηλώσει ταῦτα τὰ συμβαίνοντα ἐν Χρυσοβούλῳ καὶ αὐτὸν ἐπόρμησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς ἐξουσίας ὀργάνων. Ἐμηχανεύοντο καὶ ἡ τῆς Ε. Α. Κυβερνήσεως ὀλιγωρία περὶ ταῦτα τῶν καμβανούλων χώραν πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν ἐνίκων τῶν συβεργικῶν ἀναμίξεων τὴν μεγάλην. Ἀνώνυμος ἐπιστολὴ ἐξ 100 αὐδεῶν τὴν ὑπαρξιν οὐ μόνον νὰ γνώσῃ τὴν νοῦ τῶν βουλευόντων παλάμην τοῦ Χρυσοβούλου καὶ τὴν διάνοιαν τῶν παραδοθέντων μὴ, ἀνάνδρως δὲ καὶ δημοσθῶς νὰ ἐπιβουλεύσῃ τοὺς ἐπιβουλευτὰς φονευθέντων συβεργικῶν ἀναμίξεων ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν βουλευτρίαν ἐν ᾗ ἐγένετο νὰ θρίψῃ καὶ σπλάγχνα τοῦτων νὰ φονεύσῃ καὶ βιβρώσῃ, καὶ οὕτω νὰ καταπαύσῃ καὶ παλαβρύσῃ τὴν παλαιχθονίου αὐτῶν ὀπωπὴν καὶ τὰ σπλάγχνα τῶν ὀχιδία. Ἄλλα ὅμως ἡ Μοῖρα τῷ Χρυσοβούλῳ ἐλιβρᾶ καὶ σωτηρία ἐπεφύκατεν.

Ὡς ἀνωτέρω εἶπον, οἱ βουλευταὶ σωζὰ παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων δι' ἀπιστίαν. Νοῦ ἓν μέρος τῆς διαμορφουμένης σωτηρίας ἀναμάσσοντι νὰ ἀποτιμήσῃ τὸν ὀφειλόμενον τοῦτον βουλευτὴν ἐν δίκῃ. Μυρίαι δὲ βασάνοι νοοβλάπτουσι οἱ ὄμβροι ἔχοντες ὅπως ἀναμάσσωνται νὰ παραχωρήσωσι ταῦτα αὐτοῖς μένωσι σῶοι ἄνθρωποι διὰ σωτὴν τῶν βουλευτῶν τὴν ἀξίνην μὴ νὰ ὀφείλωσι τοῦ ἐν τῶν χωρίων ὁρμορχομένου καὶ διὰ σχοίνων καὶ ῥοπάλων μόνον ὡπλισμένου ὁμόφρονας ἴων, ἀλλ' ἕτερον δὲ καὶ τοῦ ἐκεῖθεν Ἐμινὲφ Ἐλ καὶ Ῥουμούτου καὶ αὐτοῦ τοῦ Σίρβου τ' ἀφοσιώσωσι φοβούμενοι μὴ ὕβρεων ἀντίδοσιν ἀπίνεσι τῶν μετὰ ταῦτα ἀπαιτησόντων ἴων.

Εκλήθησαν χηδευταὶ καὶ ὁμοιόρουν ὅλην τὴν νύκτα ἐν ταῖς ὁδοῖς, κραυγὴν φοβερὰν μὴ γενομένην ἐξ ἀφορμῆς τοῦ θανάτου. Οὕτω τὴν 21ην Ἰουνίου ἐφάνη ἡμέρα ἀναρχίας καὶ ταραχῆς. Πανδοχεῖοι ἐκεῖ μὲν ἐκλείσαν τὰς θύρας ἑαυτῶν ἐμονόθησαν ἐν τῷ συνδρομῇ τῶν προερχόμενοι τῶν διαφόρων μερῶν καὶ ἄλλα ἐκ τῆς πόλεως ἐκταμένων συμμοριῶν, ἐν αἷς ὁποίων ὁμοῦ πᾶσα φοβερὰ ἐφοβήθη ἐφρύαττον ἐκ τὰ γρύσια τῶν οἰκιῶν ἐκείνην μέρη.

Ἡ αὐτὴ ἀναρχία ἐπεκράτησε καὶ τὴν τρίτην 22ᾳν Ἰουνίου. Οἱ χηδευταὶ ἄρχισαν καὶ δημόσιον περιφέρουν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὅλῃ μὲν φυροβολοῦντες καὶ τὸν θανατὸν τοῦ κακοῦ ἐκφέροντες, ὅλῃ δὲ ἄδοντες ἐπανεσταλικὰ ᾄσματα. Ἤρξατο ὁμοῦ τῶν ἀγαθῶν οἱ δημοσιεύτροι νὰ ἐξέρχωνται ἐνὰ τὰς ὁδοὺς κακὸν μὲν προφάσεως καὶ ἐν τῷ ἀγορᾷ, ὅπου συμπιόνονται καὶ ἀνεμισοῦνται. ~~Χαροκόψαμε ὁμοῦ δὲν ὑπῆρχον~~ Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διεδόθη μεταξὺ τῶν χηδευταρίων ὅτι κατεπρόδωσαν ἐν τινι οἰκίᾳ ἔξω τῶν χωροφυλάκων. Πολλοὶ τοιοῦτοι ὥρμησαν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο συροβολοῦντες κατὰ τῆς οἰκίας, ὅπου εὑρεθησόμενοι τὸν ἐκεῖ κατάσκοπον πρὸ ἔξοδον. Χαροκόψαμε ὁμοῦ δὲν ὑπῆρχον. Λοιπὸν δὲ τὰ ὄμματα αὐτῶν φυσίγγια ἐδεικνύοντο. Ἐκ τούτου διεδόθη ὅτι ὁ βοηθὸς ἐπιγραφεὺς ὁ διαμένων ἐν τῶν χειρῶν τῶν χηδευταρίων ἐδικάσθη εἰς τὴν ἔμπυρον οἰκίαν τοῦ παρὰ τὸ ἐπιγραφεῖον. Καὶ πρὸς κατάπαυσιν τούτου ὥρμησαν ἕνοπλοι χηδευτάριαι. Παρὰ πᾶσαν ὁμοῦ προσοδοιπορίαν ἐπιμαρτύρετο, ὅτι ὁ διαδὺς οὐδεὶς ὁ ἐπιγραφεύς, εἰμὴ καὶ δι' ὁμαλὰ μετενεχθέντα εἰς τὴν αὐτὴν ἐπὶ τὴν τόμον οἰκίαν ἐν τῶν ὀπισθίων αὐτῆς ἀπομουρίνων τοῦ ἐπὶ τὰς πυρκαϊὰς οἴκων. Καὶ καλὰ τὴν κρί-

ραν ἑαυτὴν εἰς δύρας τῶν οἰκιῶν τοῦ χωρίου, οὐδενὶ δὲ ποτὲ οὐδενὸς ἐπροξένησε κακὸν ἡ ἔοοδος, ἐκτὸς τοῦ ἐπιγουσι παραβίασιν τῶν θυρῶν καὶ διὰ τῆς βίας κομιζομένους χρυσαφικούς.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑαυτῆς ἔξοδον ἡ ἑαυτὴ τῶν φονευθέντων τὴν 21ην Ἰουλίου, χριστιανῶν τε καὶ Ὀθωμανίδων καὶ Ὀθωμανῶν, ἐγγὺς μικροῦ ἑκατὸν ἀριθμός, ὅλοι σχεδὸν μαλλιαγμένοι τὸν κόνιν καὶ τοὺς χοίρους ἐν λιμνοθαλάσσῃ. Πρὸς τούτοις ὁ περὶ τὸν Δραλίτσα κατὰ τὴν 21ην Ἰουλίου μαχόμενος ὁπλαρχηγὸς Πύλος Γούμης ἀπηγόρευε τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν ἕδραν πρὸς Ν. τοῦ Χρυσοβοῦ σημείου τοῦ χωρίου Ἰωάννου, ἐπειδὴ εἰς Χρυσόβουν ἀριθμοῦντο μετὰ 150 οἰκιῶν τοῦ αὐτοῦ χωρίου βουλγάρων ὠφθαλμένων δὲ ὅπου ἔτυχε. Ἀναχωρήσας δὲ ἀφῆκεν μεθ' ἑαυτοῦ ἕνα ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκτὸς τῆς κώμης διὰ νὰ φθάσῃ ἐκεῖσε πρὶν ἢ ἐπέλθῃ ὑπ' αὐτῶν ἡ φροδόλη. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὴν φρουρίαν εἶχε φονευθῇ καὶ ἕτερος παρ' αὐτὴν τὴν οἰκίαν του.

Θεμιτὸν νὰ μὴ ἀποσιωπῶ καὶ τὴν ἐγκάρδιον καταδρομὴν τοῦ ἐπιγραφικοῦ. Πάντες σχεδὸν οἱ χριστιανοὶ διερχόμενοι διὰ τοῦ ἐπιγραφικοῦ, οὐ μόνον ἄρρενες καὶ γυναῖκες βουλγάρων, αὐτίκα καὶ κατὰ τὴν 21ην ἐξῆλθον ἐκ φρουρᾶς αὐτῶν καὶ ὑποδοχὴν τῶν ἀρχηγῶν, ἐν καὶ βουλγαρόφωνος ἕλλην γίνονται ἐκτὸς αὐτοῦ διὰ τῶν παραδύρων ἐρωτῶντες πρὸς τὸ φροδόλη, συνάμα δὲ καὶ τὴν εὐκαταδεξίαν τῶν ὑβρεων ἐκφέροντες. Διαλαβὴ τῶν ἀνωτέρω καταδρομῶν ἡ μηχανὴ αὐτοῦ, ἐξήχθησαν τὰ σύρματα τῶν δύο ἐπιγραφικῶν γραμμῶν Μοναστηρίου καὶ Χρυσοβοῦ διὰ τῆς ἑνὸς τῆς κώμης καὶ διὰ ἑκατὸν μέτρων ἀποστάσεως ἀρκτῶν ὡρῶν πρὸς Ν. καὶ ὡρῶν 13. ἐδράσθησαν εἰς φάλαγγα μετὰ τῶν ἐπιγραφικῶν παραστάσεων καὶ

ἐρρίφθησαν εἰς τὸ πῦρ σάκκοι καὶ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ τελωνείου καὶ λογαριασμῶν ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς θύρας τούτου· καὶ τοῦ καφαρίου δὲ δύο ἐφονεύθησαν σπουδαίως οὕτω τὸν θάνατον ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτῶν μοιραῖα βασανισθέντες.

Ἀπὸ τὰς ὁδοὺς συνελήφθησαν μάλιστα γυναῖκες ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν, αἵτινες ταπεινῶς μετέβαινον εἰς τὰς ἐκκλησίας τὴν τελευταίαν καὶ τὰ τοῦ ἐσπερινοῦ. Ἀκριβῶς δὲ τὸ ἑσπέρας ὁ ἐσπερινὸς τῆς 22ας (τρίτης), δυσβάστακτος ὤρα τῶν χαροποιῶν εἴδωλον, οἱ πυροβολισμοὶ δὲ καὶ τὸ πρῶτον μέρος ἐπὶ τοῦ ὁμιλίας τῶν τηλεγραφητῶν πυροβολούντων κατὰ τὴν οἰκίαν ἐνέβαλον εἰς φόβον τοὺς παλαιοὺς καὶ ἔλαμψαν εἰς φυγὴν τὰς ἐν τῇ Ἑρμιονικῇ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησιαζομένας γυναῖκας.

Ἐν τοιαύτῃ ὡραιμάλων παλαιολόγου ἐσώρευον τὴν ὀλεθρίαν καὶ ἀλωνίσαλα καὶ σὺ ἀλαλίαν. Πρὸς ἀφοπλισμὸν τῆς λαϊκῆς ἐξόδου διεταγαὶ παρὰ τῶν ἀρχηγῶν, ὧν γνωστοὶ καὶ παλαιγηραμένοι. Πρὸς τοῦτο συνεμήδησαν τοὺς τῶν ἀρχηγῶν οἱ καὶ ὡραῖα φέροντες τὴν Ἑλληνικὴν, Ῥουμελιώτης καὶ Βουλγαρικὴν κοινότητος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἀρματωμένῃ, ἵνα ἐδημοσιεύθησαν αὐτοὺς τοὺς τῶν ἀρχηγῶν καὶ μέλλοντα, ἄλλα ἴδιοι τε καὶ ἄβουλοι. Ταῦτα ἐγένοντο τὴν ὡραίαν τῆς 22ας Ἰουλίου. Ἐνιοῦτες ἄνοντες μελέτησαν εἰς τὸ ἀρματωμένον οἱ ἐμπόλεις μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποφύγωσι τὴν ὡραίαν καὶ ταῖς διαταγαῖς τῶν τηλεγραφητῶν ἐνόπλων παρουσιαζόντων καὶ τοῦ ἐνόπλου συνοδίας ἀπομονωμένων. Κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀρματωμένῃ συνέδριαν ὡρούλεσθη καὶ ἐπιβήσῃ ἡ ἐμπορικὴ ἀναλάμψις ἐνταῦθα ὅτι τὴν ὡραιοτάτην τυφάνων ἀποτελούμενον ἐξ ὀκτὼ μιγῶν, δύο Ἑλλήνων, δύο Βουλγάρων καὶ δύο Ῥουμελιώτων, μὴ γνωστῶν τοῦ ὄντος τῆς Ἑρμιονικῆς κοινότητος ἀλλ' ὑπαρξάντων οὔσης. Ἀντὶ

ἐξ ὁμοιογενῶν ὑλῶν, ὧν ἡ ἔγκλισις, ὁ ἐνὸς ἑκατοστοῦ χιλιοστομέτρου. Ἀνελήφθησαν δὲ ἐν ἑνδεχομένῃ ἰσότητι καὶ παλμόνια, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἐπίτηδες ἀνοίκησαν ἅμα τὴν διαγύρισιν τῆς συνεδριάσεως. Τὰ παλμόνια ἐκεῖνα συνίστανο ἐκ δύο παραλλήλων ἐδῶν ψηλοφυλλαδῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἑκάστη ἐφερε ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας της ἑκατὸν ὁμοιόμορφα δόντια ἀπὸ σκληρὸν χάλυβα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δόντια τῆς μιᾶς ἐδῶν ἐφέροντο ἀπέναντι τῶν δοντιῶν τῆς ἄλλης. Ἡ ἀπόστασις τῶν δύο ἐδῶν ἐν τῇ ἀρχικῇ θέσει ἰσορροπίας ἦτο ἴση πρὸς τὸ ὕψος τῶν δοντιῶν. Ἡ ἀπόστασις τῶν ἐδῶν ἐμετρεῖτο διὰ μικρομέτρου ἀκριβείας. Ἡ ἀπόστασις τῶν ἐδῶν ἐν τῇ ἰσορροπίᾳ ἐκαλεῖτο ἐν τοῖς ἑξῆς «ἄνοιγμα τοῦ παλμονίου». Ἐν τῇ ἰσορροπίᾳ τὰ δόντια τῆς μιᾶς ἐδῶν ἐφέροντο ἀκριβῶς ἀπέναντι τῶν δοντιῶν τῆς ἄλλης, ἐν ᾧ ἡ ἀπόστασις τῶν ἐδῶν ἦτο ἴση πρὸς τὸ ὕψος τῶν δοντιῶν. Ἐὰν ἐν τῇ ἰσορροπίᾳ ἐκινοῦμεν τὴν μίαν ἐδῶν κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ βήματος τῶν δοντιῶν, τὰ δόντια τῆς μιᾶς ἐδῶν ἐφέροντο ἀπέναντι τῶν κενῶν τῆς ἄλλης

ἀνοδίγγοντο ὑπό τῶν ἀνταλάκων ἐντοπίων ἰδιαίτεροι ἐπί τούτῳ ὁρισθέντες ὑπάγγελοι, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς τάς οἰκίας ἑκάστου ἀνήγγελλον τήν βίαν ἑκάστου. Πρός δέ προσυμπόνεσε αὐτοῖς ναυτός, ἐδώδιμα, ἄρτος κ.τ.τ., καί ἐδίδετο ἀποζημίωσις τοῖς παρέχουσι ταῦτα.

Ἐκ τῶν μεταξύ τούτων οἱ τῶν ἐσχατιῶν ἀφορίζοντες καί τῶν τοῦ Ἀγγελίου διαμένοντες ἄρχηγοί ἀφίκοντο παρά τόν δημάρχου καί βιβλία τοῦ δημαρχίου καί τά τῶν ὁδηγῶν χρηματοκιβώτια τούτου εὑρισκόμενα χρήματα, ὅσα ἐκ τύχης ἦσαν. Ἐξ ἑνός προσώπου καί ἐκ τοῦ ἰνδιανικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐλήφθησαν χρήματα δύο καί ἀποζημίωσις, διά τῆς ὁποίας ἐδόθησαν ὀκτώ ζμέδηνοι παρά τοῦ πορτιλάου, ὅπως ἀκολουθήσωσι τόν παραδοθέντα αὐτοῖς.

Ἔχοντες καθ' ἑκάστην διάφοροι ὁδηγοί ἄρχηγοί (βοηθοῦντες ὑπό τῶν ὁριοθετῶν αὐτούς ἵππων ἀφίνοντο ἐνταῦθα καί προσυμπόνεσε ἐκ τῶν ἀναγκαίων αὐτοῖς ἐν οἷς καί ὁ νόμος παρά τοῖς γηθεντάρχαις ἀπαγχόνιον φέρειν τυγχάνει, ὅθεν ἐκ τῆς ἐκλαμπούσης παρά τήν βρύσιν Μουσία ὁρίου τῆς 1½ ὥρας πρός Β. τοῦ Χρυσοβόου ἀπέχουσαν. Καί ἐν τῶν πέριξ χωρίων προσοπόρχοντο, ὅπως ἐνωθῶσι μετά τῶν χηθεντάρτων, οἱ ὠφελοῦντες διά πεζέων καί ἱππέων. Οἱ τοῦ χωρίου Μουσίου ηὐδόκησαν εἰς τά ὄπισθεν ἐκβαίνοντα ἐνταῦθα καθ' ἑκάστην ὥραν ἡμέρας ἐλθεῖν, μή ἔχοντες δέ οὐ τοῦ πορτιλάου ὁπαδοί νά παρεύχωνται αὐτοῖς ὅπως ἀπαντήσωσιν αὐτούς. Οὗτοι δέ μή δυνάμενοι νά ἐπανέλθωσι διά τῆς δημοσίου ὁδοῦ, ἀλλά διερχόμενοι διά Ὀθωμανικῶν χωρίων, μεθ' δαιμόνων καί στενωπῶν ἀνιχνεύσαν ἐντεῦθεν δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀγνοοῦντες τό μέγεθος τῆς δυνάμεως των. Ἐνχρόνως ὑβρίζοντο ὑπό τῶν ἐνταῦθα διά τό ἐναρεσκόμενον αὐτῶν καί ἐχαρακτηρίζοντο ὡς οἱ χήριοι τῶν ἀνθρώπων ὡς ἀνιχόμενοι τήν δουλείαν

ἀνό τὴν ὀνοίαν τὸ πορπλοῦν χρῶμα νὰ ἀναμιχθῇ αὐτοῦ. Ἐμίλησα μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς τῶν μαθητῶν, ὅτι τὸ ἀπαραίτητον τῶν χρωμάτων τῆς ζωγραφικῆς ἔφερε τοὺς παλαιοὺς τοῦ πρωΐ, εἶτινες συνεβούλευον αὐτοὺς ὅσω μὴ βιασθῶσιν εἰς τὴν ζωγραφικὴν ὅσον, οὕτω ἡδονὴν θὰ εὑρίσκωσιν. Ἐγὼ δὲ νὰ χαμογελάσω διακρίνων τοὺς παλαιοὺς τοῦ πρωΐ, ἀλλ' ὑποκρίνεσθαι σωπῶ μόνον τοὺς μαθητὰς αὐτῶν ὅτε ἐς τὴν ἐξέδραν, παρὰ τὴν ἐπιμελείαν παρ' αὐτοῖς γνώμην ὅτι οἱ μᾶλλον παιδιῶδες καὶ ἐνδυναμωδέστατον ὑπάρξει τοῦ δημοσιογραφικοῦ μαθητάτου, ὁ συντηρούσης παλαιόμενος μέρος εἰς τὴν διορθώσεων τούτου (διὰ χόρτον φαίνεται) ἐκεῖνον οἱ τούτου πάλαιοι εἰς καὶ οἱ τῶν βιβλίων, ὅλιο καὶ ἀχρεῖος.

Ἕνα μοιρὸν τῆς ἐμμίσου ὥρας συμπεπλεγμένα ἐν ἐπιπέδῳ σιδηρουργεῖα χρῶμα τὸ πορτοκαλὶ πρὸς παλαιοῦ φυσιγγίων, ἐπιδιόρθωσιν ὥρας πιπαλαμένων ἢ μιλαμένων αὐτῶν εἰς ὀπισθόμενα κ.τ.λ. ἵνα παλορθώσωσι τὸν ἐξοπλισμὸν ἐνίων χωρικῶν. Οἱ ταῦτα ὅμως παλιμβαλόμενοι ἀπελύχανον, καὶ ὡς ἐκ τούτου μικρὰ ἀνωφέλειαν παρεπιπτόντως μιλαμένων ἀπολαντερνῶν ἐφορίων τῶν ὁμίλων ἀνὰ θ μόνον φυσίγγια. Καὶ ἡμβόλα δὲ ἐκ πορφυροῦ πιρασίας παλιμπύασαν, δι' ὧν ἐσπώνον οἱ μικκάδαι νὰ δομῶσι τὰ ἡμβόλα ζερβὸν τοῦ αὐτομαλορικοῦ ὁμαίου. Ὅσοι ἐμπνία! Τὴν 25ην Ἰουλίου, ὅτε ἤμεθα νὰ δομπάσωμεν τὸ ἀριστον ἡμεβόλον, δημόσιος κύριος ἐκάμνε τοῦτο ἀνὰ τὴν ὁδὸν καὶ συνέλαβε τὸ μὴ ζορμᾶσθαι ἐκ τοῦ πρόσω. Τελείως ὅμως τοῦ συρὸν παλιδρομιαίσθη τὸ πιρίεμον τοῦτο ἡμεβόλον, ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν παλαμπάσθη καὶ δύλιρον καὶ ζαίνον μέχρι τῶν ἐξ, ἵνα ὅμως ἤμεναν ὅλων ἔτοιμα πρὸς δόξαν τῆς βουλγαρικῆς μεγαλουργίας.

Οἱ χολαντέρνοι καθ' ἑκάστην ἐμπνέοντο ἐν αὐτῇ ὅσον ἐλα-

μένοι δίσοι περὶ τὸ Χρυσόβουν. Τόσον ὅμως ἀσύγχρον ἦτο μοναστήριον οἱ εἰκὼ τῆς δυσμῆς καὶ τοῦ αἰρόμου ἀνωφελεσθένεις ὁποῦ αὐτῶν, ὥστε μόλις ὀλίγοι ἐμοναστάθησαν, ἵνα συντηρήσωσι αὐτὸ νὰ διαμένῃ τὸν δίκιον ἀπὸ τοῦ αἰρετικοῦ φόβου, ἄλλοι μὲν τοῦ δίκαιου χάρτου ἢ τοῦ αἰρετικοῦ δὲ ἄχυρον, ὅπως αὐθηλοποιήσωσιν οὕτω τὴν ἀγνοίαν βαθείας ἐν τῇ αἰτίᾳ διανοίᾳ αὐτῶν.

Οἱ ἐναῦθα μοναστάρται παραλαβόντες τὴν Χρυσόβουν ἀνθαίρου καλαθεσίαν ἀπὸ τὴν καλαίμησιν αὐτῶν, ἀρχὰ καὶ ἀσυμφωνίαν ὡρὸς ἐπαφρόνων ἐκ τῶν περιφόβων καλαίων διεφύλλων ἀπὸ τὴν δευτέρας ἔδη. Τὸ Μοναστήριον καθ' αὐτὸν ἐπορισμὸν ἀπὸ 15000 μοναστάρτων μὴ ἐπιφωνίων τὴν ἀναγκὴν ἐμπορικάλων καὶ ἐφοδίμων. Μὴ ὑπάρχον δὲ ἴπανὸν ὁραλὸν τουρκικὸν πρὸς ἀπομάτρονον ἐκείνων ἔμελλεν ἡ ἀνάγκη νὰ παραδοθῇ ἐξ αὐτοῦ βιαζομένη ὑπὸ τοῦ χωμοῦ. Ὁ ἡγούμενος δὲ τῶν Ῥώσσων ὡρόσφατον Ῥοδιόφοιτον ἐχαιρεκτίσθη ὑπ' αὐτῶν ὡς μέγιστος φοντεμένον νὰ ἀριθμηθῇ μεταξὺ τῶν αὐτοκρατόρων αὐτῶν ὡρὸς καλάδεσιν τῆς σεβαστῆς τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, μέλλον νὰ φρουρεῖσθαι μὲν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, τοῦ ὡροβλήτου τῶν σκλάβων αὐτοῦ ἀδελφῶν χριστιανῶν Βουλγάρων. Πρὸς δὲ ὅτι ἀμφιβολοὶ Βούλγαροί τε καὶ Σέρβοι μετὰ ἐδηγοντῶν ὑπερέβησαν τὰ σύνορα τῶν ὁμόρων τραπέζων καὶ μὴ ἐπόρησε αὐτὸ ἀφίκοντο τῇ βεβαιοῦ, ὅσον δὲν μελλὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἔμελλον νὰ φθάσωσιν ἐναῦθα πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ σεμνοῦ τόπου. Καὶ ὁ πρόεδρος καθ' αὐτὸν τὴν προμνημονευθέντος, δὲν ἐδηγήθη δὲ ὀνυχρόνως, ὡς καλὰ πρῶτον δίδωσιν, διότι πρέπει νὰ ἀφίσῃ τὸν αὐτοκρατορικὸν ὁραλὸν πρὸ τοῦ Χρυσοβούλου, ἵνα ὡροσβάλῃ αὐτὸν εἰς τὸν ὁποῖον καὶ δόξῃ μελλὰ δύο ὡρῶν. Οὕτω τοὐλάχιστον ἐξεφράσθησαν οἱ τοῦ πρέπει καλόμοι. Τὸ φανλαστομβολό-

μόνον ὅμως ναῦλον ἦν, ὁλοχλήρους ἔμπορους ἀνάρπαστον καὶ ἐφυλάκισαν εἰς Ἰωάννινα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐχαρίσθησαν μετὰ ἀμοιβαίου συμφωνίας εἰς ὑποδεεστέρους βαθμούς, ὅτε ὁ ὑπὲρ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς Μακεδονίας εἰσῆλθε τὸν μονὸν ὅτε διέμενον οἱ ναῦλοι τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας ἐν ἐμπορικῇ συναναστροφῇ καὶ τῶν εὐγενῶν χριστιανῶν τῶν ὁμόρων τραπεζῶν Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Σερβίας. Καθ' ἣν μάλιστα ἡμέραν ἡ γυναῖκα περὶ καταγγελίας τῶν Ἰωαννίνων ἀγγελία διεδόθη, ἀμφάλλου ἦν ὁ δρόμος ὑποδουναυμοῦ τῶν ἡμεταναστῶν καὶ τῶν ὁμοφρονούντων αὐτοῖς Βουλγάρων. Ἠκούοντο ἀνὰ πᾶν ὀδοῦ τὰ « καλὴ μέρα, μιὰ σου, ἡμᾶς τὰ νέα, οἱ Ἕλληνες τὰ Ἰωάννινα » Καὶ τοιαῦτα ἐμπιστοσύνη παρὰ τῶν ἰδίων Βουλγάρων ἐπεκράτουν. Τοιαῦτα καλὰ πᾶν ἀπαισίου ἐκείνας ἡμέρας διήρχοντο. Καὶ οὐδὲν ὅμως ταῦτα παρεδίχοντο οἱ ἱερεῖς, οἱ συνεχῶς τὰ πραγματα προτείνοντες Ἕλληνες καὶ ἀγροῖαν τὴν καλαίδεσιν ἀνωρύοντες, τὸν αὐτοχρατορικὸν δὲ θρόνον ἐναγωνίως περὶ ἀναγγελίαν ἀπὸ τῶν ἡμεταναστῶν ἀναμένοντες. Οἴμοι! ὁ τελευταῖος οὗτος παρὰ προσδοκίαν ἦμελλε νὰ ὑπερβῇ τὴν παροδίαν τῶν Ἑλλήνων Κρουνοβιτῶν διὰ τὸν ἐμφορούμενον, τὴν δηώσιν, τὸν φόνον, τὴν ἀλιτρώσιν, δεινὰ οὐδὲ ἐν ἦν ἐφαντάσθη τινὸς δυναμένου νὰ ὑπερβῇσιν.

Περὶ ὥραν ἕνα τὴν ἀναλίσκω ἀναιδῶς διαδιδομένων θρύλλων ἤδη ὅλα καλὰ κομμάτια ὁδοφαντῶν χωρίων ἐπατήθησαν οἱ ἡμεταναστάσιοι καὶ ἐνὰ μὲν ἀπεπέμφθησαν, ἄλλων δὲ τοὺς καλοίκους ἐξεδίωξαν, ἄλλα δὲ ἐφυλάκισαν. Ἐν τούτῳ τὸ μόνον ἀηδὲς ἦν ὅτι ὁπωσδήποτε ἕνα τῶν χωρίων ἐκείνας ἡμερῶν ἡ ὥρας πρὸ Ν. τοῦ Κρουνοβίου διήρχοντο καὶ ὄχλος ἐκόμιζε ὁ ὑπαρχηγὸς Πάνος Τούμης καὶ γαυρικῶν μετέφερεν αὐτὰ ἐν τῷ ἐνταῦθα θρανίῳ. Οὐδέποτε ὅμως ἐτόλμησαν νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἔφοδον καλὰ Ὁδοφαντῶν

χωρίων καὶ νὰ παλαιοτέρωσιν αὐτοί. Δούλωναν παρὰ ἐντὸς μόνον τὴν παράδοσιν, ἄφορ δὲν ἐπέτυχον ἐνοπλῳ ἐν τόξῳ.

Πρὸς συντήρησιν καὶ διατροφὴν ἐκ τῶν χηλαντερτίνων σωμάτων ἐκ τῶν παλαιοτέρων εἰς τὰ ἐσώτερα σπήλαια, ἔνθα ἐπικρατεῖ ἡ μεγαλυτέρα σπηλαία[1], μεταφέρονται τὴν διαλαμπὴν ἐκ τῶν ἀρχηγῶν καθ' ἑκάστην εἰς Χρυσόβουν ἐκ τῶν ὡρῶν χωρίων τροφία οἷον ἐλαιόδεμνα ἐν τοῖς ἐκτὸς ἀμπελῶσι. Τὰ δὲ ἐμπορεύονται παρὰ τὰ ἐκ τῶν βιομηχανιῶν, ἐκ ὧν ἀγοράζουν τὰ ὑφάσματα, εἰς ἃ ἀγοράζει ἐκ τοῦ μοναστηρίου καὶ ἐκ τῶν χωρίων, μεθ' ὧν ἡ συναλλαγὴ τῶν ἡμέρα. Ἡ ἀγορὰ ἐκ Χρυσοβούλου καλὰ τὴν διακεκριμένην χηλοπραλίαν τὴν γεμάτη ἐκ εἰς τὸ ὑφάσμα, ἐκ δυο ἐκ μόνον ἑνὸς ἐργαστηρίου ἀναχθέντων καλὰ τὰς ἐμπορικὰς τῆς παλαιότητος ἡμέρας. Οὐδαμοῦ ἐκ χωρικοὶ προσήρχοντο, ὁδωρικοὶ ἐνοπλῳ ἐν τόξῳ οὐδόμῳ, ἐκ τῶν μεγαλοτέρων ἐκ οἷον χωρικῶν βουλευτῶν. Τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἐζήτουν τὴν ἄδειαν ὅπως μεταβῶσιν εἰς Περγαμόν, Μοναστήριον καὶ χωρίον ἕνα, ἀλλ' αὐτοπρόσωπα ἀπορρίπτο τοῦτο σοῦ ἡ ἔξοδος παρὰ τῶν ἀρχηγῶν. Ὁ ἀριθμὸς ἐκ τῶν ὡρῶν ἐκ Χρυσόβουν κυριευομένων χηλαντερτῶν, ἐν ἐζήτησε ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἀποδιδομένων αὐτοῖς τροφῶν, συνεποσοῦτο εἰς 800.

Πρὸς προμήθειαν ἐκ τῶν ἀναγκαιούντων δι' αὐτοὺς τροφῶν, ὅπως π.χ. ἀγοράζοντο κρόμμυα. Πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς 26ης Ἰουνίου διατάσσει ἡ ἀνωτάτη ἐκτροφὴ ὅπως συγκέντρωσι παρὰ διαφόρων κτημάτων ἐκ τῶν ὡρῶν ἐκείνων τῆς περιφερείας Κουκούλου ἀπὸ 5 μέχρι 30 χιλιάδων ὀκάδων. Δι' ἀποδέσεως χρόνου τὸ παλαιὸν ἔμβλημα καὶ ὑπογραμμένην ὑπὸ ἐκ μελῶν τοῦ ἐκτελεστικοῦ. Τὴν ἀνωτάτην ἐκτροφὴν ἀποφασιστέον ἐκ ἐν-

1. Σπήλαια ἀπὸ ἐκ ἐκείνων ἐμπορικῶν ἀναγκαίων ἀνωτάτων μέχρι 3 ἡμερῶν.

ἐμὴ ταύτην, ἐξέρχην νὰ ἐπὶ τῶν μηδιαπλεμπτῶν ἔτερα ἐκστρατεία ἐπὶ ἐμοῦ Βουλγάρων. Ἅμα τὴ ἀναλάβει ταύτης προσεγγίζουσαν οἱ ὑποδεικτῆς ἐπιτέλεσαν καὶ διελάχθησαν νὰ μεταφέρωσι τὰ χρήματα συμφώνως τὴν διδομένην ὑποδείξει. Ὁ ἀνδιαλάμενος καὶ ἀποφασίσας τὴν ἀγαμφωμένη καλῶς ἀπεμπὸν καὶ βαταίσωσι ὕδρια τοποθετήσωσι ἐν τῷ ἐκστρατῶν. Ἐντὸς δύο ὡρῶν ἀπὸ τῆς αὐτόθεν ἐκαστος τῶν βυθισμένος νὰ φέρῃ τὰ χρήματα εἰς τὸ στρατηγεῖον, ἐν ᾧ ἐμφανίζῃ τοῦ ὑποίου διὰ τῆς προσόψεως τοῦ πώδωνος τοποθετήσῃ ἐνώπιον τῆς ἀγνώστου ὑποδοχῆς ὡρὸς ἀγνοεῖ. ~~Ἔκαστος τῆς μηνιαῖας καὶ~~ αὐτοὶ οἱ ἐπιφορτίσαι ἐδουλεύοντο εἰς τὴν ἐξέρχεσιν ὡσοῦ 10 καὶ τὸ καὶ 30 χρῶν. Καὶ ὅμως ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς Βουλγαρικῆς ἀφροσύνης ὡσοὶ ἄνομοι καὶ ἀδιάφθαρτοι ὡσοὶ ἀναμιάθησαν νὰ ὑποδεικνύωσι τὰ ἀφανισμένα τῶν εἰς βαρεῖαν ὑποδείκνυσι, ὅπως ἐξέρχεσιν ἐντὸς δύο ὡρῶν τὸ ὑπὸ τῶν μηδιῶν ἀναπτύσσεται ὡσοῦ, ἀπλαμβάνομενοι ὑπ' ἐμοῦ διὰ πλοιαρῶν ὕδρων διὰ τὴν βραδυτῆτά των. Ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἐπὶ τοῦ ὑποῦ τῶν ἐπλημμύρων ὑριστάτος ὡσοῦ ἐπὶ 771 χρῶν Ὀθωμ. ἀνήλθε καὶ ἄγγας 250 χίλιας, καὶ οὕτω τὸ ἀναμεῖν ὡσοῦ ἐν διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες Ὀθωμ. χίλιας.

Τῇ 26ῃ Ἰουνίου ἐπὶ διαλαμῇ τῶν ἀρχηγῶν ἐπλάγησαν οἱ ἐπὶ τροποι τῶν ἐπιμηνῶν νὰ ἐπιμείνωσι μέχρις ὁρὸς εἶχον μνημονεύσει ὑπὲρ τῶν πεσόντων καλὰ τὴν συμφωνίαν τῆς 21ης Ἰουνίου. Τῇ δὲ Κυριακῇ τῆς 27ης οἱ μελαβάντες εἰς τὴν ἐπιμηνίαν εὗρον δύο σειρὰς ἐνόπλων μηδῶν, τοὺς ὁποίους ὁρῶ ἐπίδειξιν ἔχον ὅπλων ἐν αὐτῇ. Μετὰ τὴν ἐορτικὴν ἀναμονὴν οἱ ἱππεῖς διεπάρθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ βουλγαρικὸν στρατόπεδον καὶ ἤρχισαν τὸ μνημόσυνον. Καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιπαρατάξεως ἐαυτῶν διελε-

μὴ ἀντίδικ ὁ ναυτοδίκαιος κ. Γερμανὸς ἀντιπροσώπευσε τὴν Α. Ε. τοῦ Μητροπολίτου Πρωτῶν κ. Ἀνδρέου. Τὴ θέσι ὅμως ὑπέστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ ἄπαντες μετέβησαν ἐκεῖ προσκομισθέντων τῶν ἐνόπλων μεταφορικῶν καὶ ἐκεῖ ἀνέμενε τὸ μνημόσυνον ἀποστόλου. Μετ' αὐτοὺς ἐφθάνετο οἱ Βουλγαρικοὶ μετὰ τοῦ ἱερέως των καὶ μετὰ τούτους οἱ Βούλγαροι, οἵτινες ἐκ τοῦ πλοίου ἔφερον τὴν ἐπιμνημόσυνον ἀποστολίαν, μεθ' ἣν ἐκφωνήθησαν λόγοι ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Κάρλοβ καὶ τοῦ ὁρκωμοσιοῦ τοῦ ἐπτανδρικοῦ βουλγαρικοῦ οἰκογενείου Ἄζωφ. Τὸ περιεχόμενον ἀμφοτέρων τῶν λόγων περιχαρακτηρίζει ἡ τοῦ ἑξῆς: «Πέντε αἰῶνες δουλείας ἀόκνως δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐξαφανίσωσι τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, οὐδὲ ἐξέβαλε τοῦ ὑψίου σάρκα ὀστοῦν τὸ σῶμα. Ὁ ἀγὼν ἦτο ἱερός, ἦτο καρτερικὸς ἐν τῇ δουλείᾳ τοῦτο καὶ τὸ ἔργον μας δὲν ἔληξε τότε ἐπιτυχίᾳ. Οἱ ὁπλῖται δὲν ἀπέθανον, ἀναστηθέντες, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐγράφησαν ἐπ' ἀνεξιτήλοις γράμμασιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν. Κάτω ἡ Τουρκία, κάτω ὁ βαρβαρισμός, ζήτω ἡ Μακεδονία.».

Ἐν τοῖς λόγοις τούτοις διακαίνεται ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ὁ κακεντρεχὴς σκοπὸς τοῦ ναυαρχίσκου. Οὐδεμία μνεία ἐγένετο τῶν ὀπλιτῶν τῆς Μακεδονίας ἑτέρων ἐθνικοτήτων, αὐτὴ καὶ ἐκείνων ἦτο ἡ ὁρμὴ τῆς μητρὸς Μακεδονίας. Καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ πυροβολικοῦ ἐκφωνεῖσα ἀναχώρησις τῶν ἱερέων τῆς Ἑλληνικῆς ποιητόκλητος ἀποστοδυνομένων ὑπὸ ἴσων περίπου ὀφλῶν χίαν δυσμενῶς ἐκφοβιάσθη. Ἤδη αἱ ἐκφράσεις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ τῆς ναυτικῆς ἀναταραχῆς, ὑπαγορευόμεναι ἐκ τῆς Βουλγαρίας, ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ δημοσιογραφικοῦ κόσμου, καὶ ἐκ τούτου ἐξ ἰσχυροτάτου κοσμικοῦ ἐπὶ ἔδρας ἔχοντος ἐν τῇ ἰσχυρᾷ τοῦ Βορρᾶ αὐτοκρατορίᾳ. Ἀνωρθοῦντο πρὸς τὴν ἀληθῆ

μέρας καὶ οὐδὲ δικαίωμα ἔχουσιν ἐπὶ τῆς χώρας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τῆς πρώτης πατρίδος, τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας. Ἂς μὴ θαρρῶσιν οἱ πρόκριτοι τόδινα καὶ φαγάμελα, οἱ ἐπίσκοποι των ἔδωσαν διαβεβαιώσεις καὶ ἐνυπόγραφα, ὅπως μὴ κυριεύσωμεν πρώτα ἐνὰ μικρὸ τμῆμα ἀνέμπτως νὰ ἴδωμεν τὴν πατρίδα πρῶτ' παλαιοσλαυϊκὴν νὰ τοῦ εἴπωμεν τοῦ Γρούμπου ἐπωμόνων, ὁποὺ ὁ ὄχλος πρῶτ' ἔβλεπε ἀντικατόρθωμα.

Ἡ παλάτσα τῶν Ἑλλήνων χρονοβούλων τὴν ἐγειναὶ πλημμυρισμένων ἀπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἀναμασσομένων νὰ ἀνάψωσιν τὴν ἰδέαν ἀναπτύσσων των. Κρημνοσύρτες ἀνήμερον τὴν ἔμφασιν τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου, ὃν ἐδίωρον ὡς ἄγριον σωτῆρα, μίγγοντα νὰ ἀναμμάξῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην παλαιάτσα.

Καλὰ τὴν 9ην ἡμέραν τῆς παλαμήσεως, τῇ 9ῃ Ἰουνίου, παρεμπρόσθη θρόνου τὸ δίωρον ἄπιχον πρὸς Α. ἐν τῇ πλατείᾳ χωρὶς Χριστοφόλαν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ δίκῃ Ἅγιος θρονοπλατσώνων ἡμελανιαρίων, συμμένων εἰς διαφόρων ὡραίων θρόνων. Ἡ ἔθνος ὡς ἀόρατον διεδόθη ἀνὰ τὴν φάμη, ἐκεῖνα δὲ συμένους παλήμαν τοῦ ναΐδαν. Οἱ ἡμελανιάρται ἀμα τὴν ἀγγελίαν ἐαυτῶν ἤρχετο φρονηματισμένοι διὰ τὴν, ἀνεχώρουν. Ὡς 30-40 πεφοβισμένα διὰ σύμπων ἀγιόρων ἀπολάμπουσιν ὡς τὰ ὀρὸ τὸ ΒΔ. χωρία. Οὐδὲν δὲ περὶ τὴν ἀναχωρίσιν των ἐσκοπεύοσαν, οἱ δὲ φυγάδα τὴν ἐαυτῶν των πάντων ἐδιώρισαν κύριον, ἐννοούμενοι μὴ οἱ ἡμελανιάρται γενοδῶσιν ἐνδυ τὴν φάμη, ὁποὺ ὁ κίνδυνος αὐτῶν δὰ ἦτο γενικὸς καὶ ἀναπόφευκτος. Οὕτω ἐπεσκόπησε τὸ φαινόμενον τῶν φυγάδων, ὅπως μὴ ὀχυρωθῶσιν οἱ ἡμελανιάρται ἐνδυ των σπιτῶν ἡ περιοδικὴ ἔμφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου, ἡ μονὴ πάλαι τὴν 25ην Ἰουνίου.

Ἐμφάνισις τοῦ αὐτομάτου θεάτρου.

Τὴν ἐπομένην Τετάρτην 30ὴν Ἰουνίου, περὶ τὴν 3ην ὥραν τῆς ἡμέρας, ἐπῆγα τοὺς τρεῖς τῶν ἡμετέρων φροντιστῶν εἰς περιοχὴν ~~[illegible]~~ τοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ θεάτρου Μαυρικίου ὅπου ἐντετιγμένοι νὰ ἐπιδιώκωσι τοὺς Χρυσοβίτσαν ἐπιθυμῶν, διὰ τῆς διάθεσιν αὐτοῦ νὰ παραδοθῶσι μέχρι τῆς 5ης ὥρας, ἄγγων δὲ ἐπορεύθην εἰς τὴν οἰκίαν καὶ δὲν ἐπῆρθα εἰς αὐτὴν περὶ τὴν 8ην ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὅπερ καὶ ἔγινε. Οἱ τρεῖς οὗτοι ὑπηρέται διέβη τοῦ τῶν φροντιστῶν τῶν ἡμετέρων ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος, ἔνθα ἀπεφάσισε ἡ ἐπιτροπὴ καὶ συνελήφθη ἀναπτύσσει ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν, διὰ τῆς ἔδιδον τὸν σινῶν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κομιτάτου, ἐπιδιώκοντος τὴν ἐξάπλωσιν ἰδεῶν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ. Οἱ ἡμέτεροι ἔσπευσαν νὰ ἐγκριθῶσιν ἐπιτροπὴν ἐνὶ τῶν ἀνωτέρω, ἐπειδὴ γραμμένης, διὰ τῆς, ἀφιερώσης τὴν ἐπιμέλειαν ἐλαῖῶν ἐξ ἐρμηνείαν, ἐξέδιδον τὰ ἐγγραφὰ αὐτῶν ἀπόδημοι ἀνέλεως καὶ ἐξοστίσωσι ὑπὸ τὴν ἐρμηνείαν αὐτομαλοσίαν, ἀφ' ὃ πορεύθη τὴν ἐπιτροπὴν διὰ ἠδυνήθη νὰ συναθροίσῃ μεταξὺ τῶν ἀπολεγμένων ἕνα ἐγκριθῶσι τὴν ἐπιτροπὴν πληθυσμὸν ἐνὸς ἢ ἑνὸς τῶν χρημάτων φρουρούντων ἐκεῖ τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἐκείνου.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ τοῦ Μαυρικίου ὁδηγουμένη προσοχὴ τὴν ἦτον βραχεῖα, ὁ ἀποσπασμὸς ὑπὸ τῶν χημιστῶν μεταξὺ τῶν ἀναπτύσσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκεῖνο βεβαίως. Ἐβραδύνθη ἤδη ἀρκίον ἀφιχθῆναι τὴν 5ην ὥραν π.μ. Ἀρα τὸ φρούριον παρουσιάζει πρὸ ἀλλο πολυθόρυβον πλῆθος γυναικῶν, ἀνδρῶν, χωρίων, παίδων. Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἕτερον τῆς φύσεως μετεπόμενοι τὰ τμαχεῖα. Οἱ καλοκοῦνται ἐν παρασκευῇ καὶ μὴ ἀσκαλῶν ὑπάρχουν μετέπειτα ἐκεῖνα

ἐξ ἀναγκαιότερας πρὸς διάσωσιν, μὴ γινώσκοντες ὅτι ἡ ἀφθονία τῶν βοσκοβοτάνων μὲ ἀρκουμένην ἐξ ὕδατος ἀπὸ τὸ ἔλος ἔμελλε νὰ προσβληθῇ καὶ φυτῶν καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ μεγαλυτέρας, ὑγειοτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας οἰκίας. Τοῦτον ἔνιπα σοβαρὰ οἰκοδόμια ὑπολείπα ἔμειναν ἀβοήθητα. Σπαλαμοῦντο αὐτὰ ἀπὸ τὸν ὁδοιπόρον σωσῶν καὶ μηδὲ ἔβλεπε αὐλαγγαλλόν. Ἡ σωτηρία ἦτο τὸ ποδόμενον. Αἱ ὀβίδες τῶν τηλεβόλων τὸ 5ον ὥραν ἔρριπτο κατόπιν εἰς τὴν πόλιν.

Ἐνῷ μιλᾶ τὸν πρῶτον ναύαρχον οἱ ὑποβρύχιοι τῶν Συμμάχων διέβαινον τὸν βράχον ἐλάμπει γηπλανίζοντα ἀνοιχτὰ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Τῶν δὲ ἐν τῇ δίοδῳ Ἅγιον τῶν ἀρχηγῶν ἐβόηξαν Ἀνδρέαν εἰς τὰ Βρεττανῶν τὴν ἀνοχὴν ποδὰ τὸν Ἕλλην ναύαρχον ἐδιώκετο κάθε ἐν τῶν οἰκιῶν. Ἐφάνησαν κατὰ Δ. ἐνὸς τὸ δέκατον ἐβόηξεν κατὰ τὸ πλοῖον καὶ ἔριψεν ὑπὸ τὸν πάτον τοῦ δάσους κατὰ τὸ Βαθὺ Ῥεῦμα. Τοῦτ' αὐτὸ ἔκαμαν καὶ πάντες οἱ ἐν τοῖς διαφόροις ἄγκυρας ἐταγμένοι. Ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἑλλ. διαλαχὼν ν' ἀνέλθῃ ποδὰ τοῦ Ἀγκυρῶν ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν ἀπεσοβήθη ἀναπόδως ὅτι ἀδύνατον ἐδύνατο γηπλανίζοντα μετὰ ἔντεκα ἐφοπλιστῶν ν' ἀπερπλωθῇ ὑποβρύχιον βερόν.

Τοιαῦτα τὴν ἀνὰ τὴν πόλιν γύρους ποδὰ τὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν τούτων ὡρῶν, ὅλη συνοικία ὅπου ἔμειναν γυναῖκες ποδαμώνουσι τὴν ἄγγελον ἀσφαλείας διωρυγίας. Πολλοὶ τῶν Βουλγάρων πρόκριτοι ἐμαλαγεύοντο τὰς ἑαυτῶν οἰκίας κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν οἰκίαν γυμνάναι μιλίβοναν τὴν τὰς ἀσύνταξτα συνοικίας πρὸς ἀσφάλειαν. Μητέρες βρυτοῦσαι τὰ ἑαυτῶν τέκνα, γήσια καὶ βρέφη γαλούντα, ἄνδρες ἐν ἀφωνίᾳ κυρτούμενοι, καὶ ὁ βρουχηθὸς καὶ ἀναίσιος τῶν ὑποβρυχίων πρόλογ, καὶ ὁ ἀποτρόπαιος συρισμὸς τῶν τόρπ τὰς οἰκίας ἐλαμπόντων ὀβίδων ποιμνίων συμπὶν φοβερὰν, ἡ ὁ πάταγος

εὐθυμεῖ νὰ πηγαίνῃ. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἦτο, ἡ ἀναίσιος ὁδός. Ἰωάννιοι ἀκόμη τὴν ὁδὸν διαβαίνει. Ἐκ παραδόσεως ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ὥρας ἔπεσε μέγας ἀνθρώπινος ὄχλος πρὸς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ σταυρωθῇ. Ἦν ὁ ὁδηγὸς, ὁ αὐτόμολος ὁδηγὸς, συγκύπτων ἐξ ἐτῶν ἢ ὅλη χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἐν τοῖς ὄρεσι οἱ κάτοικοι ἐπεθύμουν ἄκουσον τὴν ἀγγελίαν. Ἐσπέρας οἱ ἡμέτεροι ἐπορεύθησαν καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτῶν τῶν ἡδιαπτάρτων παρὰ τοῦ αὐτομολικοῦ ὁδηγοῦ, ἐναντιούμενο εἰς τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ βομβαρδισμὸς τοὺς κάτοικους εἰς ἐπόνοιαν ἐβύθισεν.

Ταχύτερον ἤρξατο ἀρχίον τὸ ἴχνος τῆς ὁδοῦ τοῦ ὁδηγοῦ καὶ τῶν βασιλικῶν παλαιστῶν, ἐὰν ὁ ὁδηγὸς πίπτῃ τοὺς μὲν ἐξ δὸν τοῦ Κρουσόβου διὰ τῆς Προόδου αὐτοῦ, συμπίπτων ἐκεῖ δίκην τῶν ἐκ τῆς ἄρτης βρυόντων, εἰς μίαν τῶν Ν. ἐκ τῆς ὁδοῦ Κρουσόβου-Μοναστηρίου, καὶ ἐὰν ὁ κατὰ Β. ἐρχόμενος ὁδηγὸς εἰς τὸ χωρίον Τσερδίκι ἐπιστρέψῃ, ἵνα διὰ τῶν ἀνθρώπων ἀπευθύνῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ἀγ ὄπιον. Πάντες οἱ ἡμαρτάνοντες ἤρχοντο μέχρι τῆς κώμης, ἐν παραμονῇ, καθ' ἣν καλεῖ τὸ προόρισμα τοῦ Μωσαϊκοῦ πάσα ἐφάνη ἐμφανῶς ὁ ὁδηγὸς, πλησιάζων τὸ Κρούσοβον παντοχόθεν διὰ ἰσχυρᾶς βίας, ὅπου καὶ ἡ τιμία αὐτοῦ παλαιστικὴ δὲ ἐπέσχε.

Τὸ πρὸ τῆς κώμης μεσαιωνικὸν ἀνθρώπινον μέγα ἔπεσε ὄχλος ἤρξατο ἀμέσως τοῦ κυρίου διὰ τῶν κυρουβίων καὶ τῶν ἀπὸ ὀρεινῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῶν βραχῶν ΒΑ. τῆς κώμης. Τῶν δ' ἐπιδεκτῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ἐμένει αὐτὸ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι κάτω Λευκάδια. Πυροβολισμοὶ ἀγριώτατοι, κανονιοβολισμοὶ ἀπὸ τῶν ἐβδόμου μιλίου, ἀναίσιοι ἦχοι τῶν σαλπίγγων καὶ ἐν τῇ κώμῃ ἐσυναλούσα ὀλιγαὶ σχεδὸν ἀπέλιπον τὴν συκρολί-

τέραν ἐκ τῆς ἱστορίας ἑορτῶν τινῶν.

Δημώδεις, ἐμπρησμοί, φόνοι.

Οἱ ἐν ὁρεσιν ναφαπορευόντες βασκοῦσιν εἰσχάσαντες εἰς τὴν γῆν ἐκ τῶν πέριξ αὐτῆς κειμένων διαφόρων χωρίων, Κορόβου, Ἀδαγλιανᾶ, Χορμοβούσιου, Γκρανόζδας, Πρεσίας, Πριμοχλάδας, Νοβοσέλου, Γκιόσκα, Βγουσίνας, Δίβρι-δα καὶ ἄλλων πέριξ τοῦ παλαιοκάστρου αὐτῶν ἕρμου ἐν διαφόροις σημείοις. Τὸ πρῶτον δημῶδες καὶ συνοχικὸν κέντρον ἦν τὸ παμπάλαιον καὶ ξενοδοχεῖον τοῦ Γιαννάκη Γκύρου, μετὰ τοῦτο ὁ ἀλέκτωρ τοῦ Γκύρου Σάββα καὶ ἡ ναρὰ τοῦτον οἰκία Πούλια. Γριὰ ἀνδρωπος καὶ κάμερος ἀδυνατεῖ νὰ ἐξιστορήσῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν σωμάτων, ὅσα συνέβησαν κατὰ τὴν νυκτερινὴν ταύτην νύκτα. Κάνις διαβάτης, ὀνόματι Νάουμ Πούλια, ἐλθὼν ἐκ Μοναστηρίου ἤθελε διαβῇ, ὅπως ναραστήσῃ ναρὰ τῷ θείῳ αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἐμφανίσῃ ἑαυτὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ βασκοῦσιν διαρρήξαντες διὰ πυκνῶν τὴν θύραν καὶ γρηγορῶς κατορθώσαντες ἀσυλλήπτως χτυπήματα ναρ' αὐτῶν τε καὶ γυναικῶν διέρρηξαν αὐτοῦ ἀπηνῶς καὶ διαρκῶς τὸν ἐαυτῷ τὰ ἀρίστα σῶματα ἔκοψαν. Ἔδυσε τὴν νυκτερινὴν σκιὰν αὐτὴν καὶ ἀρχὴν ἀπηυδοῦσε ἐξέλιπον τὸν ξενοδοχεῖον αὐτῆς. Ἀλλ' οὐδὲ καὶ ὁλιγὴν ἡσυχίαν ἢ δυσαρέσκειαν μεθ' ὅλον τὸν κόπον της. Πυκνομένη διὰ τῶν ὀνύχων τῶν αἱματόβρων ἐκείνων ναιδῶν αὐδίσματα γυναικὸς ἢ μαίρτης. «Καλλίτερα χτῖσε νυμφῶνα νὰ μὲ κάμῃς, ναρὰ τοῦτο νὰ μένω», ἀνεμώνη ἡ δύστυχος κόρη. Ὁ ξαδέλφωρος δὲ τῆς νροσέτρεχεν ἑαυτὸν δῦμα τύρ τῆς σωτηρίας της ναρακαλοῦσα καὶ θηρία ν' ἀφίσουν αὐτὴν ἡμέραν, αὐτὸν δὲ φονεύσουν. Ἀφ' οὗ δὲ ἔγεν τὰ τριάντα χτύματα καὶ ἐφόνευσαν αὐτὸν

διά πχίνου, καλώρδωσαν ή πάσα νά διακόψη τήν αἰχμαλωσίαν καί ἐνοίων χιρῶν ἔσαν καί μοναχή νά καλακόψη τή μοναχή οὐσία ἄνδρα καί γυναῖκα.

Μικρόν μιλά τήν ἀφεντόπουλον ἔσαν ἀπατζάν τζιφλίκιν ἐσυροσυμάσαν σέ χωριό Ν. καί ἀνά δύο δάσος μεγάλαν οὐσίαν Ἀδελφῶν Κουλούνα καί Πέτρου Ἀδαναλίου. Τοῦ ἐγκλείου ἡ οὐσία τῆ μοναχῆ ἀνδρώσουν, τῆ οἰκογενείας καλακεφαλούσι τή τήν ἔσαν Ἀδελφῶν Κουλούνα μέγαν οὐσίαν. Βαθυβόρεοι τή πρωτοχρόνια καλαβαίνει τή τοῦ ἔπιρδι δάσουν διαβάσαν φορᾶ τήν οὐσίαν τοῦ Πέτρου Ἀδαναλίου, τήν οὐσίαν δημόσιαν ἐσυροσύμασαν. Ἀπό ἐκείνη τή τήν ἔσαν Ἀδελφῶν Κουλούνα, ἄνδρα σοφεῖ οἰκογενείας ἔχον καλακέφη φορᾶ ἀδελφίαν. Ὁ δουλικῆ ἐκαφῆ Πετρῆ Μανάλαχη ἰδόν τοῦ εὐγρίου βαθυβόρεου δραδούλας τήν εὔμορφον δύραν ἐξήγδε καί θυμόσον ἐχαριδήριον ἐσυλογῆσε ἔσαν Νομάρχου Μοναστηρίου φορᾶ αὐτόν νοσηλεύονα ἐκεῖ ἤταν δέ διαμένουα αὐτουραλορμοῦ δραλοῦ ἐξηγοφόρι αὐτόν νά φυλάῃ τήν οὐσίαν καί τῆ ἔσαν ἡ αὐτῆ ζωῆ. Μάλιστα ἐκείνη τήν ἀργάν ἐκείνην φύσιν, μάλιστα ἐπιμελεῖτο τήν φροβλαοίαν ἔσαν. Ἐσυλλόησαν χαῖρο καλ' αὐτόν δραδούλη τή φυγή καί διά πχίνου καλέβαν αὐτόν τήν μεγάλη διά δέ ἔσαν σοφεῖον δίλιρσαν τό δλῆδη αὐτόν ἐναμένον τήν σωτηρίαν καί τήν ἐδεξάμαν σοφεῖ τοῦ αὐτουραλορμοῦ δραλοῦ. Βί ἡ τήν οὐσία ἐκείνη καλαμεδέλη ὑπό τοῦ σωροῦ καί ἐναμένως σουδούλες νά δίδεμοι τόν μόδυον δι σφοιλάδεσαν νά ἐξεγάμου τόν σαφέντον χρόνια Γεώργιον Κουζίναν καί σαῦδά ἔμεν ἐκφαλτῆ σημερόν ὑφοῦλαν δέναν ἔσαν ἡ τῷ μέρι ἔσαν ἐχρῶν.

Τσιλοχρόνου βαθυβόρεοι ὑσυγάδαλε τή τήν καλεμπέρη ἀφορᾶ χῶρο ἔσαν τοῦ καλαβουλικοῦ αὐτῶν ἔρου διαφεμόνες τά ἡ αὐτῆ καλαδέλη

μαλα, ὧν ορώλα λά ἐών Μιχαήλ Ἰώνα, Π. Ἰώνα, Ν. Τέρου, Ἀδερφῶν Δόμ-
μου, Κ. Νίκου κ.χ.π. Ἐβγιοί ἐχ βαουβοῦνου φορωμένου διά διαφόρων
ἐμπορωμάτων, ὡχ σαλώνων παχέ, ὀρύζης, δημητριακῶν, ζαμχάρεως, ὑφασμάτων,
κ.τ.τ. ἀλ δί ἐών σίκων λαυϊκῆς μαγάζων σιδηρικάλων, βγιετζῶν, σιδήρου,
ἀσφαλτοστρώσεως, ὑδρομάλων, κ.τ.τ. τά ὁποῖα μετέφεραν ἐχ Δόν Λιμάνι
ἐών ἁμαξῶν καί ἐχ Δό κέντρον ἐχ Τετάρτης, ὅπου διά εορτῶν ζώων καί
βιομηχανιῶν ἀπ' ὅλη τήν μελλόμενον αὐτά ἐχ λά ὀρεινά χωρία. Οἱ μέν
ἐμπόροι, οἱ δί μελλόμενον καί παραδίδουν ἐπιβάλλον τρόπον ἐμπο-
ρίαν.

Παμπολλήν κίνησιν ἀνθρώπων διαφορωτάτων προσώπων διά ποικι-
λῶν μέσων ἀνακυκλήσεως. Τοιαύτη ἦτο ἡ ἐν λῷ πέριξ χωρίων ορεινῇ
βαουβοῦνων, οὐ μέν ἀγρά καί ἐν χωρίων μακρᾶν ἐκ τροχιοδρόμων
κεντρικῶν καί δί καί ἐχ αὐτοῦ λῷ πεζοί καί βιγλῶν, ἀλλ ορωσίβαν
ἀπαλλαγῶν σχῆμα ὄνα καλαθάκαλα, ἄλλων μεγαλοῦλη ἐκφορώ-
ζων συνάμα. Οὐδέν ἐών ἐν τῇ νύκτι ἐχ λῷ ὁδοῦ, σκοτεινά νυχτί ἐξαί-
νλο κατά τήν φορμᾶν καί χαμᾶν ἀλλ' ἐκείνην ὥραν ἐκλοῦ ἐών ἀναπαύων
μερῶν ἐών βαουβούνων καρμεμερῶν πρός δεξιόπλευρα φωλεοφωλεύοντων
ὑπό ἐών μαυρομένων ἐχόρων ἐών πέριξ συρρεουσῶν ἐκεῖθεν ὑλικῶν.

Ὑπό τήν δίκην τῆς ἡμέρας μή κορεννύμενοι, μλά τήν ἡμέραν ὅλ
συρροῦλη λό ποῦ ἐπέρχονται κατά τήν 9ην καί 45' ὥραν ἐχ τήν Ἐκ-
κλησίαν Ἐκκλησίαν ἐών Ἁγίου Νικολάου, ἐκ συνοίκου τῆς πόλεως Ἁγίου,
ὑπό τήν ὁδηγίαν Ἀδελφ Ἀρᾶ ἐκεῖνος ἐκ πεζικοῦ καί ἐκεῖνος ἀξιωματικῶν. Συνέρ-
χονται δί ἐάν λειτουργίαν δύσας αὐτῆς διά πεζέκεινον, ἐκπέμπουν πρός ἐόν
θεόν καί ἐκφωνοῦλη πᾶν τό ὑμαχεῖν τῆς ορθοδόξου Ἐκκλησίας παρέδοσιν
αὐτήν ἐχ τάς ἐλάφας μέ ἐκοδόλης ἐών ορθεῖσαν πορευμάτων, ἐκ μονα-

των ἐν τῇ Ὑδρουσσίῃ Τουρκίᾳ ὑποτελούντων, ἐκ χειμερινῶν ὑποζυγ. κ.τ.τ. ἀρξαμένην τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τοῦ ἐλοβοῦ βούνου, ἐν τῇ ὑπωρείᾳ ἀρχομένην τὴν 12ην ὥραν τῆς ἡμέρας. Ἡν ἡ γεωγραφία ὡς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ὑπωρείας καὶ παλαιόθεν. Ἡ ὁδὸς ἐκ τοῦ ὑποζυγίου ἔχοντος ὕψος ἄνω ἐκ 30 μέτρων, ἦν φοβερά. Αἱ βάσεις ἐλέγετο καὶ αἱ ἐκ τοῦ ὄρους ἐν μέσῃ σιδηροδρομικῇ ὁδῷ ἦσαν ἀνωμαλίαι, ἀνωμαλίαι δὲ ἦσαν αἱ ἐκ μέρους τοῦ ἀνιόντος εἰς ἴσωμα καὶ ἄνω ἐκ τοῦ ἴσωματος, ὅπου ἐκινδύνευον καὶ αἱ ἁμαξαι καὶ ἐν τῇ συρραίᾳ.

Τὴν ἐκ τῆς ὑπωρείας ἀνερχόμενον ὑποδέχονται ἐκ τῆς ὑπὸ ταύτην μεγάλης οἰκίας Νικολάϊ, καὶ ἐκ τοῦ Ἀδριανοῦ Θεοδώρου, ἐμφορούμενα ὑγκαμένων σιδηροδρομικῶν καὶ ἄλλων. Οἱ ἐν ταύτῃ καὶ ἐκ μιᾶς ἀφορώσης οἰκίας εἰρημένοι, ὅπως διακόψωσι τὴν ἐκείσε συρραίᾳν, ἐπαναπαύοντο οἱ δύσβουλοι νὰ παλαιώσωσιν ἐν ἔργῳ ~~βουλευθέν~~. Ἀμφὶ καὶ ἐν ταύτῃ τὸ φαμελέον σῦρ ἐπόμενον οὐ μὴν μαλακίζομενον ἀπὸ τῶν συρραιούντων σὺν τῷ ἐρωτῶντι ὑπὸ τῶν δημοσίων βασιβόσιων. Οὕτω ἀπὸ οἰκίας ἐν οἰκίαν μεταβαίνοντες, ὑπὸ τῶν ὀφειλόντων ἐκ τῆς ἐκεῖθεν καὶ συροβόλων ~~παλαιόθεν~~ συμβούλων ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων, ἐξόλοι, ἀϋπνοί, σιγηροὶ ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐρίτης, ἀφεμένοι ἐκείνοντο ἐν ἔργῳ συνοικίας ὅτ' ἄλλων ἐν ταῖς οἰκίαις ἐκ γιγόμενοι δηλοὶ ἀνοικτὰς ἀμάξας ἐν χόμενοι ἀγχίγυγ ἐκ σωτηρίαν. Ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ μοχθηρὰ ἤχεῖ, ὅπλα ἔξω ἀγχόνης, ἅπινα ἐν ζίνας οἰκίαις ἐρχομενούμενα, ὑπομένων ἐν τοῦ ἐρχομένου ἀνδρὸς νὰ μὴ ἀνοίξωσι ταῖς θύραις ἐξ ἀδήλου ἐκ τῶν παλαιωμένου ὑπὸ βασιβόσιων καὶ ἀπερχομένου ὑπὸ τοῦ ὑποτελοῦς. Ἄνδρωνοι

ἄνοχοι καθ' ὁμοιηρίαν καὶ μιᾶδες μίσσους φορὰ ναῦλα. Ἔμπνα καὶ ναῦ
δὲ ἐμπνεῖον ἤτουν τὴν ἐξόπλουν τῆς πρώτης φορᾶς ἀφορμὴν καὶ μὲ ἐσ-
φράγισεν τὴν ἔσοδον εἰς τὴν ἐμβολὴν καὶ αὐτοῦ σκέψαν εἰς ὁμοφωνῆ
διαλόγησιν τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων. Ὁ εἷς τῶν σεβρίων δούλων τοῦ Κροῦμον
ἀνοιγόντων, σοντροβάλτης φύσεως, τραβᾶται ἔδωκε τὰ ἴδια ἐργαλεῖα τοῦ Μοναστηρίου.

Καλὰ τὴν αὐτὴν ὥραν σκέψαι εἰς τοὺς ἐμπορεῖαν σοντίβεσιον καλὰ
τὴν Ν.Α. ἄκραν τῆς νήσου ἢ τὴν σοντοιτεία Μουρίνες μεδόμων ὁ νοχμφδί-
ον καλὰ τὰ καθήκοντα. Εἶχε τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἴδῃ ἐκεῖνες αὐτὲς ἐν
τῇ δίου πράξεως σφῦν τῶν βασιβουζούκων καὶ τοῦ δημοσιεύματος ἀραλιώλας,
τὸ ἰαῖμα περιοῦσον, περίοδα-ἰαμπουρί, σίλιης τσοβαχάδης σῦρ καὶ σίδηρον
ἐνέβαχον. Ἐν αὐτῇ σοντίβουαν οἱ περισσότεροι ἔφοι, οἱ γλυκοδίσεμεν ἀμφό-
τεροι, οἱ ἀσυνείδητοι δεσμοί, οἱ μεγαλύτεραι δημόσιοι. Δύο τσιφλεῖς νεά-
τιδες ἐφοαγῶσαν εἰς τῶν ἀμπελῶν τῶν φονέων των ἀνέχθησαν ἕως μιλαρὶ τοῦ
ἀραλιοῦ, μιλὰ σοχράγ δὲ ἐκεῖνες καὶ σκρόλαλα δάκρυα ἀνάγραφαν αὐτὲς
οἱ φονεῖς σκρώσαν τὴν καὶ 12 ἡμέρας Ὀθωμανικὴν χρόνον.

Τὸ σῦρ καὶ αἰχμαλωσίαν τῶν βασιβουζούκων ἐμπορσούνδουν καὶ καλὰ τὴν
νύκτα. Περὶ τὴν 2ην ὥραν τῆς νυκτὸς τὰ ἡμεῖς ἐπαύσαμεν τοῦ σκοπὸν. Πυροβο-
λισμοὶ ὅμως ἀσχέτως ἐμπορσούνδουσιν ἡ ἀφορὰ ὁρόσημον σκοποβολῶν, τὰ κλη-
ρία τῆς κυβερνητικῆς σοντοπείας καὶ τῆς ἐκκλησίας μελαβάλλονται εἰς μεσέρες
ἐρήμας, ὁ χδοῦπος τῶν σκλοσσῶν σεσμῶν αὐξάνει τὸν θόρυβον τῶν ἐν τοῖς ὑπο-
γείοις κλαυσμυρισμένων σοχιῶν. Ἡ ἐμπορία σέκνεται εἰς τὸ καλαμόφυτον
προϊόντος τῆς νυκτός. Ἐναμονῶν δὲ ἀναμένομεν ἡ σρωΐα, ὅπου δίδ σημεί-
ων χειρῶν καὶ φωνῶν ἐκτετηλωμένων δηλώσωσι τὴν παράδοσιν. Ἀπὸ τῆς ἐ-
σπέρας τῆς Τετάρτης ἐσυλίσθημεν ἐντός, ὅπου μελετῶσιν εἰς τὸν σκοπὸν τὴν σφῦρ

x 4ε γένοιτο σημεῖον ἀναζήτησιν ἐκεῖ Πλαζ σημεῖο εἰς χάσμα

πρωτοπειρώτα θρεπτόν και παραδοθώσιν. Ἀλλ' ἐπιμονήθησαν δυτέρα σωτήρια φροντιστήρια, και συνωνία ἑαυτῆς ἐπιφέρουσαν νὰ μένουν ἐν ταῖς οἰκίαις πυρομμένοι μᾶλλον, παρὰ νὰ ἐπιδιώκουν ἐκ τῶν ἀγροβοσκῶν και ἀπὸ ὀδίδας τῶν ἀγελάδων. Διότι ἀναγκαῖα δὲ ἦτο ἀραιὰ δάνεια, φοντούμενοι ἀδιαιρέτως τοῦ τοῦ μανομένου ἐπίνου ὁλοχλίου. Μόνον ἐν τῇ Ν.Α. ἄκρᾳ τῆς νήσου, μεταξὺ τῶν ὄρων τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς, ὑπῆρχον αἱ ἑπόμεναι ὕλαι διατηρούμεναι ἐν ὑπαιθρῳ ἐκτὸς τοῦ θερμοῦ τοῦ θέρους. Ἕτεροι εἶχον παλαιόθεν ἐν ταῖς ἀγραῖς κώμαις και ἄγροι ἐν ταῖς δάσεσι, ἵνα, ἵνα μὴ φροδοθῇ ἡ ποιμνοτροφία τῶν τῆς αἰγοβοσκῶν τῶν βοσκῶν, αἱ μητέρες ἔκλαιον αὐταῖς διακοπτόμενοι, ἐξ οὗ και ἦσαν ἀπίδεκτον ἐξ ἀσθενείας. Πολλοὶ δ' ἐντεῦθεν διαμένανται τοῦ φυγεῖν τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς τῶν δασῶν και ὑπὸ τὴν πίνην ἐνοχλούμενοι ἔλαμον τὸν ὄλεθρον τῶν παραπεμπόντων ἀγρῶν. Πολλοὶ τῶν παλαιῶν τὴν ἄκραν τοῦ θερμοῦ ῥίπτουσιν ἐννοοῦντες ἵνα ἐξέλθωσι και διασώσωσιν τὸν δάνεια. Ἀλλ' οἱ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὑπὸ τὸ Β.Δ. μέρος τοῦ δάσους ἡμέρᾳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κρουσσόβου-Ἐρημοῦπόλεως ἐν ὥρᾳ 60, ἐξ ὧν ὀλίγοι μόνον ἐσώθησαν διὰ τῆς φυγῆς. Τῶν φονευθέντων ἐκείνων τῶν ἡμέρων ἕκαστον ὑπῆρχε τεκμήριον ἐπὶ τῆς παλαιᾶς μέχρι και ἀφ' ἑαυτῆς ἐξ ἐλαφρολιθικά σώματα, οἱ δὲ λοιποὶ ἐκεῖνα εἶχον φροσομοιωθῇ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐμφύτῳ διανοίᾳ. Ἐπὶ ἴσης ἑβδομάδας τὰ σώματα τούτων ἔμενεν ἄταφα, ἐπειδήπερ ἐξ βορᾶ τῶν γυπῶν, μυῶν κ.τ.τ. ὧν και πολὺ ἐλάττων τοῦ ἐκεῖ βοῦς τὸ τοῦ πέλου τούτου και τῶν 70 ὁπλῶν αὐτοῦ.

Κυριαὶ παθ' ἑκάστην τὴν νύκτα ἐπιφέρει ὀμβρία. Ἐκ τῶν ἀγελαίων και τῶν βοῶν μοιρῶν μυκηθμοὶ και αἱ φόβημοι φωναὶ τῶν λοιπῶν ζώων ἐξεγειρόμενον ὑπὸ τοῦ ὕπνου, φροσπίπτον τε τὸ ἀναίσιον ἐξ ἴδιας νύκτα. Ἔβλεπεν ἐγὼ

μαζὶ πρωτεῖα ἀναρριχωμένες ἐπὶ ἐπὶ τοίχων ὁπουδήποτε. Ποῦ καὶ ποῦ ἀκού-
μπα φωτιὰ ταξιδιῶν παροῦσης ἐπὶ ἐαυτῶν μετέρα. Φτού! φωναὶ ταξιδιῶν πολα-
χωμένων ὑπὸ τὸν ἀνεμο καὶ κυρίων τὸν συμπόλεμον ἐπὶ δεκαέξι ἐν σώμ-
ματι ὅδοι ὁποίες φοβερὰ ὑπόνοες ἀναπαράστασιν σκεπτόμενος ὁ Ζορζ
αὐτὸν, ἐν μέσῃ ἐνεργείᾳ ὑποχρεώσεων ἐαυτῶν καὶ ἀνδρικὸν φέρουν τὴν
πολεμικὴν Ἀρετὴν φυλετῶν.

Παρακολούθησε ἐπίσης τοὺς βασανιζόμενους μελαμψιζόντων ἐπὶ χιόνα
ἐπὶ. Πολλὰς μελετῶν αὐτῶν ἐκκρεμοῦσε ἰδέαν περὶ τῆς διαφυγῆς αὐτῶν, ἐξ-
ὧν ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἐρωτικὸν συνεβάλλοντο ἐπὶ παράμελα. Πόσον δυσκίνητον ἦτον
ἐπὶ θάνατον πολὺ ἐπὶ φοβερὰν ἐπίπτωσιν γύρω! Γοητὸν ἀναύξησαν τὰ ἐαυτῶν
ἐκεῖνα; συζῆροι ἐπὶ συζύγου, τέκνα ἐπὶ γονεῖς, ἀδελφοὶ ἐπὶ ἀδελφοῦ.
Ἀναγκαζόμενοι νὰ ἐμπλακίσωσι ἐπὶ ἑαυτῶν ἐν φόβου μὴ παῖδες
ἐν αὐλαῖς ἐξέρχονται ἐξ ἐπὶ ὁδοῦ, ἐν αἷς συναντῶμενοι ὑπὸ βασανιζό-
μενων καὶ ὑπὸ ἐπὶ μενῶν μαστιζόμενοι ἐφονεύοντο. Ὁ ἐρόμος παίζων τὴν ἐπωφε-
λεστάτην. Πολλοὶ διανυκτέρευσαν ὑπὸ ἐπὶ μεγάλα ἐπὶ τοῦ βορβόρου ἐπὶ
ἐχιόνων καὶ ἐν τοῖς ὑπονόμοις ἐπὶ ὁπῶν ἀναμένοντες τὸ καταφέρον ἐπὶ
τὴν ὡραίαν, ὅπου ἐξ αὐτοῦ ἐμπνεύσουν ὡρὸν ἐξόριστον ἐρόνον συντρίσεις.

Ἡ ἐπαύριον Πέμπτη, 31ῃ Ἰουλίου.

Ἐννεφοσούσης τῆς ἡμέρας ἤρχοντο νὰ φαίνονται ἐξ ἐπὶ ἴχνη δύρας
ἐπὶ ὁπῶν οἱ ἐν τοῖς ὑπονόμοις κεκρυμμένοι ἄνδρες ὡρὸ παράδοσιν. Φωναὶ
ἐκλυπτικαὶ καὶ πένθιμοι ἀνδρῶν, γυναικῶν, παιδίων, γερόντων ἐπὶ ὄχλος ἐκ τοῦ
ἐρόμου καὶ ἐπὶ καπουχῶν, ἐκτυπούντων ἐπὶ παίοντας ὡμὸν τὸν συρροβο-
μὸν ἀλαλαγμὸν ἀνέτεχόθεν ἠκούοντο. Ἀπὸ ἐπὶ ἴχνων καὶ ἐπὶ παραδύρων

γυναῖκες σπρώχνουν τὰ σπλάχνα τῶν νεκρῶν ἀνατρέχουν. Οἱ ἄγριοι φορεσιάνουν ὅλοι τὸ κεφάλι τοὺς μὲ ἕνα μαντήλι ἢ μὲ τὴν τρίχα, σχεδὸν ἀπαράλλαχτα νὰ ἐζέβανται καὶ φορεσιάζουν πρὸ τοῦ λεβέντη μεσούλης σωπρίαν. Ἀλλ' αἱ ὁδοὶ ἦσαν σχεδὸν βαλτοβούνια μεγαλούτσικα ἔως μὲ γεμαδιάσας μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης σήμερα καὶ τὰ ἀνομίνεται πρὶ τὴν συρουχιὰν ἔφερε πελαδήματα. Οἱ ἀναβαίνοντες πρὸ τὸ βάσος συμβαίνομεν νὰ τοῦ βαλτοβούνιον ἔαν χοῦτο, καὶ συχάμεν νὰ κουμένε ἀπ' αὐτὸ ἀέρι, σχεδὸν δὲ καὶ ἀνάμεσα ἐβέρνε. Γυναῖκες ἀέρνε ἀνεχώρησαν οἱ διαβαίνοντες, οἱ σχεδὸν δὲ ἐκόμιζον μὲ ἑαυτῶν κουρέλα ἄξιας, ἐλιᾶς, χορτάρια κ.τ.λ. πρὸς μάζωμα δῶδε ἀναγάμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν σχεδὸν ἀέρι ἐβοήθησαν ἐκεῖνοι. Οἱ μπαίνοντες εἰς τὸ βάσος ἢ εἰς τὸ διάκορα ἄκρα τῆς χώρας; ἐνδε ἐβλάβησαν οἱ ἀνάγκαροι ἀβοήθητοι, χρίσιμον τὸ πρὸ ἐμοῦ δοκιμάσω. Ἔβγαζον τὴν πελὰ ἐκείνην φουσδάνα ἐκτάδεν γεμάτον ἀπὸ λάσπη ὁδὸν σκαμμένην δι' ὑπὸ ἐπὶ πάντα καὶ χόρτων. Ἐκαθὼς ὁδὸς εἶχε τὰ δύσκολά της.

Διὰ μέσου χωρὶς ἐπὶ βαλτοβούνια, μυρτόκλαρα, δρυοκορτόκλαρα καὶ ἀγκαθόκλαρα βαλτοβούνια, ἐκείνοι οἱ δυσλυχεῖς πάλοικοι εἰς τὰ διάκορα ἄκρα τῆς χώρας μυρία δυνατὰ ἐκοπιάζαν καθ' ὁδόν, οἱ σχεδὸν αὐτὰ ἐνδυναμένοι, ἀσυλωτοὶ καὶ ἀπροστάτευτοι, ἐκτεθειμένοι μάλιστα ἐπὶ τῶν βαλτοβούνιων καὶ τὸ σκοτάδι ἔχοντες σχεδὸν ἐπὶ τῶν ὀμματίων αὐτῶν ἐπὶ πελαδρασμένων πυκνὴν ὀμίχλην μὲ τὴν ἀέρα καὶ τὴν ὑγρασίαν ἔμμονον ἐπιμονήν, καὶ ἐπὶ τοῦτο ὁλόγυρα ἦσαν σκεπασμένα ἐκ ἑλάτης συχασμένης καὶ παχυσωρευμένα ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ γεμάτου χιονοῦ. Γυναῖκες ἀνθρωποῦσαν πρὶ τὴν σωτηρίαν ἐπὶ σκωπτῶν καὶ μὲ δακρύων ἐπὶ χεῖρας ἀγγίζον θρήνους καὶ μὲ συντεθειμένην

παρόδου δὰ ἀρόμου ἀρὸς ἀγγήνους διωνόντες. Ξωαραξιαπάρδιον τὸ δίεσμα! Τὰ πιοχατημένα ἐν ἰων δίνων βημάτα παίνων ἐδήγουν ἐν γυχιμὴ ἐπάδου ἀγωνίαν. Ἄνδρες, γονάτων, γέροντες ναῦδες, τετραυματισμένοι, μελὲ ὑλοκαυτωμένων μιγῶν, γυναῖκες, ἠτιμασμένοι, οἱ μὲν ὀπισθόρμιον ἐνὶ ἰων βαχιόνων ἰων συγγενῶν ἰων, ἄλλοι δὲ ναιῶν ἴχοντες ἐν ἰων ὀγίων μελανομιζόμενοι ἐνὶ σωκαυματέλων, οἱ γυναῖκοι καὶ οἱ νεαροὶ μιλίφων ἀπογεαιῶν ἐκ ἴδια ἰων, γονίων ὧν οἱ νεοὶ ἐφονεύθησαν, ἡ ἀλγωνία ἰων δυνατόντων παίνων ἰων ἐαυτῶν νεκυμενάλων καὶ ἐνίοτων, καὶ ἐμένων, ὧν αἱ οἰκίαι, δὰ κτήματα καὶ αἱ ὀρχιωνίαι ἐξ ὁλοκλήρου ἐκαυλίσθησαν, ὁ θρῆνος ἰων γυμνῶν νεανίων, οἱ γυναικόμικτοι γιωῶν ἐκ καὶ βοτῶν καὶ ἐνὶ νάου ἐνὸς ἡ ἀγρία ὅλη ἰων ἐκ ὀρεκτικῶν καὶ βαυβοζούντων ναρίδων ἐνὶ ἐρυμνατίραν καὶ ἐφαγιοκίρεν ἰων σιτηρῶν ἀγ ἀνδρώντο ὁ ἐφαγμὸς ἐδί ἐσθι. Ἐκεῖναι ἐρημίδες ὑπερβαίνουσαι νάον ὄρεον! Θεὸ! ἡ ἀλήμους ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ ἡμέρᾳ δὰ ἀγανάκτησιν οὐ μόνον ἰῶν πολιτῶν ἀλλὰ ἴδιον καὶ μιαρὸν συλλημένον ἀγγὰ καὶ ἰῶν ἐν κτηνώδει καταστάσει εὑρισκομένων ὄντων. Πέσον οἱ διαβάτοντες δὰ σώματα ἰων ἀραμμάτων σφαγῶνται καὶ δὰ σκηνώσεων ἰῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ πιοσχιλιομένων διωρυμένων ὑπὸ σύμπαντος ἰοῦ κόσμου μνήμα ἀπέστων ἔγ, βλάπτουσι καὶ ἀδικοῦσι ἰοὺς εἰς δὰ ἀνάλογα δὰ σωτῆρας δισκολεύοντες δὰ ἀγώνιαν. Ἀδύνατον τὸ μεγέθυνον τῆς ζημιᾶς νὰ ἀποκαλυφθῇ πρὸ ἰῶν ὀμμάτων ἰοῦ κόσμου, καὶ ἐξωτερικῶν ἔθνη πιοσχιλιομένων. Ἀδύνατον μνὰ ἐλπισθῶσι ὑπὸ ἰῶν βαυβοζούντων καὶ ἰῶν δεσποτῶν νὰ ὑποφέρουσι δὰ ἐν τοιαύτῃ ἀλγηδόνι. Διόχοι! Καὶ δὰ ἐκόπτοντο οἱ δὰ Μακεδονίαν ἐκκλησιάζοντες καὶ ἐρωτῶντες δὰ διάφορα δεινὰ ἐξ ἃ ὑπεβλήθησαν εἰς ὑπὸ νάσαν ἔσοχον δυσκολίαν δὰ ἐχώρουν

χώρας τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου γονεῖς; Ὅπου ἤθους ἀνωτέρας ζητοῦσιν οἱ τοῦ φραγκισμοῦ Ῥίζοι καὶ χοιροὶ εὐλογοῦνται; Διὰ τί ἀνάγονται τὸ εὐαίσθητον τοῦ ζητήματος; Θέλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν διὰ δύο διαφόρων αὐταπατῶν δημοσιεύματα περὶ ἡμῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει βουλγάρων ἡμολογήσεων, ὅτι ἔχουσι ἀγωνίαν. Ἡ ἱστορία, τὸ αὐδαίστον, ἡ φρὴ παιδεία τοῦ μὴ βουλγάρου Σαχτούρη, οἱ ἔφοροι, αἱ δοξολογίαι καὶ ἡ ἐν μέσῃ σιωπῇ τῶν δημοσίων ἀναφορὰ διὰ σφαγὴν καὶ πλιατσίκι φύσιν ἄλλου μᾶλλον εἰδικοῦ ἢ διὰ δουλείαν καὶ σωφρονίσιν ἱκανοποιοῦσι πρὸ ἀναίτιον ἐμμανείας ἢ διὰ δικαίαν μόνον ἐθνῶν διεκδίκησιν. Λαοῦ πτωχοῦ, βαρβάρου, σκαιοῦ!

Καὶ παλὰ διὰ τὴν ἔξοδον δὲ τῆς πρωΐας ἐσυνήθισαν νὰ γροῦ, ἐν οἷς καὶ ὁ διάκονος τῆς ἐμπνεύστου ἐκκλησίας Σταύρος πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς δουλοχαλάστης μητρός του, τῆς σύζυγου καὶ τῶν τέκνων του. Πολλοὶ δι' ὄχλων καὶ διὰ χειμάρρων ὑπὸ τὰς μεγάλας διεκόπησαν μυρίας ἀνάπτοαν δυσκολίας πρὸς ἔξοδον, διότι ἐφοβοῦντο πρὸ τῶν βασιβουζούκων καὶ σωροβουζούκων ὑπ' αὐτῶν πλιατσίκιον νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς ἣν ἦλθον καὶ νὰ ζητήσωσιν ἄσυλον ἐν ἄλλῃ ὁδὸν διὰ τοῦ βορβόρου ~~καὶ σάπιν~~ καὶ τῶν ἀναβαθρῶν βαθεῖαν ἐν ὀχλῇ ἀπογνοίᾳ. Ἐφάνη ἐν τῇ ἄρδρᾳ τῆς Ἐκπαιδεύσης τῆς Κωνσίας ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν βασιβουζούκων ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποστηθῇ. Πρὸς δοῦ, οἱ τοῦ Ῥίζοφ αὐλαικοῦνται ὡς ἐν ἀλλοφύλοις καὶ ἐξ ὁμοίου ἐπαγγελίας γρίφου ἀναγράφει ἐν ἀρδρίδι ἡ ἱερὰ ἐκπαιδεύσει, ποῦ ὀλιγίστοι ἐν γρίφοις Ἑλλήνων; ἐν χειρόδοις αὐδεῖς σωμένου καὶ καλῶς μεμνεσμένου ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ ἀλλοῦ ἐλλιμενισμένος ἐν τῇ γύρῃ πρόσφυγας; Ἢ ἐμηνύθησαν οὗτοι πρὸς ζημίαν τῶν ὀπαδῶν τῶν ἀδίκων ἐθνῶν; Ἔνδον

ερημιά ν' διαβλέπωνος την αγριάδα. Την των δερβέναν, κλεφτών, βαρβάρων, καταφύγων βουλγάρων διαλεκτών απανθρωπιάν όμολογώ, αλλά και την των βασιβουζούκων και δραμιτών Τούρκων θηριωδίαν δεν αρνούμαι. Απάνθρωποι και σκληροί και ανοικτίρμονες οι πεζοί, θηριώδεις οι διώκται!

Ενώ δε η έξοδος των γυναικοπαίδων και αδρών συνελαύνετο εν τω χάει ενός νέφους κονιορτού, ενός των σκηνών ή συνοδίας ίππων φορτωμένων μετέβαινε παρά την Μαυροπηγάδα πεζή, όλη ήκι δίκη την σκηνήν του προ Β. του των Αγωνίων χόρου, ένθεν ή σκηνή δεν φαίνεται, όπως παδιπτιόσωσιν αυτόν εν όνόματι της δικαιοσύνης να διαλάβη την ποσότητα των φορτίων των εξ Αγγλικής Ελληνίας και Αγγλικής οδικές, και να φυσήση του βασιβουζούκου την χαρδίαν. Εξέβαλλαν δε μικρά δαιμόνια τα δίκαια παράφορα αυτών του την ερημίαν και την ανεπανορθώτου συμφοράν, εν η υπεβλήθησαν, ότι ως ήσαν πολλά φαύλα άθρωποι. Αλλ' ο Μουχτάρ πασάς χίαν βεβαίωσιν πολύφρονα αυτού, ότι ήσαν φαύλη επανάστασις, ως μη εδυνηθείσης την Αρχήν περί της παλαιάς, μηδόλως παραδεχόμενος δε δικαιολογίαν των πρώτων παρατιθέντων αυτώ την τότε επαναστάσιν και ενορμηνεύοντας δι' ων παρά τη δίκη μηνύσεως προ του αρμοδίου επαρχιακού παρεδόθησαν. Το περίεργον ήτον, ότι ήκι την ιδέαν ή τουλάχιστον ήθελε να νομίζωσιν ότι ήκι την ιδέαν, ότι μόνον 7-8 ημέρας έμειναν. Ότι δε οι πρώτοι έδωκαν αυτώ την δορυφορίαν αγνώμονα, ως όπερ μαθόντες δηλ. » επανήκομεν. Του λόγου υπόκειται, ότι δεν χάνει τα παλάγγια μόρα προ προσωπείου καιρού.

Αλλ' εν δημόσιος μετά την εν τη σκηνή έξοδον των σκηνών έμει-

λούδουν

ἀονόμασα. Πρὶν τὴν βουλγαρικὴν ὀνομασίαν, ἡ ὁποία βασιβόρικον τὸ ὄρος τὸν ἐκάλουν, εἶχαν ἑλληνικὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐδημιούργησαν. Καὶ ἀπὸ μὲ ἤρθε ἡ ἰδέα, τὸ ὄρος ἐνέβαινον οἱ δημόται διὰ νὰ κάμουν σπίτια. καὶ ἐρχόμενον, ἐσύναζα τὴν ὥραν ποὺ ἐκαθόκοπὴ μὲ λαβαίνουν διὰ νὰ κάμουν σπίτια ἡ ἔρχονται ὅλοι μέρες καὶ χίλιοι διὰ νὰ ἐρθοῦν. Καὶ τὰ ὄμορφα κάστανα ἐπῆρε ἡ πέτρα διὰ νὰ κάμουν σπίτια ἀνοικοδόμησαν ὁ κανεὶς καὶ αὐτὰ ἐλόγω τῶν συχνοσεισμῶν ἀνοικοδόμησαν. Οἱ γονεῖς τῶν δυσκόλων ἀνηλίκων παιδιῶν διὰ ἔχουν νὰ συμπάσουν τὴν ἀνεπιθύμητη παιδίαν δουλεύουν τῶν ἀνατέρων ἀξιωματικῶν, ὅπως διαλάβουν τὴν κατοικίαν τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῆς δημόσιας. Ἀπαιδεμένοι οἱ βασιβόρικοι ἐπιορκοῦν τὸ σπίτι τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρχῆς ἀπὸ ἄμεσον παλαιοκατοικίαν ἔξω αὐτῶν.

Ἡ ἀσθένεια τῶν ὀφθαλμῶν ἀρχίσει ἐγὼ τὸ παλαιόσυχον μηδὲν ἐδόθαν καὶ περὶ αὐτῆς τῆς ζώνης ἔχω. Τὰ γυναικόπαιδα ἔχον ἰσοδυναμίαν παλὰ ὀφθαλμῶν ὁμόρους ἐγὼ διὰ περὶ τὴν πόλιν διόνυσος Κήτος, δάσος, βρύσιν ζέμα, ἐλαιῶν, ἀχώνια καὶ Στούγγαν. Οἱ ἐν δάσει ἐσυνοδεύθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγρόνου ἀπὸ τὸ παμπλίον ὀρόσημον τὴν διόνυσος πόρτα.

Τὸ καταδαιμόνιον τῆς ἡμέρας ἐμένη τὸ ἀπερίγραπτον. Ἡ μονὴ ἦτον μόνον διναμμοῦ, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἐπάνω κάθε ἡμέρας, ποὺ δὲ καὶ σου καὶ μόνος ἐραστικῶν ἐπισκεπτηρίου ἐπὶ τοῦ πανηγυριοῦ καὶ ζηρῶν φύλλων ἢ ἐπὶ βυτίδας. Πρὸς τὸν ἅγιος διπὸς δίνει ἐορτὴ ἐμεσολ ἐπὶ τοῦ κάστρου, ἰδιαίτερα τὸ νήσια χάρη τῶν ὁσίων ἀπὸ παιδιοῦ ἐγὼ παιδιὸν διακαθάρια ἐκόμιζον ὕδωρ ἐπὶ τοῦ βαρελιοῦ.

Γυναῖκες ἐρχόμενον ἐχάνουν χώρα παλὰ ἐπὶ ἀνάτερον ἐμένη διμμή. Ἐπὶ τοῦ σπιτιοῦ ἐπάνω παρεκαλοῦσε τὸ σοῦλα ἀπὸ βασιβο-

γούνων καὶ ὑπὸ τὸ φρούριον ὅπου ὁδηγοῦνται φρὸ τοῦ ἀνάτολεον ἀξιωματικοί, ἐφοροῦσι τὴ ἀπόπλεον μέρος τοῦ δάσους, ἔνθα τὸ φρεσκον ὁδοιπορεῖ δαίμονος σκλήρωσις, φεῦ! διὰ μαχαίρας, ὡς καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς ζῷα. Ὁ γέρων Ἀρχύρης Μαρτίνης, ὁ παρὼν φρεσβυτερικὸς Κυπρίου Καμπυλίου καὶ ὀπτοὶ ἐλληνες ἔπεσον θύματα τῆς τῶν βασιβοζούκων θηριωδίας. Καὶ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἀπανθρώπων τούτων φραξῶν αἷμα ὡς ἐξίνοντο γνωστὰ τὸ τετραγωνίνον σχῆμα, σκυθρωπὸς μὲν καὶ ἐρημικὸς παλαιόθεν ἦτον ὁ χῶρος, ἀλλὰ ἐπὶ ἀρχαίων, ἐλληνικῶν οἰκοδομῶν ἐφαίνοντο ἴχνη τῆς ἀνομίας ἐξ ἀνατολῶν τοῦ χωρίου ἐβούλοντο. Ὅσων ἀντιστέκεσον ἀνυρίσκοντο οἱ βασιβοζοῦκοι τοὺς ὑπ' αὐτῶν καταδιωκομένους, διεταράχθησαν καὶ οἱ ἄνδρες νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῶν γυναικοπαίδων. Τὴν διαλαγὴν ταύτην ἐξήγαγον οἱ καὶ τοὺς ὡς συνοδεύοντας τῶν ἀνδρῶν καὶ ὡς ἐν τούτοις ἐλεγχόμενον ἐπιλάθη ἡ ἀγωνία. Φοβερὰ ἦτο ἡ καταδίωξις. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβαινε καὶ εἰς τὰς ἄλλας Ἐλανίδας, Στούρνα, Ἀμώνια, ἐν αἷς εἶχον συναθροισθῆ γυναικόπαιδα. Ὅπου συρομένους ἐν τῇ ἀπορραίᾳ ἐκείνῃ διηγήσεις ἐφόνευσαν καὶ ἀμυριακοὶ σφαίδεσσοι, καταστρώνοντες καὶ τὸ δυνατὸν τοὺς διαφεύγοντας καταυσερίνοντα. Τοιοῦτον ἀναλόγως ἐν τοῖς μουσταφίμη Ὀσμὰν Ἐφένδη, ἀμυριακὸν διαμένοντα καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς χειμῶνος μετὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἐν Πλεύνῃ.

Περὶ τὴν 3ην ἀρχὰς τῆς πρώτης ἑβδομάδος ἐξ πρώτων φρουρίων ἐν τῇ φρουρείᾳ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐστρατόπεδον παρὰ τὸ π. Τερμένου μέλλει νὰ ἐκ Μουχλίσε πεζοὶ, ἱππάσαι ἄδηλον φρὸς ἐκεῖθεν τῶν σκλήρων ἀνὰ τὴν ὁδὸν καταστρωμένων νεκρῶν καὶ φρουρὰν νὰ φρουρήσωσι ἀπὸ τοῦ φρὸ τοῦ πεδιαδρόμου καὶ νοσηλείου ἐγκαταστάσεως. Τὸν ἐνδεικνυμὸν δὲν ἐπέλεσεν ὁ πεζὸς, ἀλλὰ ὅμως ἔπεμψε φρουρὰν ἐξ

Τὸ ἀρραναζιῶν, ὅπερ οὐδὲ διωρίσθη ἐφ' ὅν μόνον ζωύμαλα ἐκ οἰκιῶν φυροβόλων ἐπὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἐπὶ τῶν παραθύρων.

Συνεζητήθη ἡ παλαιὰ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπείας ἐξηκοστῆς συνοικίας ἐπὶ διαλαγῆ τοῦ Μωαμεθὶς πασᾶ, συνοικία ἐπὶ δόδης δυσοχίων ἀπολάμπουσι οἱ βασιβοζοῦκοι ἐκ τῆς ἐδίας ἐπὶ τῶν συναναμιγνύοντες τὰ βαρύ ζωμα χάλκινα. περὶ τὴν μεσημβρίαν φυγοῦ, καὶ ἰδία γυναῖκες, κατέβησαν ἐκ τὴν οἰκίαν ὅπου κρυπτόμενον, οἱ μὲν ἐνδυμασίας διὰ τὰ γυναῖκα ἔκεινα ἐν, ἄλλοι δὲ ἔφοβήθη καὶ σπουδαίως διὰ τὴν ἐσοδίαν τῆς πύλης. Ἔμελλον πάντες νὰ διακινδυνεύσωσιν ἡ ὑπαίθρα μὴ ἐπιτρέψαντος τοῦ πασᾶ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπὶ ἐκ τὴν οἰκίαν ἔσοδον, διότι καὶ αὐτὸν ὑπῆρχον χαλάζαι. Ἀλλ' ἐπὶ ἔτρεχαν δήλης ἀνάγκης αὐτοῦ. Πάντες ἔβλεπον τὰς θύρας τῶν σπιτῶν των συντετριμμένας καὶ ἀνοικτὰς, θύρας βαρυκάλων καὶ ξυλείων ὡς καὶ κιβωτία, σοφᾶδες καὶ κοσμήματα ἐπὶ τοῦ δαπέδου φυρδὴν μιγάδην ἐπὶ δὲ σοφυλιστὰ ἀμπρατίνα. Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοὺς βανδαλισμοὺς τούτους, ἐχάλασον τὰ χαμηλὰ, ἐπὶ κίρκωσον, καὶ ἤρχιζον ἐπὶ ἀνάβασον μετὰ σοφῆς δυσκολίας, ὅτι μὴ ἐνὸ ὀλιγιστῶν ἐνοχλούμενοι, ὅτι δὲ ὑπὸ τοῦ σωροῦ καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐκ τοῦ σωροῦ συμμένων σπιτῶν ἀντοίας ὁδοὺ νὰ ἐξέλθωσιν ἀναγκαζόμενοι καὶ μεγάλως ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ ὁδοῦ ἐμπόδια συμπεπλεγμένοι.

Κυριακὴν τὴν πρωΐαν διεπράχθησαν οἱ ἐν τῷ δείνα νὰ πάσωσιν ἐκ τὸ ἄλλο μέρος αὐτοῦ τοῦ διαστήματος, ὅθεν μετὰ μίαν ὥραν περὶ τὴν 11½ διαβατὴ παρὰ τοῦ πασᾶ διεβιβάσθη ὅτου οἱ βουλόμενοι μεταβῶσιν ἐκ τὰ σπίτια των. Ζητεῖται περὶ τοῦ πρακτέου μετὰ τὴν ἀναπαύσεων ταύτην ποῦ ἔπρεπε νὰ ὑπάγωσιν. Ἐκεῖ ἔλεγον ἀπὸ τοῦ ἐδῶ ἔως

ἐξ ἴσου πόλιν συναδελφοποίησε καὶ ἐπεκύρωσε ἐξ ὁπλίσεως. Οἱ παλιμάχοι πρὸ ἡμισείου σταδίου ἐφίσταντο. Οἱ ὁπλίται ἐν διαφόρους συνοικίας πρῶτον συναγόμενοι πρὸς ἐπαίσπουν τοῦ προαστίου εὐθὺς ἐφόμουν. Οἱ ὀγδοήκοντα ἐτῶν πρίσβεις διανυκτέρευσαν ἐν ὑπαίθρῳ ἐξ τὰ διάφορα ἄκρα. Καλὰ δὲ τὴν 12ην ὥραν οὐδεὶς ὀχλοκαίνιτο ἐξ τὰς ὁδούς, οὐδεμία φωνὴ ἠκούετο, ἡ μεγίστη ἡσυχία ἐπικρέμετο, πάντων ἐν τῇ πόλει παλυδόντων πεπονημένων ἐν τοῖς ὑπνοῖς. Περὶ τὴν 3ην τῆς νυκτὸς ἤκουσαν πανσυδηροφόροι καὶ ἀμφιβέβηλοι συρροβοχιομοὶ ἀνοιξάντες τὸν πανσυδηρόν τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ καὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει κεκοσμημένου. Οἱ δὲ μνησήμοι βοῶν καὶ ἀμφάδων μὴ κρούοντι τὰ παλαύρεια ἐν, ὁ ὄρνις καὶ ὁ ἀναίσιος ἦχος ἐν τοῦ σαλπιγκτοῦ καὶ οἱ τρόφοι ὧν καὶ αἱ ἐφόδιες ἐν τοῦ προφυλακισμένου σίτου καθ' ὅλην τὴν νύκτα πᾶσαν τὴν μάχην τοῦ ἤθους ἐν τοῦ παλαίσματος ἐν μεγίστῃ ἀσφαλείᾳ διεφυλάττοντο ἀμφὶ τὴν μεγάλην ἕωθεν ἐν.

Ἡ χάος τοῦ δρεπάνου.

Ἡ παρασκευὴ ἐτέλειεν. Ἀπὸ πάντων τοῦ φρουροῦ μέρους αἱ συνδρομάδες ἐν τοῦ πανδοκείου τῆς "ἕβδομης" ἡμέρας, τὸν ἑφέλκυστον ἀναπαύσεως ἐν παντοδόχου καὶ τὸν μεμονωμένους ὑπηρέτην καὶ μέλανας ἐν τῆς συρραπείας ἔσχον. Ἅμα τῇ ἀνατολῇ τῆς ἡμέρας ἐν αὐτῷ ἑσπερὶ δόρατα παρέβαλλον ἀνὰ τὴν πόλιν. Ἐν ᾧ δὲ ἀπετίθεντο οἱ δημόβιοι βασιλεῖς αὐτοῦ καὶ παλαιόμενοι ὁ λαός. Ἀμφάκτου τοῦ τοῦδε τῆς ἁγνείας ἐγένοντο ἐν τῶν οἰκιῶν καὶ τὸν τοῦ ἔθνους ἀποκρίνοντες μέλεσιν ἔσω ἐν τὸν πλα-

θρών των αμπελών, ή τον υδρομύλον και ή των δρόμων ημερίνους. Ενταύθα οι γεωργούντες αμπελώνας έχουν τα γεννήματά των ή χαρτινον Θάνατον των ιππέων αξιωματικών εν τω πλοίω χωρίον και αφορέσαντες απ' ιστιοδόκην εμπρόσθιαν μεγάλην άξιαν. Επ' αυτής την ονομασίαν Θερμοπύλες, ή ή ονομασία γεωργούντο αι οικίαι, αι χοιροκομεία και όρυγμα απεγραμμένα των σφυρίγων ζώων και οίνων οικών. Και ή μ' αι ζώης τα παρά τον ποταμόν των γεωργούντων οίκων παρά τους αντιπέρας αμπελώνας ευρίσκοντο, και παραχρήμα απολύγοντο έτοιμοι αμπελώνες προς καλλιέργειαν των γεωργούντων συναδέλφων των, αι' ιστίου ή δήμιος ούδέν ζημιούνται, αλλ' εξημιούνται μια σφυρή ενιαίου. Επόμενο και ωφέλιμον αι δυνατές γυναίκες και οι άνδρες αι σώμα παιδίον των πεφορτισμένων αμπελώνων ανακομιούνται, αλλ' αυτοί αφαιρούνται την δήμιον τόσους μάγειρα των αιθεριζόντων.

Τέσσαρες αμπελώνες κομβόδης ή την αυτήν οικίαν, ή ή εχει συναθροισθή 8-10 οικογένειαι, μ' ων και ο αρχιμανδρίτης ενός μεγάλου καλλιεργούντος πανίς τερατώδης, εξήτασαν και' αρχάς αναι 1/4 σφυρών, το οποίον χαβούλης βόρειον δυνάμει πόρισαν την αναστήλην των εις ~~[illegible]~~ 1 σφυρών. Μη αρκούμενοι όμως εις τόσα πόρισαν την αναστήλην των ή ή υποναύαρχία. Αρκούμενον δ' εν τω οικία έδρεπαν την ναζον υπό καρκεσίου και κόπτον. Απειράριθμος ο βόρειος των εν τη οικία και οι γιοι των γυναικοπαίδων. Ενδεί συνήνεγκε τους εναπομείναντας μόνον υπό δίχης χρυσού. Η υποναύαρχία έλαβον ύδη. Και επειδή οι δυνατοί μόνοι δεν ηδύναντο να συμμαζεύσουν τοσούτον σοσόν, οι άρχοντες αμπελώνες συγχαρέντων-

ἐις τὰ νήσια ξυράζουν αὐτὰ ὑσὸ τὴν μάχαιραν ἀπεγοῦλες τὰς γυναίκας πρὸς ἀνόσωσαν χρυσάλλων. Φρικώδες θέαμα ὀνείρουαν τότε ὁ χόσμος τὴν ὀνομασίαν, μέλλον δὲ ἐις ἔδρεμεν ἐνα εὐδοκιμήσῃ τὸν ἀνώμερον ἀξιωματικόν. Ἀμὰ μέχρι τῆς ἀκίξεως τούτου, οἱ βάνδαγοι εἶχον ἀκαιρήσῃ σαρὰ μὲν τὸν ἀρχιεραλικὸν ἑσυλεόων 3½ ἑκατοδάκραχμα καὶ τὸ ὡρολόγιόν του καὶ σαρ' ἄλλων χρυσάλλα τε καὶ ὡρολόγια, σαρὰ δὲ τῶν γυναικῶν δουβούνια, μουρμάλα καὶ χέρας. Ὅλα δὲ ἔφαδαν ὁ ἀξιωματικός, ὀνείγαβε δὲν μόνους ἐξ αὐτῶν καὶ ἔδωρεν αὐτοὺς ἀνηγῶς, ἀμμὰ τὰ σεσαρδέντα δὲν ἐπολεάσθησαν, διότι εἶχον ὀνομασθῆσῃ αὐτὰ οἱ δύο διαφυγόντες ἀεαλῶται.

Καλὰ τὴν ἡμέραν ~~ἐκάθη~~ ἐαύτην ἔμελλο ἡ ἐαυτὴ ἐὼν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μυρίσαν πυρέλων. Οἱ ἱερεῖς διαταχθέντες ἔμεγον ἐν ὀνόματι τὴν νικηφόρον ἀποστολίαν, οἱ δὲ ὀργεῖς ἐὼν σέλεκτων ὀργάνων ἔβαλλον ἐαυτὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, τοῖς πύσοις, ταῖς αὐλαῖς καὶ ἐν τοῖς νικοδεμίοις.

Τὰ ἐξ οὐδενὰ ἐμβόλα, δι' ὧν ἤρξατο ὁ βομβαρδισμὸς τῆς πόλεως, διὰ τῶν μυώνων τῶν ἀεαλικῶν ἀναβαθέντα καλὰ τὴν 5ην ὥραν τῆς παρασκευῆς ἐλπίδουαν εἰς τὴν θεὸν Ἥλιον. Τοῦτο δὲ ἔμελλο διότι ὁ Μακελλὰρ ὠσεῖτο, ὡς ἐδήλωσεν, εἶχε σκοσὸν νὰ βομβαρδίσῃ τὴν βουλγαρικὴν ὀνομασίαν μετὰ τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ ἐκάθισεν ἡ σᾶσα ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία μετὰ σολλῶν ἐκκλησιῶν. Πρὸς τοῦτο ἐκάστης ὁ ἐπὶ σκοπὸν ὄντος βόμβαρδος ἐπετάχθησαν νὰ ἔβλέπουν εἰς τὸ ὑσάνδρον. Οἱ ἐν τοιούτῳ ὀνόματι κάθοικοι διατελοῦντες ὑσὸ τὸ φόβητρον τοῦ φόβου ἔντομα τῶν φρικωδῶν σκηνῶν ἐν τῷ σροάστιον ἡμέρων ἐκ μέσου ἐλαφέχθησαν καὶ ἐμύθησαν εἰς τὰ ὑσόγεια. Ὀλίγον ὕστερον

ἐμένετο. Ἐκάστοτε ἡ πανηγυρίσασα τῶν Ὀθωμανῶν ἐπαναλαμβανε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπαναστασιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συνωμοσίαν. Ἤρχοντο εἰς αὐτὸν τὸ πλῆθος τῶν ἀδίκων, ἀλλ' οὐ μόνον ἀγροὶ καὶ ἐναντίων ὅπως ἐφορμισθέντων τῶν τῶν Βουλγάρων ἐμφορουμένων ἔθνων.

Ἡ πάνσος ἐξηκοστὴ ἑβδόμη καὶ πολλὰ ἐκ τῶν ἐπομένων ἡμέρας Σάββατον καὶ Κυριακὴν (2 καὶ 3 Αὐγούστου). Κατὰ τὴν ἐμπλοκὴν ταύτην ἡμέραν ἀφίκοντο εἰς Μοναστηρίου ὁ Α. Ε. ὁ Μιλρόνοβίτης Κος Κος Ἄνθιμος μετὰ τοῦ Μουσίου Χρονοβοῦ. Ἐκεῖ μείνας καὶ ὀγδόνων τῶν 40 Χρονοβολιτῶν ἐν Μοναστηρίῳ ἐργαζομένων. Πάντες μὲ ἀνοιχτὰς καὶ ὀρθὰς δλίψεις ἔβλεπον ἐν τῇ χειρὶ ἀναβαίνοντες τοὺς Ὀθωμανοὺς χαρτιοὺς μὲ λαμπρότητας τὰ ὁποῖα ἐν τῷ χαρτῷ τὰ ἀγοραῖα τῶν Χρονοβοῦ. Οὗτοι ἐπόμενοι ἐφόρμα καὶ ἐνδύματα τοῦ σαδόνων ὁπλίτου αὐτῶν, ἐνῶ δ' ἤρχοντο ὅπως παρεσκεύασαν τὰς σημαίας των καὶ ἐπὶ ἔβλεπον εἰς Μοναστήριον. Ὀλίγοι ὅμως καλύπτοντο ἐκεῖ μὴ ἐνλεγόμενοι τῶν Χριστιανῶν.

Τὴν δευτέραν, ἡ τῆς Αὐγούστου, 116 Χρονοβῖται τὸ σχολεῖον Βούλγαροι ἐδέχθησαν τὴν συνοδίαν ὡς ἔνοχοι διὰ τοῦ πλοίου εἰς Μοναστήριον. Τούτων ἐκεῖ ἐφονεύθησαν κατ' ὀδὸν ὑπὸ τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς ὁπλιτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπηγύθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν ἐπὶ μῆνας. Τὴν αὐτὴν δευτέραν διεδόθη ἀνατέρα ἐμένα ἔρωτα εἰς ὅλας τὰς σπίτας μετ' αὐτῆς τῆς Βουλγαρικῆς συνοικίας ἐξαφανισμένης ὑπ' ἄδικα φονευθέντων ὑπὸ ἐνόπλων ὁπλιτῶν καὶ συνοδευομένων ὑπὸ τῶν πολὺ συνοικίας μονχλάρων. Ἐκεῖνοι ἦτο ἡ ἐρώνη τὸ ἡ ἀναισχυντία ὅπως καὶ χολαντάρων τιμωρημένων. Οὐδεὶς ἀντιμαλύφθη φονικὸν ἐν ταῖς οἰκίαις, ἀλλὰ ὅμως καὶ δὶ καὶ ἄρτοι καὶ χοιροὶ

ἁρέγμα, ἀφηρέθησαν ὑπό τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἐρριζομένων ἀπόμεν ὑπό τοῦ ὄρους τῆς Ἐσίγμας, εἴτε χάδρα, εἴτε βίγα, εἴτε διά τοῦ μαγαρίου «χαλάλ ἔλ». Πλῆθοι δέ σφίγγαν ἀποσταλέντες εἰς τήν θέσιν Ἀγώνια παρά τῷ ναῷ διέμειναν αὐτόθι μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν οἱ διαφόρως ἔνοπλοι καί ἀπεβλήθησαν εἰς Μοναστήριον.

Τήν Τρίτην, 5ην Αὐγούστου, ἡ δ πεδινά ἔγγυβόχα παρεβιβάσθησαν καί σάγμ διά τῶν μυώνων τοῦ στρατοῦ, εἰς τοῦ χάρου Ἤπτος καί ἀνεχώρησαν, τήν δέ Τετάρτην ἀνεχώρησαν καί ὁ Μπαχλιάς πασᾶς μετά τοῦ στρατοῦ πεζικόν εἰσῆλθε χιλίαρχός ἕνα ἀπό βίνα μετά τοῦ ὑπ' αὐτόν στρατοῦ.

Οὕτως ἡ ὡραία καί αἰθρεά πυριόπολις Κρούσοβον, στερηθεῖσα τῆς φρουρίας αὐτῆς Ὑπερηφάνειας τῆς σφυρηλατήτης ὑπό τόν νόμεν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τοῦ φρουρίου αὐτῆς Ἁγίου, ὑπό σημαντικωτέρων ὅπλων, τοῦ περισσοτέρου φρούρου καί σφαίρων τέλειων ζυγ, ἔνοπλα δῦμα τῆς ἰδιοτελοῦς εὐδαιμονίας τῶν βουλγάρων καί τῆς ἀπηνοῦς θηριωδίας τῶν Τούρκων βασιβουζούκων καί στρατιωτῶν. Ἡ φοβερά ὄψις τῆς πυροβολαρχικῆς παλιπουργίνης ἀνοιγομένης ὑπό ἑλληνων βράδος ἔσωθεν τοῦ ἀναβαθμιαρδίου σχήματος καί τοῦ βαθέος τάφου ἐκείνου ἀφίνει ἐν ἀθυμίᾳ καί ἔκπληξει παλαιᾶς πυροβολικῆς ἐφοδίου σκηνογραφίνην. Τό σύνολον διαφόρως καί ἀπρεπέσαν ἐθνικῶς τε καί ὑγιεινῶς Κρούσοβον, τό διατροιδή καί νῦν ἔτι διατηρόμενον ἐπί χίλια ἑκατόν πέντε καί ἑβδομήκοντα ἔτη, τοῦ ὁποίου ἐκαπόν δύμα ἐπιδύσαν διά τῆς πρό δύο ἐτῶν

ἀνηρόσου περιαγγιολέων ἐπὶ Μονῶν Φρομίου, ἐπὶ αἰρεναγωγίου, ἐν ἀναβάσαν καλὰ διαμόρου ἐνοχὴν τίνα διαφερόμενα εἴτε ἐν τῇ ναυτίᾳ, τῇ ἐνοδίμῃ καὶ τῇ ἐμπορίᾳ αὐτὰ ἐπὶ ἔτους, ὡς ἐν ἐπὶ τῆς πυρωλίας ὑδροι ἐπὶ τῇ ἐβραϊκῇ Τουρκίᾳ καὶ χρόνων χαρτῶν καὶ ἐνοίρων ναροκτῶν αὐτὸν δίνυλαι, ἐν δύθινον χρονόνοβον, ἐπίφορα ἐν νὰ ἐνοοῦν τὴν ἐμπορευτὰν ἐπὶ ὑγιῶν καὶ νὰ ἴδῃ μετὰ καρδίας εὐμενούσης καὶ ἐπὶ τίνα ἄδικα, ἄσκια, πρακτήρια ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς δουρείου παλαίδος ἐπὶ.

Παύλου βεβαίως ἡ καρδία ἐγκάμη, ἀὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἐπὶ πανηγυρικοῦ τόπου, σῶμα ἐπὶ ἀχιβερῶ ἀποδύρασθαι τῆς καλαδρομῆς ἐπὶ ἐμπιστικοῦ χρονόνοβον, ἐν ἔμρολα ἐμπικὰ φύγα πονόντα ἐπὶ τοῦτο διὰ θερμοτάτων ἄρθρων ἐδήλωσεν τὴν ὀρμήτικον καὶ τὴν δικαίαν ἀγανάκτιον ἐπὶ τῇ καλαδρομῇ ὁμαρτόντων ἀδελφῶν αὐτῶν, παύλου ἡ καρδία ἠγανάκτικεν ἐπὶ τῇ αὐθαιρεσίᾳ ἐπὶ ἐρεμῖται καὶ ἀνοδρομῆς ἐμπονούντων διὰ τῶν βανδαμικῶν χερῶν ἐπὶ ἐν τῷ 20ῳ αἰῶνι αἰρεῖν ἀνορόνων ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ τῇ θρησκείᾳ ἐπὶ ὀντιχριστιανῶν ἐν τῇ καλαδρομῇ βεσσοβούντων ἐν καὶ ἐβραϊκῶν τόπεων· ἀμ' ἴδη μᾶλλον καὶ ὑπέρλαλον βαθμὸν ἐμφύγα καὶ βαρέως ἐφέρη διὰ δικὰ τῆς παμμεγίστης καλαίδος ἡ καρδία ἐπὶ ἀνανταχὸν διεσπασμένων μέλεων ἐπὶ χρονόνοβον, χλωρμένων σωμὰ δάκρυα ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ ἀννοσχρίδῳ συμφορᾷ τῆς ἐθνικοῦ παλαίδος καὶ ἐπὶ ἔθνους. Ἡ ἐνδύμησις δὲ ἐπὶ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἑαυτῆς βαθέων αἰσθημάτων ἐπὶ ἀνανταχὸν τέκνων ἐπὶ ὑδέρου χρονόνοβον διὰ τῆς ταχείας ἀνοσλαχῆς βουλημάτων τῆς ἐμέρας, πανίων, χεημάτων, φαρμάκων ὑπὲρ ἐπὶ

γιμωττόντων, γυμνῶν καὶ τραυματικῶν ἀδιξῶν των καὶ διὰ τῆς συγχογῆς τράνων, ὁποῖοι πανταχοῦ διενεργοῦνται, ἀποτιλῆ πιριφανέστατον τιμήριον τῆς πρὸς τὴν παθοῦσαν πατρίδα τριφομένης ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ.

Τὴν συμφορὰν ὅμως ταύτην οὐ ὁμικρὸν ἀνακουφίζει ἡ διχίθυμος παρηγορία ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἡγιμρινοῦς συμπαθείας σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἣν οὗτος τρανῶς ἐξιδήλωσεν ὑπὲρ τοῦ ἀναξιοπαθοῦς Κρουσόβου, διὰ τῶν γενναίων συνδρομῶν τῶν διενεργουμένων πανταχοῦ γῆς, ὅπου πάλλει Ἑλληνικὴ καρδία. Ἡ δὲ μεγαλόψυχος, εὐγενής, καὶ ἐγκάρδιος αὕτη συμπάθεια δικαιοῦσα τρανῶς τὴν παροιμίαν „τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεται„ ἀποστομώνει ἅπαξ ἔτι τετραγωνικώτατα τοὺς αὐθαρέτους καὶ κακοβούλους ἀρνουμένους τὴν Ἑλληνικὴν ὕπαρξιν τῇ Μακεδονίᾳ, προσελκύει δὲ ~~εἰς τὸ δικνικὸς~~ τὴν ἄδολον καὶ βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τοῦ δυνοπαθοῦντος Κρουσόβου.

Ἐν Κρουσόβῳ τῇ 12ῃ 9/βρίου 1903.

Γ. Ζωγράφος
Διδάσκαλος ἐν Ἀρεταμηρίῳ

Ἐπιουνάπτω ταύτῃ κατάλογον τῶν πυρπολη-θέντων κτιρίων, οἰκιῶν καὶ ἐργαστηρίων.

Κατάλογος.

τῶν ἐν Κρουσόβῳ συρωσληθέντων κτιρίων τῶν τε τῶν Τούρκων στρατιωτῶν καὶ βασιβοτούκων καὶ Βουλγάρων λῃστανταρτῶν.

Α'. Δημόσια κτίρια.

1. Κτῆμα ἀνῆκον τῇ Κυβερνήσει.

x	1	Διοικητήριον.

2. Κτήματα ἀνήκοντα τῷ Δημαρχείῳ.

x	1	Στρατίον
	2	Οἰκία
x	3	Χάνιον
	4	" ἕτερον
	5	Ἐργαστήριον
	6	" " ἕτερον
	7	" " "
	8	" " "
	9	" " "

3. Κτήματα Ἑλλ. Ὀρθ. Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Νικολάου

	1	Ἐκκλησία Ἁγίου Νικολάου
x	2	Νοσοκομεῖον "ἡ Ζωοδόχος πηγή".

	3	Χάνιον μετά ἐργαστηρίου
	4	Ἐργαστήριον ἕτερον
	5	〃 〃
	6	〃 〃
	7	〃 〃
	8	〃 〃
	9	〃 〃
	10	〃 〃
	11	〃 〃
	12	〃 〃
	13	〃 〃
	14	〃 〃
	15	〃 〃
	16	〃 〃
X	17	〃 〃
X	18	〃 〃
	19	Μαγαζιόν
	20	〃 ἕτερον
	21	〃 〃

Β'. Ἰδιωτικὰ κτίρια.

1. Κτήματα ~~τῶν~~ ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἑλλ. Ὀρθ. Κοινότητα.

α'.) Οἰκίαι.

1 Κύρου Εὐαγγέλου μετὰ τοῦ ἀτμομύλου καὶ τῆς μηχανῆς ἐρίου
2 Νικολάου Πούσκα
x 3 Ἀδελφῶν Ἀναστασίου Πέτρε.
x 4 Ἀντωνίου Ἀθανασίου Πέτρε
5 Ναούμ Ἀδάμ Πούσκα μετὰ 3 ἐργαστηρίων.
6 Ἀστερίου Γκιώκα Μωουράκου.
7 Γεωργίου Ν. Τσιάτσιε.
8 Ἰοιδώρου Παναθεοδοσίου μετὰ ἐργαστηρίου
9 Γιαννάκη Κούλη μετὰ 2 μαγαζείων
10 Δημητρίου Γκώγκα
11 Κωνσταντίνου Κουλουκύθα. [illegible]
12 Γεωργίου Κατσίκη
13 Γιαννάκη Ἔφου
14 Ἀδελφῶν Γιαννάκη Δήμου μετὰ 3 ἐργαστηρίων
15 Γεωργίου Δτιάδτιου
16 Δημητρίου Κύρου
17 Πέτη Γιώτη μετὰ 2 ἐργαστηρίων. [illegible]
18 Κώστη Δηνισκιώτη
19 Δημητρίου Σούλτα. [illegible]

20 Ματθαίου Μάϊου
21 Λίνας (Ἐλένης) Τιαρδίς μετὰ 2 ἐργαστηρίων.
22 Μαλθαίου Ἀντωνίου.
23 Ἱεροδιακόνου Ἰωάννου Κορνίλη μετὰ 2 ἐργαστηρίων.
24 Ἀναστασίου Πίκα μὲ ἐργαστήριον.
25 Δημητρίου Ἰγγυλίτη μὲ χάνι, ἐργαστήριον καὶ ἀλυρῶνα
26 Γκίκα Νικολάου
27 Δημητρίου Ἔφου.
28 " "
29 Θωμᾶ Τόλογγη
30 " " "
31 Ἀδάμ Ἀδαμίδου
32 Ἀδελφῶν Γαιουντίτη
33 " Δηνιοκιώτη
34 " " "
35 " Νικολάου Κορνίλη
36 Μιχαὴλ Παναθιοχάρους
37 Τίρινας Μωρτίκου
38 Κωνσταντίνου Παναθιοδοσίου
39 Σωτηρίου Γκιόνλα μὲ ἐργαστήριον.
40 Ναούμ Χρίστου μὲ ἐργαστηρίου
41 Θωμᾶ Παλόκου
42 Ἐλεργίου Σιμωίτη. [illegible]
43 Γιωργίου Βούλτη
44 Χαλτῆ Γιωργίου Σιμωίτη.

45 Ἀδελφῶν Οἰκονόμου μετὰ ἐριῶν ἐργαστηρίων.
46 Παπᾶ Νικολάου Παπαλεμμανουήλ.
47 Κύρου " " "
48 Μαρίας Παπᾶ Γιωργίου [illegible]
49 Ἀδελφῶν Χαλλῆ Πούλιου
50 Χαλλίου Νούσιου
51 " " Νάνι
52 Ναούμ Φήλα.
53 Νδίνας Λήμπασιας μετὰ 2 ἐργαστηρίων.
54 Γιωργίου Κούλη.
55 " " Χαλλῆ Πούλιου
56 Ἀδελφῶν Χαλλῆ Δόγκα
57 Νάκη Ζιάμπου.
58 Νικολάου Μπάλσα
59 Ἀδελφῶν Γιαννάκη Νιτσώλα μετὰ 2 ἐργαστηρίων
60 Θεοδώρου Λίκκα μετὰ ἐργαστηρίου
61 Ἀδάμ Κοτζιάς
62 Στεργίου Κοτζιάς
63 Ἀδελφῶν Γ. Πούπα
64 Θωμᾶ Πούπα
65 Ἀδελφῶν Μαλσάλη
66 Ἀστερίου Σαπουνλλῆ
67 " " Πούπα
68 Ἀδελφῶν Γκαμπίλη
69 Ἰωάννου Βοσνιάκου +

70 Δημητρίου Φούντου
71 Γιωργίου Μάγκα μετὰ 2 ἐργαστηρίων.
72 Ἀναστασίου Κιάκα
73 Ναούμ Δήμκα μὲ 3 μαγαζιά.
74 Ἀναστασίου Τίγλου.
75 Ματθαίου Ἰω. Βουνιάκου.
76 Μαρίας παιδὰ Γιωργίου.
77 Εὐθυμίου Καλογήρου
78 Μιχαὴ Μώγλιου μετὰ 3 ἐργαστηρίων.
79 Ἀργύρη Μαρτίνη μετὰ χανίου καὶ 5 ἐργαστηρίων
80 Γιωργίου Δήμτσιου μετὰ 2 ἐργαστηρίων.
81 Ἰωάννου.
82 Κωνσταντίνου Τρήκκου μετὰ χανίου καὶ ἐργαστηρίου
83 Μιχαὴ Χασάνου.
84 Ἀδελφῶν Χαλλῆ Μώϊσου μετὰ χανίου καὶ ἐργαστηρίου.
× 85 Ἀδελφῶν Γ. Γκέρου
× 86 " Μ. "
× 87 Γεώργιος Δημητρία
88 Ἠλία Πιλάσκου
× 89 Κωνσταντίνου Τίμα μετ' ἐργαστηρίου
× 90 Ἰήσου Ἰω. Χαλλῆ " "
× 91 Νικολάου Τίμα " "
92 Κωνσταντίνου Μαρτίνη μετὰ 2 ἐργαστηρίων
93 Ἀδὰμ Νιτσιώτα μετ' ἐργαστηρίου.
94 Κύρου Νιτσώτα

95 Ἠλία Βασιλίου μελά φούρνου καὶ ἐργαστηρίου.
96 Νικολάου Ὀτη μελά 2 ἐργαστηρίων.
97 Κυράννης Κατσαμάκας [illegible]
98 Κωνσταντίνου Πριφτίτσιου
99 " " Σιάσκου
100 Δημητρίου Μιχ. Μουσράκου
101 Γιωργίου Σταμωίκη.
102 Θεοδώρου Πετρασίνκου [illegible]
103 Γιαννάκη Μάρτσια [illegible]
104 Ἀδελφῶν Κιλλαρτῆ
105 Δημητρίου Χαβάνου
106 Ναούμ Τίκα
107 Ἀδελφῶν Ἀνδρίου
108 Παντελῆ Δήμκα
109 Ἰωῆς Γκιάτα
110 Ἀδελφῶν Νάκα μελά 2 ἐργαστηρίων.
111 Ἐμμανουὴλ Κριάστα.
112 Φωκίωνος Νεράντζα.
113 Νικολάου Κιόσε
114 Θεοδώρου Πουλέκα.
115 Τάσκου Γιούτσα
116 Γιαννάκη " "
117 " " " "
118 Νικολάου Ἀθανασίου
119 Ζαχαρίας Θάμη.

120 Ναούμ Μηνᾶ.
121 Μαρίας Δόδα.
122 Γιαννάκη Τ. Κούρτη
123 Κωνσταντίνου Τάκη Κούρτη
124 " " Νικ. " "
125 Μιχαίης Μωαμωούσκου.
126 Πέτρου Ἀθανασίου
127 Ἀδηρῶν Κουτσίνα
128 Δημητρίου Ποτσαρία [illegible]
129 Ἀστερίου Τάχη
130 Ἀναστασίου Ἰω. Τάχη
131 Ναούμ Ταχτσῆ
132 Θωμᾶ "
133 Νικολάου Τσαρκαρίτσα
134 Εὐαγγέλου " "
135 Δημητρίου " "
136 Διαμαντῆς Ἰγγυίτη
137 Κωστάκιας
138 Ἀγόρας Μωρκόϊας
139 Ἀδηρῶν Τήκου
140 Γιαννάκη Μιστόνη
141 " " Γιόδη
142 Ἀστερίου Κούρτη [illegible]
143 Ἀντωνίου Κώτσια
144 Ἀδηρῶν Κ. Νάνι

145 Γιωργίου Σβώλου
146 Νικολάου Δήτσια
147 Ἀδελφῶν Γάου Νάνι
148 Θωμᾶ Χαυάου
149 Χρυσάνθης Κουφίνα
150 Ἀδελφῶν Κιούκα [illegible]
151 Μιχαὴλ Ἰήου
152 Κάλας Στώιναι
153 Χρήστου Μωογδάν
154 Ναούμ Μωογδάν
155 Γιαννάκη Ἔφου.
156 Γιωργίου Μηνᾶ.

β'. Ἐργαστήρια.

1 Νικολάου Δήτσια
2 Γιωργίου Βούλη
3 " " "
4 Γκίκα Νικολάου
5 Δημητρίου Ἔφου
6 " " "
7 " " "
8 Μιχαὴλ Παπαθεοχάρους
9 Ἀδελφῶν Οἰκονόμου
10 " " " "
11 " " " "

12 Σωυρίδωνος Τότσιγη
13 Θωμᾶ "
14 Χαλλῆ Γιωργίου Σιμωίγη
15 Ναούμ Κώλα
16 Κωνσλαντίνου Ποτσάρη
17 Μιχαὴλ Δηνισκιώλη
18 Ἀστιρίου Κοτζιάι
19 Παντιγῆ Δήμκα
20 Δημητρίου Θιοδ. Δήμκα
21 " " " "
22 " " " "
23 " " " "
24 Γιωργίου Μάγκα
25 Δημητρίου Ἔρου
26 " " "
27 Ἀνασταωίου Τέλτου
28 " " "
29 Χάλτσιου Μώλλιου
30 Γαίνη Μωαρμωίρη
31 " " "
32 Χάλτσιου Μώλλιου
33 " "
34 Ματθαίου "
35 Μιχαὴλ Μωατάγη μελά καρινείου
36 Εὐθυμίου Καλογήρου.

	37	Γάνη Μωαρμωέρη.
	38	Εὐθυμίου Καλογήρου.
	39	" " " "
	40	" " " "
	41	" " " "
	42	Ἀργύρη Μαρτίνη
	43	" "
	44	Κόλι Παύλου.
	45	Ἑλένης Κ. Γηέρου
x	46	Γηιώρτου Δημητρία
x	47	Θωμᾶ Μωούκη
x	48	" "
x	49	Μαρίας Μωούκου
x	50	Πρίντα Λιάσκα
x	51	Γάνη Μάρκου
x	52	Θωμᾶ Γηίκα
x	53	Παωᾶ Νικολάου Παωᾶ Ἐμμανουήλ.
x	54	Θιοχάρους Τικφέση
	55	Ἀδελφῶν Μιχ. Κούρτη.
	56	Πέτρου Μάσχα
	57	Δημητρίου Ἔφου.
	58	Ἀδελφῶν Πούτσα
	59	Πρίντα Λιάσκα
	60	Ναούμ Κώτα
	61	Θιοδώρου Λέκκα

62 Γπίνα Νικολάου.
63 Νικολάου Κομμάτη
64 " "
65 Εὐγενίας Χαλλῆ Νάνισιον
66 Πίτρου Κοφτσιγάρη
67 Δημητρίου Χασάνου
68 " " "
69 " " "
70 " " "
71 Νικολάου Κιόση
72 Ἀδελφῶν Δ. Ἰαλρου
73 " " " "

Γ. Χάνια

1 Γιαννάκη Κύρου.
2 Ἀδελφῶν Νάκη Δήμου μετ' ἐργαστηρίου
3 Ἀδελφῶν Κούλη.
4 Ματθαίου Μπακάλη μετὰ 3 ἐργαστηρίων
5 Δημητρίου Ἔρου μετ' ἐργαστηρίου.
6 Κωνσταντίνου Γκιόνια μετ' ἐργαστηρίου.
7 Εὐθυμίου Καλογήρου
8 Ἀδελφῶν Μήσκου μετ' ἐργαστηρίου.
X 9 Ἀδελφῶν Κ. Λέκκα μετὰ 2 ἐργαστηρίων.

Δ'. Καρενεῖα.

1	Γιαννάκη Κύρου
2	Μιχαήλ Μωαλάλη.

Ε'. Μαγαζεῖα.

1	Μιχαήλ Ἰήση
2	" "
3	" "
4	Δημητρίου Παπάτολλου
× 5	(Νικολάου Μωυργιάρη) Οὐγρίν
6	Θωμᾶ Γκώγκα
7	" "
8	" "
× 9	Οὐγρίν

ΣΤ'. Φοῦρνοι.

1	Μιχαήλ Ἰήση
2	Εὐθυμίου Καλογήρου
3	Δημητρίου Ἔφου
4	Γεωργίου Τσιάτσκι
5	Γεωργίου Βούλτη.

x 6 Πρίντα Λιάσκα
7 Ἀδελφῶν Δ. Ἰατροῦ.

Ζ. Ἀχυρῶνες.

1 Ἀστερίου Κούρη
2 Γιαννάκη Μώκη
3 Δημητρίου Κύρου
4 Μαλδαίου Ἀντωνίου
5 Δημητρίου Ἔφου.
6 Μιχαίης Παπαθεοχάρους
7 Σωτηρίου Γκιόντα
8 Γεωργίου Βούλλη
9 Μαρίας Παπαγεωργίου
10 Ἀστερίου Κούρη
11 Μιχαίης Ζήση
x 12 Ἀδελφῶν Γκίρου
13 Ἀδάμ Νιτσώλα
14 Γεωργίου Τσιάλσιι
15 " " Σταμπέκη
16 Κωνσ. Ν. Κούρη
17 Γεωργίου Μηνᾶ
18 Τάσκου Γιούλσα
19 Ἀδελφῶν Σ. Κουλσίνα
20 Δημητρίου Πολσαρία

21 Νικολάου Ἠλία
x 22 Δημητρίου Γκαλίνα
23 Διοδώρου Πιτραούνκου
24 Δημητρίου Φούντου
25 Νικολάου Ἀθανασίου
26 Πίτρου Σιώωη
27 Γιαννάκη Κύρου
28 Παιωᾶ Νικολάου Παιωᾶ Ἐμμανουήλ.
29 Δημητρίου Ἀθ. Κόκκου.
30 Ναούμ Ταχτοῦ.
31 Νικολάου Νάνε
32 Ἀστερίου Γιμώκα Μουρράκου.
33 Γιωργίου Τζιάγκου
34 " " Τάχη
35 Ἀδάμ Κοτζιάι
36 Ἀστερίου "
37 Γιωργίου Δζιάδζιου
38 Δημητρίου Χασάνου

---

2. Κτήματα ~~τῶν~~ ἀνηκόντων ~~ἐξ~~ τὴν Βουλγαρ. κοινότητας.

α'. Οἰκίαι.

1 Ἰωάννου Τσέργκα
2 Γόρτσιλωε

|3| Λαζάρου Μωρμόϊα.

β'. Ἐργαστήρια.

1 Ἀδελφῶν Χρίστου Νίσκου.
2 Ἰορδάνου Περλεωγῆ.
3 " "
x 4 Ἀνωνύμου Βουλγάρου
5 Ἀδελφῶν Περδισίκια
6 " "
7 Γεωργίου Βίλε
8 Βίλε Περδισίκια
x 9 Στώιτσε Κιουρτοῆ
x 10 " " "
11 Νάκη Κάρι
12 Ἀδελφῶν Τάλι
13 " "
14 Δημητρίου Σικερίτῆ
15 Νάκη Κάρι

γ'. Μαγαζεῖα

1 Δημητρίου Κρῆστε
|2| " " " "

3 Δημητρίου Κρῆστι
4 " " "
5 Ἀδελφῶν Νίσκου
6 " "
7 " "
x 8 Δάμε Οὐγκρίν
x 9 " "
10 Δημητρίου Κρῆστι

δ. Ἀχυρῶνες.

1 Δημητρίου Σιμιρίζη

---

3. Κτήματα τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ῥουμουν. Κοινότητα

α. Οἰκίαι.

1 Θεοδώρου Τέφα Μωουράκιου
2 Στεργίου Μωέσκα μετὰ μαγαζείου
3 Πέτρου Μωάλλιου μετὰ ἐργαστηρίου
4 Νικολάου Θεοχαρίτσα
x 5 Βάντσιου Οὔνκα μετὰ 2 ἐργαστηρίων
6 Δημητρίου Πετρασίνκου
7 Δημητρίου Πέτση

8	Δημητρίου Κιουρτοῦ
9	Γεωργίου Σταμπέκη
10	Γκεώρη Σφέτκου.

β.) Χάνι

1	Ἀδελφῶν Χαλτῆ Πούλιου μετὰ ἐργαστηρίου.

γ.) Ἐργαστήρια.

	1	Κούσιου Γκώγκου
X	2	Δημητρίου Πετρασίνκου
	3	Ματθαίου Μωστίνη (σαπωνοωνιεῖον).

δ. Ἀχυρῶνες.

1	Στεργίου Μωέσκα
2	Πέτρου Μωάλλιου
3	Νικολάου Θεοχαρίτσα.

Κτίρια ἐκτὸς τοῦ Κρουσόβου πυρποληθέντα

1	Νερόμυλος Ἀδελφῶν Παπαθεοδοσίου
2	" " Πέτρου Μπάλλιου
3	Κουλᾶς Κύρου Εὐαγγέλου καὶ ἕτεροι 2 νερόμυλοι διαφόρων

Πίναξ τῶν ἐν Κρουσσῷ συρωσληθέντων κτιρίων (30 Ἰουλίου, 31 " , 1 Αὐγούστου, 2 " 1903)

Κτίρια	Δημόσια			Ἰδιωτικά			
Κτίρια	Κυβερνήσ.	Δημαρχ.	Ἑλλ. Ἐκκλ.	Ἑλλ. Ὀρθοδ. Κοινοτ.	Βουλγαρ. κοιν.	Ῥουμουν. κοιν.	Σύνολον
Διοικητήριον	1						1
Ἑλλην. Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία « ὁ Ἅγιος Νικόλαος »			1				1
Νοσοκομεῖον « ἡ Ὑψοδόχος Πηγή »			1				1
Στρατών		1					1
Οἰκίαι		1		157	3	10	171
Χάνια		2	1	9 } 13		1	13 } 17
Χάνια κείμενα ὑπὸ οἰκίας				4			4
Ἐργαστήρια		5	15 } 16	72 } 127	15	5 } 9	112 } 172
Ἐργαστήρια κείμενα ὑπὸ χάνια καὶ οἰκίας			1	55		4	60
Καφενεῖα				1			1
Καφενεῖα κείμενα ὑπὸ ἕτερα κτίρια						1	1
Μαγαζεῖα			3	9 } 14	10		22 } 28
Μαγαζεῖα κείμενα ὑπὸ οἰκίας				5		1	6
Ἀχυρῶνες				38 } 39	1	3	42 } 43
Ἀχυρῶνες κείμενοι ὑπὸ ἕτερα κτίρια				1			1
	1	9	22	359	29	25	445

Συνέχεια τοῦ ὄπισθεν πίνακος.

Κτίρια	Δημόσια			Ἰδιωτικά			
	Κυβερν.	Δημαρχ.	Ἑλλην. Ἐκκλ.	Ἑλλ. Ὀρθοδ. κοιν.	Βουλγαρ. κοιν.	Ῥουμουν. κοιν.	Σύνολον.
Ἐκ μεταφορᾶς	1	9	22	351	29	25	445
Φοῦρνοι				7 } 8			7
Φοῦρνοι κείμενοι ὑπὸ ἕτερα κτίρια				1			1
Ἀτμόμυλος ὑπὸ οἰκίαν κείμενος				1			1
Μηχανὴ κατεργασίας μαλλίου.				1			1
Ὑδρόμυλοι } ἐκτὸς τῆς πόλεως				2	2	1	5
Κουλᾶς }				1			1
	1	9	22	364	31	26	461

Σημ. Τὰ τὸ σημεῖον Χ ἐν τῷ καταλόγῳ φέροντα κτίρια ἐπυρωσήθησαν κατὰ τὴν καταλήψιν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν λῃστανταρτῶν Βουλγάρων.

Σημείωσις φονευθέντων.

Οἱ ἐκ τῆς ἐνορίας Οἰκονόμου Παπαζωνδαντίνου

---

x 1 Δημήτριος Γιμόντας
2 Κῆτες Σταμένκου
3 Ζαχαρία Κῆτε
4 Πέτρος Μάγειρος
5 Σωυρίδων Τρεδενεκλῆς
6 Στέργιος Νάστε
7 Γεώργιος Σ. Γιμόντας
8 Κωνδαντῖνος Κοφίτοος
x 9 Γεώργιος Σιόκης

Οἱ ἐκ τῆς ἐνορίας Παπᾶ Νικολάου Παπᾶ Ἐμμανουήλ.

---

1 Κωνδαντῖνος Πέτρου
x 2 Γεώργιος Δημητρίου
3 Ἰωσίες Μωσίν
4 Ναούμιδης Ἀριλοβαλῆς

Οἱ ἐκ τῆς ἐνορίας Παπαζωνδαντίνου Παπᾶ Ἰωάννου

---

1 Ἱεροδιάκονος Σταῦρος

2 Παννάκης Θ. Λέγας
x 3 Νικόλαος Παν. Λέγας
x 4 Χρῆστος Μήσκου Ταχτσῆς
5 Στέργιος Κουτσίνας
6 Ἀθανάσιος Ἰω. Καρδούλας
7 Στωιάννης Ἠλία
8 Μάρκος Κώτσιου
Ἀναστάσιος Μιχ. Χίτσια

Οἱ ἐκ τῆς ἐνορίας Παωᾶ Ἀναστασίου Κορνέτη

---

1 Γρηγόριος Ἰω. Ὀθτιαμῆς
2 Ἀργύριος Μαρτίνης
3 Κωνσταντῖνος Ἰγγιλίτη
4 Ἰωάννης Ν. Θτιάδτιου
5 Σωάσης Παντιοῦλε
6 Ἰωὴ Τάσκου Νιτσιώτα

Οἱ ἐκ τῆς ἐνορίας Παωᾶ Σωυρίδωνος Ἰωακείμι

---

1 Νικόλαος Πούσκας
2 Νάκης Νάνε
3 Μιχαὴς Πανείγου
4 Ἰωάννης Πανάγου
5 Νικόλαος Καλλιστήρης

6 Στάνα Σμῆλε
7 Ἄννα Κόνε
8 Κωδίνη Μῆλσε
9 Τάσης Σούρου

Οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Παῶα Σουρίδωνος Δημητρίου

---

1 Περιηγῆς Μωατάγης
x 2 Ἰωάννης Γεωργίου [illegible]
3 Γκίκας Νικολάου
x 4 Δημήτριος Βάγεα
5 Νικόλαος Ἰωσήφ
6 Χρῖστος Ἰωσήφ
7 Νικόλαος Πελτέκης
8 Τάσκος Ἰλάτε
9 Δημήτριος Τόττα
10 Κυριακή Μωαλσαρία
x 11 Εὐδύμιος Νεκροδάκτης.

Σημ. Οἱ τὸ σημεῖον χ φέροντες ἐκονεύθησαν καλά τὴν καλάγκην τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν χριστανταρτῶν, τρεῖς μὲν ὑπὸ τούτων οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

ΑΡΙΘΜΟΣ 4,955

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Τροφεία δόδς Ἀριοκείρου ἀρ. 1

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΝ κ. ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΒΕΛΑΙΔΗΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΗΝΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΟΒΟΥ

Ἡ Ἰωάννα ὑπεκρίθη ἀδιαφορίαν καὶ ἀπήντησεν ὅτι τὴν ἔβλεπε διὰ πρώτην φορά.

Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην διεγράφοντο ὁ ὑπερήφανος τοῦ ἦθους της πληροφορεῖται, ὅτι ἡ κόρη ἐκείνη ὑπομηλίζετο Κλεονίκη, ἦτο ἡ θυγάτηρ ἑνὸς πλουσίου ἐμπορίου καὶ μᾶλλον εἶχεν ἐπαναλθεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου διέμενε μετὰ τῶν γονέων της ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἤδη.

Μετὰ τὰς πληροφορίας ταύτας οἱ δύο καλλιτέχναι ἐσηγήθησαν ἐν οἴκῳ τὰ ἐλληνικὰ των πρὸς τὸ ἀνατολικὸν παράθυρον, ἀλλ' ἡ Κλεονίκη εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

ΠΟΣΑ ΠΕΡΙΠΛΕΞΟΥΣΑΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἡ σκηνὴ ἐπαναλήφθη.

Δὲν ἐπρόλαβεν ἡ Ἰωάννα νὰ σταθῇ εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἴδοὺ τὸ ἀνατολικὸν παράθυρον ἀνοίχθη μετὰ θελπῆς καὶ ἡ Κλεονίκη τανυσμένη πάντοτε ἐλάθρα πρὸ αὐτοῦ.

Ἤλθε κατόπιν ὁ Παῦλος καὶ ἡ Κλεονίκη ἐξηφανίσθη.

Τοῦτο ἔγινεν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα κατὰ συνέχειαν ἕως ὅτου ἔφθασε τὸ Σάββατον.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ πράγματα ἐξελίχθησαν εἰς τὴν ἑξῆς παράδοξον κατάστασιν.

Ἡ μὲν Κλεονίκη ἐφάνη ἐπιεικεστέρα τῆς Ἰωάννας, ἐκλαλήσασα αὐτὴν ὡς ἔνδρα, καὶ ἀπαντήσασα τὸν Παῦλον, τὸν ὁποῖον ἔβλεπεν ἐπιμόνως νὰ τὴν παρατηρῇ.

Ὁ Παῦλος δ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, αἰσθανόμενος κάποιο τρόμον εἰς τὴν φιλοτιμίαν τὸν ἔχουν νὰ συμπλέξεται σοβαρῶς μὲ τὴν κωνσταθλίαν κόρην τοῦ ἀμπόρου.

Ἡ δὲ Ἰωάννα, ἀντιληφθεῖσα ὅτι ὁ Παῦλος ἔρχεται ν' ἀγαπᾷ τὴν Κλεονίκην, ἐγκλείστος ἐκεῖνα ζηλοτυπίας μίαν ἀναπνοὴν κακοῦ ἀποτρόπου πρὸς τὴν κοπελίδα, τὴν ὁποίαν δὲν κατώρθωνε νὰ κρύψῃ.

Ἀλλ' ἡ διαγωγὴ αὐτὴ τῆς Ἰωάννας ἐξεφράσθη ἀπὸ πλέον τὸ αἴσθημα τῆς Κλεονίκης, ἡ ὁποία κατὰ τὸ Σάββατον ἐκεῖνο, ἔρχομε νὰ κλείῃ τὰς ἐπαλληλίας, πληροφορηθεῖσα ὅτι κάποιος βαθὺς πόνος ἐπλήγε τὴν γεροντικὴν καὶ ἄπειρον καρδίαν της.

ΑΥΡΙΟΝ :

Τὸ πρόσωπον φάνερα. — Ὁ Κρεμπίνος. — Ἡ Ἰωάννα δὲν χωρατεύει.

Ολιγοστιχα

Ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴ ἐλεύθερη συνθέλεια.

— Κλεινὸν κάποιο ἀκούεται καὶ μὲν φωνὴ Μεγαλόφωνος ἡ τύφος.

— Ὁ ἐλεύθερος εἶναι οἱ καταδίκονεος εἰς τὸ Φάληρον τώρα μὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ καιροῦ.

— Ἴδιως ἐλευθέρους εἶναι ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἀποφασίζουν νὰ κλείσουν καὶ μόνοι.

— Οἱ συγκλίνουν ἐπιεικεῖται τῶν λουτρῶν τοῦ Φαλήρου εἶναι ἀρκετοὶ κορίτσι οἱ ὁποῖοι δέχνο θερμοὺς ἀσπαζόμενοι εἰς τὸ ὕφωμα αὐτὸ μαγνήσιον.

ΗΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΣΟΒΟΥ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΦΡΙΚΤΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΑΦΗΓΟΥΜΕΝΑΙ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΝ ΑΥΤΟΠΤΗΝ

Περισσεύουν ἀνεκδότα ἀπὸ τὸν ἡμερῶν αὐδόσους μάρτυς τῶν ἐν Κρουσσόβῳ συμβάντων καὶ τῆς καταστροφῆς ἐλων τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, μᾶς διηγῆθη τριμερὰς λεπτομερείας, τὸν ὁποῖον ὁμοίως δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἱστορία τῶν τουρκικῶν βιοπαθημάτων.

Ὁ ὁρίσας διηγητὴς, κατοικῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐπαγγελλόμενος τὸν θεωρητορικὸν, εὑρίσκετο κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῆς τρομοκρατίας ἐς Κρούσσοβον παρὰ τῇ πενθερικῇ του, μὲ ἐν τῶν ἐγκατοίκων τῆς πόλεως, ἕνα εὐμέγεθες καὶ ἀνθρωπότατον ἄρχοντα Κρουσσόβου.

— Ἀπὸ τοῦ Πάσχα καὶ ἐνεκεῖνα ἐρχόμεν ὁ συνέλιξις, ἔλεγε τὸ Βουλγαρικὸν τοῦ Κομιτάτου εἰς τὸ Κρούσσοβον καὶ διαρρήνους μᾶν ἐπιτροπὲς ἐκ τῶν Βουλγάρων τοῦ Κρουσσόβου, ἔφερναν ξεσοβάσεις γράμματα καὶ παρ' ἐμοῦ, ἀπειλοῦσες ὅτι ἐὰν ἀρνηθῶμεν θὰ μᾶς κακοκεφτήσουν καὶ θὰ μᾶς φονεύσουν.

— Εἶπες ἐκεῖ εἶσε σεῖς ;

— Ὄχι, ἀφὸ μεσάνυχτα τὴν 6 Ἰουνίου, ὅπου καθὼς γνωρίζετε, ἀφὸ δημοπρατησθῆ εἰς ἄλλα μέρος τοῦ οἰκοπεδικοῦ.

— Τί ἀγίνετο λοιπὸν πρὸ τῆς μεταβάσεως σας ;

— Κατέβην τῆς ἀπειλῆς τῶν Βουλγάρων τοῦ Κομιτάτου προειδοποίησεν τὸν Μεδούρον (ἔναρχον) περὶ τοῦ πρόσεχε. Αὐτὸς ὅμως μᾶς ἀπήντησεν ὅτι πρέπει νὰ δώσωμεν χρήματα. Ἔκειθε ὅμως οἱ Βουλγάροι ἐζήτουν τελικὰ, τότε ἀποστέλλουσες τὸν Μητροπολίτην Προκόπιον καὶ Δ. χρεῖοι κ. Ἀνθρώπι ἀπὸς ἐπαναλάβε τὸ παρατήρησεν του πρὸς τὸν Μεδούρον, ἐπροφέρθησαν ὅτι πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῶν Βουλγάρων, διότι βασανίζουσι τὸ εὐρωπὸν του.

Ὁ Μεδούρος ἐπιμένει ὅτι θὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν κυβέρνην Βεκιλίων, δὲν γνωρίζομεν ὅμως ἂν ἐτηλεγράφησεν ἢ ὄχι. Πάντως ὅμως ἡ Μητροπολίτης τὸν ἐκάλεσθήσεν τῶν βουλγαρικῶν κτίσεων ἐπεστείλεν ὁδ' ἐκυτοῦ εἰς τὸν βαλῆν τῶν Βιτολίων τρία τηλεγραφήματα ζητῶν στρατὸν διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς φύλαξιν μας.

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ Κρουσσόβου. — Ὁ Μητροπολίτης εἰς Βιτόλια. — Νυκτερινὴ εἰσβολή. — Πυρπόλησις διοικητηρίου καὶ τοῦ ἄλλ. Νοσοκομείου

Ἀλλ' ἀπὸ τὸν βαλῆν τῶν Βιτολίων οὐδεμία ἀπάντησις ἐλήφθη, ἐξακολούθουν ἡ συνάθλησις, τὴ δὲ Κρουσσόβου ἀξιωματικοὶ νὰ προσφέρουν μόνον ἀπὸ 20 στρατιῶτας! Βλέποντες ὅμως ἀπολὺ φόβον τὸν εἰσέλθην τῶν Βουλγάρων, ἐπανῆλθον οἱ Κρουσσόβου τὸν Μητροπολίτην εἰς Βιτόλια, ὅστις κατέλθῃ πρωΐαν εἰς αὐτοκινητοῦσιος παρουσίασις πρὸς τὸν βαλῆν, προλέγων τὸν κίνδυνον.

— Πῶς ὁνομάζεσε ὁ βαλῆς ;

— Ὁ βαλῆς ἦτο ὁ Ἀλῆ Ριζᾶ πασᾶς, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Κρουσσόβου ἀξιωθεὶς ἀργότερα μέλλεσε, ὅτι τὸν ἐθριλογήσαμεν.

— Τί ἔκαμε λοιπὸν αὐτός ;

— Ὁ Ριζᾶ ἀπήντησεν ὅτι δὲ ἐτελεῖν στρατὸν, ἀλλ' ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀπαντήσῃ ὁ βαλιοσιός του, διότι δὲν ἠσύχαζεν, ἐνῷ ὁ Μητροπολίτης μᾶς παρέμενεν εἰς Βιτόλια διὰ νὰπαντήσῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ στρατοῦ.

— Τοῦτο συνέβαινε ὅτε αὐτὸς ἐκεῖ ;

— Μάλιστα· καὶ τὰς διηγῆθεν ἐκεῖνον γεγονότα τῶν ὁποίων εἶμαι μάρτυς αὐτόπτης.

— Ἐξακολουθήσατε, σᾶς παρακαλῶ.

— Ἐμείναμεν λοιπὸν ἐν Κρουσσόβῳ χωρὶς οὐδεμίαν ἐνίσχυσιν ἐν μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ἀπολύτως διαρρήνους ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Τὴν νύκτα ἐκείνην καθ' ἣν ἐγένετο ἡ πρώτη ἔφοδος ἐπέσεν εἰς τὸ χωρίον πυκνὸς πυροβολισμὸς καὶ ἄγριες κραυγὲς σφαγῆς, οὐρρά ! » Ἤρχισε κατακλυσμὸς ἐν τῷ ὄπνῳ, καὶ ἀγνοοῦντες τὸ συμβαῖνον, ἐκρύβημεν εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν οἰκιῶν μας, ἐνῷ συνεχεῖς καὶ βαρβαρικὸς πυροβολισμοὶ, προκαλούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀνήμερους, κατελάμβανον τὸ πυροβολεῖον τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας πρῶτον καὶ τὴν ἐμπόρου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐπέτρεπον τὸν θόρυβον εἰς βαθμὸν ἀπερίγραπτον καὶ προκαλοῦσιν τὸν τρόμον καὶ τὸν φρίκην.

Ἀπὸ τὰς ὀκτὼ τοὺς κατελάβον τὰ τηλεγραφεῖον καὶ ἐκόψαν τὸ σύρμα. Ὁ τηλεγραφητὴς, ἐκλαβὼν ὁ Τοῦρκος βαθῆς τοῦ τηλεγραφείου, κατεβρόντι καὶ ἔκραγε, οὕτως δὲ κατέστρεψαν τὰς μηχανάς. Οἱ ἐξ λοιποὶ σταθμοὶ τῆς ἔγραφε τὴν εἰς τὸ Διοικητήριον τοποθετοῦσες μόνον τὴν σκηνὴν, διότι οἱ ἄλλοι στρατιῶται, 8 τὸν ἀριθμὸν, περιπολοῦσες κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκείνην, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Κατ' ἀς τὰ λοιπὰ

τέρων έφονεύθη και αἱ γυναῖκες ἀπὸ τὰς εἰσπράκτορας γέρων, ὅπως μετὰ τὸν φόνον κατέφυγον εἰς τὸν στρατῶνα ἔνθα εἰρίσκοντο 20 στρατιῶται. Αὐτοὶ ἦσαν Ἑλλαδίται ἡ φρουρὰ τῆς δυσυχοῦς πόλεως!

Μετασπάνες και ἔκαι οἱ ἀντάρται ἐφόνευσαν τὸν ἐκατόνταρχον τὸν στρατῶνα.

Ἡ καλπάκεια διήρκεσεν ἀπὸ τὰς 2 τῆς πρωΐας μέχρι τῆς 4 μ. μ. μεσημερίσθη· σὺν τὸ ὅπλον τῶν εἶδε τὰς ἐμπορικὰς ὅλας ἀλλὰ δὲν κατώρθωσεν νὰ τὸν κάψουν εἰμὴ τὴν 4 μ. μ. Ἐφόνευσαν 31 στρατιώτας συθέντων τῶν λοιπῶν. Ἔκαμαν δὲ πρᾶξεις τὰς περισσοτέρας εἰδίας ταὐτογχρόνως δὲ τὸ ἑλληνικὸν νοσοκομεῖον. Ἐν συνόλῳ ἐπερπάτησαν 7 εἰδίας, 28 καντήματα καὶ 1 ξενοδοχεῖον.

Πολιορκία καὶ πάντα. — Ἔζησ-τούσαν τὸ ραβδάλερ τοῦ Δεσπότη.

—Τὴν ἐπεῖραν οἱ ἀντάρται συνέλαβον τὸν τηλεγραφητὴν, τὸν διανομέα, τοὺς Τούρκους ἐκπλήκτους καὶ 2 γενιτσάρους, αὐτοὺς ἦσαν ἡ σύζυγος τοῦ συθέντος βαρβάρου τηλεγραφητοῦ καὶ ἡ κόρη του, τοὺς ὁποίους ἐφύλαττον ἐπτὰς τῆς πόλεως. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὁ τηλεγραφητὴς Ραὴ ἐφύλαξε τὸν προῦξος τοῦ τουρκικοῦ κοιτάτου, τόσον δὲ γενναιόψυχος ἔχθρὸς τῶν χριστιανῶν, ὥστε ἔπλε 3 λίρες εἰς πάντα ὅσους θὰ ἐφόνευε χριστιανόν. Οὗτοι κατὰ τὰ ἀρχὰς Ἰουνίου ἐφόνευσαν τὸ διευαγῆ τοῦ Βιὸ Ἕλληνας πατέρα καὶ υἱόν, τοὺς Νικόλαον Θωμᾶ Μαθῆ.

— Πόσοι ἦσαν ἐκεῖ εἰσβολάνται ἀντάρται;

— Ἦσαν 500 περίπου, καὶ διεκδύνουσι διακατεχθῆς τοὺς καὶ 2 γενοβόμβες, αἵτινες

ΑΡΙΘΜΟΣ 4,956

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

Γραφεία όδός Αριστείδου Αρ. 4

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΝ κ. ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΝΕΛΛΙΔΗΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΝΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΣΤΟΛΟΝ ΜΑΣ

λειτέρων προνοιών αὐτῆς.
Τὰ προσόμοια τὰ ναὸς ἦταν ὑέτειμα.
Τὰ τῆς διατροφῆς.
Τὰ τῶν διατροφῶν.
Τὰ τῆς ἐκστρατείας τῶν σχολείων καὶ
Τὰ τῆς ἐλληνικῆς διαδόσεως τῶν ἐφίων.
Λόγιον δέλτιον ἔλη τῆς συγκεκριμένης ἡ
Ἰωακεὶμ κατὰ τὴν προτεσσαρέτην ταύτην πα-
ρέλειψε τοῦ ἔθνους.

—ν.

Καθημερινα

ΤΟ Β. ΘΕΑΤΡΟΝ

Τὰ Βασιλικὰ θέατρα μᾶς ἐκπλήσσουν, γράφει σαλὸς ἐκκλήσιος.

Ὡς ἐπιχειρηματίαι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν μεγάλων ὡρῶν ἐργασίας τῶν ἠθοποιῶν καὶ τῆς μετρήσεως τοῦ «Κλεινοῦς Τορίνου», δὲν φαίνονται εἰς τὸν πλησμονὴν κάλλους γυναικείου λογίου.

Τὴν παράστασιν ταύτην θὰ ἐκαμψίνε τοῦτο τὸ Βασιλικὸν γυμναστικοῦτσιν ;

Ὅτι τὸ πλεῖστον ἔργον, μιλιούνι καὶ ἄλλοτε παρεκαλέι, ἐκάλυπτον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Β. Θεάτρου γιλιὲς ἔλπι δραχμαί.

Πράγμα ἐκπλῆξεως ἀνεπῆς κατορρεύς εἰς τὸ θέατρ μας, ἐνῶ ταυτόχρ. εἰ συγγραφεῖς λαυλέουσιν ὅτι ἡμοῦν ἐλάσσης συρπατέσεως τοῦ ἔργου των... τρελὸ καὶ ἔζησα ἀπὸ τοιοῦτο !

ΑΙ ΠΟΙΝΤΙΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΑΙ

Κατὰ γιλιὲς ἔργουν νὰ κωλοχορεῦν αἱ ἀγγελίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ποινικῶν συλλόγων.

Ἐνῶ ἡ ἐποχὴ των τώρα μὲ τὴν πτῶσιν τῶν ἐθνικοποιῶν ρόλων.

Κλαίουσι ἀπὸ τοὺς μουσικολόγους νεωτέρους μας ἐπειδὴ καθόρισε τὸν νὰ ἐκλέσῃ καὶ ἐνα τέτοιον συνεῖδος. Διὰ τῶν ἐνεῖον θὰ παρεμβῇ νὰ ὅτι ἀπόδειξε. τὸ ἀποῖα ἀπόδειξεν ἡ παρεμβῇ φωτὸ τοῦ ἔνεν ἐκ-παρεμβῇ νὰ τὸν πόδα βάθρα ἀρκοῦς ρυθμοῦ ἀρκοῦς.

Κρίνομεν μάλιστα διὰ αὐτοὺς θέλων νὰ ἐκ-φράσωμεν τὴν ἐκ τοῦ ἐκκλήσιος νὰ κα-τέχῃ αὐτὸ μὲ τὸ ὀνομ καὶ τὸν ἐκπαιδευ-τικὸν σκοπόν.

ΤΙ ΚΑΜΝΕΙ Ο κ. ΣΑΜΨΑΚΟΣ

Ὁ κ. Σαμψάκος κατηγόνεται τώρα εἰς τὰς φυλακὰς εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ προγράμματος σου. «Δὲ ἐσυμφώνει ἐπιτυχῶς τοῦ Κορδοβέου.

Διότι ὁ κ. Σαμψάκος μετὰ τὰς τελευταίας ἐπιμετρικὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐπεβλήθησαν εἰς αὐτὸν ὁ ἐπάνω τοῦ κ. Δημητρακ., ἔσωμεν βεβαίως τὴν πρόθεσίν του νὰ ἀπὸ τὸν συνδυασμὸν τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

Ὅς ἐπιθέσεν τὸ πρῶτον ἔχθος τοῦ λαοκρατικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Σαμψάκου ἔχει δὲ ἄξιος ;

— Τὰ βλαπτοκοδομικὰ συμφέροντα ἐπάνω εἰς τοὺς λαοβιοτέους. Ὅτου κατέ-γνωσι διὰ μεταπαραγωγικοποιήσεων νέρου ἐνὸς ἐπιφορείλα.

Ὅτους ἔχει ἐνεγνώσει τὸν «Πειρασμὸν», θὰ γνωρίζῃ βεβαίως, ὅτι ὁ κ. Σαμψάκος κα-τέχει ἀπὸ ἐργατικὴν ἀποστολήν.

Ἡ νεολαῖκὴ παραστάρχη γόνατα δι' ἐ-κείνους, οἱ ὁποῖοι τὰ ζῆλεσαν νὰ ἐκμισθώσουν τὴν ἔδραν τοῦ ἐθνικοῦλος ἐσθρῆς, κατηγο-ροῦντες αὐτὸν, ὅτι ἔχρισε πρὸ τοῦ νὰ γίνῃ ὑποψηφίος νὰ κολλικοῦ τοῦ πρίγκηπα.

ΤΟ ΚΑΙΥΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Οἱ διάφοροι μικροεπιτάδαι λευκοῦλοῦ μας εἰρίσκονται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς φοβερὰν ταραχήν.

Πράκτορες, ἔλπιστες, νὰ κλείσῃ ἡ Ἔκθεσις καὶ συνεπῶς νὰ ἐκλείσῃ καὶ ἡ τόσον συμ-παθὴς ἐποχὴ ἀπολαύσεως χαρτοπαίξεως.

Διὰ τὴν ἐκκλησίαν πλέτσιον, ἡ ἐποχὴ κα-τέλαβε τοὺς νεαροὺς ἐκκλησιάσκους μας, ἀκο-γιάτων καὶ τὰ ὄζες ἐπικαίρων.

Κλαίουσι ἀπὸ αὐτοὺς γνωρίζουν πρὸ μικροῦ τὸ ἐκκλησιάσιμον πλέτσιον τῆς Ἐκθέσεως. Ἔρ-χισε νὰ ἔξανγένεται ἀπὸ τόσο ζῆλ τὴν συγκε-ντρωτικὴν φυσικὴν, διὰ νὰ ἐκκλησιάσῃ λέγει τὴν Πλουτοκρατίαν του εἰς τὰ πέριπτερα τοῦ ἐ-πιγνώσου κόσμου.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΣΟΒΟΥ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΦΡΙΚΤΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΑΦΗΓΟΥΜΕΝΑΙ ΑΠΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΝ ΑΥΤΟΠΤΗΝ

ΤΡΟΜΕΡΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΣΕΛΙΣ

Τὸ ἕλληνον κανόνι... — Αἱ βουλγαρικαὶ διαθέσεις. — Φαρσάλων 2 χιλ. Δε-ρόν. — Μυκηνίδεων Ἑλλήνων ὑπὲρ Βουλγάρων.

Ἀρχὴ τέλος—ἐξακολουθήσεις ὁ αἰσθη-ματίας ἐρασιτεχνίτης ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς συ-νεντεύξει του—κατέλαβον οἱ Βούλγαροι τὰ Κρούσσοβα, τὴν ἐπιφάνειαν ὑψοῦνται εἰς ὑψηλὸν καὶ ἀστεῖον περιβάλλ κατεσκευάσθη ἀπὸ γενέβρ κορβὴ κ α ρ α σ τ ά ζ, διὰ τὴν τήρησιν τῶν ἐν-τολῶν συνέλαβεν ἔλπι τὰ μολύβδινα καὶ κατεῖρεσε σειὲς τῶν σπιλῶν.

— Καὶ δὲν θρόμβοσε τὸ ἕλληνον τηλ-λέβλα ;

Λεβέντικα εἰ συνέβη. Τὴν 2 μ. μ. ἔφθασεν ἕλλην ἐκ κάμπα, ὁ ὁποῖος παρε-κάλεσε τὴν πλοκοτρόχειλα νὰ μὴ φο-βηθοῦν οἱ κάτοικοι, διότι θὰ πέσῃ ἐνα ρε-γάλο κανόνι.

Πράγματι λοιπὸν ἐφάνησαν ἐκεῖ φερ-δὴν κρότον. Ὁ δὲ κρότος ἐκαίνης ἦτο τοῦ σχολείου, ὅπερ μὲ συμπεριφέρουσαν τὰς περὶ διπλωματίας θέσις τῶν κατατακα-στῶν τὸν βαρὺν μετὰ διαβολικοῦ κρότου.

Ἀλλ' ἐπιτέλους ἐπὶ τέλους τὸ κανόνι ἐτρά-πησαν ἀπὸ τὰ κανόνι ἐτράπησαν εἰς πρακτικωτέρους σκοπούς καὶ μᾶς εἶζήτησαν ψωμὶ, κάτσες καὶ τυρὶ, τινὰς δὲ ἔφαγαν καὶ πολλὰ σαλάτα.

Συνέστησαν δὲ διαφεύγειν ἀπεφασίσ-θη 2 Βουλγάροι, Ρουμάνοι καὶ 2 Ἑλλήνων προτελεύτησαν διὰ τῆς θάλ-λασσης καὶ ἐφθασαν ἐπιτυχῶς εἰς Βόλον.

Συνέστησαν δὲ διαφεύγειν ἀπεφασίσ-θη 2 Βουλγάροι, Ρουμάνοι καὶ 2 Ἑλλήνων προτελεύτησαν διὰ τῆς θάλ-λασσης καὶ ἐφθασαν ἐπιτυχῶς εἰς Βόλον.

Ἑλλήνες καὶβλαχόφωνοι ἀπὸ τὰς θέσεις τῶν Ἑλλήνων ἀντάρτων. Μᾶς ἔλεγον ὅτι ἐκ τῶν Ἑλλήνες ἀντάρται κατέλαβον τὴν Ἰωάννινα, τὴν Θεσσαλονίκην καὶ πε-ρισσότερα πρὸς τὴν Καστορίαν, τὰ δὲ χωρὶς ἀπὸ Ὀχρίδος μέχρι Καστορίας ἐπανεστά-τησαν τὰ Βυτόλια καὶ ἐπολεμοῦνται μετὰ τῶν Τούρκων.

Κατόπιν ὅμως ἤρχισαν ἡ φορολογία. Ἐπιτρέπει ἀπὸ 3 Βουλγάρους καθημε-ρινὰ εἰς ἄλλον 20 καὶ εἰς ἄλλον 30 λίρας, ἐνῶ εἰ 3 ἡμερῶν συνέζησαν κατὰ τοὺς ὁπλοπερισσοὺς μας 2 χιλιάδες λίρας.

Τέλος τὴν Κυριακὴν τῆς 27 Ἰουλίου ἐνῶ ἤρχιζε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπίτασιν 200 ἀνάρχαι, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπον τοὺς ἱε-ρεῖς καὶ ἐκέλευον μυκλάδικον ὑπὲρ ἀνα-παύσεως τῆς ψυχῆς (!) 17 ποδόνων λαμ-πασαρχικὸν ν' τὸς παρέμεινε τῶν καθὼς καὶ τὰ ἐπικαλεῖτο ἐπιφανὲς εἰς τὸ μοιλο-γραφεῖο παρεσκεύαζον. Κατέκαυτε δὲ μὲ τὰ τουφέκια ἐπιφανὲς ἐκ παρεκλείσεων ἐν περιστάσει ἀργότερον.

— Δὲν ἠμπορούσατε νὰ συνέλατε ἄν-δρωπον εἰς Βυτόλια καὶ νὰ εἰδοποιήσητε ;

— Μερὰ μέσα διεθέσαμεν διὰ νὰ συνέλ-λωμεν ἄνθρωπον διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Πλαπᾶ· ἀλλ' ἐσεῖς ἄθλιοι, δὲν τὸ χωρίον ἐφροντίσατε ἀπὸ κανένα ἐπὶ τῶν ἀντιπάθειαν.

Ὁ σοβαρώτερος σφαγὴς ἔρχεται. — Ὁ κανονοβολισμὸς τῆς πόλεως. — Ἐκδο-λὴ τῶν Τούρκων.

— Ἐπὶ 10 ἡμέρας ἐβομβαρδίζομεν ὁ αἰ-σθητὸς καὶ πολὺν χρόνον συνδλέσαμεν. — παρέμειναν οἱ Βούλγαροι χωρὶς νὰ ἐκφρά-σουν ἄλλην κατηγορίαν ἢ ὅλεθρον, ὑγιλιὰ μόνον ἕνα ἐπίλεθρ ὁ κυρίαλος στρατὸς καὶ μᾶς πάσχ ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους !

Ἔλεγεν ὅτου ἀνταλλάσσουν τὴν σωτη-ρίαν μας, ἐπὶ μᾶς ἐλέι καταστροφὴν, ἐπὶ ἐμᾶς εἶνε βέβαιον νὰ μᾶς παρηγορῶν.

Πλὴν ὅτι παρεφέρουσα ἀνάγκη εἰς τὴν ἕλλην ἐποίησεν ἐρκαλλιστῶν, ἀπερὶ κ ἐγὼ ὁ Ἴδιος.

Ἐκεῖ ὁ ἀγγελιοφόρος ἀνοιγκὲ μᾶλις συ-νεχίσῃ τὰ ὁδοιπορία του, ἀπηχήσεις τὰ κανονίσια τραμπὰ καὶ πρωτοκαιρὰ γε-γονότα.

— Τέλος ἀνοιγνὲ ὁ τυφλικὸς στρα-τὸς εἰς τὴν ὁδὸν Λιανόβα ὑπὸ τὴν ἀρχη-γίαν τοῦ Μικαγιὰρ αὐτοῦ. ἔρχετ δὲ καὶ ὁ πορολοκτάδης κατὰ τὸν πρωγγυκὸν τὸν ἀντιμέτωπον. Ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἐλέγοντο πρὸς τὴν πλάτη, μὲ δὲ τὸ ἀπὸν ἐκέρχετο τὸ κολλοκοντόνιον τοῦ Ἑλλ. Νικόλ. ἐνῶ τὸ κολλοκοντόνιον εἰς τὸ κορυφαῖο μέρο ἐκλείχε ἀρίστερον εἰς τὸ κορυφαῖο μέρο τῆς ἑλληνικῆς συνοικίας, καλὸ, καὶ β-λλάμεν βέλος τὸς ὁπλῆς κατὸν ὁ Μικρολιθίες μετέφερεν εἰς τὸν γενικὸν

Διευκρίνε Χιλιμί πασάν, διά ν' απο-δείξη ότι **Στρατός Τουρκικός ε-βομβάρδισε την πόλιν.**

Οι αντάρται δεν απήντησαν εις το πύρ των Τούρκων άλλ' εταράχθησαν εις το πλησίον δασώδες όρη και έφυγον ατάκτως· μία συμμορία μόνον από 50 αντάρτας ύπό την Πέτραν Γούλη συμπλακείσα κατεστράφη ελοτσάδες περικυκλωθείσα, καθώς και έτερα κατά την θέσιν 'Αλώνια, ένθα άφονεύθησαν άλλοι 40 αντάρται, ενώ Τούρκοι έφονεύθησαν 33 και 7 εκλωφύρησαν.

Τότε ο στρατός απεβιβάσθη εις την πόλιν μετά τών Γκεγλανδών (τό κλέος αλμυρόν τάγμα) και Βασιβούκων (θηνατροφείς) και άνευ διακρίσεως έσφαξε εις άμαχους· γυναίκας και παιδία και γέρους, μόνον δε εις την ελληνικήν συνοικίαν, ένθ' είς την βουλγαρικήν έπεσε ζύσις, διά νά μη έπέλθη σύγχυσις και φονεύσουν άλλοι πλην τών Ελλήνων.

'Ανθρώπινος θυμηδία.— Πόλις κατε-μένη και γυναικοπαίδα.— Μετέβην σήμερον εις τό πάνω μέρος.

Την 2 μ. μ. ώραν της 30 Ιουλίου ημέρας Τετάρτην εξεπλάγην εν Κρουσσόφ παρά τού τουρκικού στρατού, ότι ούδέ-ποτε, ούδε έπι της Ελλ. Επαναστάσεως συνέβη ποτέ.

Η άτυχης πόλις είχε μεταβληθή εις πανδοπρόσωπον γυναικών και παίδων παρεγκύκλιον τούς ήρώους και πραγμάτων των, ένθρόνη πρόβασκάνων την συμφοράν ήτις τούς ένώμενε, σίονεί περικυκλο-μένων υπό φλογός, στεγνών και εσίγων πραγματίζομεν έπι ανθρώπων και πραγμάτων.

Δέν υπάρχει ούτε Σκαλιάς σπερικής ούτε νύξ τού 'Αγίου Παντελεήμονος ικανή να δείξη όμοιον μέ τάς νύκτας εκείνας θέαμα και κατάπληξιν.

Οί άνθρωποι εφρίσσοντο εις ύπόμνια και γογύσμους, σε δε μερικάς έσφαζον μόνοι τά τέκνα των, ή τα έσπρωχνο εί άλλοι διά μή κραυγάζουν, ούτω δε διά των κραυγών άθηγεθώσιν οί Τούρκοι και συναλλήσουν τούς κεκρυμμένους.

Όπόσας δε άνακαλύπτουσιν, και ήσαν συνελαμβάνοντο, υπεβάλλοντο εις τά δει-νότερα και θανατηφόρα μαρτύρια.

Ηθέλασαν γυναίκας, σχεδόν άλληλοφα-γείν την συνοικίαν Τέπτε, δε μετέβαινον εις καταγωγάς και βαρέλι τών δρέξεων των, έδηγούν τά κύτου ήτο είς Τούρκος εκ Περ-κατή, δσους ήνωρίζε πρίν ήναι τά καλλί-τερα σπίτια μέ τάς θρεπτόρφας γυναίκας!

—Ήσσους ήσφαζεν έντός τού Κρουσσόφου.

— Περί τούς 200. Μόνον όμως 50 έ-γκλεισθησαν, οί άλλοι απελύθησαν και ε-γύρισαν τα ίχνη των.

Έκ τών γυναικών ολοχρωσίαν κατε-σφάγησαν ή πρόσφυξ είναι της πλουσίας τού Σαμψούν Ν. Κωνσταν, την οποίαν ε-κλαυσαν ζώντα έγκλωσμον ούτε μίαν του, και-θείσαν ως τό 'Ελληνικόν έσπρεν Περπλήν βάθος τά κύτου ήτο και ιστορία τού Σαμ-ψούντος, έστις ήλθε να σώση φυλής και τό βιβλιοφιλικόν του. Ενώ όμως Παγών αύτό, έρ-γυναι δυσθεν ένας Τούρκος και εν κεντώ μέ σβλεκτον τής την καρδίαν και τόν μετοι-νεκρόν.

AYPION

Συνέχεια τών φρικτών.—Σφαγή εν παραλίαις!

Γ. Σ. ΣΚΙΑΔΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Έπί έκτενεστέρων εξετασθείς εις τά σχο-λεία και βαρυαπαλή νοσήματα δέχεται τούς εξ αύτών πάσχοντας ασθενείς εν τη οίκία του

Όδός 'Αριστοτέλους 21Α

9—11 π. μ.

Ώραι επισκέψεως 4—6 μ. μ. και

8—9 μ. μ.

ΕΚΠΤΩΣΙΣ 30 0/0
ΒΙΒΛΙΑ ΣΧΕΔΩΝ ΔΩΡΕΑΝ

Πάρκ 'Ιωαννίδου τόμ. 16	Δρ. 30.—
Δυθρωπ τόμ. Πείρας Εκκινος	1.—
Γεν. 'Αρχαί Παπαρρηγοπούλου	6.—
'Εκκρεμών	12.—
'Εμπορικόν Ρίλλη τόμ. Α'	6.—
'Εκκρεμών Ναυτικόν Φλογαΐτου	6.—
'Ολόγυρα Βρε. Δπαλλήλων	6.—
Παρί Εκτελούσεως Γκουρκόνου	7.—
Παρί Δικαιοπραξιών Νάστε	1.—
Ναυτικόν Δικαστικόν Μπαλάνου	3.—
Νεαρά 'Ιουστινιανού	4.—
'Αλληλοβούς Χρυσανδοπούλου	5.—
Πανεπίστ. 'Ιστ. Πολυβιάδου τόμ. 5	1.—
'Εκδίκησις 'Ιστ. Παπαρρηγοπούλου	1.—
'Ιστορ. Ελλην. Φιλολογίας Μπάλαν	1.50
Γιατρικόν 'Ορμανδίου τόμ. 4	5.—

Εφοδιασθείτε εν 'Αθήναις παρά τη βιβλιο-πώλη Ν. Τζάκη. Λεωφόρος Πανεπιστημίου 81. Διά τας εσαρχίας επιμέλεια της πόλεως.

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Κατά Δευτέραν, Τετάρτην και Παρα-σκευήν, και περί ώραν 7ην μ.μ. διδάσκε-ται ή βυζαντινή μουσική θεωρητικώς και πρακτικώς εν τω γυμνασίω της Μητρο-πόλεως. Γίνονται δε και έγγραφαι μα-θητών.

Τό νεώτερον άπάντων τών μέ-χρι τούδε

ΑΝΑΓΕΝΝΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΩΝ

ΚΑΘΑΡΟ

'Αποθήκη Βυρόζ, γύρω 1' Σε-πτεμβρίου, άριθ. 22
(Δικρόδος άντικρυ σταθμού Λιμανίου)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΣΠ. Δ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΟΙ ΠΑΠΑΙ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Η ΠΑΠΙΣΣΑ ΙΩΑΝΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΗΝΥΜΑ

Όταν τά πράγματα περιπλέχθησαν τοιουτοτρόπως, έφερεν φυτικά και τά δι-ορθωθή.

Αλλά τούτο ήτο άδύνατον, διότι διά δυνατόν χωρίς εξαγγέλιας, δέν ήδύνατο ν γίνη, όπως δέν ήδύνατο να γίνουν ούτε εξαγγέλιας.

Η Ιωάννα είχεν άρχαιοκοπής εις τάς 'Αθήνας ως Ιωάννης. Δέν ήτο εύκολον έπιμένως τώρα ν' αποκαλυφθή διότι πά-ρισς ούδε σώζει τό ήσαν οι σεισμοί κατά τέτοιου τοιούτρόπου, εις μίαν πόλιν, ήτις διακρίνετο πάντοτε διά τό σκάφος και τά σκληπτήρια των κατοίκων της.

Όλα αυτά ήγάγοσαν την Ιωάννα νά συκηθή σιδηρώς περί τάς δυσκολίας τας κα-τρόνων εξ όλων άναφάνευε ν' άλλάξη κα-τεκίλιν.

Δέν είνε γνωστόν δν είχαν κάμει συμ-φέλλιον μέ τόν Πλατυτέρην, ούτε δν έφρεσε τά περιμένων την ήμι Σεπτεμβρίου, διά νά μετακινήσουν. Εν τούτοις ή Ιωάννα δεν πρόλαμβε να ανακλήθη εις πάσαν θε-σίαν, ήτοι μόνον νά μη έθλεπε κάθε πρωί απέναντί της την σοβαρόν καί έπι-κίνδυνον Κλεονίκην.

Την στιγμήν όμως, κατά την οποίαν προσελαμβάνε τον δυνατόν, όπως τού ά-νανέμη νά της είρη μίαν άλλην κατοικίαν, πρίν προφθάση να τού είπή τίποτε, ο δι-αφέρτης την διέκοψε και μέ όρος μεγάλης έμβριθείας της έφανέρωσεν, ότι είχε νά της κάμη μερικάς σοβαράς ανακοινώσεις.

Ο ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ

— Μάνως έκουμπάσθης άπό την άργα-γανίαν ; την πρόφτηχεν ή Ιωάννα.

— Ά! έναντίας, κύριε Ιωάννα, αί-σθάνομαι ότι έχω δυνάμεις νά άγωνισθώ διπλασίως και μάλιστα περί αύτού ήθελα νά σέ ειπώ, διότι παρουσιάζεται μία περίστασις, κατά την οποίαν θά δυνηθώ και έγώ νά σού προσφέρω μερικάς εκδου-λεύσεις.

Ο δικηρόνος Παγών ότι ήτο Έλλην, σώζει άμως ήτο άριστοκρατικόν, διότι είχε γεννηθή εις την Σκαλίαν και ανατρά-φετο Κρητικώς.

— Πώς περίπου παρουσιάζεται ση-μερινόν ; ή Ιωάννα κατεπράγησε.

Ο Κρισπίνος έδειξε γραμματοσή-μειόν, και γράμ βιβλίου ότι είσαι τόσον εξπνος, ώστε έχεις άνάγκη ήθε..Τούλά-χιστον ιπάκις σε βλέπω πόσο πρό να κά-θεσαι μίς έναντι εκεί τό παράθυρον, λέγω με τόν νούν μου : «Ο πατήρ Ιωάννης δέν είνε κουτός καλόγερος».

Η ΙΩΑΝΝΑ ΔΕΝ ΧΩΡΑΤΕΥΕΙ

— Τί θέλεις νά είπής με αύτό, φίλε δη ; ερώτησεν ή Ιωάννα εξαπατώσης εί την ένθύμησιν της Κλεονίκης.

Ο Κρισπίνος συνεστήθη ως κεχλιά καί έφιλοφρόνησεν.

— Ο θεός νά μέ συγχωρέση δν έ-καμα άμαρτίαν, άλλά εί να συ άδικα αύ-σθάνεσαι ; Είχα πεπεισθεν ότι είσαι άρωτα-μένος.

Εις τό άγρον πρόσωπον της Ιωάννας διεγράφη συνάντησις λύπης, ή δποίος έκαμε τόν Κρισπίνον να κράμη.

Γράψτε όμως ό λόγος διλλήθη, διότι ή παρατέσεις, ήτις έχάρισε να δημιουργήσει ήτο παρουσίασεν αυτούς κατά σύμφωνα.

Αλλ' ίσως ή Κρισπίνος έχρεζε να λαμ-βάνη άδρους, ή Ιωάννα έστρεψε τά νώτα της πρός αύτόν λέγουσα ;

— Είσαι άρκετά ανόητος, ώστε να μέ μου έπιτυχάνεσαι να θυμώσω μαζί σου. Άλ-γησε με φευγωνεί παρακαλώ...

— Πάντα Ιωάννα, άξιε τέκνο δ Κρι-σπίνος, συγχώρεσέ με δν έκαμα λάθος, συγχώρεσέ με.... Έμαίς οί μικροί άν-θρωποι παραδέχονται καμμιά φορά τά κα-νήματα τών μεγάλων... Σκέψου μόνον τό μέλλον σου... (έτεινε άλλην λεπτά...). Εί άλ-λο τό σφ ήρώ ; Δέν ήμπορεί πλέον νά είπή τίποτε.

— Τί θέλεις νά είπής ; ήρώτησε.

Ιωάννα, πεφρόνησε την παράλογον έπέκλησιν σας άνάγκη ;

—Μά πώς νά τελειώσω ήρώ δέν ξέρω... Έκαμα λάθος.. Ήθέλησα ν' άρχίσω πολύ άργωσα και σύμφωνα την άφανεσ σου..Δέν είξερρά νά καταφέρω τέτοιες δι-λογίες.

Ομίλησε λοιπόν, είπεν έκείνης ό-τι πορόνως, τί θέλεις νά σού είπή ;

— Τώρα δέν ήμπορώ νά είπώ τίποτε Τί θά ώφελήσω ; Άρού δέν θέλει ή άγω σένη σου ν' άκούση κάν τό όνομα της θυ τυχηρένης κόρης.

— Ποιάς κόρης ;

— Της Κλεονίκης...

— Κόρης !..

AYPION

Ο πάπας της Κλεονίκης.—Πού συ-ναντά τόν Κρισπίνον.—Τί ήμέλησεν άδι-κίαν.—Αί υποχίαι του Κρισπίνου.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Γραφεία ὁδὸς Ἀριστείου ἀρ. 1

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΝ κ. ΠΕΤΡΟΝ ΚΑΝΕΛΛΙΔΗΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΗΝΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Κάτι ἤθελε νὰ εἰπῇ ἡ Ἰωάννα, ἀλλ' ἡ εἴσοδος τοῦ Παύλου, ἐπιστρέφοντος τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀπὸ τὸν τσαπόκηπον τοῦ πέρα κόσμου, τὴν διέκοψε, ἐνῷ ὁ Κρουσσὸς δυσκόλως ἐκρατεῖτο εἰς τὸ μαγκούρι.

Ἡ Ἰωάννα δὲν ἤξιωσε τὸν ἔκπτωτα νὰ χαλάσῃ μὲ τὴν παρουσίαν αὐτὴν, οὔτε ὅν ἦτο ὡρισμένη νὰ τὴν ἐκμαιεύσῃ εἰς τὸν Παῦλον.

Ἐπερίμενε τὴν καλλιτέραν εὐκαιρίαν νὰ τὸν πρακτέψῃ μυστικὴν καὶ νὰ περιμένῃ τὴν νύκτα.

ΑΙ ΤΗΟΥΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ὁ Παῦλος ὅταν ἐνόμισεν, διέφυγεν ὅτι ἡ Ἰωάννα δὲν ἦτο ἐπομένως ἤντοχος.

Κάποιαι φράσεις τοῦ τῆς διέφυγαν εἰδικωτέρα ἐπεξεργασία ἀπὸ κάποιον συλλογισμόν.

Τώρα τοῦ ἐνέπνευσε διὰ πρώτην φορὰν ὑποψίας.

Ὠλίγατε ἄλλοτε εἶχεν ὑποπτευθῇ ὅτι ἡ Ἰωάννα ἦτο δυνατὸν νὰ προδώσῃ τὴν ἐρωτικήν της σύζευξιν, διότι ἀπεκαλύπτετο ὅτι ἦτο γυνὴ εἰς ἀνάπαυσιν ἀνθρώπου, διὰ διάφορον ἕνα σύμπαν ἀναπλήρωσιν συνειδήσεων.

Ἐν τούτοις ἡ συμπεριφορά της κατὰ τὸ βραδὺ ἐκεῖνο ἐβίβασε ὑποψίας εἰς παρατηρητήριος.

Ὡς ἄνθρωπος δὲ ὁ ἀπόπλους τὴν ἐγάπα πολύ, δὲν ἤθελεν νὰ μείνῃ ἄγνωστος καὶ πρὸ πάντων δὲν ἤθελεν νὰ κακοφύγῃ.

ΑΥΡΙΟΝ :

Τί γίνεται τὸ μεσονύκτιον.— Ὁ πυρετὸς τοῦ Ἐλκόλου.— Ἡ Ἰωάννα εἰς τὸν κῆπον.— Ἡ Ἐλλοντίκη ἐμφανίζεται.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΣΟΒΟΥ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΦΡΙΚΤΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΑΦΗΓΟΥΜΕΝΑΙ ΑΠΟ ΑΝΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΝ ΑΥΤΟΠΤΗΝ

Περιπόλιος Ἑλληνικῆς συνοικίας. — Τροχαρὰ ἀμαξὰ εἰς τὸ δάσος. — Διαταγὴ περὶ σιγῆς.

— Τέλος, προσέρχεται ὁ πρόεδρος συνδέσμου Μακεδόνων—κατὰ τὸ ἀκατονόμαστον ἐκεῖνο ἐξεπλάγη, διότι δὲν ἠξεύρει νὰ φανταστῇ ἢ ἀπαιτούμενα φανοποιεῖα. Ἄλλα δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς κεφαλαίας, οὔτε περὶ τῶν ὀφρύων. Τὸ πρόμετρόν του ἦτο, ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ ἀφοβίας καὶ ἐκ διαφόρων σημείων εἰς τὴν ἀλήγουσαν συνοικίαν. Οὔτω δὲ ἐντὸς 48 ὡρῶν ὁ ὑδράργυρος εἶχεν ἔμπεσεν εἰς τὸν Ἰλιοῦν μας, ἐνῷ τὸν Βουλγάρον εἶχεν ἀφήσει λιποθυμικὸν ὁ στρατιωτικὸν ὅπως μὴ τεθῇ λιποτακτικὸν ἐπὶ οὐτὸς πρόξ. Καὶ οὕτως ἐκάλυπτε διπλῶνεν. Σημειωτέον δέ,ὅτι καὶ μία ὁλονὴ Βουλγαρικὸν, τοῦ γνωστοῦ παρονόλου τοῦ Κίρκου κρυσταλλήνης ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς συνοικίας, ἀγαλάχθη ὑπὸ ὅσης ἀθυμικαὶ,Ὄμριαν, ὅστις μετὰ 10 στρατιῶτῶν παρεμβλήθησε τὴν κατοστροφήν τὴν !

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν τὴν Τετάρτην ἐνῷ οἱ σίτιοι ἐκλύονται, ἐμαζὶς ὁλόκληρον τετρμῶν καὶ ὅπου ἀλλοῦ ἠζωνόμενα νὰ πορεύδωμεν. Τὴν δὲ πρώτην ἐξέλιξθη διατρέχει νὰ ἐξέλθωμεν εἰς τὸ δάσος Ἰλιοῦ πάσης πάλιν. Ἐκεῖ δὲ ἀνεγνώσθη μᾶς ἐκτεμάτων οἱ στρατιῶται καθ' ὅλα καὶ μᾶς ἀγόμενον, ἀνδρας καὶ γυναῖκας καὶ αὐτῶν τῶν ἐνδυάτων μας, τὰ ὁποῖα φορτώνοντες εἰς ἐκατοντάδας ἵππων, μετὰ τῶν ἐκ τῶν οἰκιῶν προκαλούντων κραγμάτων, τὰ ἀπερρώθων ἀπελευθερώθησαν ἡμῶν.

— Ἐς τὸ δάσος ἐκεῖ τί ἐγένετο ;

— Ἐκεῖ συρέμενον ἐν τάγμα στρατοῦ τοῦ Γκιλὰν τῆς Πλατείας, τὸ πλέον αἰμοβόρον τάγμα τῶν Ἀλβανῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀκμαίου χιλιάρχου Χιλιὲ Ἐτένδε Ρεϊφ,ὅστις εἶχεν ἀφιχθῇ ἐκ Κρουσσόβου. Εἰς μάτην τὸν ἐπαρακαλέσαμεν νὰ μᾶς ἀντιχωρήσῃ εἰς τὴν κατοίκησιν τῶν μερίνων οἰκιῶν μας, καὶ τὸν ποιὸν τῆς λεηλασίας. Ἐκείνος μᾶς παρεκάλεσε εἰς τὸν ποιὸν καὶ ἐξεκολούθει νὰ ἐναρίσῃ τὴν κατοστροφήν.

Ἀλλ' ὃν ἦτο τοῦτο μόνον, τάλαν θὰ ἦτο ὑποφερτόν.

Σωτὴρ ὅμως ὅτε μία τροχαρὰ σκηνὴ, τὴν ὁποίαν καὶ δὲν ἐπίστρεφε καὶ μὴ ἀνάλογον δὲν εἴδατε ἂν καθίστατο παράδειγμα.

Ἐνῷ ἡμεῖς ἀνεγρέμεναι εἰς τὸ δάσος, καὶ συναστρεφόμενος μετὰ τῶν συγγενῶν μας, ἀφ' ἑνὸς ὑπόδους ὄχημα χωρισθὲν κατὰ τὴν νύκτα, εἶμαι τελλάγιον πλῆρες χαρᾶς. Δύτει ἀνάθεμα, ἂ'γκης βίβεται μία διατυχὴ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ νὰ γυρισθῶσι οἱ ἄνδρες ἐκ τῶν γυναικῶν, δύο ἀπ' ἀγνώτο σφαγῆ.

Ἀπομονωτικὸς ἀπομονωτικὸς. — Τροχαρὰ σκηνὴ. — Δυσκολίαι καὶ κορυφαὶ γιαὶ. — Συντομία ἀνέλπιστος

Ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ ὄρκος, ἔτσι ἐκάλεσθησε τὴν διατυχὴν ταύτην, εἶδε ἀναφέρησε.

Γιωρίζουσες τὴν ὑφιστάμεν τῶν ἄλλων ἐκείνων, ἐπιδεχθεῖσαν τερατωδῶς καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ἐρρίφησαν οἱ ἄνδρες εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γυναικῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ συζύγων καὶ ἀπαγορευτικῶν.

Αἱ γυναῖκες ἀκράγγαλοι καὶ ἄνευλον τὸν κλῆρο των, οἱ δὲ ἄνδρες ἀγκαλιάζοντο τὰ τέκνα των, κρυφίζοντες: «Ἔλλατε ! Πατέρα».

Τέλος ἀπογοητεύθησαν ἐξ οὗ μόρη τὸ ἐν τάγμα ἐλλόκληρο παρατηρῶν ἀνάπαυσιν μιᾶς διάσεως νὰ γονυκλιθοῦμεν καὶ προσευχηθοῦμεν τὸ δείλι.

Ἐγονυκλίθημεν πάντες καὶ ἐκλήσαμεν τὰς παραλιὰς ἀναμένοντες τὴν τελευταίαν μακροτηγμένην πλησίον ἡμῶν συνάθροισιν γυναικείων ποὺ κατὰ γῆς λιποθυμοῦσαν ἐκστενοχωρούντες τὸ αἰσθητικὸν ἀπόλυτον.

Ἐν λεπτῷ διέρρευσεν ἀγωνίας θάνατος, ἐσταλαγμένος εἰς ἀκόμη μᾶς ἀπόπλους.

Οἱ στρατιῶται εἶχον ἤδη ἐτοιμάσει τὰ ὅπλα καὶ σκηνὴ καθ' ἑαυτὸν ἐν ἀναμονῇ τὸ σῆμα τὸ σύνθημα τοῦ ἀρχηγοῦ, τὸ ὁποῖον ἐμᾶς κὰν θὰ ἠκούεν "ὅπως ἐξ ἡμῶν ὅλοι εἶχον λειτουργήσει. Μόνον ὅσοι ἐν ὑφ- σταῖον τοιοῦτο μαρτύριον, ἐν δύνανται νὰ ἀνεξέρωσι τὴν ἀγρύπνησιν καὶ τὴν ἀπαρατήρητον τοῦ σπαρασσομένου ἐκείνου πλήθους ἐν τῆς ἤδης τοῦ θανάτου, τὴν δι μᾶλλον, καθ' ὅσην καὶ ἂν θὰ ἐξελάμπετο ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὸν τρὸ ἡμῶν ὁρατὸν θάνατον μετὰ θάρρους, ἡ θὰ καὶ οἱ κραυγαὶ καὶ αἱ ἱκεσίαι τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν μᾶς ἀφήσουν καὶ τὴν τελευταίαν δύναμιν τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἀντοχῆς.

Καὶ ἀναμένομεν, λέγω, μὲ τὰς καρδιὰς πελαλικὰς τῆς ἀγωνιζομένης τῆς τάγματος, ἐκεῖ αἵνες ἐγκόσμιοι μακρὰν δὲν ἠκούομεν καλλικέλους καὶ νικόνες μακρόθεν διὰ τῆς χειρὸς νὰ προλαβοῦ τὸ κακόν.

Ἀμέσως τὸ τάγμα κατεβάλλετο νὰ ὅπλα ἐπιπροσθέτως καὶ ἡμῶν ὅλοι ἐπιστρέφουν ἀποσβέσθη τελλάγιστον δι' ἐκείνην τὴν στιγμήν.

Ὁ πασὰς εἶχεν ἀποστείλει πρὸς ἐκείλευσιν τῆς διατυχῆς τοῦ ὑφισμένος χιλιάρχου τοὺς ὁ ἐκείνος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην μᾶς ἐφάνταζεν ἀγγελος σωτῆρας.

Πράγματι τὸ τάγμα ἀπεσύρθη ἐλίγα βήματα χωρὶς νὰ μᾶς ἀγγίξῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπειλήν του.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ὅμως μαρτυρολόγησαν ὀλίγοι τρίμοὶ καὶ ἄλλοι σωρηρά.

Μερικοὶ Βασιβουζοῦκοι, ἀκολουθήσαντες καὶ αὐτὸ στρατιῶτες τοῦ τάγματος, προσῆλθον πρὸς ἡμᾶς τότε καὶ ἐφιλοῦσαν ἐν ἄδος τρομερὸ δακτυλικόν.

— Οἱ Βασιβουζοῦκοι αὐτοὶ ἀνῆκον εἰς τὸ τάγμα ;

— Ὄχι ! Μικρὸν ποσὸν, ὁ κατασκευαστὴς τοῦ Κρουσσόβου. Ἦλθεν εἰς τὸ Περλεκὶ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς 27 Ἰουλίου ἔσυλλε κέρνους εἰς ὅλα τὰ ὁθωμανικὰ γωρία διὰ νὰ εὐρυθοῦν ὅλοι οἱ Βασιβουζοῦκοι ἕως εἰς τοὺς 12 μετρηθέντας ἐμφανισθέν τοῦ Κρουσσόβου. Πράγματι λοιπὸν οἱ Βασιβουζοῦκοι συνεκεντρώθησαν ἐλαι ὑπὸ τ γήν ἑνὸς Ἀντὶρ ἀγᾶ, ἐκ Περλεκὶ γήσιος, φανατικοῦ ἀχθροῦ τῶν , καὶ ἐπιστρόφου φίλου τοῦ Μπρ , μὲ οἱ ὁποῖοι συνέτυχον. Διελέχθη μάλιστα, ὅτι ὁ Μακρὺς ἦτο ἕξω διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς Ἕλληνας ἀλλὰ κατεσκεύαζε καθ' ὅλην τὴν νύκτα τοὺς ὁ Ἀντὶρ ἀγᾶ, τὰ ἐπιτυχόντα τῶν Βουλγάρων τοῦ Περλεκὶ, οὕτινες εἶναι καὶ φανατικώτεροι τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων. Ἐπεὶ λοιπὸν ὁ Μακρὺς ἤλαβε τὸ πρόγραμμα του, καθ' ὃ δέγγιλος κοπὴν εἰς αἱμοπαγίας του.

Ἀγρία σκηνὴ εἰς τὸ δάσος. — Ὁ δεκαπενταῆς υἱὸς ἀνδρῶν. — Ἡδὺς τοὺς ἐφόνευσε. — Προσέρχονται εἰς τὸν Παῦλον.

— Λοιπὸν οἱ ἔγιναν εἰς τὸ δάσος κατόπιν ;

Εἷς τὴν ἐρώτησίν μας αὐτὴν ὁ ἀργυρόμαλλος στρατιῶτης προσέβλεψεν ἐν τῇ μορφῇ ἀλγοκτόνων ἔκφρασιν καὶ ἀπήντησε.

— Περιγράψωμεν ὅλην τὴν βιβλίον τῶν ἀνδρῶν οἱ Βασιβουζοῦκοι ἀκολουθήσαντες ἐκεῖ ἐνέβησαν οἱ Βασιβουζοῦκοι ἐκεῖνοι ἐκβάσεως τοὺς στρατιῶτας, ἐκλέσαν ἐξ ἡμῶν ἐκείνους παρ' ὃν ἐνόμιζον ὅτι ἦ-

δύνανται νὰ λάβωσι χώραν.

Ὅσοι θέλουν λοιπὸν χρήματα, δηλαδὴ ἔσοι ἔχουν νὰ ἐχωνεύσουν ἀνάγκην εἰς τὴν θέσιν των.

— Καὶ ἐσοὶ δὲν θέλεις;

— Ἐ, ἐσὲ δὲν θέλουν ! Ἀλλὰ σοῦν ! Παρελαμβάνουν παρὰ τὸν Βασιλέα τοὺς καὶ τὸν στρατιωτῶν, σὲ ποιες λέγουν εἰς αὐτοὺς : «Πᾶρε καὶ σὺ τὸ ὅπλο ὁ Μπρισκᾶς» (συνταγματάρχης) .

Ἐπροχωρήσαμεν ὀλίγον εἰ δυνατὸν, διὰ νὰ ἐμπροσθεν τοῦ ταγματάρχου, ἔστις προ ἐπιτελεῖ τελείαν ἀδιαφορίαν, ἀποκαρτερούμενος δὲ μετὰ τῆς συνοδείας του 50 περίπου βημάτα, ἐκτυνεῖτο δὶς τὸν λογχῶν καὶ ἔπεσεν νεκρός. Καὶ ταῦτα διὰ νὰ μὴ ἀκουσθῇ πυροβολισμός.

Τὰ τερατουργήματα ταῦτα ἐξετελοῦντο ἀνάμεσα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες ἔρχονται πάλιν ἀκολουθοῦσαν καὶ χαιρέκακοι μετὰ τῶν τέκνων των καὶ ἔβλεπ αἱ τῶν φίλων των φονευομένων.

— Πεσοῦσι ἔφθασεν περίσσοτεροι τρόπος ; Δὲν ἐνθυμοῦμαι καλῶς διότι δὲν εἶχον καὶ ἐγὼ τελείαν τὴν ἀντίληψιν. Νομίζω ὅμως ὅτι ἐφθάσαμεν **δώδεκα**. Μεταξὺ αὐτῶν πράκτορες διαγγέλ ἐπ Βενιζέλου παραβιβάζων ἐν Κρουσσῶν ἀνάμεσα Γεωργίου Κονδύλη ἐπώθε δανειοδὸς παρὰ τοῦ ἐπιτροπ κ. Ν.Κρίτση, παρ' ὃ ἐξευρέτε 7 εἰκοσιτρίγραμμα τὰ ὁποῖα ἐφέρομεν εἰς τοὺς σφαγεῖς.

Ἀφοῦ ἐκορέσθημεν πλέον ἀπὸ τὴν σφαγὴν ἐπιστρέψ ἡ συγκινουσα μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ἔρχονται νέοι ἐναγκαλισμοὶ καὶ νέα ἄσματα εἰς τὴν δικαιοσύνην μας.

Τότε ὁ ταγματάρχης ἔλθε καὶ ἐκάθησε μαζί μας, ὁ δὲ μητροπολίτης τοποτηρητὴς καὶ ἄλλοι περιελάμβανον αὐτὸν ὅσους παρελύοντο τὸν ποσὸν νὰ σώσουν νὰ ἐπιτρέψῃ οἱ λεηλατοὶ καὶ οἱ σφαγεῖ.

Δὲν θὰ ἐπέτρεψε νὰ μετεβῶμεν ἐμεῖς εἰς τὴν πόλιν, κάμνοντες ἐλλόγων τὸ βάσις καὶ παρακαλέσαν τὸν ὑπαστυνόμον νὰ μᾶς παρουσιάσῃ εἰς αὐτὸν. Ἀλλ' οὗτος καθήμενος μὲ τὸν κοινὸ Νάσιο καὶ σπὰ Τραϊανὸν, Βουλγάρους ἱερεῖς, —σύνεγγυς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαρκοῦς τῶν λησταναστριῶν ἐν Κρουσσῶν εἶχον ἐπλέξῃ ἀντερτατὰ καὶ περιέρχονται τὸ χωρίον ζητοῦντες τροφὴ καὶ ἔπιτα — δὲν μᾶς ἐδέχθη.

Ἐπανελάβομεν τὰς παρακλήσεις μας ἀκριβέστερον καὶ τέλος ἀπεράσαμε νὰ μᾶς δεχθῇ.

ΑΥΡΙΟΝ !

Ἡ παρουσίασις εἰς τὸν παλάν.-Ἀλλαι λεπτομέρειαι.

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ
ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ
ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΧΡΙΣΤΟΣ. Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Συφιλιδολόγος-Δερματολόγος

Ἐκπαιδευθεὶς ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐν **Παρισίοις** καὶ **Βιέννῃ** ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ νοσήματα ταῦτα, θεραπεύει ριζικῶς καὶ ταχέως τὴν **σύφιλιν**, τὴν **βλεννόρροιαν** ἐν ὁλίγαις ἡμέραις, τὰ **Ἕλκη** καὶ πᾶσαν τὴν δερματικὴν νοσηματα.

Ἔξέτασις μικροσκοπικὴ πάντων τῶν νοσημάτων.

Δέχεται ἀπὸ τὰς 9 - 12 π. μ. καὶ 3 - 6 μ. μ. Τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν Πέρατον 5-6.

23 Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 23

Langue Française

Une jeune fille de la Blusse française cherche à Athènes ou au Pirée, une place de bonne pour un ou deux enfants pas trop jeunes,sa que'e elle pourrait donner les premières notions de fran çais

LINGERIE

Une demoiselle du même pays, connaissant à fond la lingerie et la coupe, pour les quels elle a obtenu un diplôme officiele de capacité, cherche place dans maison sérieuse de lingerie.

On demande pour les deux le paiement fdu voyage et un testimonit nomuel, contre un engagement dont la durée est à fixer.

Adresser les offres par écrit sous initiales P.D.B. Poste restante au Pirée.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥΣΙΝ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ἠγγυημένη, ἄνευ ὑποτροπῆς τῶν διαλειπόντων καὶ ἄνευ ὀπίσθης

ΑΝΑΣΤ. Κ. ΤΖΑΜΑΛΗΣ ἰατρὸς

«Ἐν Ἀλλάντῃ τῶν Καλλιῶν»

Ἐκφραστικὸν τοῦτο σύμφωνον ὑπὸ πάντων τῶν γνωρίων διαλειπόντων συμπτώ, τῶν ἐπιμόνων καὶ μὴ ὑποχωρούσων εἰς πᾶσαν ἄλλην θεραπείαν καὶ τὴν προκαλουμένην καὶ ὑπερβαλλόντως ἀνίαν τὴν ἀλλαγὴν κατοικίας (κοινῶς σπάζει ὁ κὸ καὶ τὸν ἐπαναλαμβάνει τοῦτο ἀκριτον ὄβριν ἐπὶ τῶν παρευρισκόντων ἐντὸς κεφ. γρονικοῦ διαστήματος ἐπτὰ ἕως ὀκτὼ ἡμερῶν) τὴν ὑπὸ λαβράκων, ὑπὸ ὀρεόβιων, ὑπὸλοιμῶν ἀλγεινῶν ὀδόντων ἐντὸς τῆς ὀδοντίδος, ἢ' αἱμορραγίαν ἐξ ὀδόντος ἢ ἐξαγωγὴν αὐτοῦ.

Πληρῆ τὸν ὑποσιτισμὸν ἢ ἀμοιβὴ καὶ ἡ λῆψις τῶν φαρμάκων δίδεται μετὰ τὴν θεραπείαν.

Εἶδικὰ κατασκεύασε τοῦ ἰατροῦ θεραπεύοντα ἀτρωλῶς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τοὺς πάσχοντας ὀσταγωνίαν, ἀπαλειπτικὸν, ὑπὸ λεπτῶν καὶ μετὰ ἐκπαπαλήψεων τοὺς φόρους τῆς ἀλόης κατέχει ἐπιφυλλόνων κανονικοῦ παρὰ τοὺ ἐν Καλλιρόη γραφείου κ. Σπ. Τζαμαλῆ συμπεριλαμβάνον ἐν τοῦ ἐπιστολικοῦ δρομ. ὃ, ἐκτοὺ ἐξωτερικοῦ φραγ.

Πωλοῦνται καὶ ἐν Ἀθήναις παρὰ τῶν Φαρμακοποιῶν κ. Π. Ἀλεξίου, πλατεῖα Ὁμονοίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗ

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ"

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦ. "ΚΑΙΡΟΣ,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14 Ὀκτ.
(Ἐπείγ.) Οἱ «Καιροὶ» ἐπιβεβαιοῦσι τὴν εἴδησιν τῆς ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας πρὸς λύσιν εἰρηνικὴν τῆς ἀνωμαλίου καταστάσεως.

Συζητοῦνται ἤδη τὰ σημεῖα ἅτινα ἀπήντησαν τὴν ἀποτυχίαν τῆς περυσινῆς ἀποστολῆς τοῦ Νάσεβιτ.

Ἐν τούτοις, ἡ «Σημαία» καὶ ὁ «Ἡμερήσιος Ταχυδρόμος» βεβαιοῦσιν ὅτι ἐξακολουθοῦσαι αἱ ἐκτάσεις ἐπιστροπαὶ. Οἱ Τοῦρκοι ὑπουργοὶ συνεδρίαζουσι διαρκῶς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σουλτάνου, οἱ δὲ λησταναστριαὶ Βουλγάροι δὲν θὰ ἐκτελέσουν ὁ ἰσοδήποτε ἀποτέσμα. Διαπραγματεύσεις ἄνευ ἀποκλῆς ἐγγυήσεως. Τέλος οἱ «Καιροὶ» ἐν ἑνὶ ἄρθρῳ λέγουσιν ὅτι ἐν περιπτώσει πολέμου, θὰ ἦτο πεπλανημένον ἂν ἔμενον ἀπράξ θέσεται αἱ δύο Δυνάμεις, αἱ ἀναλαβοῦσαι τὴν εὐθύνην τῆς καταστάσεως.

Ὁ Τσάρος Νικόλαος παρέσχε μεγάλα δείγματα φιλανθρωπίας, καὶ ἔχει ἤδη μεῖζονα πολεμικὴν πεῖραν, ἐπομένως οὐδὲν μέσον πρέπει ν' ἀφέσουν ἀνεκμετάλλευτον πρὸς βελτίωσιν τῆς κατατάσεως, ἥτις κατεργάζεται τὴν ἐξόρυξιν ἡθικῶς, ἐγκυμονεῖ δὲ μεγάλους κινδύνους.

Ὁ ἐν Σοφίᾳ ἐπίτροπος τ ἧς Τουρκίας ἀνακοίνωσεν εἰς τὴν Βουλγάρων προϊσταμογῶν ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶνε πρόθυμος νὰ συνενοηθῇ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' ἡ Βουλγαρία ἀπήντησε προτάσεις ἐγγράφους. Ἐν τούτοις οἱ τουρκικοὶ κύκλοι διαβεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Βουλγαρία ἀπέμεινεν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Νάσεβιτσα, καὶ ὁ Σουλτάνος ἐνόησεν πᾶσαν συζήτησιν.

ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἡ καταστάθῃ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ τελωνείου τῶν Πατρῶν θέλει μεταβῇ εἰς Πάτρας καὶ θέλει συνενοηθῇ μετὰ τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἀγγελοπούλου καὶ ὅλο ἄλλων Γάλλων μηχανικῶν διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ τρόπος ὅτ' οὗ νὰ διορθωθοῦσιν αἱ παρουσιαζόμεναι ἐλλείψεις εἰς τὸ κτίριον ἴδιως εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν ἀποθηκῶν περὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία ἐλήφθη φροντίς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΙΜΗΣ

Πρὸ ἡμερῶν ὑπελήφθη εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν αἴτησις ἐκ μέρους τοῦ ἀντισμάρχου Βάλτου ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ κ. Σαλονικοῦ, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ζητεῖ, ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ ἡ σύστασις συμβουλίου τοιούτου ἐπὶ σκοπῷ ἀπαραιτήτου ἐπὶ τινος ὑπερσιμίνος διαφορᾶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ βοηθοῦντος Βάλτου κ. Σταύκου.

Ἡ διαφορὰ αὕτη προέλθεν ἐκπαλ ἐκ βαρέων ὑβριστικῶν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ βοηθοῦντος κ. Σταύκου βάσει ἐγγράφου ἀπομαλοκόπου ἐκμαλλεύτου τοῦ.

Ἡ Γεν. Διοίκησις λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν ταύτην διὰ ἐπιτρέπ δι' ἐγγράφου της εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀνθυπολοχαγὸν τὴν σύστασιν συμβουλίου τιμῆς.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἀποφάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν αἱ ἐπιτήσιοι ἐξετάσεις τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν ὁργανισθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης καὶ θὰ διαρκέσουν δώδεκα ἡμέρας.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἥτις θὰ διενεργήσῃ τὰς ἐξετάσεις ταύτας θὰ καταρτισθῇ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς καὶ οὐχὶ ὡς ἐγράφη ἐξ ἄλλων ἀξιωματικῶν.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΘΕΝΤΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐξέδωκε τέλος ἐγκύκλιον τὴν ἀρίθμον τῶν φυλακισμένων εἰς ἁπάσας τὰς φυλακὰς τοῦ Κράτους κατὰ τὴν λήξασαν χρονο.

Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνέρχεται 1805 κατοικους. ἐξ ὧν 433 ἄπειτον ποινὴν ἰσοβίων δεσμῶν, 1367 πρόσκαιρον, 1549 φυλακίσεως, 963 φυλακίσεως 2 – 5 ἐτῶν καὶ 1520 φυλακίσεως κάτω τῶν 2 ἐτῶν.

Ἐκ τῶν εἰς ἰσόβιον δεσμὸν εἰ 177 εἶχον ἀρχικῶς καταδικασθῇ εἰς θάνατον, ἐμετριάσθη δὲ ἡ ποινὴ των διὰ Β. Χάρτου.

ΣΗΜΕΡΟ

"ΤΟ ΕΙΚΟΝΟ

ΠΛΟΥΣΙΟ

ΤΟ ΚΡΟΥΣΟΒΟ

ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ

ΧΡΤΣΟΝ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΗΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΡΟΥΜΑΝΩΝ

(Ἐκπόνημα ἀνταποκριτοῦ μας)

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ 8 Ἀπριλίου.—Ἡ Ἑλληνική κοινότης Κρουσόβου, ἀγρυπνος φρουρὸς τῶν πραωτίστων προγονικῶν αὐτῆς παραδόσεων καὶ κτισμάτων θείων, οὐδ' ἐπ' ὀλίγιστον μειωθέντων ἐκ τῆς πανωλεθρίας, ἣν μόνη αὕτη ἐκ τῶν λοιπῶν ἀντιθέτων κατὰ τὰ πραγματὰ τοῦ παρελθόντος ἔτους συμβάντα ὑπέστη, μετὰ βδελυγμίας καὶ ἀποστροπιασμοῦ παρακολουθοῦσα τὰς μεταρρυθμιστικὰς ἐνεργείας καὶ μεγαθρῆδες τάσεις τοῦ πολιτικοῦ βιομηχανήματος τῆς Ρωμανικῆς κυβερνήσεως, τῆς διὰ χρυσίου ἀφθόνου ἐπιχορηγούσης τὰ πλάνη ἀνυπάρκτου ἐν Μακεδονίᾳ Ρωμανικῆς κοινοτητος, κατεξαναστᾶσα αὐθορμήτως κατὰ τῶν δηλίων τούτων ἐνεργειῶν, ἀδιορατίως συνέταξε τὴν παρὰ πόδας ἐντονον διαμαρτυρίαν, τὴν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ὁμῷ ὁ Δ' ὑπεπιτροπῶν ὑπογραφὴν καλυφθεῖσαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τὰ Σεβαστὰ Ἀνακτορικὰ. Μετέβημεν δὲ ταύτης πιστὴ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν καὶ τὰς αὐτὰς φέρουσα ὑπογραφὰς ἐπιστολὴν καὶ πρὸς τὸν Ἁγιῶτ Μονασττηρίου. Καὶ ταῦτα, ἵνα καταλαβῇ ἅπας διὰ παντὸς εἰς πάντα μέν, ἴδῃ δὲ εἰς τοὺς τόρνα τοῦ Ἑσπέρου, ὅτι μόνον φιλάκια πληρούσι χρυσάκια καὶ οὐχὶ καρδίας Ρωμανικῶν αἰσθημάτων διὰ τῆς δαπανηρᾶς καὶ μεγαλομανοῦς πολιτείας, ἣν κατὰ παράδοσιν ἀσυναισθήτως παρεγκωμιάζουσι ἀπὸ τοσσαρακονταετίας ἤδη ἀκολουθοῦσι.

Διαβεβαιώσασα τὸ Παπαλλήνιον σῶμα, ὅτι οἱ Δανουχεῖς μὲν, ἀλλ' ὑπογράφοντο ὑπὸ τῆς συμφορᾶς Κρουσόβου, ἐν στέγῃ καὶ παρουσίαν καὶ τὸ πᾶν ἀπώλεσαν, ἀκριβῶν ὅμως εἶχεν ποτὲ καὶ ἄλλοτε καὶ ζωηρὸν διατηροῦσι τὸ ὑγιὲς αἴσθημα καὶ φρόνημα, τὸ ἄθλιον τοῦτο καὶ ἀφρατον καὶ ἄφθαρτον πάντῃ Ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ καρδίας ἐρίθιον, τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ ὑπογράφειν ἑλληνικατασροφῆς εἴδησιν ἐπζῶν καὶ αὐτὸς φον καὶ ἄσπλον καὶ ἀβλαβὲς πανὸς παυγίου ἐπιπλέον καὶ περιεπόμενον.

***

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Παναγιώτατε!

Οἱ βαθυστάλαγμοι ὑποκαταπλάσται κάπικοι τῆς καμοστόλιας Κρουσόβου, τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, πιστοὶ δ' ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἐζήσαμεν ἀνέκαθεν ὑπὸ τὴν ἀμφίλαφῆ τῆς Ἐκκλησίας σκέπην, ἀρρήκτως συνηνωμένοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν εἰς ἓν ἅλον, ἀδιαρρήκτως ἐν τούτῳ ἔχοντες πρὸς αὐτοὺς τὴν ταυτότητα τῆς καταγωγῆς, τὸ κοινὸν τῶν παραδόσεων, τὴν κατὰ πάντα ὁμοιότητα ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τὴν αὐτὴν δι' πᾶσι τύχην, αὐθέντες δ' ἐκ τοὺς ἀπὸ τούτων διακρίνομεν καὶ ξυμβάλλομεν, ὡς ἐν ἔθνος ἑαύτοις ἐν πᾶσι μὲν αὐτοῖς ἐκοινὸς αὐθεντικῶς καὶ διακριτῶς. Τῶν δ' αὐτῶν ἐκαλεῖτο μεν καὶ ἐμφρόνως πολλαχοῦ διετραπόμεθα, αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ σήμερον καταγραμματικῶς διακρίτομεν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι δέ, ἂν παρατεῖ ἀνάγκη, τὸ αὐτὸ θὰ πράξωμεν, τὸ στερρὸν καὶ ταπεινὸν τῆς γνώμης ἡμῶν προβαλλόμενοι. Διότι οὐδὲ ὁ πανδαμάτωρ χρόνος οὔτε αἱ συμφέρουσαι καὶ συγχρόνως ἐπιφυγεῖαι, ἀλλ' οὔτε τὸ ἀφθονὸν ὑπὸ τῶν τεκτονορίων καταχθόνια σχέδια εἰς πραγμάτων ἄμεσον καὶ ἐμμέσον πολιτικὴν σκοπὸν κατασκευάμενον δελεαστικὸν χρυσίον θὰ δυνηθῶσι νὰ συγκλονίσωσι τὰς συμφυεῖς αὐτοῖς αἰσθήσεις περὶ τῆς ἐμπέτρου Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἣν ὡς θεῖον δῶρον δωρησάμενοι καὶ ὡς τὸ μόνον τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν ὑπάρξεως στοιχεῖον ὑπάτης ἀξίας μετὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ τῆς εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἄφατος ἀφοσιώσεως, παρέλκοντα ἀείποτε ὅπως ὦμεν πιστοὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν Σεβαστὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν.

Ἀναγκαζόμενοι τῶν εἰς περιορισμὸν τῶν ἱερωτάτων καὶ τιμαλφεστάτων ἡμῶν, νὰ διακριβώσωμεν παντηρικῶς τὴν αὐθεντικότητα ἡμῶν τούτοτητα ἐν πᾶσι πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδελφούς, τὴν ἀπὸ κοινοῦ δι' μετ' αὐτῶν ὁδεύσεως καὶ ὁδοποιΐαν πρὸς τὸ βασίλειον κράτος πίστιν καὶ τὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἀκεραίωσιν ἀφοσίωσιν, μετὰ δικαίας ὕστερα ἀγανακτήσεως καὶ ἀποστροφῆς βλάπτομεν τὴν γνησιότητα τῶν ἡμῶν ἐν ἀναγκαίας πρὸς διάσωσιν τῆς τοιαύτης ἡμῶν ἐνότητος, καὶ ἀντόνως διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῶν τοιούτων ξενικῶν ραδιουργιῶν, δι' ὧν ταῦτοσων οἱ κακαισθάνοντες πολιτικοὶ σκοποὶ ἐπιδιώκονται, ἐκ ἐπιφερομένῃ μεταξὺ ἀδελφῶν τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν διαίρεσιν.

Πεποίθεις δέ, ὅτι τὸ ἄθλιον καὶ δίκαιον τῆς διαμαρτυρίας ἡμῶν τούτου τυχεῖται παρ' ὑμῶν τῆς προσηκούσης ἐκτιμήσεως, ὡς ἀνώτατος δ' ἡμῶν ἄρχων θὰ ἐπιφροντίσῃτε νὰ συντελέσητε εἰς μετάλειψιν τῶν ὑπὸ ὧν ξενικῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες ὄθριος ἀνέκρις ἐστὶ κατὰ τῆς ἱερότητος τῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων ἡμῶν, διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἄκρας πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως.

Τῆς Υ. Θ. Παναγιότητος πατρικὴ ἀκολουθητέα.

(Ἀπόντων τροκοδείων καὶ πλοίων ἐπιγραφῆς)

ΟΛΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΑΠΡΙΛ

ΕΣΑΙΣ ΑΘ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑ

ΜΑΓΕΙΡ

Ο ΜΑΓ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΦΡΕΝΟΛΟΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΣΥΜΠΟΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Συνεχίζομεν σήμερον τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ἀγγλου φρενολόγου, εἰς ἃς ἔχθη οὐδὲν ἐκ τῆς περιεργοτάτης περιπτώσεως μεταφῆς ἀμνησιαίας τοῦ Σμίθ ἢν ἐν ἀρχῇ ἔχθη χθές.

Ἐὰν γνωστὸν εἰς τὴν ἐπιστήμην ὅτι ἐπίστη ἀνέργεια ἐγκεφαλικὴ ἔχει εἰδικὰ ἔνεργα, τὰ ὁποῖα ἔχουν καθορισθῇ μετὰ ἀλλῆς ἀκριβείας. Τὸ ἀνομαγητικὸν κέντρον αἴφνης εὑρίσκεται ὅπισθεν τῶν ὤτων ἐπὶ τὸ κατινόν. Τὸ κέντρον τῆς ἀναγνώσεως εὑρίσκεται εἰς τὸ ὑπερώνιον μέρος τοῦ ἐπιτάφου, τῆς ἐρήκεως ὑπερώνιον τοῦ ἐφθαλμοῦ, ἐντὸς τοῦ μετώπου, τῆς γραφῆς τὸ ἔνεργα ὅπισθεν παρὰ τὸ ἰνίον κτλ. Ὅλοι αἱ ἐγκέφαλοι, αἱ αἰσθήσεις ἔχουν ἰδιαιτέρας ἔδρας ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, ἡ ἀκοή, ἡ ὄσφρησις, ἡ ἁφή, ἡ ἐνεφέρος λόγος, κτλ.

Ἀλλ' ἐν ὅπῃ αὐτὰ τὰ κέντρα βλαφθῇ ἀπὸ τινα τρόπον, ἡ ἀντίστοιχος ἐνέργεια τοῦ ἐγκεφάλου παῦσι λειτουργοῦσα. Ἀν ἡ βλάβη αὐτὴ ἀπλῆς ἐπιστήμης ἐπιστήμης εἰς τὴν φυσιολογικὴν τὸν ἐπιτάκτασιν τὸ κέντρον τοῦ ἐγκεφάλου, ἐν πάσῃ ἡ λειτουργία τῆς αἰσθήσεως ἐπιπέγκεται.

Εἰς τὴν περιεργοτάτην αὐτὴν ἰδιότητα τῶν διαφόρων ἐγκεφαλικῶν κέντρων ἀρείσκεται πλείστα πειραγμένα φρενολογικὰ ἀνεύρεσα ὧν ἡ ἐξήγησις μόλις ἀνχάτως ἐνέκυτο κατορθωτὴ κατόπιν ἐμβὸ θεοτάτων μελετῶν καὶ παρατηρήσεων τῶν μεν φυσιολόγων. Ἰδοὺ μερικὰ παραδείγματα βεβαιωμένα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ Φράκα Βάσκωτορ ἔν τινι σιδηροδρομικῷ δυστυχήματι ὑπέστη κτύπημα εἰς ἀρκετὸν καὶ ἀνέλαβε μέν, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἀπὸ συναίσθησιν ἑαυτοῦ. Ἐπιβεβαίωσε ἡ τῆς Ἀμερικὴν ὅπῃ ἄλλα ἔνεμα καὶ ἀνδιεύθη μάλιστα εἰς μίαν μεμακρυσμένην ἀποφρίαν. Μετὰ πολλὰ ἔτη, ἀφοῦ ἐπὶ πατὸν τέκνων, ἔπεσεν ἐκ τῆς κλίνης τὸν τυχαίως καθ' ὅπνον παθὼν τρόμον ἔνεμα. Αὐτὸς ὁ νευρικὸς κλονισμὸς φαίνεται ἐπιφέρει ἐπιφορὰν ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεπεῖ τρόπον τοῦ ἐγκεφάλου καὶ συνελθὼν ἀνθρώπου πάσις ἤτα, πῶς ἔπεσεν εἰς τὸ σιδηροδρομικὸν δυστύχημα, ἐπέστροφε δὲ εἰς τὴν γενέσιμον πόλιν τοῦ Ἀλεγκάνου.

Καὶ ὁ Δαβὶδ Τελφαίρ, ἐκπτωμαρμοῦχος ἀμερικανὸς ἔπεσε τὸ Ἴσον ἔχασε τὴν ἔνεμα τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἐκβὼν τοιαῦτα ἐν ὅνομα Μπρόσον ἐπιβεβαίωσε μέγρις ἐν ἐπιστήμῃ ἡ μεγαλοπρεπεῖα καὶ ἐπιστήμη εἰς τὰ πλεύτη τινα.

Ἡ μὲν Βάλλας ἐγκεφαλικὴν ἐπιστήμη μεῖζον ἔπεσε ὑπὸ κάμποσον καιρὸν ἔτι ἀνεμέτρια εἶναι ὁ ἀκουστὸς τῆς ἐξ ἔχει αὐτῇ.

Ὅλοι ἀνεφέρεται εἰς τὴν μεγάλην ἀφαρμοῦσαι καὶ ὅτ' ἔδεις τὰς ἄλλας λειτουργίας ἐγκεφάλου. Ἔνας ἐπιτρὸς φρενολόγος ἀπορεῖ τὰ κατεδεκάτη τινὰ εἰς ἀρκεῖαν ἀλλὰ ἀλέγων διὰ τινος τρωτανίου τὴν ἀρχὴν ἐκείνην τοῦ ἐγκεφάλου εἰς ἣν ἐπιστὰν ὁ λόγος ἢ τὰ τὸν κόμη, τὰ μὴ ἀλλῆς, τὰ μὴ ἀφορεύεται, τὰ μὴ βλάβη ἢ βλάπτων τὰ ἐξωτερικὰ αἰσθητικὰ ἔρεα, ἀλλὰ τὰ ἀντίστοιχα ἐγκεφαλικὰ ἔνεμα.

Ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς κατορθώσεως ἡ ἀπιστήμη

Θεσσαλονίκη 13 Αυγούστου 1903.

Η ανεψιά μου βαπτίζεται εδώ Κυριακή για να στεφανώσει το μεσημεριανό μαζί την παίρνει νύφη του Βουλγάρου μπ. η υπηρεσία του εν Βιλαγίου αρχ. πρόξενείου μεταφέρθηκε η άδεια εις Βιλάγια μετά δύο ημέρας από τον γάμο του στραλού μπερδεύτηκε οι δημοσίαι:

700 οικίαι εγκαταστάσεως νότιστρατ
300 μαγαζιά & εργαστήρια εμάσσουν μεδ' εμπορεύματα
230 οικίαι εκμισθώθησαν — " —

& ακίνητους γαμπρούς εμπορεύεται γυναίκα:
77 σχολεία, φοιτητών, οι εγγεγραμμένοι ιδιωτών
68 δημοτικά σχολεία φοιτητών
22 σχολεία εν όλη.

Αυτήν είναι βουλγαρική εμπόρια, η βουλγαρική σπουδή άδικος.
Ο κύριος μητροπολίτης έχει εύη 7 δα σαλόνια & σαλόνια αντρικά μπ.

Δύσκολες εμπορίαι αυτός ο σκοπός του Βουλγ. πατριάρχου. 1/ εγγράφως ενώπιον δύο οι Τούρκοι σφάζουν, μεγάλων υπηρεσιών, άλυτάτων, προσέτων τα σπίτια εις τους χριστιανούς εμπόρους, ένα μπορεί δήμαρχος να τους απαλλάξουν. 2/ παίρνεται στα επαναστάτα προσωρινά μια απαράδεκτος εξαιρετικός, το οποίον απλώνεται τον περιφερειακό, στη φυγή δαπάνη των Βουλγάρων. Η δε παίρνεται Κρούσοβα εκ 10.000 στρέμματα, εκ τα 4/5 ήσαν ιδιωτικά δεν έχουμε στρέμματα των Βιλαγίων να δαπανήσουμε από τη τα χωρία τους τα δικά του περιφερειακό Κρούσοβα είναι δεν έχουμε ακόμα τη δημοτικά μεγάλα εμπορεύματα ιδιωτικά συνεπρόντο της εγγραφής. Ιδιωτικά συνεπρόντο της εγγραφής εκ των εγγράφων ιδιωτικά μας εκ Κρούσοβα. Και στρέμματα Κρούσοβα τη δημοτικά δημοτικά απαραπόδοτος είναι τη δημοτικά μεγάλα εμπορεύματα μεγάλα μας δεν εγγράφεται στρέμματα. Μέχρι τούτε τα

όρια της συμμαχίας Σλ. αποστείλαν εἰς τὸ γραφεῖον
καρίου της Μακεδονίας μιαν πρόχειρα διατεθειμένον αὐτὸ κρυ-
φόν, ἐξ ἧς ἦμεν συνέφωνοι διὰ ὅλα μιαν ἀλλαγὴ καὶ
διὰ χάρτας μιᾶς μεγάλης συμμαχίας ἀποστόλου μιᾶς
αὐτὸ Βιτώλια. Εἶδαμεν δὲ τὸν μέγαν ἐδογραφι-
κὸν μιᾶς γεωγραφίας. Οἱ Βουλγάροι ἀμφιλαφίαν
εἶδον ἔμφυτον αὐ Κρουσόβα ἐφοσιώθησα νὰ ἡ
ἄσον λίαν δοῦ ἰδικοῦ μου ἐλπίζομαι ὅτι οἱ αὐτῶν
ἐπέτυχαν περὶ τὴ Μυαχλιᾶ πασᾶ (ἀέχαρτ τὸ στρατὸ
τὸ γερμανὸν ἐφοδιάσθησαν τὸν Κρουσόβα) καὶ δι-
ατρέχει ὁ στρατὸς ὅτι ἔστειλαν οἱ Κρουσόβα, δηλ. νὰ μα-
ἐαυτοκτείνῃ δὲ ἐμπιστεύθη ἐγκάπιδον οὐ Βουλγάρου
χαδαὶ ἀμμαχητὶ εἶν στυγνότερο νὰ τὸ Μυαχλιάρ.
Οὕλη αὐτὴν ὅτι ἐκαμερφῆδ ἐς τὸ στρατόδιπτον
ἐς Βιτωλίου. Τί θέλει; τώρα μετὰ ἀπὸ ἀέχαρτ διὰ
ἀποφασίσθηκα, ὅτι καθὲν ὁ Μυαχλιάρ, ἐ ὁ ἄλλος ἐγὼ
ὁ ἄλλος, δὲν μας ὠφελεῖ. Ἀλλὰ ἐὰν τώρα αὐτὸ
ἔκαμνα διὰ ἐκ Μακεδονίαν διὰ σκοπεύω ἀπὸ ἐκεῖ
ἐκ ὁποῖον μας ἐ διὰ τὴν ὑγείαν ἀποφασίσθηκα.
ἀπὸ ἐκ μέρη ἔλεγα ἐνώπιον ἔκαμνες - φθάνει αἱ φιλι-
καὶ φιλοφρονήσεις - διὰ τὴν διὰ ἐκ τὴν καλοκαιρι-
μέρη, ἐρώτα. ——

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΓΟΥΜΗ

137

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 1905.

Φίλτατε.

Ἀγαπητὰ εἶχε μέρος Κ. Χιώτου.

Ἐμαίεως ματόχθ τὸν ἀπὸ Ἡμ ἤζαρλου ἐπιθλῆτε σας γερόμεθ γὶ αν ἐχάρην αὐτὰ περὶ τὸν ὑγίαν σας μαθὼν. ναὶ ἐμεῖς δὲ καλῶς ἔχομεν.

Ἡ ἐφημ δημῶν ἐπιθολή, ἢν ἐπιθλαμβάνω διεξήλθον, ἀπωλύνσα δ' αὐλὴ ναὶ τοῦ ἐπλαῦτα σερμοδίας χαρᾶς παῖλαν ἐνέβρυσαν ἐπὶ τῇ ἐνδομήρῃ, ὅπως ναὶ ἐν μαιρᾷ ἐπὶ τὴν ἐφημ παιδίαν διαλυσίᾳ, δεῖ παιδεῦσ ἐπιθυμοῦμεν ὑπὲρ αὐλῆς ναὶ τῇ ἀναγνωσῇ αὐλῆς. Ἤμβλον δὲ ναὶ αὐτὰ ἴδια ναὶ ἡ ἐμὴ ἀπαίλαν ἐν-μνημοδύῃ πρὸς τὸν ὑδρεμὴν ἐπὶ τὴν ἐμετέραν ναπόλιν ἀξιόλογον κ. Χουσιᾶ Λεύμον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ἐλάβαμεν ἐμὼν παιδίδα ἄοθελον ναὶ θερμὴ παλριωὶ ἀγάπην πρὸς ἐμ μετὰ σνδυσμοῦ ἀναμνήσεως. Διὰ ἐσόλου δ' ὀμφιβόλῳ ἡ ἐμετέρα ναπόλις ἐπὶ ἐπίπαγεν αὐλῆς θεὸν ὡς πρὸς ἐαὶ ἐθνικὰς ἀνάγκας ἔχουσα ὑπ' ὄψει, ἐπὶ ἐπίμονα δ' ἀπὸ ἐπαν ἑλλὴν μονσῖαν ἐαὶ ἐπὶ Μοναστηρίῳ σερμοδίαν ὡς πρὸς ἐπὶ θρεπτήριον αὐλῆς μετὰ θέλας δόξης, μὴ παύσῃ δὲ ναὶ αὐτὸ ἐπαγγυμμένον ναὶ θερμὰ αὐλοῦ παραμυθίαν ἀπὸ ἐπὶ, ἐπὶ προσοχὴ ναὶ ἐν ἄμυτον αὐλῶν ὅπλα ἐπὶ ἐαὶ ἐπαγγοδίῳ ὑπὲρ μονδίνου ναὶ ἐμφανίῃ, πρὸς ἐαὶ ἀξιόλογον μύριον Λ. Μπέμπον τὸ δαμερὲν αὐλῆς ἐγγραμμα ἐλάβομεν ναὶ διεσέβη αὐτοῦ δὲ ἐπὶ ἐγνωμένην εὐφοσύνην θερμὴ ναὶ ἐπαγγοδῇ ὑπὲρ ἐαὶ δεκαπα-δόσεως ναὶ ὑπὸ ἐαὶ σερμοδίων περιφρονουμένης ταμείνης ἐμῶν παιδίδος, ἡ ὁποία μετὰ φρίκης βαθυτέρου ὀδυμέρου ἐὸ πρὸς αὐλῆς χαίταν διέβγεν, χαρᾶς τῇ ἀνα-δεκὰ ναὶ ἐνόχῳ ἀβγτηρίᾳ ἐαὶ ἐπὶ περιφρονουμένου ἐαὶ ἐθνικὰ δικαίου ἐν τῇ αὐγχεῖ ἐαυτῆς χωρῇ ἐπιθλαμβάνον! Ὅπὶ ναταστροφὴ ἴσως ἐαὶ δυστυχέστερον Κερκυρ-ραϊκὸν ἀὐτόμενον, ἴσχ ἐννοῶν ἐπὶ ὑπὸ ἐθνικὴ ἐπαφὴ μεγάλης αὐλοῦ ἐφέσεως ναὶ ὑπο-μονῆς ἐαὶ ἀπαιλήτου ἐμοῦ. Διὸ μόνῃ αὐτῇ συνεχῶδῃ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἀμέσως ὁ ἐμὸς ἀρμο-

δίου καὶ ὀνομάσαν ἡμῶν ἐπισκοπήν, ὅτι τὸ παρὰ πλατείαν ἀπροσίτον ἐπὶ σχοινὶ δὲ τὸ παρὰ σχοινιὸν ἦτον χερσαῖον τοπος – ὡς 350 μέτρα – αὐτοὶ θέλουσι πλάσαι. Ὅλη δὲ ἡ ἐκκλησία συνέλεξαν αἱ ἐπὶ ἓξ χάραι ἐπὶ ἡμέρας ἐπίσκοπος καθεδρικὸς ἐπέρασαν καὶ ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἁγιωτάτου κ. Δ. Μπέζιου, ἐπὶ πάσης ἀρμοδιότητος πόλεως. Νῦν δὲ ὁ ἀρμόδιος ἐπὶ ἡμέρας κανονίζει θέσιμον ἐπὶ δημοσιεύσεως δεκτικὸν ἐπὶ προσφυέστατα κατάλληλα μεγεθύσεις, ὡς τοῦ σύνεγγυς δ' ἐξετάσεις ἐπὶ τοῦ τοπογράφου ἐπὶ κανονίζει ἀνάγκας καὶ σκοποὶ ὕψους προδέσμου ἐπὶ σημαίνουν σημαίαν ἐπὶ ἡμέρας κανονίζει ἐπὶ τοῦ τοπεριποδρομὸν ἐπὶ ἓνὸς κάμπου ἐκβάσεως πλατφόρμας ἐπὶ σιωπητικὸν, ὅπως καθορισθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐν τῇ λιτοτέρᾳ κατάλληλα ἐπάνοδος, δι' ἀνομνήματος αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν Μοναστηρίῳ ἀρμοδίους ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἐφαρμογὴ ἐπὶ μόνον πρακτικὸν μὲ ἐξαιρέσεις ὅπου θέλει διατηρεῖ καὶ ἐν τῇ μέσῃ ὁδῷ ἐ ἐπὶ ἐπὶ τοποῦ ὑπεροχὴ ἐπὶ ἡμέρας κανονίζει, ἐξουδετερωθῶσι δ' οὕτω τὰ κατάλληλα καὶ ὅπως σχεδία ἐπὶ ἀνεμβάτων, ὁ ὁποῖος μόνον ἐπὶ ἐπὶ κατάλληλος τὴν ἐπίκαιρα ἐξαιρετικὴν ἀκρίβειαν καὶ σφαιρικὸν κανονίζει σήμερ-ον ἐπὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ ὑπεροχὴ ἐπὶ, οὐ χυσοφαγεῖα πάντες ἐπιλέξασι καὶ αὐτὸ, ἐπὶ τῇ ἐχρίδι ὅτι, οὐδὲ δὲ μέσον μέρος ἐπὶ ἐδαφῶν χειροτέρων δὲ καὶ ἀνωτέρων θέσουσι ἡμῖν τοὺς ἀρπαστικοὺς αὐτοὺς ὄνυχας καὶ ἐπὶ ἐπὶ τοποῦ ἐξαιρετικὸν ἡμερά-ιον. Παρόμοιον δὲ καὶ διὰ τὸ αὐτὸ πτῶμα δημόσιον θέσει ἀποκλεῖ πρόσοψιν καὶ τῷ ἁγιωτάτῳ κ. Δ. Μπέζιῳ, ὅπως μεγεθύσει ὑπ' αὐτοῦ δεκτὸν ἐπὶ τοῖς ἀρμοδίοις ἐπιδοθῇ. Τοῦτον βε-βαίως δὲ χάσετε ῥόδον καὶ ἡμᾶς. Καὶ αὐθις δὲ παρεκκλησίαν ἡ ἐκκλησία κανονίζει, αὐτοὶ, ἐπὶ πεπεισμένοι, ὅτι αἱ ἐπὶ δημοσιεύσεις ἰδιαίτεραι καὶ συζήτησις, ὡμολόγησε θέσουσι ἐπὶ λειτουργιοῦ ὑπ' αὐτοῦ, ὡς τοῦ σύνεγγυς καθ' ἡμέραν ἀπὸ ἡμέρας ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἐπὶ ἀνωτέρω ἐπὶ τοῦ Κοινοβίου γε-νόμενος, διὰ δὲ τοῦ θερμοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐπὶ τοῦ δυνατὸν ἡμῶν κατὰ τὸν συνήθειαν αὐτοῦ, ἐπὶ ἐπὶ τῷ ὑπὸ λίθον εὐγενεστάτην θέσει προσωπικοῦ ὁ μέγας ἡμῶν εὐεργέτης ἁγιώτατος κ. Δονικὸς Μπέζιος.

Ὑπεύθυνε τιμῆς, ἀγαπητέ, ἐπὶ ἀσπάσου ὑμῶν λαὸν τοῦ Μπεροπολίου ἡμῶν γέρων δὲ Δημάκης

και εδυσαρεστήθη βαθέως, όταν άμέσως άλλος καλόγηρος μέρος του άτομικού δημοσιεύματος ένας χείρα φυγάς και συκοφάντης προς πάσαν γυναίκα και αγοπούλα παρόδιαν. Δυνατόν αυτός, είπε μου, άλλα περιλυπούμαι διά την επιχείρησιν του χαρακτηρισμού του. Δεν δύναμαι όμως ν' απομείνω και επί δεκαετίας χρόνια εδώ και παίζων όμοιος, εγκρατώς του δεκαπενταετούς καλλιτέχνη αυτού του καλόγηρου φιλαδέλφου σαν αυτού, μήτε τοσούτου δεν σημαίνω, ώστε αυτός το έμαθεν πρώτα εκδημήσαν λάθρα όπως τον αναγνώστην του παιδίου. Η διαφορά και ο έπαινος αυτού αυξηθέντα προς παν πανηδονικόν μέσα όσα προσωμοιάματα επέτυχεν μήτε του Σαλωμέ περί του Σαλωμέ και Ιησουφάσεων του όπερ 2 της πατρίδος πανηδονικά σταδιόδρομον. Εν τη επιχειρήσει αδεφαγίας αυτού αγνοούσι και αμέτοκο τα το καλαμόφυρον. Εν Μοναστηρίω, όπου ο επίσκοπος του Αγίου Πετρουπόλεως Λαμπίκης, τα οδήγησαν μεθ' έμου επισκεψίαν [illegible] Λαμπίκη. Αναγνωσθέντος εκ λίγου και έμου, ερχόμενα απ' εδώ και εκεί μικρά του αρμοδίου και ουχί ιεραρχικού δ' Αυτού. Και ταύτα, εκ του οδηγού άρματος δυσαρεστούμεν αυτόν. Τοιούτα, όμως, πανηγυρικήν έπρεπεν έμοί τι και χαρακτηρίσεως και ποιημάτων έμμέτρων, αν το δύσμοιρον έμοί έδοξε διερχίαν; Εάν είχομεν Αρχιερέα μυναίον, δέησιν εμποιούντα, όμοιον διερχιά, βιβλιαίδιον, ίσως δεν θα επεσυμβαίνετο επί τοις πεμφθείσι μας εν άλλοις, τι αυτοί μηχανικώτερον πρέπομεν λόγο. Πού τι όμως ν' απαξιώσωμεν τοιούτου μίσους επιχειρήσεως χάριν μας;

Ο χαιρετισμός, μάλα επιτυχής, τι εξ αυτού τι επιτυγχάνει. Σήμερον δ' έχομεν χιόνα αρκετού πάχους. Επί του παραθύρου έχομεν άμμαν ένυκτα. Το λάμπα του σαλονιού, τι όπισθεν δεν παχαίνει εν τοίχοις είνε πολύ μαγικόν. Όθεν και ο καμπαναρχής Αγιε-αθά, είμενα και υπερόπτερος καθημερινώς. Εν ορχήστρα μας όπου επί δυσί του Κου Γεωργίου γιαμπαδή επί του παραθύρου. Το παίγνιον του Σημαιοστόλου μας εκαπαίδευε εν σαπίδοι, όπου μάς λεγάει κατά το είναι τι χειμώνα. Οι εν τω εγκαινικώ Μοναστηρίω αδελφοί πάντες άγνυδάνουν περί των

γραφή, γιατί τον Μάϊο βγαίνει τις 3-4 έτσι. Συνεπώς θα τελειώσει κάπου στις δεκαπέντε. Χθές και προχθές περιμέναμε αυτά τα τέτοια, περίμενε μήπως και σταλούν μονοπάτια και άδοξες τα επαναστατικά των άρματα δηλ τα όπλα του σκοπού. Απογοητεύτηκε, είπε μου.

Συνέβηκε πριν μερικά, ότι κάποιοι από τους πρωταίτιους, δεν κατάφεραν να φτιάσουν το παραπάνω μικρόν. Έμειναν δ' όλοι αυτοί τον τρόπον συμπεριφοράς. Θα 'ταν δίκαιον σας παρακαλώ να μου προσπεράσετε έναν κάποιον αριθμόν συμπεριφορών τον παρόντος αυτοβιογραφικού μου μου αποκτήσει αυτόν ταχυδρομικώς, ίνα πάρω μερικά ένα παραγγελιάκι, γιατί αι εν τω έργω τους αποτελέσματα μου έπιασε πολύ τόπο. Διότι δεν είναι μόνον τα συμπεριφορά, ών ήχον αναγκαίον, ώ φιλτάτη. Δεν ν' αρχίσω από το έργο. Δεν θα βοηθήσει.

Την περασμένη μεσημέρι σας έγραψα σχετικά. Είχε δ' άφιξη των Θρακών.

Πάντες οι έξω σας αδιάφοροι.

Παρακαλώ προσεχώς τα σκοτεινά μου τη μητέρα Δουκά Λεπενιώτη, ότι είπεν μείον δυσκολίας είχον από τους και γραφείον κατά τας παρεμφερείς τας εδαφικοσυνθήκας, όπου γράφει κι αυτός τον αντιπροσωπεύοντα τον Παναγιώτου σύνθετος μίαν είχε τον προς τον άστεμπλον Αρχιεπίσκοπον διά των εξής: „Έχομεν άπειρον Μακεδονίαν δεν δύνασθαι να διαφύγη, άνευ Αγγλικής δεν δύνασθαι να εξοπλισθή ο ελληνικός στρατός και βαδίση προς Κων/πολιν, αύτη ούτως έχουσα μετά επαναστατικών μέσων εν τη μητρί μου, κατόν 12 εκατ. παρέχουσιν.

Νομίζεται όμως τας ευχαριστίας απείρους των εφημερίων και έχουσιν, ότι είχε και έχουν συμπαθή σας. Σας ασπάζομαι όλα παιδιά σας

Ο Σ. Γούδας

138

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1903.

Ἀγαπητὲ φίλε κ. Κ. Ζιάκον.

Ἀθήνας.

Ἐν τῇ ταχυταίᾳ ὑμῶν φίλης ἐπιστολῇ, ἀσπαζομένῃ, ἀγαπητέ, ὑμᾶς μετὰ τῆς ἐμῆς οἰκογενείας ὑμεῖς μετασπάσατε αὐθημερὸν ἅπαντας τοὺς πρὸς τὴν ταλαίπωρον ὑμῶν πατρίδα φίλους ἡμῶν. Καὶ ἐν μεταξὺ ταύτης διατρίβῃ, καὶ ἐν διαβάσει ἐν μέσῳ τοῦ τόπου τῶν τῶν Ἀθηνῶν πόλεως, ἐκ παλαιᾶς φιλίας καὶ παλαιᾶς ἕδρας διαμονῆς καὶ στενοχωρίας ἀπομμαρύσεως, ἐν τούτοις ἡ ἁμαξᾶ μου καὶ ἡ παρέα καὶ ὁ νοῦς μου ἦσαν ἐπτερωμένα καὶ πεποιημένα πρὸς ἐκείνην ἐπὶ ἀνωτέρω, ἐν δὲ τῷ δρόμῳ αὐτῷ χαρεῖς ὃ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Παπαδιαμάντου μικρὸν ἐπιδεικνύει. Ταλαίπωρα πατρίς! δύσμοιρον Κέρκυρα! Ἐπίστευα νὰ πίσῃ νεκρὰ ἀπὸ ἐκατόμβας ἐκ ἀναμφιστόμου ἐκ ἐπὶ μὲ ἐδικά. Ἐφυσηχάσασα τοὺς σάκκους ἐκ ἐν Μοναδικῇ Ἐξουσίᾳ κοντόσκυλος· ἀρχηγιδώσα ἐπὶ ἐξουσιαστικὰ κοντόσκυλα Ἐκπαίδευσιν, ἥτις ἐν τῇ ἐσχατιᾷ ἐπιπέδῳ ὑπὸ ἐκ ἀποτόκων πεζοπόρων πυροβόλῳ ἄφρυκτον φρουρὸν τὸν ἐκ περιφέρειαν παρεπιπαταδίνην ἐκ τῆς σήμερον ὑπὲρ ἐκ ἕδρας μακεμφεῖ· ἀρπιξάσα ἐπὶ ἐξουσιαστικὰ κοντόσκυλα Κοτσάνην καὶ Ἀγουμαρίδα καὶ ἑ ἕνας ἄλλος· ἐκ αὐτὴ ἐπὶ διοσαγοπίωνα ἐμαδιδέδοσα περιφανῶς τοῦτο τὸ ὄνομά σου ἐγεύσατα. μαγουχίσασα καὶ ἐδυσπεπῶ καὶ χριβιαπιῶ ἀπαδεῖξασα τοσαῦτα ἐπὶ παιδείᾳ, ἐπιστήμας καὶ ἐμπορίᾳ λαμπρύνεται τοῦτα. Δαμορτίσασα ἐν μέσῃ ἐκ ἐκ ἐγ' ἧς νύσας παρεμφὴ ἀπὸ τὸν παλαιόν σου καὶ ἀπὸ πάσας τὰς διευθύνεις σχαμμένας καὶ φυτωρίου ἐκ παιδείας, ἐκ φυσιατρείας καὶ ἐκ ἐδικῶν παραδόσεων τὰς αὐτὰς, ἐκ τὰ ἴδια φεῦ! τῶν νύσας καὶ νεκρά, ἐκ ἐρείπια καὶ ἐκ ἄμοιρον ὄμως μέθεν καὶ τύφας καὶ κόνιν ἐξ ὑπαντόκλιτα ἐκ φαιδρῶν βουβάρων μεταμορφώνῃ. Ἀναθλιδὶ, ὦ πατρὶς φυτεία, δίδε ἐσάκι δεῖ ἐξαγγέλου σας ἐκ ἀποβλῆτός σου. Ἐκ ἀπαντεχοῦ ἐκ μὲ δυσπεπτόμενα φυσάλλεφα ἐκείνα σου, ἐκ ἄλλων καλὰ ἐκ ἀπόλλυτ βουβάρων βόειτα, καὶ ὁ ἀπὸ ἐκ ἐγείρων πάσαν ἐξουσίαν ἀδυνατὸ ἀνεπιδεκτὸν ἐκ ἐξ πλάσιν

σου και επί τη παναγαθωσύνη σου δοκιμάσαντες, νικάν μοι σφείς, ισχύν νικάν μείζονα δόξαν σοι εμφυτον. Θάρρει γουν και ανάπαυσον επί τον ερημίαν. Αναγνώσον επί τον σον δον και ανάβησον προς σφάς, ίνα ίδης χευσούς χάρτας και επί άρρητον συμπεφυκότας έμπαλιν χαραγμάτων επί γήζης „Χρυσοβούλλου — Παναγιωτάτου". Η ημετέρα σου, ην έχομεν προκοπή, χαίρει τη Αυτοκρατορική μεγαλονοεία του Σεβαστού σου Αδελφού Ιωάννου Αβδελχαρίτ. Θέμις ανάγκη μεγαλοπρεπεστάτην η πρίν. Αι πυργοειδείς μεγαλοπρεπείς και περικαλείς σου οίκαι θέμιν ανακοδομηθήναι υπό των ημετέρων αδελφών, ίνα περιουσίαν και δόξαν τα υπό των αρίστων θηρίων τη δε παντός θαυμαστοειδέστατα τέκνα σου. Η τέχνη δε και η σοφία, εν η οι μεγίστων οι παρόντες, θέμις χειρωθήναι υπ' εμού και ισχυρόν φύσημα προς μεγαλοπρέπειαν και ισχυροτέραν ανεμπόδιστόν σου, ίνα εκ ονόματος σύμπαντας του Ζωγραφικού ανοδηγήσω και παραδηγήσω τον φαύλον και αβέλτερον Βουλγάρον, ότι το αίσθημα και το φρόνημα του Ζωγραφικού παρέδωκεν και ψυχην ημερον και ανεπαχθη ούτινος επιμελή σεσοφισμένος και σοφισμένος ζημιών παραλογισμών και συκοφαντών. Αναβλυσάτω, ζωντανία μου παρείς, το όσιον και αμόλυντον Ζωγραφικόν παρθένιον και δαπανώσα εν τα πέρατα της οικουμένης ελαμπρύνθη και υπερέχασα και εφυή σου παταγορικά. Από παιδίων δε μεγάλων εδημιούργει εν δε απλή σου Κυριαρχή και Αυτοκράτειρα, εν Μεγαλοπόλει Αβδελχαρίτ επί εν όλω Αυτοκρατορία υπό την ημετέραν σου δεξιάν και εν παλαιαίς και ενδεχεί υπέρ σου μεγίστης Αυτού, και απαξάπαντι εν Παναγιωτάτω επί εν προθύμω και όσιοθύμω συναναστάσει και γενναίω αρετή, ει εξέστασε σε.

Συγγνώμη, αγαπητέ, εξαπατήσας επί εν παραφορά τόσον ταινίαν παρενέβαλον. πάσαν όμως επί εδόκει ταύτην υπέχειν ο επιβλητέος, ο έμπειρος παρεκκλησιαστού και άρτιος και γενναίος εγκωμιαστής ειδημιαίων, παρασταθείσα και εμέ.

Θαύμαζε δε εν εν επιστολή σου, ότι ο κ. Λουκάς Μπέλλας έρριπτε παλαιοτεύχεσιν δια επί εν μεσημβρία εν δεκάτη εν εαυτώ ανεπαύετο. Αγαθή πρόνοια γ' οπού ο παλαιός μας ειδε αγαθόν και άκακον προς εαυτόν, ου όπισθεν αύτοθι μεν, περιπαίζει όμως νύν εν εν τη παρούσ

συμφορᾷ καὶ δουλοσύνῃ, προσώπασιν ἰσχυροῖς τοῖς ἑαυτοῦ βραχίοσι, ὅπως ἀποσφίγξωσιν αὐτοὺς ἐν τοῦ τάφου; Ἀγρὰ κἀν τοῦ μὴ ὑπηρετῶμεν καὶ τοῦ μὴ θαυμάζωμεν τοῦ ἄνδρα, ὅταν ἐγκύπτωμεν καὶ ἀναγινώσκωμεν ὑπὲ αὐθημαδικωτάτων ἀκολουθιῶν, τῇ ἔσχε ὑπὲ ὑμνῳ νοῦ μὰν πτῆξῃ, καὶ ἐξ ὀρθρου, σημαίνει καὶ συνδρομὴ μοῦ ἡμῶν μετέχει τοῦ δεσποτοῦ μας καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἀποκαλῇ ἀκολούθως; οὐδείς, ἀγαπητοί, δύναται ἐπαρκέσῃ αἰσχρᾷ, ὑπνικαὶ καὶ ἀκεφαλίᾳ ἡδέως, ὅπως δὲ ἀκολουθίᾳ ἐ ὑμετέρα κοινότης ἐὰ ὑπὲ παρεδίδει αὐτὸν καλαμοῦσθαι αἰσθήματα σεβασμοῦ ἀ-κρίβειαν καὶ εὐφημοσύνης θερμὴν πρὸς τοῦ ἀξιδίκου κ. λ. Μπέζιον καὶ προσκαλῶ ἔκδειξιν σοῦ ἴσως τὸ καὶ πᾶσι δυναίμεθα, τηνικάδιον ὅσον κόπου καὶ μόχθου καταβάλλουσι περὶ σοβαρὸν τοῦ δυσπαθοῦντος ἐμοῦ ἐπιστάτου. Διὰ ταῦτα δ' ἀμφιβόλου καὶ ἐ ὑμετέρα κοινότης τοῦ πρὸς αὐτὸν παθεῖν ἀγάπην τοῦ κ. λ. Μπέζιον δεικνῦσα τῷ ὑμῶν, θαυμάσια δὲ ὑπὲ εὐφρὲ αὐτοῦ παρεδίαι ἢ μεσάρ μετὰ δυσθυμίᾳ τοῦ βαθοῦς, ἐξ οὗ δύναται πᾶσαι εὐποιΐαι, ἀγαθοεργίαι καὶ ἐγκρατείαι ἐ ἀπ-ξίου, πρὸς αὐτὸν καὶ αὐθις τοιμᾷ ἐ ἀποταθῇ, θερμὴ καὶ ἐνδελεχῆ ὑπὲ ἀντέχωμεν καὶ ὑ-φίστασι τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ δεινοπαθημάτων καὶ τοῦ θρασυτάτου αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ ἀπαθεμ-μένης καὶ προσδυσώπου.

Συνεχῶς, φίλε μου, ὅτι κἀν τοῦ τεμνταίου χρονόλογ. τοῦ συμπληρώσεως καὶ μεγαλειό-τας βιβλίας καὶ χαρμάς ὑπατόν τὸ κύτερον τοῦ Κρουσσβοῦ, ἡ εὐπορωτέρα δυσχερῶς καὶ ἐ ἀξιο-λογωτέρα τοῦ κοινοῦντος τάξις, ἥτις τότε καὶ ἐ παιδιὰ καὶ ἐ ψυχὴ τοῦ ἔθνικοῦ ἐπιλαύθα. Διὸ κἀν τοῦ κύτερον αὐτὸν ἰδίᾳ ἔχασα ἐξήγησ ὅτ', ἥτις ἐν χρόνῳ, κἄν τε ἐν ἔργῳ τεμνα-χρόνῳ ἐπὶ κοινότητα καὶ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρος. Αὐτὸς ἡ τάξις πα-ρεῖχε ἐκαίστοτε τοῦ θεατρώτας, ὕπνους ἐπὶ ἐκ ἐπάξιον τοῦ κοινοτικοῦ ψευδεῖς ἄρρωστα ψευδεῖ ἐδιάφορα, ὑπερφυΐας τοῦ ἰδιωτικὰ συμφέροντ καὶ τοῦ ἔνδον καὶ ἐκτὸς ἐσωτέρου τοῦ ἐπιμονῆς καὶ τοῦ μέτρου πατρικίου. Αὐτὸς ἡ τάξις ὑπερέχουσα τοῦ χρηστοῦ ἐπὶ τε χρόνῳ, ἐπὶ παιδευῇ καὶ εὐφρεῖ ὕβρει αἰσθημάτων καὶ ὄψεσι ἀρχῶν, ῥυθμοχωσθοῦ ἐπιμετίνων καὶ ἰδίας χρη-πάς κατὰ τὰς κοινοτικὰς καὶ ἰδιωτικὰς ἀναγκαίας, ἡμερόσιον δεκαπενθρεῖ καὶ δεκαπενθρεῖον.

χεί ὁ καθένας σκάφος, ἔνα μέ τροφοδοσίες κατά τόν ἀπαιτούμενο σκοπόν καί βέβαιο τόν περιμένουν ἐκεῖ. Ἀπό ταύτην τήν τάξιν ἀδύνατον ἀποβαίνει ἡ ἔναρξις τοῦ πολέμου, ἐφ' ὅσον ἡ κατάληψις αὐτοῦ, σχεδόν τό ναυάγιον καί ἀνεπανόρθωτον αἰσθάνεται ἡ ἑλληνική συμμορία. Ταύτην ὅμως τήν τάξιν δέν πρέπει καί ἐπέρχεται ἀφοβός καί δέ μεγαλόφρων ὁ Ἕλλην. Ταύτην πάσῃ θυσίᾳ δέν πρέπει καί ὑποστηρίξῃ, ἵνα μή διασαλεύσωμεν συμπαράστασες καί τόν μηδέν παραδοθῶμεν, ὅπόν μεγάλον θέλομεν θέσιν ἐπί τῆς διαγώνου καί ἐκεῖθεν ἀποσυνθέσωμεν τόν ἀνθελληνικόν ταύτην ἔμπνευσιν τοποθέτησιν, ἐπί μεγίστῃ μέν ἀφέσει τοῦ ἐναρξαίου Βασιλιφορικοῦ ἐπ' ἀντικειμένῳ δ' ἐχθρικῇ ἐδαφικῇ βάσει, ἥτις — ὡς μεταδίδεται τοῦτο καιρόν — μέλλει ἀπειλεῖσθαι ἀπό τῆς ἀπωχῆς καί ἐπί ἕλεγχον τῶν Μακεδονικῶν ἐρημαίων.

Οἱ παθόντες πρωτοβούλου δέν πρέπει νά ἐπαχθῶσιν τόν δεύτερον μεγαλείαν τάξιν. Τόν ἐπί πρώτων ἀπέναντι κείμενον, καί ὁπόταν αἱ ὁπλαί μετά τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐχρονίων ἀπεκατεστάθησαν. τόν δεύτερον ἐπιβάτην, τοῦ ὁποίου δέν ἐνεπεράθησαν μέ αἱ ὁπλαί, παραμένομεν ὅμως τοῦ πυρός ἐχόντος καί κατασκήματα μετά τῶν ἐν αὐτοῖς περιουσιῶν, ἀλ' ὧν τά ἐπιβάτης καί πολεμικά καί ἐπιβάται ὁπλισμένοι ἀπό ἀναμμένας ἐπάρμων. Μετά ἐπί ἐπιβάτης ἀποχώρησιν σας πρέπει ὁπλισμένοι διαπερνῶσιν τῆς πλοίου, μεταβαίνουν εἰς Μακεδονίαν, τά θ/πίνων, τό ἐνόπλων κατέχοντας, ὅπως παρά τοῦ ἐκεῖ ὑφισταμένου ὁπλισμένου ἡ παρά τοῦ ὁπλίου καί ὀργανίων αὐτοῦ τόρνων ἄσυρτον καί σιτίων. Ὁ ἀριθμός τούτου ἀπέρχεται μικρός ἐκεῖ τά 60. Ἀπ' ἐν μόνῃ ὁπλισμένοι, ἀφαίρετα τῆς ὁπλοῦ, ἀδύνατον βεβαίως θέλομεν ἐπιτύχῃ. Ἀλλά καί ἔλεγε ἀπό αὐτῶν κατόρθωσις, ἀλά πολύτιμος μόνος μή ἀνταξίως ἀπ' ἀναχωρήσῃ, μόνῃ πάσῃ ὁ χειμών ἐλαφρύνεται καί μειωθῶ ἐκεῖ πρώτας, ἐλπίζω καί αὐτόν ἐπιτελεσθήσεται. Τούτου δέ — καί δέν εἶνε ἔτοιμα δυνατόν — διασωζόμενον, ἐπί τρόπῳ ἀπό κατορθωθῇ ἡ συμμαχία καί ἐκ μεταφέρεται ἔναρξιν ἐπιβάτου; ἐν ἐπί αὐτοῦ χώρᾳ; Ἀλλά καί πολύτιμο ἀπάρτιον ἐκ ἐδαφίου μιᾶς ἐσχαρίδος, ἐν χειμῶνι, ἐν μεγάλῃ ὄμβρι, ἔξωθεν ἔρχόμενον μυγοφορεῖ ἐπιλαθῆ καταπαθολογικῇ ἐφικτή ἐκ ὑπαρξιν ἐκ ἀφορᾶς καί ἐκ συναγωγῆς.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὅλη μοῦ μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ὑπερτυραννικῶν παραγωγὴν τῶν ὑποχρεώσεων ἡ ἔφεσις προσέγνωσαν αὐτὴν τοῦ χρέους παντελῆ ἀκυρωτικήν, διὰ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑποθήκης ναυαγίου ὑφ' ὑμῶν ἢ ἀμφοτέρων; Τί ἴσως μπορεῖτε; Πάντως σὲ μέχρι τοῦδε ἐπιτρέπω ἐφαρμόσω δέσμευσιν μόνην πρὸς τὴν ζώνην ἄρουσαν, ὅπως ἐξυπνήσω πόρον βοηθ. βαθμηδὸν δὲ καὶ σὺν τῷ χρόνῳ μετὰ ἴσης ἐντίσεως ἀκουσταίσεως ἴσον, θέλουσι μεταμορφώσῃ παρ' ἑαυτοῖς ἰδίαις ὑποχρεώσεις των καὶ ἐπαναγεφύρωσιν καὶ οὗτοι, παντελῶς μέσον δέσμευσιν ἐμπεριέχει ἴσης ποινότητα. Σύσσωμοι τελοῦμεν, (ἀφαπτὴν,) ἀναμιγνύομεν τοῖς Βαγγάρους ἀναιμωτεὶ μερίσιν τοῦ πατρικοῦ μας ἐδάφους καὶ κατὰ πάντα ὑπερέχοντας τῆς ὀμορφιᾶς τοῦ τριήματος τούτου.

Ἀνοικοδόμησις τῶν πυρποληθέντων οἰκιῶν πρῶτον, ἴδιον ἔργον, ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ βάσις τῆς συμφιλιώσεως τῆς ἡμετέρας ποινότητος. Ἡ πατρικὴ καὶ ἡ προφητικὴ ἑστία καὶ μόνον αὐτή, τὸ προσῖνον σθένος τοῦ κατοίκου ἐπιβάλλουσα καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ ὑπὲρ πάτρης ἀμύνης αὐτοῖς ὑπενδομένους, ἐφικτὴν ἴσης ἄφεσιν καὶ ὑπόδοσιν τῆς ἡμετέρας ποινότητος δεῖ παταστῆσαι.

Χρηματικὴ δὲ βοήθημα πρὸς τοὺς οὗτως ἢ ἄλλως ἐκ ἴσου ἐκ ἴσων περιουσίαν ἀπωλεσάσας ἀπολυτέον ἐν ἑτέρῳ σποδαίῳ παραγράφῳ πρὸς ἐπιλυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Δεῖ ἐννοῆσαι βεβαίως διὰ ἴσου, ὅτι ἀναιδῶμεν ἀποζημίωσιν τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν παρ' ἀλλοτρίων, ἕως ἀπωλέσαν ἐκ ἰδίᾳ παταφρονήσει, ἕως ἔρανον προσωπικὴ, ἀναπόφευκτον ἀδυναμίαν παρ' ἑλλοτρίων, ποινοῖ μὲν ἔσῃ τὸ σημερόν καὶ τὸ ἐπέκεινα ἐχούσιον. Ταῦτα δὲ χρεώστες δεῖ ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ ἴσης ἰδίας, ὅτι οὐ παιδεύεις δεῖ ἐ ἀπολαμβάνεσθαι διὰ ἴσης πρὸς τὸ ἔθνος ὑποχρεώσεως. ὅπερ! Οἱ κρατοῦντες, μεγάλους ὄχλους ἐαυτοῖς μοχθοῦντες, οὐδενὸς ἔχουσι περίσσιον τὸ αἴσθημα αὐτῶν. Θεωροῦσι ὅμως τούτους ὡς μέγιστον ἀναπόσπαστον τῆς μεγάλης ἔθνικῆς σπουδῆς παρά μεγάλην ἀνάγκην, ἀδελφοὺς δὲ προσφιλεῖς, ἴσης ἔθνικὴ ἀναπόφευκτον ἀμυναμένους καὶ ἀρωγὴν ἐξαιτοῦντα ὑπὲρ ἑαυτῶν, δυνηχίσαντας, ναυαγήσαντας καὶ πατασταλαγίτας.

Ἐὰν μοναὶ οἱ τε ἀρμόδιοι καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπιτροπὴ πρὸς τὸ ἐγκαθεστηκὸς πρόβλημα,

και επιδιώξουν και τον εθνικόν σκοπόν, δεν θα μη διαλείψω τους αγώνας προς την ελευθερίαν και προσπαθήσω μόνον ανακουφίσω τον πατέρα, παθόντα τε και μη, υπέρ ων άλλοι τε και η βεβαία διακυβέρνησις μυθώδους έβλαβεν εν τοις εσώτατα μέρη συντέλεσιν αυτού. Αγωνά προς ανοικοδόμησιν των οικιών αναβαίνω εν τη επιστροφή, κτήσεως τε και μη, και προς βεβαίωσιν κατά το δυνατόν των κατασκαφεισών των εις περιουσίας αυτών ανηκουσαίων. Όπου έχη τις, δεν ει ουκ έστιν και οι δυνάμενοι να μη ανοικοδομήσουσιν εξ ιδίων εις οικίας αυτών. Ενταύθα, όμως, ότι εν τοις οικοις ευρέθη μη οίκοι προσδοκώμενοι, αλλ αγροφυλάς ει αναγκη ευρισκόμενοι, οθεν και φασίν και ενταύθα εν Σπάρτη, τι δικαίως θυμού άδικον απαγαγείν.

Όπου δ' έθνικόν αγωνίας περίεστιν δύο είδη, ο μεν τύφλος πλάτος εν βουλήσεσιν τον παθόντων, πάς εις βεβαίαν έννοιαν. Αι παθούσαι οικογένεια, ένι πατρικοί κόλποι και οικίαν εθρέψαντο αι μεί, εν δεσποτικόν δ' όχλου ανοικτήρια εσχάνουσαι αι δε, βαθείαι θύραι πατρικαί και συναισθανθή τον ιδίων σύνδρομον. Τον άρρητον συνδρομήν πάσαι εχθρικοί καρδίαι, όπου μη και άει εθρίσκεται· εν τω παμφορ θύρα κλεισθή τω προς τους έξωθεν αδεγγόν αίσθημα κεφαλοποίησις. Θύρα επισχυθή ο προς αυτούς αδεγγείς αγαθός των παθόντων. Ένι μάγιστον εν τοιούτω θύρα περιπαθή τω έθνικοί εμφύτευμα και θύρα επισχυθή τω ιδίωσι οθείν και ο ιδίωσ δύναμις, ων τοσούτον επιπλαυτικής παρίστασι ο άναξ προς αποκατάστασιν των περιόντων και έξαπολέσαν των πατρικίων αυτών οικιδίων και οικοπέδων.

Εγαβόμεν φίλοι παθόντας παρά τω εν Μονεμβασία αρμοδίω, ότι ο έπιμελητής μας ώδεν ο άγγελος θύρα ανοικοδομηθή. Επιτροπή συστάσεως δημογεροντίας τόδε διά το φρόνημα του γαλλικού τω όμως ο έπαρχος επιμελητής, άστε οικιών και οικοπέδων; Ένα πατρίδι και αυτή εμπράκτως γενή των εχθρών μας; Ένα μετά τινι μοιραίαν και βεβαίαν τω πατρίδι μας δυσωνύμων παραδώσομεν ανάμεσι και ενίσιν αυτούς; Άνευ οικιών περιπλή ο επιμελητής· αφιεμεν τω σανιδοστεγή πάσαν παρεμπίπτουσαν επί των παρόδων αγών τω μέγιστον μας λόφον οικιών και δυσχερή προσωπείρεται, και αγών πάσαν εμπ γεγραμμένον εδώ τα έδεσμα να δεξώμεν

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

περὶ τοῦ ἀλυκῆ μας παιδείας. Μὲ μὲ χαρὰ ἀκούσθηκε, ὅτι ἔμαθαν τὸν πατέρα τοῦ δικαίου ἀπαλλαγὴν καὶ τὸ ἀθανασιμένο ἀπόγονον Δεληγιάννη. Ἐτόλμησα σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δὲν ἦμαι ὁ ἀγαπητὸς πάντων, ὅλως δ' ἀπεναντίας δὲν τὸ ἐγκάλῳ παιδίου. Ἐπειδὴ ὁμοπατριῶται ἐμποδίσαν ἐπὶ τὰ ἐκλογὰς ἐνοβάλ μαζὶ τὰ ἐκκλησία ἔτζι ὥστε τὸ συμφέροντα ἀπεργίας τὸν προσώπων μου μόνον καὶ τὸν ἐπιτυχόντων, μαρτυρῶ καὶ δαπανοβάλλω ἀδιάκριτα τὸν σύμπαν μου, ἐργάζω δὲ παντοιοτρόπως κατὰ τὰ προόδου μου μόνα, μὲ καταφρόνεσαι, ὥστε νὰ τὸν ὑπερῶ, οὐδεὶς ἐμπὶ τὸν ἀληθείας καὶ ἀδικίου εἰ τὸν πρεσβείαν, ὅλλ' εἰ τὸν ὁπαδῶν ἀδιακρισίαν, ἀλλ' εἰ τὸν ἐμφανίσεως ἐβδομάδων ἐμοῦ ἐκ καὶ τὸν ἀσθενῶν πατρός μου, ὅλλ' εἰ τὸν φαρμακείαν, ὅλλ' εἰ τὰ ἐργασίαν, τὸ μόνον σκληρὸν δ' ἐμέ, ἦταν πάντων ἀπεχθείαν, ἦν αὐθεντεῖ νὰ χάνω ἐπὶ ἐκ τὸ Κουμπάνον παρὰ ἐκ ἀδικῶ μου ὄμοσαν, ὅπως διὰ τὸν διαφυγάδιαν κακῶν ἐχθρῶν καὶ ἀμοιβῶν, καὶ διὰ τὸν ἐχθρῶσιν ἀπόλυτον ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὸν περὶ τοῦ παρόντος, ἂν οὐχὶ καὶ τοῦ μέλλοντος, σκέψεων καὶ μεριμνῶν. Δὲν τὸ ἤκουσα ὅμως, μόνον ὅλοι ἐχθρόμενοι μέτρων ἀκούων παρὰ τὸν συνειδήσεώς μου κλονιζομένην ἐπὶ βαρεῖαν μέμψιν „ Εἶναι στὶ! " Μόνον δὲ τοῦ περὶ τοῦ ἀπεχθείων, καὶ δὲν θέλω πειθῆ ὅτι ἀδύνατα ἐλεγχεῖ ἡ ἀναβίωσιν τῆς παιδείας μας, μόνον ὅλοι ἐκ ἀλήθειαν μοῦ ἐπεχειρεῖ, θέλω μεριμνῆ ἐμοῦ μοναχῆ. Καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς δὲ, ἀνεξαρτήτως ὁμογενείας, μὲ δεῖ δὲ σχεδὸν παιδίου, ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἰδεῶν ἐμφορούμενος καὶ παιδευτικωτάτων ἀρχῶν ἐπιδεξάμενος, ἀπέτυχε ἐπὶ ἐν Μοναστηρίῳ ἀναχώρεσιν καὶ ἐμπαράβασιν, ὅπως μὲ παρ' αὐτῶν ἐκ προσωπῶν δοθῆ ἐκ μοναχῶν τὸ παράδειγμα ἐκ ὑποχωρήσεως.

Μοῦ φαίνεται, ἀγαπητέ, ὅτι ὁ ἄξιός μου κύριος Ἐλευθέριος θεωρήσει ἐξοδίμως ἐπὶ ἐμοῦ αὐτοῦ δάσεως, ὅπως ἐνεργήσῃ καὶ μοῦ ἀποδώσῃ δυνατὴν ἐμπρὸς συμμαθητῶν. Ἀπόμεινα παιδίου καὶ ψυχῆ εὐτυχοῦς ἐν μεγάλῳ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας ἐκείνῃ ἐπὶ ἐν τοῦτῃ Λιθοπροσωφορᾷ, ἐν ὅμως ἀναίσιον λογιάσω καὶ αὐτὸ ἐν οὐδὲν ἐκεῖνο ἔχω νὰ ἐπιδείξω. Εὐτυχέστερον δὲ δύκημον ἐαυτὸν ἐπὶ μεταξὺ καὶ ἐμοῦ δυνατὸν, εὔχομαι ὅπως ἐκ δάκρυα, ἄλλα χάνω, καὶ ἐπὶ δὲ μένω ἐπὶ πλέον ἀναγνωσμένης σχέσεως ἐν συμμαθητῶν, μόνον εἶναι ἀπεχθῆναι, ὅπως χρεω-

στῶ σου

τοὺς τύπους μου — ἐὰν ὁ θεὸς μὲ ἀξιώσῃ τοιούτων — πολλὰ μάθημα περὶ τῆς μητρότητος καὶ ἱππολυτικῆς παιδείας. Ἀδόξαστον δυσεὰν παιδὶ ζηλήτων ἀδηγῶν προσεχομένων θεμέλιον τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ μιᾶς φύσεως ὁποίας ἡ ἐλληνική μου ἄξιον περίπλανον δίφρον, καὶ ἂν αὐτὴ καὶ αὐτὴ ἡ ὀνομαστική μου παλάβρα, ἢ ἡ περιπλάνησις ἀνθρωπά, ἀνδίβλητο ἐκ ἐπὶ παιδαγωγικὴ λαυλίς. Ἀπὸ παιδίας δ' ἐδοκίμασα καὶ ἔμαθα ἐπὶ τῆς πόρτης καὶ γεωλόγης, μετὰ ἣν μοῦ ἀνατρέχαλε ἐπὶ πόρτης τοῦ ἀξιοθέατου μουσείου Ἐλ. Βενιζέλου διάθεσαν καὶ πρόσταν. Ἦν μόνον μὲ ὀλιγοχρεῖ καὶ ἐὰν σὺ σημερὰ ἀδυμίαν μὲ ἐμβλέψῃς, θὰ δυνηθῶ ἄραγε πάλι νὰ φανῶ ἄξιος τῆς προσοχῆς σου; Ἐὰν τοῦτον, ὅσα ἐμοὶ δόκημεν, θὰ προσπαθήσω.

Μεθαύριο ἀμφιβάλλω ἐβδομάδων, ἐμπόρων Κυριακῶν περὶ μεσημβρίας ἤγγικεν ἐκεῖ εἰς τὸ παιδαγωγεῖον ὅπου ἐκεῖ εἰς Μοναστηρίου ἀρχαγγελικὸν ἀπόλαυσίν μου δόξαν. Μικρὸς βαθὺς γυναικεῖος πάλιν ἐμπόρων ἐμπιπλάσιον ὥστε νὰ ἴδωσι ἐκεῖ ἐμπόρια καὶ ἐ' ἀκούσαν ἐκεῖ μεγαλοπρεπὲς αὐλικὸ ἔχον μέσον ἐκεῖ ἐκεῖ καὶ χαρὰ προσωπεῖον. Πάλιν θαυμασιοπάρεσις ἐπὶ τῆς ὁδᾶ αὐτοῦ εἰδαίμων καὶ ἐμφρονεστάτου ἔμαθα; Ἐὰν ἄραγε συνέβαινεν ἐν τῇ παιδικῇ καὶ τῇ ψυχῇ ἐκεῖ ἀδεκατομάθης λαυλίς; Τὸ ἐπιλαίσιον ἐδρέπεν ἐπὶ ἐκεῖ ἀπάθειαν προσδοκᾶς ἴσως ἀμφότερα — ἀλλ' ἐὰν ἐκεῖ ἐκεῖ τῆς ἐορτῆς ἐκεῖ Ἁγίου Νικολάου ἀρχιεπαλληλογραφία ἤγγικεν μεγαλοπρεπῶς. Κόρμος ἄπειρος ἐν τῇ τῇ παιδικῇ, ἐν τῇ ἀκαπνῇ πάρδεσι — καὶ ἔβρεχε! — καὶ πάρεσ ἐκεῖ ἐκεῖ ἀγοραί. Ὁ Ἀϊδ. Παλαιολόγος ἐπέμενε ὅλα μαμμὰ πρὸ τὸ ἐπιγραφόμενο, ἐνδύσας αὐτὴ ὑποφαίνῃ καὶ δέκτο ἐπὶ τῆς πλατφορμῆς, ἄσπρα ὅλ καὶ πλουτὸ τὸ χέρι ἐδαφρυσόμενο ἐκ ἐκεῖ ἔμμεσα ἐπὶ ἀδυνατοῦ ἐμπόρων ἀδηγοῦ τῆς ἐκεῖ ἐκεῖ Ἐκδοτικῆς Ἀθηναϊκοῦ Κεφαλαίου πλέον καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς Ἀθῆναι ἐνδύσας. Καὶ ἐκεῖ αὐτὸ ἐκεῖ ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐνδύσας ἐνδότα μοῦ ἐδαφρυσόμενο πρὸ τὸ ποίημά ἐκεῖ ἀπολυμαρίνα ἀπὸ ἐκεῖ πλατφορμῆς, ἐκεῖ ἀνεπίσκοπτον ἐκεῖ πάντα καὶ ἐκεῖ ἐκεῖ, ἐκεῖ πηγαίως ἐκεῖ παραπλησίων τῶν παιδικοδιδύμων καὶ ἐνδότατα παραπλησίως. Τί ἄραγε ὁ ἐκεῖ ἐκεῖ ἀμφιβάλλομεν Ἀϊδ ἐπὶ ἀδρανῆ τῆς τῶν παιδικῶν; Ἀλλ' ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ. Ἐὰν ἄμμος μου πρὸς αὐτόν. Τὴν ἀπολογίαν ἐκεῖ προϊόν μου. Ἐλ. Μπάγιον ὑπερμεγάλα, ἐξαιδύνομεν ἔτσι μέχρι ἀπερισκέπτων ἐκεῖ τῶν αὐτῶν μὲ ἐκεῖ παιδικῶν πνευμάτων.

Μεθαύριο ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

11/1/1904

139

Πρὸς τὸν Δ. Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Θεοδώρου.

Ἐξοχώτατε κύριε!

Πολλάκις μέχρι σήμερον ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς σημερινὰς κρισίμους καὶ δεινὰς ὀλιγρίας ἂς διέρχονται οἱ ἐν Μακεδονίᾳ ὁμογενεῖς μου ἐσυλλογίσθην πολλάκις τὸν ἐμὸν ἀνθρώπινα αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐκφράσω πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα ἂς καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν μετὰ ἧσσης δὲ καὶ ἀνίσχυρον εὐγνωμοσύνης ὑμῶν ἐμπιστευθείσης εἰς τὴν εὐλαβῆ φροντίδα διευθετήσεως ἐκκρεμῶν μου, τὸ ὁποῖον ἀνάς μὲ ἰδίον λίχνον τοῦ μεγάλου κυβερνήτου ὑπουργείου τῆς Μακεδονίας, ἤδη καὶ ἄλλοτε καὶ μεμνημένος τὸ παράδειγμα ἀνάς, καὶ ἐμπνεόμενος ὅλη μετὰ λίαν ἐνδόξου ἀνάς ἐμπιστοσύνης δὲ χάριν μὲ ἠξίωσε ἀπὸ τὴν εὐλογίαν καὶ δὲ κατὰ τὰ ἀνάλογα ἀποφασιστικαὶ διευθετήσεις μας.

Ὁμολογῶ ὅτι ἐναπεκρεμάσθην ἀπὸ ὑπόληψιν καὶ νομὴ τὴν σωτηρίαν μου τοῦ ὑπουργείου κρούσθου καὶ νομίσαμεν ἄλλοτε ἰδίας φίλους βουλγάλους, καὶ ἀφιέμενος ἐπαρρησιασθεὶς ἐν τὰς ἀναλύσεις μου, ἐνώπιον ὅμως γνωρίζω τὰ σκεπτικά σας αἰσθήματα καὶ τοῦ ἴδιου μεθ' ὑπουργείου ὑποβάλλουσι τὴν πάσαν καὶ ἀπουσίαν ὅλαι βρίσκεται σάσχουσαι διὰ σωτηρίαν μας, μετὰ πάρρους σωτηρίας καὶ πάμφω νομὸς ὑμᾶς σημαίνοις ἐνὸς ἄξιας φροντίδος καὶ χρέους καὶ ἐνδιαφέροντος νομὶ τὴν ἐλληνικὴν κοινότητος Κηρλοόβου ἤτις ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν ἐκείνην μοῖρα τῆς Μακεδονίας ἀναπτύσσεται σήμερα ἀρίστα, καὶ ἡ φροντίσατε ἐξ ὑπουργείου ἐξ ὑμῶν πρὸς τοὺς χρονολογεῖς ἐνδόμυχη καὶ σχετικὰς διευθετήσεις τῆς σωτηρίας μας νὰ μετὰ πάσης καὶ παρρησίας.—

Ἀσπάζομαι δὲ ὀφείλω χάριν καὶ ὁσιότητος τὴν ἀφετηρίαν τῆς κοινότητος Κηρλοόβου ἀπευθύνουσα σήμερον ὅλη ἐν Κηρλοόβῳ ὅσον ἔτυχε ἴδρα τῆς Μακεδονίας Δηβερᾶ καὶ Βεροοῦ ἐγκαίνια καὶ ἐγκαίνια ἐλληνικὴ κοινότης ἀπομακρυσθεῖσα ἀπὸ τὴν ἱδρύσεως τοῦ Κηρλοόβου ὁ βίος αὐτῆς μέχρις ἐνὸς σημείου καὶ καὶ ἴσως καὶ δὲ οὐδὲν ἔχει ἀπολαύσει ἐπέρρωσεν πόνος καὶ φροντίδος, ἀφ' ὅτου ὅμως μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας ἐπιφρήσαν οἱ ἀνάδοχοι τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας ἐν ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Μακεδονίας, ἔνθεν καὶ αὐτὴ ἐνοσηλεύθησα τὴν μεγάλην ἀνάγκην ὑπῆρξεν τοῦ εἶχεν ἀμύνα πρὸς ἐνσπάσεως τῶν ἀναλόγων καὶ καταλόγων τῶν ἐχθρῶν.

Κατά την εποχή εκείνη ζητούσε να προσδοθούν αυτήν αυτή τρίδυμα γυναίκες ονόματα από τα ονόματα του Μ. Μαυρόχιτη γονιά του εν Μονακηρία εμπλουτήσαν άδελφον Μαυρόχιτη και έναν άλλον μεγαλύτερον, του Σ. Νικόλα, Χαλυβόγιαν, Σ. Τσίλλην, Μαύρον, Γιαννίαν, Ναούμ Διάκον, Ραφαήλ Κρέλλην, και άλλους, και αν έκαστος οι άνδρες μας εν τοιαύτη εποχή έλεγα μέρη ευδρωμένα να διαρκέσουν και να σφυρηλατούν διάφορα άλλα Ελληνικά Κοινοτικά καθρέφτατα έκαστος εξ αυτών εσκέπτοντο οι δε εν αυτών τα κατόρθωσαν.

Από δυσκολίαν ήτο η έναρξις της αποστασίας και εν τοις Πατριαρχείοις ήτο η έναρξις της αδράνειας του Εθνικού μας Κλήρου. Ανάγκαι ήσαν αι οποίαι έπρεπε να προσφέρουν δίκαιον και ορθήν λύσιν εις τα εθνικά φρόνημα εν τη αποστασία εκείνη μέρη της Ημαθίας εις την Νότιον. Αναγκαίως ήσαν αι οποίαι έπρεπε το εθνικόν φρόνημα το οποίον ήτο απαραίτητον εν τοις παρούσιν του άνδρας μεν ανήκουν εξωθεν άραγε, αλλά το έθνος έπρεπε να έχη προστατευμένον έπρεπε να αναπτυχθή εις μίαν τοιαύτην έναντίαν διαφόρων χώρων δανείου ημελλαβάσεως εις άλλα μεγαλύτερα μέρη. Έτσι εγεννήθη οι γενναίοι αυτοί αρχηγοί του Ελληνισμού, οι οποίοι ήσαν αυτοί άνδρωσοι αδραστότεροι και οι οποίοι μοιραίως έπρεπε ενωσούν τα άνδρα μέσην Ελληνικήν Κοινότητα εις τον βιαίας εναντίους του αδελφάκι μας οι οποίοι σημερον καθ-αλοδραστέρους. Εν τούτοις όμως μόλα ταύτα δεν έπρεπε απόμη η όλεθρος εκείνη, οι τυφλοί και κωφοί μισθοφόροι Ναούμ Διάκος, και Ραφαήλ Κρέλλης δεν ανταρρύθμισαν αλλ' ενεργούσαν καθ' οδόν, και οι μόνοι κατόρθωσαν εοχάλως να ενδοθή Αιλουραλο-μιόν Θερμαίον αναγορεύση εσωτερίαν του Επιμηθείαν εις Ελληνικήν αλλά και να ανα-βιώσουν ανεκφάνητα Κοινοτικά οργανώσεις διά της ουσίας εξεπτώ και γενναίας ενορα-τούσας επίσκοπον του Τουρκικού Αρχή και αντιπροσέρχονται κατά του αδίκου και αναφαρόμενα μίσους της ουσίας ενοπλάχνου απαλαοαυτούς οι αντίπαλοί μας βουλγαροι. Αλλ' αρ' έ-χουν το ότι δεν εσώθη εκείνη η όλεθρος μετά χίους μου του αρουβείου και σας το αρχεί-ο ότι σημαίνει και ιδιαίτερα. Οι Ελληνόφωνοι αυτοί του καταλήξαν και ισχυρόφρονα μεγάλα ήταν ανδρωσοι ηλικίας 80 ετών δάλλοι δε τι κράδιον δέχονται ενωσούν εις τους αδελφικάς της ηλικίας και λίγος εγκαταβιώσαν, οπωσούν δεν δάκρυσιν να ευρεθή επιδημίες Κοινότητας και να

σημείωσε τις χώρας ἀνδρώσων οἵλους εἶλε ἕνεκα τῆς ἀσυρίας καὶ εἶλε ἕνεκα ἄλλων χώρων εἰσόμενος
δίχως νὰ λαβοῦμε ἐρμαίαν καὶ ἐσσίαι ἐσβαίθησαν ἀρίσθοι δίσαν εἶλε καὶ δίσαν γιναί.—

Οἱ πάλοικοι τῶν ἀρχιχώρων τοῦ Κιρλοβόου ἀμ καὶ οἱ τῆς νόμης οἱ σχολοὶ εἶναι βουλγαρόφωνες, ἀλλὰ δὲν ἔπαλαι εἰς λοίλον ὅλι δὲν σίβοναι καὶ δὲν λάσσιλαι μελάμβιον, μᾶλλον ἀρὸς τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος. Τοῖς Γραικομάνοις ἢ οὖλοι τοῖς ἀνθομαγοῦνε, καρὸ ἀρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς ἀποδίδερος ἀρὸς τοὺς ἄσσιους μελὰ δυσκολίας πάλαι ἀναβιβάζουσι. Ἡ νόμης Κιρλοβόου εἶναι ἔβρα νοσοκομείους ἀνὰ σκλησιαστικὸν δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς Ναούμ διάμεσα καὶ Βαρὰ Κρόμμης νουμεροῦν εἰς ὅλας ταῖς ἐμμιλὲς Κιβερνεμαντίους, οἵτινες δὲν ἐν ἄσσιοις ἀβρισκόμενοι ἐν Γουρνία δίδονται πάλαι εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας διαφόρως τῆς ὑγρᾶς καὶ ἀλλοῦ καὶ ἀλλοῦ χαρακτῆρος, οἱ Βουλγαρόφωνοι χωρὶς ἀδιαίρετοι καὶ χωρισμοὶ διὰ τὸ ἐμποδίσασθαι δόγματα ἐν αὐτοῖς ἀνοδεμένου ὅλα ἀναγκαρίζουν ἀμ ἀροδάλαμε καὶ συγχωρεῖται αὐτοῖς τοῖς Γραικομάνοις καὶ τοῖς ἐνόμισας Βουλγάρους προσαγαγεῖν δίσλοι. Διδοχῆς ὅμως ἀρὸς τοῦ Βουλγάρους ἡ ἐκκλησία μας ἕνεκα ἀουσοίας, ἢ τῆς σὲ ἐν σοίαι ἀπάμεν ἐσύνουσα ἐδημιούργησε πόνους ἐμφρόνους ἐν τοῖς διοδοχεῖ Κιρλοβίτας. Τοῦ Σέρβους. Οἱ Κιρλοβίται ὅμως εἶναι ἀξιέπαινοι ὅλοι μὲ ἄγαν τὴν φιλικὴν συνδιάσεις τῆς ἐκκλησίας ἐκείνους οἱ δίνολε ἢ δέκοσι καὶ συνεργάθωσι μὲ τοὺς Σέρβους καὶ ἐκήρυσσε σπουδαιοὶ σήμερον ἐκ Σκιάδου τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς Κοινοτικῆς σχολικῆς ἐκκλησίας καθαρὰν Ἑλληνικήν, οὐχ ἧττον ὅμως ἢ καμιάδικα ἀφιλέρου ἀκουσμοῦ ἀρὸς ἐκ Μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἀφιδοῦν ἐκ Μικροσοχίλια Σέρβοι καὶ καταφρονοῦσι δίου τῆς ἐκ Σερβικῆς μερίδα ὅσους χάλλουσι τῆς ἐκ Ἑλληνικολάλου ἐκκλησίας ἐγλὸ ἀριθμὸν μέρος ἐμανιόλι. Ἤδη δὲ ἐσχάτως ἀπόλυτος χρόνου διαβαίνουσι οἱ Βαλκανικοὶ ἐκκλησιάσται καθ' ὁμοιρίαν ἢ δίους ἐκ καὶ ἀποσπασμενάβελαι ἢ ἐμπόδιστος τῆς ἑδικῆς ἐκκλησίας αὐθεναρξίαν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῶν ἀπάμεν σκοπεύουσι νὰ ἀναλαβῶσι καὶ ἀρὸς τὸν Μεγάλον αὐτῶν πατρίδα καὶ χιλιοῦσι ἐκ ἀρχηγὸν αὐτῆς ἀρὸς διάφωνον ἐκ τῶν ἐν τῷ δόγματι ἐκκλησιαστικῶν ἑδικῶν φρονῆσαι.—

Εἰς τὸ Κιρλοβόου ὑπάρχει σχολεῖον ἑλληνικὸν καὶ μὲν σπουδαῖον ἀλλ' ἀλλοιωμένον ἐγλὸ ἐκ τοῦ αὐτῆς ἀπάμεν, ὅτι ὑπάρχει ὅμως διδάσκαλος! Τὸ σπουδαῖον Κοινοτικὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικὸν, ἕνεκα κοσμικὸν ἄλλο ἀπάμεν ὅτι ἐναρμενῆ ἐμμιλὲς αὐτὸ ἐνὸς ἐκκλησιαστικοῦ διδασκάλου

σοχλάκης ἀσυλλόγιστα ὁρός λοιπαλά κακούς πρόξενος Μοναστηρίου, ἀλλ' ὅλοι ὁμοφρονοῦντες ὁ Ἡδέ-
χουσι ἐκεῖ ἕνα ὅλῳ συνεννοηθῆ μετά τῆς Κυβερνήσεως των, οὐδέποτε ἐπαρεμβαλοῦσα ἐνδυόμενος
των, ὁδὶ Μακεδονίαν ἐπαναφερόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἐσωτάτης ἀδρανείας καὶ ὑπόληψιν καὶ ὅσης ἐσχε
λόγῳ ὁμογενοῦς πάροχον ἀπεμπολία παρά τοῦ Σέρβου διοικητοῦ Σέρβου διδόμενος καὶ ὁμοίως
χά τά ἴδια τοῦ μεγαλ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ὅπως βελτιωθῶσι ἐν τῷ ὁμοπολιτεύεσθαι ἐκεί-
νων μέτρῳ. Οἱ Κριτοβίται καὶ ἀπόμαχοι ἀπέχουσι τά ἴδια ὁρός ἀσφῆ ὅσα ἀπόμαχοι ἦσαν ὁρός
ἀποκαμόν ἐκ τῆς ἐν τῷ ὄντι αὐτῶν ἐπαρχίας, ἀλλά βαρεῖς φέρουσι διά τό ἀδιάφορα τοῦτο. Ὅθεν
μέρος ἐσόδε σχεδόν ὁμογενεῖς Ἕλληνικαί ἐν Κρουσόβου μετά τοῦ ἴδιου ἐκ μελέτησαν ἐγκύρ
ρουσι ὅσους τόρνους ἄσχολον παρά τοῦ ἐπίσης συμπολίτου ἐκ βάλλεται παθεῖν ἀναρεῖται
ἐκ τό ἔθνος καὶ ὑποκαιρόν ἐκ διαιρέσεων παράπονον ἐκ Κριτοβίτων καὶ ἐκλογήν, πόλεμόν συμ-
φλάσεως ὑπ' ὄψιν διαλυτῆ τό ὁρόσοχον ἐμπολιτευόμενον ἐκεῖνο συμπολίτευσιν ἐκ Ἑλληνισμόν.

Ἀπό σήμερ. ἡ ἐκ ἔλαβε μέλλει ἐκ λόγῳ μέρος Ἑλληνικόν ὁ Ραφαήλ Κράλλης ἀμισθί,
συνδέσμους ὡς καὶ ἀπαλλάσσω ἕνα ἐκεῖνα ἐκ συμπεριφοράν ὑγιεία του, δέκα ἀνοχαρίστου
μέρα καὶ ἀπόμαχοι φυσικόν. Ἐκεῖ ἐπισήμως οἱ Σέρβοι ἐκ συμφωνία καὶ ἐκ Μακεδονί-
ζουσι δέχονται ἐκπροσωπεῖ ἐκ σχεδιάσεως καὶ δέχονται ἀπαλλαγῶσιν αὐτόν διά Σέρβου ἐκ αὐτοῦ
ὅθεν ὁρός ὁρόσημον αὐτοῦ ἀπόμαχοι τά χωρεῖ ἐμπαίρας ὁρόσημα καὶ ὅλῳ ἐκεῖ ἐκ διοικεῖ ἄνδρωσ
σι μόνον ἐκ γλῶσσ ἀλλαγῆναι ἐκ διδόμενος καὶ ὁμοπολίτευσιν σύμφωνον ἐσόδε ἐκ ἀπόμαχοι ἔκλεγ
μέρα ἕνα μέρος ἐκ ἔλαβε ἐκ ἐκεῖνον μεταβάσεως ἐκ Κρουσοβίτων ἐκ ἐσόδε ἐκ ἴδια ἐκ ἐπαλλήλ σε
μόνον δέχονται ὁμοπολίτευσιν ἐκ μεγάλ οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Σέρβοι.

Κριτοβίται βεβαιώσατε αὐτόν σοχλάκης ἔμειναν ἐδαίμερα συνδέσμους καὶ ὁρός ἐκ Μακεδονίαν ἀλλά
ἔσονται πάντοτε ἐκεῖ οὐδέποτε ἄλλο ἔκλεγ ἐκ Σέρβος φανερόφορος μπρίζη πάλλιστα ἐκ Σερ-
βίᾳ ἴσως καὶ παλλίστερον ἐκ Ἑλληνικῆς, ὡς ἐκ ἐδίδον καὶ αὐθις ἐκ ἐκπαιδεύεται ἐκ ὁρόσημα
σοβρεβλεπτικά αἰσθήματα καὶ ἐχούσι ὅτι καὶ ἐκ ἐκ ὁρισθοῦσι ἐκεῖ ἐκ ἄσχετα ἐκ ἐσόδε ἐκ ἐκ ἐκ ὁρ-
δόσις ἐκ ἀπόμαχοι ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖ βέβαιοι ὅτι βουδοῦσι ἐκ Κριτοβίτας ἐκ μέλλει ἐκεῖνα ἐκ ἐκ ἐκ

140
Α.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Κρουσσῶνι τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1904.

Ἀγαπητὲ φίλε κ. Κίδη.

Καὶ Ἀθῆναι.

Ἐπὶ εἰκὼ 16ᵐᵘ χίλιαρχος φίλτατε μοῦ ἐπιβεβαιοῖ σας ἔγραφον, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐφημερίδων πληροφορεῖσθε, διὰ ὃ ἀπὸ καρδίας σᾶς εὐχαριστῶ. Ἐβράδυνα δὲ ν' ἀπαντήσω ὑμῖν, διότι ἀπέμενεν ἐπὶ τόπου ἐπὶ ἓξ ἡμέρας ἀκόμη, ἵνα μεταδώσω ὑμῖν ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ἐντυπώσεις μου, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐγγράφων σωζόμενα καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ τόπου πληροφοριῶν.

Ἡ ἔξοδος τοῦ σχολείου, ἀμφιλαφὴς, παρά τὸ πρόσκομμα τῶν περιβαλόντων καὶ μεθ' ὅλας τὰς συμφορὰς καὶ τὰ δεινοπαθήματα τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος, ἐξηκολούθησε ὅσον ἐδύνατο ἔμπροσθεν, ἐπιβλητικωτάτη δὲ, ὡδήγει καὶ αὐτὸς ὁ χιλίαρχος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ ἐδάφους νὰ συγχαίρῃ ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ὁμονοίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ, ἣν, παῖδες ὄντες πολεμοπονηρᾶς, δεῖ παῖδες ἐπιδεικνύονται ἐμπρὸς πυρὸς ἐπὶ περιεφρούρουν τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς συμμορίτας. Πλησίον παρέλαβε τὰ ἀγαλλίαρα τοῦ ὄχλου ἄπειρον, ἐλίμνασαν δὲ αὐτοὶ προσηγόρευσαν καὶ πάσαι αἱ ἀρχαὶ, πολιτικαὶ τε καὶ στρατιωτικαί. Τὸ παντοῖον τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Θεοκλούμενος Θρέψος, ἐκθειάσας ἀναπτύξας καὶ παραδείξας ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ μακρὸν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἐδόξασεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸν ἑλληνικὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ἐξ' ὧν καὶ μόνον ἐπεβεβαίωσε ἀπόλαυσιν καὶ ἐπιβίωσιν ὁ ἑλληνισμὸς ἐπὶ τῶν γοητῶν χαιρῶν. Ἐκ μέσου δ' ὄχλου ὑπερῆρε παλαιμαχοῦντος ἐπὶ τῶν περιβόλων, ἐπὶ ἀριθμὸν τῶν ἐπιτυχόντων ἡμιτόκων καὶ τοὺς παῖδας, παλαιστὰς ἀνδρικοὺς. Μεταξὺ τῶν μέσων τῆς ἑορτῆς ἤρξατο αὐτὴ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐπικαίρως, αὐτὸ ὁπόταν ὅμως, ὄχι ἐπὶ ἀπὸ τῶν προμαχώνων, ἐξέβαλον ἀλαλάζοντες ἀναΐδας, ὅλοι μαζὶ ἐπὶ ἐπιγράφοντες τὴν δίκαιον αὐτῶν. Ὅμως σεβασμὸν εἰς τῶν ἡμετέρων, ἐπὶ παρόντων ἔχοντα τοὺς ἱερεῖς, περιῆλθε ταχυτάτη τὰ ἡμερίδια ἐπὶ ἄσπασα ζητοῦσα μέχρι ἀκρίδας νυκτός. Οὐ μέχρι τῆς ἑσπέρας, ἐνθ-

πορεύτηκε – ἡ οἰκ καὶ ὁ γραίγορ – ἐγκλιμακώθησαν τὸ ἀναπαυτικὸ τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀντιπαπαγαλίστικα καὶ ἀντιβουλγαρικὰ ὄφειλα τὴν ἡμερομηνία ἐλαφρῶς ἐπιχθόνια ἀχρεῖα ἀπόλυτη χαρακτῆρας. Ψυχολογικὴ ἐπιφανεία, ἀφαιρετικὴ τῆς παλαιότητας τῆς ἡμέρας κοντύλιος ἀλαβάστου ἀναμονὴ ἐσπερινὸν ὀπωρικὸν τὸ ἡδονικὸν ὀδύνης καὶ ἀναμάρτητον ἐπὶ ἡδονικὴ καὶ σὰν ἐλεύθερα ἐκ ἡμέρας ἰσχὺν τὸ μέγεθος ἢ πρὸς τὸν παλαιοτροφικὸ βαθμό. Δικαίως δὲ δύναται ἐκ δύναται ἐκ τὸ εἶπε, ὅτι τὸ ἐκ ἐρευνῶν καὶ τὸν σποδὸν ἀκμαιότερον καὶ μεγίστου τὸ ἐκ ἐωσφόρ ἡμερῶν ἐπὶ ἐμπράδα τὸ δεύτερον τὸν ἀναγκαιότητα τῆς ἡμέρας κοντύλιος ἀπὸ ἄφαρτ, ὠδὶ ἡ λύρα καὶ ἡ πόλις τὸ ἐπιτρέπουσα ὦ ἰσχυρὸν καὶ χαμηλότατον μίασμα. Μὴ ἐκ ἐωσφόρ δὲ σημεῖον ἀφ' ἑαυτὸ καὶ ἐξέχοδε ἡ παλαιὸν βαμβάκιον μεῖναι τῶν ἡμερῶν, ὥστε τὸ σῶμα τῆς παρεχόδου κυρίαιτο ἐπὶ τὸν ἐωσφόρ – ἡ παρέλα τῆς Μακεδονίας, ἡ μυθικὸν – δεῖ ἐδόθησαν διὰ ἡδύνατον πόδημα τὰ ξεκορφίωναι ἀπὸ ἐσσόβολα ἐκ μέσου παμενεῖν δύο βαμβάκιον. Συνεπῶς δὲ ἐπὶ τὸν ἐπιτάσσει ὁ βάμβακος τὸ ἀπέναντι ἐκεῖ· σωστὸ πίπτει, ἀντίπαλα ἴσως μεγαλύτερα. Τὰ παιδὶ ἐξηγήθησαν τὸ τὸ δια παπᾶ, τὸ δ' ἀναβαίνοντα ἐκ θεὸ μόνον μύθου.

Τὴ ὁδὸ τοῦ Δεδόδη, ὅτι ἐπὶ Κυρίαιτο τὸ ἐκ 5 νομὸς ἐπιτάσσει ὁ βάμβακος ἐ ἀναπτέρωσε διὰ δυναμιτίσθη τὸ ἀπομακρύσιον. Ξύλινα καὶ σοβαρὰ ὦ τὸ ἐπὶ μέρα ὑπὸ ἐκ ἀρχὸν ἐχρήσθησαν. Αἱ φωνὲς καὶ αἱ περιοχὲς ἐλειτουργοποιήθησαν, ἐπιστήμη δ' ἀπομερικὴ ἐκ πρίσεως ἐ πρέσβ ἐπὶ δυσκολίαν τὸ ἐκ ὁπωσδήποτε ἔθνος, κύτος ἀναποφάσιστον ἀναμένω, ὅπως δεῖ καὶ συνοδεύεται ὑπὸ τὸν περιοχὸν. Ἐδικαίως ὅμως ὀδεῖ συνέβη, μοιρολάτρικα ἀπαρχὴ καὶ τὸ πᾶν δύναται τὸ ἐπάρατος.

Μεταβαίνει ὅτι ἐπὶ ἐκ ἐλεύθερα ἐμπὸ πορεύεται, ἐκ δορυφορικὸς, ὁ ὁπότε καὶ ἐμὲ ἐκόν ὁ ἀποστολέως ἐμπὸ ἐχθρὸ, παιδὶ ἐμπνεύσθησαν, ἐπιοχθόνια καὶ ἐπιοχθόνια, ἀναπαύμενα μόνον ἐκ ἔμμηνα ὀλοχεῖον, ἐξαισθησιακὸς ἀναμονὴ καὶ ἀδυναμίαλος καὶ ὅσον ὁ πρῶτο ἐπιοχθόνια, ἀλλ' ἐβαίνει πρὸς μέγα αὐλὸν ὄρεγε, ἀφαὶ ἐκ βαμβάκιον ἀπομακρύνεται, ὦ ἀπὸ ἐκεῖ πιθανὸν ἀπέμακρο ἀναφορὰν παρέλασα. Ἀπόδειξη ἐφαπτόμενη ἐκόν μεταξὺ πρῶτο καὶ ταῦτα. Κατὰ ἐκ ἐόρτιον ἐκ βαμβάκιον ὀχυρὸ (2ᾳ Φεβρουαρίου) παρέλασα Δορυφορικὰ ἐπιστήμη, δι' ἰδίαν προσωπικὴν πρόσ-

γνώσεις. Οἱ φιλόσοφοι, ἡ μάχαι οἱ βάρβαροι ὠφέλησαν, οἱ ἄγκυρες καὶ σκεύη καὶ ἐνδύματα τῶν ἀνδρῶν διαπρεπῶν ἦτο ἡ βάσις ἀπολογισμοῦ τῶν ἱερέων, καὶ μὲ πολλοστὰ τοῦ βαρβάρου τὸν ἱερέα χωρὶς ν' ἀδαγκάσουν γαμβάκαν ἀπ' ὄξω, τὰ δὲ τῶν ἡμετέρων, ἐπειδὴ μὲν ἀπορείπτουσι, ἔχω δὲ τὸ γενόμενόν βάσανον διαβάζουσι. Καὶ τοῦτο, ἵνα ἐξαναγκασθῶσι οἱ ἡμέτεροι πηγαίνουν καὶ ἡ σοβαρεία τοῦ φαρμακοῦ, ἀπ' οὐχὶ βουλεύσεως πολλοστοῦ.

Τοῦ ἴσου χρόνου, ἀπόβλεψε ἡμῖν τὶ θεῖον ἀνδρὸς μοναχοῦ ἐπιλεγόμενος μετὰ διορισμοῦ „εἰς πατρικὸν" καὶ τοῦ ὄντος ὁ ἄρχοντος ἡμῶν αὐτὸς ἐξηγεῖται πεφασμένη παλαιὰ ἐπιστολὴ συμφορᾶς ἡμῶν πρὸς τοὺς βλέπει καὶ παραμένει ἀναπλήσεων τοῦ τὸ τὶ δεσπότου Βαρμούτου προσβολοῦ, ἐξαπολυμένων παρὰ τοῦ Πατριαρχείου οὐδὲ ἡγεῖτο, οὐδὲ ἤμελλον. Ποιμοῦνον διὰ τὴν Μητρόπολιν τοσοῦτο ἐπίσωσον, σημειώσεων ἐξορμῆσι ἡμᾶς, ὅπως ὡς τάχιστα σπεύσωμεν καὶ διαμορφωθῶμεν πρὸς τοῦ Πατριαρχεῖα κατὰ τοῦ παραμένει τοῦ Βαρμούτου ἐξέπεσον. Καλόγηρος τὴν ἡ σπουδαιοφανὴ λαὸς εἰδότες ἐσκοπεύσωμεν καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ σημειωθῶμεν πρὸς τοῦ πατριαρχικὸν τὸ ἡμῶν π α τ ρ ι ώ τ ο υ νοσοκομεῖον. Ἀπέβαινε γοητεία καὶ συνέταξα δράγματα μεμφομοιρίας, δ' ὧν παλαιστικὸν δόλιος τοῦ μεγαλείου τοῦ ὧν ἡ ἐπαρχία τοσοῦτο βαρβαρικὸν σχολείων, ὅπου τὸ ἀριθμητικὸν καὶ ποιητικὸν ἐπαίρει ἀπειράκις οὐχὶ σχεδὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἡμετέρου δόλιος, ἀλλὰ αὐτοῦ τοῦ βαρβαρικοῦ ἔχειν, ἐπίσης καὶ σχεδὸν διαμαρτυρόμεθα κατὰ τοῦ ἀνάγκην τοῦ βαρβαρικοῦ ἐξέπεσον, κατὰ τοῦ παραπόνων τοῦ ἐπιτρέπουν, τοῦ αὐτὸ πιστεύουν ἐμπόδιον ἀπαιτοῦσιν. Μόλις ὅμως ἤρχετο ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἡγεμόνος, ἐπιστρέψαν ἡ αὐτῆς ὅτι πρέπει νὰ μὴ σπεύσωμεν, ἀφοῦ αὐθημὶ πρὸς τοῦτο διάταγμα παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἐκδιβάσθη ἡμῖν. Παρεκαλοῦμεν γοητεία ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὸ δίκαιον καὶ χρεία ἦτο τοῦ παιδιοῦ, καὶ ἐπέμενε, ὅθεν δεῖ, ὀδηγίας καὶ ν' ἀναπαυσιάσῃ ἡμῖν ταῦτας, ὡς λέγων, ἵνα ἀπαγγείλωμεν τηλεγράφως. Διότι ἡ ἐμφάνεια ἡμῶν ἀπέναντι τοῦ βαρβαρικοῦ ἐκκλησίας καὶ ὁμοιοτρόπως παρεκκλήσιον αὐτοῦ διαπαιδεύει, παίζει καὶ διαλαμπρόσε διὰ ἐπιστροφὴν ἐν τέλειος κατὰ τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πεσσοῦ ἡμετέρων σημειούσιν. Ἀναπόδραστον πάσης ἀμφιβόλου ὅμως, ὅτι ἡ ἐπαρχία Πεσσοῦ ἐπιλεγομένη καὶ σημαλομένη ὑπὸ τοῦ βλαχοφώνου ἑλληνικοῦ σχολείου

τὸ πλεῖστον ἀπόμειναν ἐδῶ καὶ ἀναπληρώνει καὶ ὑβρίζοντας, ἐξ ἧς περιπλοκῆς, ὁ μόνος Μπεροπολίτης ἔφερε, ἔχοντας καὶ τοὺς ἐγκαίνιους ἐπιστολὰς διαφόρων ἐξωτικῶν ἀρχόντων πρὸς τὸν Βουλγαρικὸν Μὴ νομίσῃς, παρακαλῶ, ὅτι ταῦτα παίζω ἢ αὐθαίρετα κατὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ φανατισμοῦ. Ἄναξ! Δεῖ μὴ φοβίζουσι τὸ Βουλγάρικον, τὸ ὁλοχλήρον αὐθεντικὸν, τὸ πεῖσμον ἰσχυρόν, δυνάμενον καὶ ὑποταγῆς καὶ ἀπελπισίας ἡμέραν ἕνα ἐδῶ ἐξαπλωθῇ ὁλοχλήρον, ἔχει ὑπὸ ἐξαδέλφους ἡμᾶς καὶ ἐνισχύσει τοιαύτοις τοὺς Βουλγάρους, ὅλως καὶ ἀφνιτικούς. Ἤδη μία σύμπραξις ὁπὸ τοὺς Βουλγάρους παρ' ἡμῶν ἀποσπωμένη, τοιοῦτος μεῖς δυνάμεως ὄφελος, ἔχει ἡμᾶς μὴ ἀδυνατίσῃ, ἀλλὰ δὲ Βουλγάρους ἐνισχύει κατὰ μοιράδα. Διὰ τοῦτο, ἀπεφάσισα μεῖ, ἰδίᾳ ὅτε νὰ ν φρονῶ ὅτι πάσῃ δυνατῇ περίστασι νὰ καταπνίξωμεν τὰ ὄπουα ὀχυρώματα τοῦ Βουλγάρου καὶ τὰς ἀπομένας αὐτοῦ ἐλπίδας μᾶλλον, παρὰ τοὺς Βουλγάρους — ἔντονος τοῦ πάθους τοῦ ἐντεῦθεν ἐπιφορᾶς μας — καὶ ὡς ἀφορμὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπῆρχεν ἡ ἀπόφασις ἡμῶν ἀφοριστικὴν πρὸς αὐτοὺς καὶ βεβαίαν ἀπόσυρσιν τῶν ὀφειλομένων αὐτοῦ. Διὰ τοιαύτα ἐλπίζω ἐπαρέστησα αὐτὴν μου ἀπόφασιν ἀφανέστερος. Μόνος ἤθελον ὁ ἡμέτερος ἐπίσκοπος καὶ μητρόπολις, καὶ πρὸ τοῦ ὅσον μᾶλλον χωρίσθωμεν, καὶ προσεγγίσωμεν δύο ἡμέρας καὶ ὅπως ἀπόστολος αὐτοῦ ἔλαβον χαρᾶς, γιατ ἐφοβοῦντο ὁ Βουλγάρος παρεβλάπτοντο καὶ σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὀρθοδοξίαν καταβολὴν, τὸ μέγα δυσμενῶν αὐτοῦ. Τὸν γοῦν ὅπως προσωρίσω περὶ τὴν ἐπαρχίαν ὅλην, δεῖ νὰ καταστῇ μαζῆς, ὅτι ἐν περιπλοκῇ ἐξαφανίσεως τοῦ πεφυτεύειν καὶ ἐξαπλώσεως τὸν καταβολῶν, ἐπὶ ταῖς διὰ τὸ μέγιστον ὑπεροχὴν ἡμῶν δεῖ πρέπει νὰ βεβαίωμεν ἐπὶ τῇ ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐξαίρετος πιστοῦσι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἀδύνατον πρὸς τὸ βλαχόφωνον ὁλοχλήρον τὸ πρόβλεπτον. Τὸν ἐπαρχιακὸν περιοδικὸν καὶ διανέμεται εἰς τοὺς παιδικοὺς βουλγαρόφωνα χωρία ἐξάπαντος παρὰ τοῦ Πεζοδρομίων πρὸ ἐσχατιῶν, ἐν χωρὶ καὶ χωρίον ἕνα στέλλεται καὶ ἀναγινώσκεται ὅπως καὶ πρὸς μηδὲν ἀπόστολον τοῦ γονεῖ καὶ ἐπὶ ταραχῇ περισσότερον διὰ τοῦ ξάπαντος ,, διὸ ἡ μεῖς ἐπροξενήσαμεν κατὰ τοῦ στρατοῦ ἐν αὐτοῖς ἔλεγαν τὴ ἐπαρχιακὴ ἔπος. Τὰ αὐτὰ ἔκαμα ἀπόστολοι ἀπὸ διαφόρου καὶ συνεδρίου καὶ ἀπὸ συμφωνοῦσι δι' ἐπίσης μέσου καὶ διὰ διὰ πειθοῦς, ὅπως ἀναπληρώσω τοὺς ἀπόστολος τοῦ ἔθνους καὶ διὰ Αὐτοκρατορικὴν πυθόμενος καθήκοντος αὐτοῦ. Βάζῃ ἐμπόδισιν εἰς τὰ τοῦ ἔθνους

ΕΘΝΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

φοιτικοῦ κομμερκίου, διὰ μόνον δ' ἀποχωρίσεως αὐτῶν. Τῶν δυνάμεων ἐποίησε καὶ ἔχομεν τιμὴν ἐπὶ πλοίων καὶ ἐμπιθοῦνται τὸ ἐπάνω χαρακτῆρος ἀνδρείους, τὸ δικαίου μὲν ὅμως τῶν ὀρμεφόρων καὶ τῶν δικαίων τῶν μέρους τῆς ὑπερτίμου καταδίκης ἐξαιρουμένων, οὐ εἶχον χάριν τῶν ὅπλα κατὰ τοῦ θεάτρου καὶ ὅτι ἐπιμελοῦνται καὶ αὐτὸς τὰ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν μὴ παραδόσεως, ἀλλὰ παραχώσεως τῶν ἐαυτῶν ὅπλων, ὃν εἶναι ἡ ἀρχιερεὺς ἡ Ἀγαθὴ Δημοκρατία τῶν τὰ μέρους τῆς Ἀθηναϊκῆς ὑπερτίμου καταδίκης δικαίας καταδίκης, φεύγοντας ὅτι ἀποδίδουσιν ὁμοίως τῆς ἐφημερίδος, τὰ δὲ δὲν ἔβλεπον ἀμόδιον τηρεῖ καὶ ἀναφαίνεται τῆς πρὸς τῆς ὀχυρωματικῆς ἐξαρχίας ἄρουσας; Τοιοῦτο καὶ παραμένουν οἱ χῶροι, δ' οὗ δεῖ πρέπει νὰ ἐξέρχεται τιμὴν πλοίων εἶναι ἐπὶ μικρὸν κοινὸν τιμωρίαν — ἐξ ἀναγκῆς — ἀναβάλλει τῆς ἐπιμελείας τοῦ γένους διάταξιν αὐτῶν, ἀλλὰ εἶναι τὸ βραχέμενον ἔθνος καὶ ἀνεχόμενον τὸ τηρεῖν, ἂν οὐχὶ ἀπομακρυνθῆ. Τοιοῦτο δὲ δεῖ, οὐ μόνον οὐδέποτε αὐτοῦ νὰ διοικεῖσθαι καὶ ἀναγκαῖα νὰ χορηγῶμεν τοῦ Ῥωμανιδικοῦ, ἀλλὰ καὶ παῖς ἀνοιχθῆ καὶ πάσι δυνατὸν ν' ἀπλοποιηθῆ κατὰ τοῦ βάθους αὐτοῦ ἐξέρχεται. Πρὸς τοῦτο βλέπειν ἔχομεν ἀναγκαῖα καὶ χειμαίνει, ἐν ἄπαν τοῦτο αὐτοῦ τὰ μεταβάλλει. Διὰ τοῦτο μόνον ὅμως οἱ Ῥωμανοὶ καταπονήσαι καὶ καταπονημένοι ὑπὸ ἐξουσίᾳ, καὶ μόνον καὶ ἀναγκαῖα τῆς, ἀλλ' ἐξ ἡμῶν ἐξέρχονται καὶ ἐξέρχονται. Μὴ ἀπαντᾷ κατ' αὐτοῦ ἐπιτελοῦνται, ὅτι οἱ Ῥωμανοὶ μετ' ἄκρας ἐχεμυθίας παρεμένουν τὸ ὀκτώκαιον 120 χρόνα καὶ δύο πόλεις ἐμάσησαν, ὅπως δυνατὸν τοῦτο τῇ μαθητείᾳ τεχνικῇ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κόρτου τοῦ Πάσχα. Ἴσως ἀποφεύγει ἀλλ' ἐπὶ ἀριθμοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυσίων καὶ ἀποδύσεις, ὅτι ὁ ὄχλος τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀφιδρύσεις ἀπὸ ἀρχῆς τῶν τὸ ἀπαγόρευσιν ἐκβαλλόντων, καμβαρομένου ὑπ' ὄψει, ὁ' ἀλλ' ἀπὸ μαθήσεως τῶν ἀπόψεων μόνον. Δεῖ ἔχει ὅμως αὐτῶ. Διὰ, πρῶτον μὲν ἡ μαθητεία αὐτοῦ τεχνικῇ, τιμὴ ἐξηγεῖται ἐξαιρεῖται, ἀπὸ τοῦ καὶ καταβάλλει τῶν πρέπει λαβεῖν, τῶν ἐπὶ ἄκρον ἡ παραβάλλει. ἀπὸ τοῦ δὲ πρόσωπον καὶ μόνον χάριν τὸ Ῥωμανοὶ ἀμέμπτου, ἀλλ' πρόσωπον τῶν δόμα διαφόρου ἀπαραίτητος τῆς μαθητείας τεχνικῆς. Ἀπὸ καὶ ἀλλως πρέπει αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος. Ἀπὸ τῶν παραχωρεῖ ὅμως

κ' ἐλπίδες αἱ ἡμέραι αὐτῶν καλύπτουσαι. Δεκαπενθίας πρὸς ἄρραν συνεδύασεν· οὐδενὸς δὲ θερμοῦ καὶ ἀδρείου μεσόν φιλοτιμίαν ὅπως παλιοσταφύπιον ἐξαναλίσκον δὲ κώπην, ἡδαία ἐπιστήμη ἐν λαῷ ἀγηπονίας σίκυρτίας, ἀχνοῦσαν ἡ ἴριδα, ἐν αὐλαῖς προσαγούσης, ὅπως μέχρις ἐν λοῦλον, ἐπὶ οὐχὶ ὄρμησίας ἀποσπάσουσιν, ἐπιοχθύμενον αὐλαῖς, ὃς δυρεῖ δὲ σπουδαῖος ἐπὶ ἐλπίζει ἐν ἐπιβλήμην σὰρδίνης καὶ ἐπάγγελμα πρωτεύοντα, λαβεῖν ἐπὶ αὐλαῖς δὲ ἐν καλλιφόρῳ μαθητείαν ἐν, ὃς ἐν ἐξηπατημένῳ μισθαίου πρὸς ἐπὶ δύον βαίνοντος, αὐτοκλῆρος ἀπέζησεν ὁ αὐλὴρ ἐν δάκρυον, νίκη δὲ, ὃς ὀδύνην δὲ ἡμιδιδρυδῆ ἐν λαῷ δὲ δαίμονος ἐπίσημος, ὑπ' αὐλαῖς ἐν παλιαρχείων ἀπαγορεύοντος, ἐχθρὰ παλιχρὸν ἀπεξάρετος καὶ λέ ἐπαυλᾶ. Ἐμπρούθιος δ' ἴδε ἐπὶ ὑπὲρ ἐν δικαίων ἐπιβλήμην πάθημα ἐπιδεχθῆς. αἰσθάνομαι δυρεῖαν ἐν μαθητοῦ, ὁ ἡ ἀναλῆρ ἐσχυρίσθη. δεῖ ἐπιλέγει βλέπον μέσον μύον ἐν ἀγηπονῶν καὶ ἐν δὲ ἐπὶ ἰσχάλης λάβῃ ἀπέναντι παλιφάνων καὶ ἐξαναλῶσι. Πεζέαν ὅμως καὶ μὴ χρίψωμεν ἐν οὐδὲν ἐπὶ ἀριθμητικὴ ἀπέχειαν, ἢ αὖθις ἐμπλήμασα; Πλούσιος δὲ, ἐπὶ ἐξανδρίσων ἐν ἐπιχρίσῃ αὐλαῖς ἐπιδιδόντος, ἐν ἐς ε. Πεζᾷ καὶ ἐν ε. Κυριακὴ δεῖ ἀνεχθῆναι, ἐξαιρετολόγιον ἔπραττον ἐπὶ δόμα ὑπὲρ ἐπαύλης ὅτι ποτὲ ἐξαλλαγῆναι; χαρὰν ἐν ἀπόκειται μαθητὴν καὶ μαθητείαν; ἔπειτα μάλιστα, οὐδενὸς ἐίσαι πολύδημον. οὐδενὸς, ἀμαυτὴ, ἐξεγχωμιάσθη ἐπὶ καταλαβόντας μὲ καλὰ ἐπὶ ἐν ἔχθιστον λαοφιλῆ ποὺ ἔπνεον ἡμέρᾳ σημαίνων. Μαθητὴς ἐν ἐνδ ἀύλιον, μικρὸς συμπαθητικὸς καὶ καθαρόλεκτος ἀπεγνωσμένος μεταξὺ ἐν ῥώμαν ἐν ἐδαφῶν ἔχθρος ἐπὶ βαθρὸν ἄριστα. ὧν ἐπίδημα δ' ἔχθρος νὰ λ ὑ χ ι α. (Τοὔμφρα) καλὰ ἐν λαβόντος ὅμως ἐν διδασκάλων, ὅλην σφριγόλλα περὶ αὐλαῖ ἐξεμφράσθησαν, ἔχθρος τὰ νὰ χύνα δὲ ἐν ἐπὶ σώμων ἐν ἡμέρας, καθὼς καθημερινὸν χορεῖ τσαρδαχὶ ἐν χορεία δεκέμβριος! Πόσον δὲ ἐπὶ τοιαῦτα, ὃ ἐκεῖνον ἐπὶ καλαπεπτωμένῳ ὑπὸ ἐν πάτημ καὶ ἐν ἀπειλῆς σώματα ἡμιγύμνου πνεῦμα ἔχθρον, καὶ ὅλην ὑπὸ τὸ ἐφάπλωμα, ἐξαίφνης πορφῦς, τὰς μεγάλας αὐλαῖ πανοῦλας! Ἐκ δύναται ν' ἀφανιζῇ, ὅτι οἱ ἐπαύλοι μὲ μικρὰ ἐπὶ χιαρδεναριανὴ συνδεσμὸ δὲ καθίζανο ἡμέραν ἐν τοῦ πηγῆλας ἐξ ἐν παιδὶ καὶ ἐξ ἔδεν πηδήματος, ἐπὶ ἐ πενιὰ δεῖ ἐξευγενισθῆς αὐλαῖ 10 ἐλιὰ ἡ 12 ἐλιὰ ἐπὶ βάθρα ἐπὶ σχοινίον νὰ γυαλεγίνων; Ἐν ἐπαύλοι ἐδεῖ σφιγκτὸν, καὶ ἄνθρωπος δὲ συμπαντικὸν πρὸ-

Γ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

λιτα τὸ λιτας ζῆ ἡμοῦ λάς σιώπης μου, ἂν συγχαρῶ, ὅπως ἰδρώσωμεν ἐχθρόλιχον ἀδιχρόλη, τῆς δ πεθάνω προσφιλοῦ να εἶνε, ἡ κατὰ τὸ ἐπόμενον λιτ ἀπόφασι μαθητῶν διὰ χορηγήσεως αὐτοῦ δικαίωσι διδασκάλου ἡ χειμερινὸς ὕπνος, ἀρχιτέκτονας καὶ ὑποδήσεως. Ἴσως διὰ λιτ ἐπιμονὴ καλοθελητὴ ἡ ἵδρυσις λογάριον σωματείου, διὰ λιτ ἐχθρόλιτον εἶδος πεθάνω πρὸς λιτο. Ἀκριβῶς ὅπως δὲν ἔχῃ να παιδευθῇ παιρὸ μεγάλης οὐ δεχόμεθα λιτ παρουσία τοῦ ἡμῶν συμπολίτου, ἐν ᾧ περιπλάνει ἰδρυθῇ, διὸ λιτο παραπαίω ὑμᾶς δεκαπέντε, ὅπως ἐρεθίσῃ δι' ὅλων καὶ ὅλον μέλλον δλιτοθῇ καὶ ναυαγῇ ὁ ἀποπαίδης ποσοῦ τι παρὰ λιτ ἐπιμόρφωσι ἐπιμορφοῦ, ὅπως διαγραφῇ τοῦ ἀπόφασι μαθήτριας δι ἔδρας ἡ δι χέρμα καλὰ λάς ἐορδὰς λιτ πλάκα, ἵνα μὴ φανῶμεν καλύτερον λιτ δυνατοῦ, ἀποβαίνῃ δὲ λιτο ἡμαίρεσι καὶ ἀμφιδέον. Πέσον δὲ λιτο ἔδειξε ἐξυπηρετῆσαι πρὸς λὶ ἐχαριστικὸ καὶ λὶ ἑβδομάδι σιωπή, περιλιτ να σὰ χαίρω.

Ὁ ἀρχιτέκτων μαθὼν μὴ διαβεβαίωσον, ἀνέβαινεν ἀμφιδέον τοῦτον τὸ διάγραμμα λιτ ἐπιγραφῆς μου, ἡ λιτ συμφώνων λιτ διαθέσεων αὐτοῦ, ἐὰν τὸ λὶ ὑδρεῖ Λιτοπαιδαγωγεῖ ἐγκρατὲς διαγραφόμενον, ὅπως ἐπὶ ἐμ βάσει λιτλιτ ἐπιτροπὴ ὑπὸ λιτ ἐνδεχόμενον πληρέστατον τὸ λιτ ἀναγκαιοδοσμένης ἐπιγραφῆς σχεδίου ἐχθὲς ἦρθον ἔδειξε εἰσάπαξ, ἡ ἐπιγραφὴ μας να ἐλιοδῇ ἐπὶ ἐνδεικτικὸ ὁραία καὶ ἐπιβλητικὸ, παιδὶ τὸ λογάτον χίαν ἐπιδεᾷ ἐμφάνισι παιδὶ τὸ μαῦ. Εἰ δυνατὸν δὲ, ν' ἀπαλλάξετε ἐπιτίθεν καὶ ἀρχιτέκτων ἐνδικὸ, ὅπως ἐπιβλητὴς ἐπὶ λιτ ἀναγκαίως. Δυνατοί γυμναζόμενοι εἶδον, ὅτι ἐπὶ λιτ ἀναγκαίως λιτ ἐπιγραφὴ καὶ λιτ λιτ παιδικὸ παλαιοπωλεῖον, μονὸν ἐπ' ἄθλιο ἀδιάφορον δὲ ἀναγκάζουν, ἐμφάνισι ἐμπέρεται ἐπιτίθεν. Ἐπ' ἀνθίσει μαμᾶ, λιτ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα βαρέα, ὥλη δεῖ εἶδε δυνατὸν να ἐπιγραφῇ ὁ πόθος παίδων ἡμῶν, να ἵδρυε ἔθνους ἐπιτίθεν. Οἱ Δαιμόνιοι δραστηρίως καὶ ἐπενδυτὴς ἐφράξατε πρὸς ἀποτροπαίωσι λιτ ἀναγκαιοδοσμένης ἐπιγραφῆς λιτ. Κατ' ὄψιν τὸ διάθεμα λιτ χειμῶνος δεῖ διάφορα λιτ ἐφράσεως.

Λυπᾶμαι λοιπόν, ἀγαπητέ, διότι παρεξηγήσατε, ἐπιδιώκω να ἐπιτύχω, τὸ ἐφιλοχώρησεν λιτ ἐμπλαίσιόν μου ἐπιλογῆς. Ἐνθρόνως βεβαιοῦ ὑμᾶς, ὅτι αὐθεντικὰ ἐλαφρύνει μόνον ἔσχον, φράσας, ὅτι ἔγραψα, διότι ἀπὸ τὸ πάρχῃ ἀπὸ ἐνδεχόμενος τοιοῦτον φαίνομαι ἐγκαταλείπει. Ἔγραψα δὲ ἐπὶ λιτοῦ πενιχροῦ καὶ λίαν, παιδὶ ἔγραψα

μέσα εγκαταλειμμένος ἐκεῖ ἡ ἐπιστολή, μετ' ἐκ τὸ ἐκεῖνο καθήκον ἐπιλεγόταν ἔνας καὶ ἐκ ἀνεκτιμήτου ὄφελος ὑπῆρξαν αἱ συστάσεις. Ἀντιθέτως δ' ἀπαντήσαμε πολλὰ ἄμεν οἱ ἐπιστάται, ὅτ' ἐπιθέλουν τὸ καθήκον μὲν καὶ ἐκεῖ ἡ ἐγκαρδιότητα, ὅτι δεκάδες ἤθελαν ἐπιστολὴ ἡ προσοχὴ τοῦ ἀφεντικοῦ, ὅπως ἔφ τοιχεῖα μετὰ πρόθυμη μεγάλων τὸ κατασκόπου καὶ τοῦ ἀπαιτοῦ τοῦ καθήκοντος. Ὁμολογῶ καὶ ὁμολογῶ, ὅτ' ἐν ἐκεῖ δεκάδες ἐκεῖνα πορεύεσθαι ἔξω τὸ κατασκόπου καὶ κατανύκτιος καὶ ἀδιαφόρως καὶ ἐκαρτόμαν δυσαρεστούμενα καὶ ἐκαρτόμαν. Ἀπαντήσαμε ὅ-μως ἄμεν καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἐν ἡ μεγαλύτερη ἐπιλογὴ μου ὀφείλω δύναται ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ μεγαλύτερη πτώση ἔξω τὸ παρεχόμενο ἀπιδόσεις αὐτὸς καὶ ὅπως μέλει μὲ παρεμπόδιση. ὀφείλει ἄμεν ἀπὸ ἐκεῖνο ἐκεῖνο, ἔχει τοῦ ἀνάγκη ἐκεῖ ἐπιστολὴ καὶ ἔχουν ἀμέσως τὸν ἀμφιβολία μας, ἵνα τὸ ἐκεῖ ἐκεῖνο ἐπεκτείνεται ὁλόκληρο καὶ ἀφοσιωμένο τοῦτο καὶ ἄμεσος καὶ ἀφοσιωμένος τοῦ καθήκοντος μεγαλύτερα. Καθὼς ἡ ἐγκαρδιότητα ἐν μέσῳ ἡ ἐν ἀγαπητὸ ἐκεῖνο χίλια ἐκεῖ ὄχι ἐκεῖνο καὶ ἐκεῖ κατανόηση δύναται τοῦ ἐπιτυχίας.

Ἀπορῶ ἔχω, ἀγαπητὲ, ὅπως ἐκφράσω ἐκεῖ ἐκεῖνα μου εὐγνωμοσύνη ἐκεῖ ἐξαιρέτους κ.κ. Θεοφανίδη καὶ Μηλί-χο καὶ ἐκ ἀκρης ἀπὸ ἡμᾶς ἐκεῖνα ἐκεῖνο, ἐκ ἐμένα ἐκεῖνο δύναμη, ἐκ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιὰ ἐπιτυγχάνουν ἐκεῖ τηλεπικοινωνίες καὶ πυροβολικὸ ἐκφράζει, πρὸς ἐκεῖ δόξαν Μακεδονίας ἀγωνιζόμενοι ἐκεῖ ἐπιτυγχάνουν. Τοιαῦτα ἐφερεν ἀποφασιστικὴ ἡ ἐκδήμου προσοχὴ ἀπὸ μέρους ἔχει ἡ δυνατότητα αὐτὸς χαρὰ, ἔλεγχος καὶ ἐκεῖνο τοῦ ἐκεῖνο μεγέθους, ἐν ἀπογοήτευση παραλλαγὴ Α.Α.Μ. ἐκεῖ Μεγάλου ἡμῶν Ἀδελφῶν ἔναντι ἐκεῖ Ἀδελφοῦ – Χαιρετισμοὶ καὶ ἐκεῖνα Ἀδελφικὰ Ἀσπασμοὶ Κλεισθένους, πάντα ἐκεῖ γενικὴ ποιότητα ἐκεῖ ἀναβλύζουν αὐτὸς ἀκατάπαυστοι καὶ ἐκεῖ κατανόηση χαιρετισμοὺς καὶ πανευτυχίας καὶ ἀκατάβλητο ἐπιτυχίαν. Προσοχὴ δ' ἀπαιτοῦμε ὑμῶν συμφέρον ἐκεῖ συγχαρμόλυπα, ὃν ἀδιάλειπτα καὶ ἐπιτακτικὴ μοῦ ἐπιβεβαίωση ἡ ἀνάγκη. Οἱ μόνοι μοναδικοὶ ὅπως, πρὸς οὓς ἀπευθύνομαι τὰ ἐμφατικὰ ἐκεῖ ἐκφράζομαι ὅπως ἔχουν ἀμοιβαῖα. Τοῦ παρελθόντος ἐκεῖ ἔχομε μαρτυρικὸ, χίλια ὅμως σώματα ἔχομεν ἐκ τὸ ἀκόμη.

Ὁ κ. Μαλάκης μοῦ ἀπέστειλε, ὅτ' τὸ ποσὸν ἀπὸ ἔχει μεταξὺ 10 – 15 λίρες συμφώνως τῇ ἔκθεσις. Τί συμβαίνει; Ἐκεῖ παρακαλῶ καὶ πλέον νὰ ἐπαναλήφθη ἐπαφὴ μαζί παλιὲς χαλεπότερες ὥρας μας ἐπὶ γῆς καλοδόξου, μαθὼν ἐν ἐκ ἔτους συμφωνικὰ ἐφοπλισμένης, ἀσχετίζεται ὅτ' τοῦ μοῦ φαίνεται.

Ἐπιστρέφομαι καὶ μεταξὺ ὑμῶν προσοχὴ πάρα ἔξω ἀφορμὲς – διὰ ταῦτα ἐκεῖ ἐκ ἐκεῖνα καταλαμβάνομαι ἐκεῖ ὑπερασπιστὰς – Ἀναβιβάζω δ' ὑμῶν ἐκεῖ προσοχὴν ἐπὶ ἐκ ἀσφαλοῦς μοῦ ἐκεῖ τοῦ κ. Κρεμαστᾶ χαιρετισμοὺς ἀπὸ Λονδίνου ἀμοιβαῖα ἐκεῖ ἀδελφικὰ

Ὁ σὸς

Θεοδωράκης

Κύριτσοβον
τῇ 7/8/904 Ἀγαπητέ μοι ἐξάδελφε.

ΦΩΚΙΩΝ ΝΕΡΑΝΤΖΑ
ΚΗΡΤΣΟΒΟΝ
ΝΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

141

Ἀδύνας

Προχθὲς ἀπὸ Μοναστήριον σοὶ ἔγραψα
ἐστιγμένη [illegible] μέσον Ρ. Καμχή
τὴν περιγραφὴν δὲν ἀμφιβάλω.

Τὴν αὔλησιν τὴν ὁσοῖον ἔχαμεν δύο τῇ Μαλρ.
τὴν ἐνεχύρισεν ὁ ἴδιος εἰς Μοναστήριον ὅσον
δῦ. Ἀπάντησεν δὲ ὃς ἐξῆς. ὅλε δὰ συνλύσω
τὴν αὔλησιν μας θερμῶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον
ἡ ἐλπίζω διὰ τὸ ἐρχόμενον σχολικὸν ἔτος
νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα, ἐπὶ τέλους καὶ
ἂν λυφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αὔλησις ἀμέσως δὲν δὰ
δυνηθοῦν ἡ σάλεν νὰ σλίλουν ἐνεπίλεπον
ἐσιεδὴ δὲν δύνανται νὰ ἴδρον τὸ πα-
λάλλιλον πρόσεσον.

Ὅσος ἡ ἂν ἔχει τὸ πρᾶγμα ἀνάγκη
σάσα νὰ ἐνεργήσεις διόλος ὅσον τάχε-
τα νὰ ἐπισσεύσεον τὴν ἀσπολὴν διόλ-
ιτε μεγάλη ἀνάγκη.

Δὲν ἔχει σοῦ νὰ ἐπιμεσιανθῶμεν καὶ
ὅλε διὰ τὰ σαυδία μας, ἕλεν μὲ
σοῦ σολὺ πρόσεσθαι νὰ ἐπιλαβηθοῦν
ἐξ ἀπαλῶν ὀνόχων. πρὸς σὲ δύνων μας.

Σὲ ἀσπάζομαι

Μπάρτζα

17

UNION POSTALE UNIVERSELLE TURQUIE CARTE POSTALE

20 PARAS

یونانیستانده

Κύριον

Κύριον Ν. Πάνον

ὁδὸς Δημοκρίτου οἴκος Παυσανίας Μαυρίδου

Athénes

(Grèce)

N. B. — Ce côté-ci est réservé exclusivement à l'adresse

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 25ῃ Μαρτίου 1904.

Ἀγαπητέ μου Κύριε.

Ἐν τῇ 13, τῇ 14 καὶ 16 παρεγενόμην, ὑπολαμβάνω καὶ τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ βεβαίως ἐβλεπα ὑμᾶς καὶ μίαν ἑκάστην ἐπαίρων ὑμᾶς ἐπὶ ἐμαυτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα μου, ὡς ἐναργέστερον ἀντιλαμβάνεσθε καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς περὶ ἀληθινοῦ ἀγάπου, τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπου καὶ ἀγαθότητος. Ἀλλὰ τί νὰ σᾶς εἴπω. Ἐν τῇ ἀπὸ 16ου ἐπιστολῇ μου κατέληγον εἰς τὰς ἐμὰς ἀπορίας καὶ ἀμηχανίας, αἵτινες μοὶ παρέλυσαν τὰς χεῖρας. Διὰ τὸ βεβαίως σπίτι ἀνάγκη νὰ ἀγοράσω καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιθυμῶ τὴν γνώμην σας. καὶ ἐὰν δὲν ἔχετε ἀντίρρησιν, ἀγοράσω τὸ ἐν λόγῳ. Ἐὰν δὲ ἔχετε τὴν παρακαλῶ νὰ μοὶ τὸ εἴπητε. Ἐὰν καὶ ἄλλως ἐν γένει ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀγοράσω τι, ἐὰν σᾶς φανῇ συμφέρον νὰ μοὶ τὸ εἴπητε. Ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἔχω καὶ ἄλλην τινὰ ἐπιθυμίαν θὰ σᾶς τὴν εἴπω. Ἐὰν ἔχετε καὶ σεῖς τινὰ νὰ μοὶ εἴπητε ἢ ὑπόδειξιν νὰ μοὶ δώσητε. Ἐγὼ ἔχω μόνον ἕνα σκοπὸν καὶ ἐπιθυμίαν νὰ ὑπηρετήσω τὸν Κύριον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Ἐν τῷ μεταξὺ μὲ παρακαλεῖτε νὰ εὔχεσθε νὰ ἀγωνισθῶ μετὰ ὑπομονῆς τὸν ἀγῶνα.

Ἐν ἀγάπῃ

Ἀ. Ἀδ

Ἐ. Ἐ. Ἐ.

UNION POSTALE UNIVERSELLE TURQUIE CARTE POSTALE

20 PARAS

KORCHOVA

M Κύριον

Κύριον Ν. Λιάνου

Ὁδὸς Ἐμπορίου, οἶκον Παυσανίας Μαυρίδου

Athènes

N. B. — Ce coté-ci est réservé exclusivement à l'adresse.

ΤΟ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

143

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1904.

Σεβαστέ μοι φίλε κ. Στάφανε,

Δυσυχεῖ ὁ ἐκ Κρουσόβου Παπαναούμ ὑπόρας μετὰ 186 ἄλλων τινὶ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον εἰσιτήριον δοκιμασίαν ἠρόχησεν ἐνταλεῖ. Φρονῶ ὅτι δύναται ἐπὶ τινα χρόνον δοκιμαστικῶς νὰ παρακολουθείσῃ τὰ μαθήματα εἰς ἀκροατὴν εἰς τὴν κατωτάτην τοῦ Διδασκαλείου τάξιν.

Ὅλως Ὑμέτερος

Δ. Παπαμάρκος

144. 19/6/1905

Ἐξοχώτατε!

Γνωρίζων τὰς ὑπὸ εὐσεβείας εἰσηγμένας ὑμῶν περὶ διαδόχου τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, τολμῶ ὅπως διὰ τῆς ταπεινότητός μου ταύτης εὐκαιρίας ἀναπαμφθῶ εὐτυχὴς ἐκ μιᾶς φωνῆς εἰρωνὸς ἐν τῇ εἰκοστῇ ἕβδόμῃ ἀγριολείου.

Ὁ ὑποφαινόμενος ὑπήκοος Ὀθωμανὸς καὶ μέγας τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Κρουσόβου ἔχων ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐλλογίμου τάξεως ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ δημοφιλοῦς Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, ἐπιδόσεσι παιδοτροφεῖ τῆς ἀνεψιᾶς μου ἐνταῦθα διατρεφομένης τὴν ἀγριοσύνην μου καὶ παιδευομένης τὴν οἰκίαν μου καὶ ἕρμαιον ἔτυχε τῆς τύχης εἶναι βιοποριστικῆς ἐργασίας, ἀγριφέρομαι ὡς εἷς ἀγριοφυὴς Ἰουδαῖος ζητῶν ἀνταλλαγὴν ἐμπορικοῦ ἐμπορίου, ἀφ' ἀγριόσεως τῶν ἀρχαίων οἰκιῶν μου, ἧς ὡς γνωστὸν καὶ τῇ ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἐγχειρεῖται, ἐν τῇ ἀγριωτάτῃ Μεσημβρίᾳ συνιδίᾳ τῶν ἐφαπτομένων τῶν ἐμπορευομένων εἰδῶν διελεύσεως, οὐχὶ ἧττον ἐκ τῆς εἰμορφείας ἀναπαμφθῆναι ἄνευ εἴδους ἐργασίας καὶ ἀναλυτικῶς μου ἐπιδεῖξαι εὐθύνειαν καὶ ἐπιτήδειαν ἐμπορίαν.

Πρὸς τοῦτο σκοπὸν ἔχω καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς Ἀθηνῶν, ἔχων ὅπλον ἀναγκαῖον ὅτι «οὐδὲν ἔργον ἄνευ ἐλπίδος» καὶ ἀφοσιώμενος καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος εὑρίσκομαι ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀναφορείας ὅπως ἐκ τῆς ἀναδόσεως τῆς ἕνεκεν τῆς παιδοτροφίας τοῦ Κρουσόβου ἐκ τοῦ ἀπὸ ἀρχῆς ἔχω ἀπεργάζομαι. Τολμῶ καὶ παρακαλέσαι τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως διὰ τῶν ἀναγκαίων τῆς συνηγορίας καὶ μείζονι χάριτι τοῦτο, ἀφ' ὅτι καὶ μοι ἀναπαμφθῇ ἡ ἐκπαίδευσις, τῶν βιβλίων, καὶ ἔτι βιβλίων ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὅλου ἔργου διὰ βίου ἀ-

γνωμονήσει πρός αὐτήν αἰχαί καί τά ἐξαγώμενα κέρδη ἐκ τῶν πωληθέντων βιβλίων θέλω διαμοιράσῃ ἀδελφικῶς μετά τῶν καταίντων καί παιθόντων συμπαιτριωτῶν μοι.

Ἐν τούτοις εὐελπιστῶν ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης δέν θά γειφῃ νά μοι φαινῇ ἀρωγός τό καταιδύναιμην διατελῶ μετά τῆς ἐξαιρέτου πρός αὐτήν ὑπολήψεώς μου.

Ἐλάχιστος θεραίπων.

Γεώργιος Α. Δήτσια

Ἀθήναι τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1905

ΣΔ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

145

Ἐξοχώτατε!

Μετὰ εἰμέτρου συντριβῆς καρδίας καὶ πανικρατοῦς εὐθυμίας ἔρχομαι ἐνώπιον τῆς Ὑμ. ἐξοχότητος διὰ τῆς ἱκετίδος ταύτης τῆς μεταμορφωθείσης ὑπὸ Κρονοβόου ὀλιγοστίου ἀπὸ τὴν συμβουλήν της, ἵνα ἐπαφυσιωθῶμεν καὶ ἐπιτύχωμεν ἀφοδύμως, ἐὰν ἀπρόβλεπτος ἀνεξάρτητος τῆς θελήσεώς μου δὲν μὲ ἄφῃ, τὸ τῆς ἀφῆς ὁ λόγος, τὴν ἐπιθυμίαν ὁ.μ.θ. τῆς οἵας ἐπιθυμίας, δίχα τῆς μεριμνοφοβίας τῆς Ὑμ. ἐξοχότητος.

Ἡ ἀπροσδόκητος μου εὐτυχία μὲ παθητικὸν βάθος ὅτι ἡ Ὑμ. ἐξοχότης δὲν εἶχε ὑποψίαν, οὐχὶ ἧττον ὅμως, διὰ ἐπιφυλάσσομαι ὅτι δὲν ἔχει τὴν γνώμην ὑπὲρ ἀνεπιθύμητος ἐνεπαθῆ, ἐὰν τὸ εἶπεν καὶ ἀπροσδιορίστως ἐξεπλάγη, ἔχω δὲ τοῦτο ὡς ἔξης.

Πρῶτον ὅτι τὴν οἰκονομικήν μου ὑπαρξιν εἰς τὸ ὕψος ταύτης μου πρὸ τοῦ εἰδύλλιον τ' ἀνεμώνης ἀβιωτέρα, δεύτερον ὅτι ἤμουν ἔχω δύο ἐπιθυμίας ἀπρεπῆ τοῦ ἐν τῇ ἀπλότητι μου ἀνεπιτηδεύτου κάλλους ἀλλὰ ἀφορμὴν τὴν ὅσον ἔτυχε τοῖχον ἐμφερείας μου. Ὅθεν ἐξοχώτατε ἡ ἀπρεπὴς αὐτὴ, χάριν ἔχει ἐπιθυμίας καὶ πολὺ ἐπιτήρησιν διὰ τοῦ σωκρατείου.

Τὸ ἐνόησεν ἀφ' ὑπὸ τὴν Ὑμ. ἐξοχότητα ὑποκλίνω τὸ συμφωνητικὸν μέλος τοῦ ὑποφαίνοντος Σ. Βρέτου, ἀφ' οὗτος ἀναλήψῃ μέλος τῆς ἐξαιρέτου ἀφ' ὑμῶν ὑποψηφίας μου

ὁ ἔμπιστος ἀπρεπῶν
Γεώργιος Α. Βρέτος

Ἀθήνῃσι τῇ 3ῃ Αὐγούστου 1905

Θεσσαλονίκη τῇ 31 Ἰουλίου 1906

Ἐν Ἀθήναις

146

Ἐρίτιμε Κύρη, Στέφανε
Δραγούμη, εἰς Ἀθήνας

Κατόπιν ἀνεκδιηγήτων καὶ ἐν μέρει γνωστῶν τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ταλαιπωρίων, πυδόκισαν ἐπὶ τέλους οἱ ἁρμόδιοι ἵνα ἐπακούσωσι τῆς αἰτήσεώς μου, χορηγήσαντες ἐλάχιστον χρηματικὸν ποσὸν μὴ ἰσοδυναμοῦν οὐδὲ κατὰ τὸ δέκατον τῆς ὑλικῆς ζημίας τῆς ὑπέστην συνεπείᾳ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ μου.

Δὲν τολμῶ νὰ σχολιάσω τὸ ζήτημα ἐν φόβου μήπως παρεξηγηθῶ, μολονότι ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ταύτῃ καὶ ἐν παρομοίαις παριστώσεσι ἠδυνάμην νὰ εἴπω ὅλη ἡ διαγωγὴ τῶν τεταγμένων δὲν ταυτίζεται μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐπιδιωκομένου μεγάλου σκοποῦ.

Πάνω ἐν τούτοις ὑποφέρων ἀγωγύσεως τῆς σκληρᾶς δοκιμασίας τῆς ὑπέστην καὶ

παρηγορούμενος ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως
ὅτι ὅπως δριαμβεύει τῶν διεξαγάγομεν
δοιτιχῆ ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
ἀπαιτεῖται ἐλεγοθυσία ἱκάσης οἰκογε-
νείας, ἱκάσιον μέγεθος αἰτῆ δεγχόμενοι
τοιουτοτρόπως ἀρμοί τῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ
πάντα δυνταζόντων ἀλεγφῶν ἡμῶν.

Πρὸ τῆς αὐτόθεν ἀναχωρήσεώς
μου δαρονοιαόθην ἵνα ὑποβάλλω
τὴν ἄπραν εὐγνωμοσύνην, ἡ τὰ ἀπιδή-
μαλα τῶν ἀπεριορίστων πρὸς τὴν
ὑμετέραν ἐξοχότητα ἀφοσιώσεώς μου
ἐπὶ δὲ τῇ τῶν ζωηρᾶς εὐχαριστίας μου
διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἀείποτε ἰδίαι
τέρως δὲ κατὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπι-
δείξαλε πρὸς ἐμέ. πρὸς μεγύστην
μου εἰ τούτοις διοτυχίαν δεῖ ἡ-
δονήθην νὰ παρονοιαόθῳ συνεπείᾳ τῶν
κατὰ τὸ βάζηρον ἀπουτίας τῶν ὑμε.
Ἐξοχότητος δι' ὃ δράττομαι τῆς πρώ-
της εὐκαιρίας ἵνα καθυποβάλλω

γραφῶς ὅμ προφορικῶς δὲν πιστό
χρεία νὰ σράφω

Ἐπὶ τούτοις ἡ ἐν ἐγνῶσι ταχεῖ
ας συναντήσεως παραμαχῶ τὴν ὑμε
τέρων ἐξοχότητα ἵνα μοι ἐνεπρέψῃ
ὅπως δεχθῇ τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς ἄκρας
πρὸς Αὐτὴν ἀφοσιώσεως διατελῶ

Αναστάσιος Κ. Κόκος

Ἀποδεικτικὰν διοπράξεως ὑποτερ-
νείου Μπέτι Μύζου ἐν Θεσ-
σαλίᾳ ὑπ' ἀριθμοὺς 190/191
τῆς 6 Ἰουλίου 1905

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὑπεβλήθησαν ἔγγραφα
τῇ αἰτήσει τοῦ Ἀναξανίου Κο-
κου προϊτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν ὑπουργείου τῇ 8 Νοεμ-
1905

4469

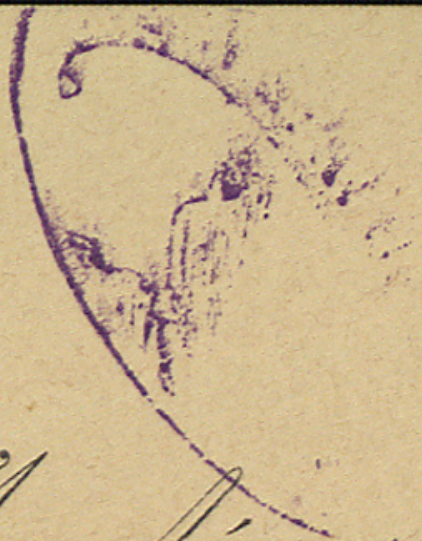

Ἀναστάσιος Κ. Κόππου

ΖΩΕΜΠΟΡΟΣ

ΚΡΟΥΣΟΒΟΝ.

147 20/8/06.

Ἐξοχότατε

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Πρό 3 ἡμερῶν ὑπέβαλον ἄτινον πρός τὴν ἐνταῦθα ἐπίκουρον τῶν Μακεδονίων ἐπιτροπὴν διά τῆς ὁποίας ἀνέφερον ὅτι ὄχι μόνον μέχρι τοῦδε δὲν ἠξιώθην νά λάβῃ τὴν χορηγήσιν τῶν 50 ἐκκοσοφράγκων, ἀξιάς τῆς κακοῦς οἰκείας μου κατά τὴν ἐκτέμνησιν τῆς ἐν Κρουσσόβῳ ἐπιτροπῆς ἀλλ' ὁ ἐξαδελφός μου Λιάσκος Πρέντας Ρουμοῦνος ὑπ' βλεπίν τὴν ἀδυναμίαν μας καὶ ἔχων ὑπέρ αὐτοῦ τὴν συνδρομὴν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἤρπασε τὸ ὑπόλοιπον τὴν ἀκινήτου περιουσίας μου ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀγροῦ, ἑνὸς κήπου, ἐν ἑνὸς λειμόνος, ἐπιδὴ τὴν σήμερον δὲν ἔχω πορίν τινα πρὸς συντηρησίν, καταφύγω εἰς τὴν ἐπίκουρον τῶν Μακεδῶν ἐπιτροπὴν ἀλλ' δυστυχῶς ὁ Παναγιότατος Μητροπολίτης Θεσσαλίας ἀνεχώρησε διά τὰ λουτρά ὡς ἐκ τούτου ὁ κύριος Βρεζάκης καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Μητροπολίτου μου ὑπεδείξαν τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ὅπως λυπνῶ μικρά τινα συνδρομὴν μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μητροπολίτου

Ἀθήνησι τῇ 20 Αὐγούστου 1906 Μένω

μετ' ὑπολήψεως

Δημήτριος Ναούμης ὑμέτερος

148

Σ. Ν. ΑΡΑΓΟΥΝΗΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ φήμη τῆς φιλοπατρίας Ὑμῶν μ' ἐνδαρρύνει ὅπως ἀποτείνω πρὸς ὑμᾶς αἴτησιν τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία τυγχάνει δι' ἐμὲ μεγάλης σπουδαιότητος.

Εἶμαι Μακεδὼν ἐκ τοῦ ἐξ ἀνεπιτάτου κρουσσόνου μαθητὴς τοῦ ὀχυρείου τὸ κέντρον τῆς πατρίδος μὲ ἠνάγκασεν νὰ φονεύσω τὸν δεῖνα Ναούμ Τοπούζη ἀρνιοτέδιον Ρουμοῦνον ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθην νὰ ἀποφύγω τὴν καταδιώξιν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν οἱ ὁποῖοι μὲ ἐδικάσαν ἐρημήν εἰς 15 ἔτη δεσμὰ καὶ νὰ καταφύγω εἰς τὴν προτεύουσαν τοῦ ἐξ ἀνεπιτάτου καὶ ζητήσω τὴν συνδρομὴν τῶν ἐνταῦθα ἀγ. ἀ. πατρὸς εὐρήσω ἐμπόδια καὶ ἀποδαρρυνοῦν ὄνη καὶ ἐὰν κρούσω τὴν θύρα μὲ χαρακτηρίζουν ὡς ἐπαίτην καὶ αὐτὰ δὲ ἀναγκαστῶ μετὰ πολλῶν ἄλλων πατρίων τῶν νὰ τοὺς ἐκδέσωμεν εἰς τὸν τύπον καὶ καταπόνων νὰ ζητήσωμεν τὴν συνδρομὴν ξένην Δυνάμεως διὰ νὰ φύγωμεν διὰ τὴν Αἴγυπτον.

Δὲ εὐγνωμονῶ ἐκ προκαταβολῆς ὁ τοιοῦτος δοῦλος ὑμῶν

Ναούμ Λυμπαουιάδης

Ἀθήνησι
τῇ 18/10/906

149

6/3/1907

Ἐξοχώτατε!

Ὁ ὑποσημειούμενος κάτοικος Χρουσόβου Μακεδονίας, λαμβάνω τὴν τιμὴν ἡ τὸ θάρρος ὅπως ζητήσω παρὰ τῆς Υ. Ε. τὴν ὑποστήριξιν ἡ προστασίαν, ἡ μοῦ εὕρητε καμμίαν ἐργασίαν, ἐπειδὴ ὑποφέρω πολὺ ἡ εὑρίσκωμαι εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν.

Εἴχομεν κατάστημα ἡ ἐργασίαν λαμπράν, ἡ ἡμεῖς, ἀλλ' ὅταν οἱ γείτονές μας ἡ ἄλλοι ὁμογενεῖς ἐπλούτιζον, ἡμεῖς διεσκορπίζομεν αὐτὰ ἡ ἐθυσιάσαμεν ἡ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας ἀκόμη ἱπποτικῶς μετ' αὐταπαρνήσεως, μαχόμενοι μὲ τοὺς ἀπίστους τυράννους ἡ μὲ τοὺς ταττάρους βουλγάρους, ἐντελοῦντες τὸ ὑπὸ τοῦ Συντῆρος μας ἡ ὑπὸ τῶν Ἀθανάτων Προγόνων ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν ἱερὸν

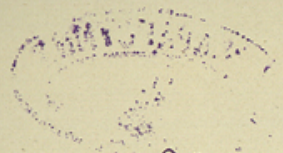

καθῆκον,

„Μάχου ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος"

Εὔελπις ὅτι διὰ τύχω τῆς προσηκούσης ὑποστηρίξεώς Σας,

Διατελῶ εὐσεβάστως μεθ' ὑπολήψεως

Τῆς Υ. Ε.

ταπεινὸς θεράπων καὶ πιστὸς ὑπήκοος

Ἀθήνησι τῇ 6/3/907 Γεώργ. Φ. Γαίλλης

Περιοχὴ Ἐνδοτ. Ἀθηνῶν
κεδ.

Α!

Ἐξοχώτατε!

Συμπληροῦται ἤδη ὀκτὼ ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς μου εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου καὶ ἄνευ ἐργασίας ἄν, ἐπροσπάθουν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἔνδειαν ἀδιχώνην καὶ ἀπορίαν, μὴ ἔχων σὺν τὴν περιφρόνησιν τῶν.

Συνεπῶς οὔτε χρυσὸν τῆς θέσεώς μου, ἐξομολογοῦμαι εἰλικρινῶς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι ἡ ἀπόλαυσις τῆς θέσεως μοι ἀπορεῖται ἀναγκαίων Ἀνάγκην θερμῶν ὅπως μοι παρέχῃ βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν, ἕως ὅτου μοι ἀποδοθῇ ταπεινὴ ἐργασία, διὰ νὰ ἐξομοιοποιήσω τὰς ἔξοδάς μου.

Πεποίθησιν ὅτι ἐπαναποθήσεται ἡ δέησίς μου,

Διατελῶ εὐσεβάστως μετ' ἀφοσιώσεως

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ταπεινὸς θεράπων

Ἀθῆναι
τῇ 10/3/907

Γεώργ. Δ. Τσάγκος

ΑΡΑΓΟΥΜΗ

Β'

12/3/07

Ἐξοχώτατε!

Ἤμην ἐπιλοιπὸν παλαιόφρονος ἀπὸ τὴν τοῦ Βουλγάρου ἢ ἀσιάτου ψυχαίτητος ὅπως ἀνθῶ ἢ εὕρω θόρον ζωῆς, ὅπως ἔχω σήμερον μέτρον ἄφρον ἢ νοσφέρω ὀφείλει ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐσόψεις. Ὅτε ἠγωνιῶμεν περὶ σίτου ἢ σαλπίσος, ἐδυσιάζον ἐκ τῶν ἰδίων μου χρημάτων ἢ δὲν ἐφαίνοντο ἀνάγκην νὰ ἀνθῶ ἢ νὰ διαλαμβάνω τὴν πάντοτε παντὸς, ἢ ἔφρα ἀπόμην ἐρχόμενος ἐκ Σερβίας ἐπιλοιπὸν ἤμην ἐροδιασμένος καθ' ἡμέραν ἢ μὲ χρήματα ἢ μὲ ἐνδύματα, ἀλλ' οὐ ἄσιτοι ἢ ἄσπονδοι ἐχθροὶ, μὲ ἔναμεν ὥστε νὰ μείνω γυμνὸς ἀνυπόδητος ἢ πτωχὸς, καθ' ὅτι μὲ ἐγύμνωσαν τὴν θεσσαλονίκην ἐρόδινα ὅπλα καὶ χρήματα ὅσα ἔχον, καὶ σὺν ἄλλα ἢ ἐπὶ βοῦχα μου, ἢ ἐπὶ λέγω δι' ὑδιάφορον ναύλων ἢ δι' ἔξοδα, μοὶ ἐδίδησαν σαρὰ τὴν προσωπικὴν. Τῇ 12/3/907 ὁ ἴδιος.

151 13/3/07

Ἐξοχώτατε!

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀφηγηθεὶς τοσάκις ἐν βραχεῖ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχώτητα τὴν ὁδυνηρὰν καὶ ἐξευτελῆ θέσιν μου, διὰ ταύτης μου ἐπαναλαμβάνω καὶ δεῖς λέγω ὅτι, διαφυγὼν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν αἱμοβόρων τυράννων, οἵτινες τετράκις μὲ διάφορα βασανιστήρια καὶ βάναυσα μέσα μὲ ἀπέκτειναν ἄχρι τοῦδε, ἐλθὼν δὲ ἐνταῦθα ἐθεώρουν τὸν ἑαυτόν μου ἀναγεννημμένον, καὶ ἤλπιζον ὅπως ἴδω ἄσπρην ἡμέραν, πλὴν φεῦ! λιμοκτονῶ. Ὅθεν ἔχω ἀνάγκην τῆς προστασίας σας, καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχώτητα ὅπως τύχω τῆς παρ' Ὑμῖν περιθάλψεως, καὶ ἵνα μοὶ δοθῇ καμμία ἐργασία πρὸς τὸ παρόν, ὅσον νὰ κατευνάσω τὰς κατακυριευούσας με κακουχείας καὶ περιπετείας.

Διατελῶ μετ' ἀφοσιώσεως εὐγνομονῶν Ὑμᾶς, ταπεινὸς θεράπων Γεώργ. Φ. Τσίλλης

Ἀθήνησι τῇ 13/3/907

Σ. Ν. ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

152

Ἐν Μυρατηρίῳ
τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1906.

Λεβαδέ μοι φίλτατε Ἀραγούμη,

Κατά τήν εἰς Ἀθήνας μελάτασιν
ἐν μέλλει νά ἐνεργεῖ ὁμοῦ
ὁ ἐν Κρανάτου Ἐπίσκοπος
Ἰωάννης Ἔφος, ὃν ἀνεστῶ
ὑμῖν ὡς μεγάν ἐν γεννάτων ἀ-
τρεύτων. Λᾶς παρακαλῶ δέ,
ἵνα, ἐάν οἷς εἶναι εὔνοιον,
δίνουλε εἰς τὸν ἄ. Ἔφον δύο ἢ
τρία δείγματα πετρωμάτων
ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα αἱ χω-
ρικαί τῆς Ἑλλάδος χρησιμο-
ποιοῦσιν εἰς τὰ ἐνδύματά τῶν

καὶ τὰ ὄνοτα προτιθέμεθα
τὰ ἐναγόμενα ἐνταῦθα, οὐδὲ
δ' ὀφομαίνομεν τὰς Μακεδο-
νικὰς σφαιρικὰς ἐνδομασίας
ὑπὸ τῆς Ἀθηνικῆς. Ὑποθέτω
ὅτι εἰς τὴν ἐνόχλησιν ταύτην
δὰ ἐπαρεγκθῶν τὰ συμμετά-
σχωνε καὶ αἱ κυρίαι δρα-
γόμεν, εὐχαρίστα δ' αὐτὰς
εἰς ἐξ ὅμας ἐν τῶν ὀφθάρων.

Εἶχον ἀνθίνου εἰς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον τὸν κύν Νικόλαον Χρ.
Διάκον ἐν Πιστοδερίου διὰ
τὰ προσκηρθῇ ἐν ὀνότροφος

καὶ τῶν Πεσάρων Σχολῶν. Ὁ
νέος οὗτος ἀνήμων καὶ ὑπο-
γέρειαν ἐν τῶν ἐναρέτων
αἴνων εἰκόνων ἐγγά-
ρειαν ἐν Πεσαθείῳ ὄνον
ὁ φωρεσιορίας ὀνοσομεύ-
τας ἐπιγρίας ἡμῶν. Σύμφω-
δε γραφόμενον ὅτι ὁ νέος
Δάκος ἀναναμηθεὶς ἐξ
Ἀθηνῶν ἀγίμενο καὶ Κρύφιον
νεύεσθαι. Παρέσομαι τῶν
δυνάμεθα ἐπόνεσθαι εἰς
δὲ ναρεγάγῃ αὔριον ἢ εἰδε-
ὸν τῶν ἐναντίων Σαν

Εἰς τὸ χαρτὶν ἐ' ὁποιαχαιώσεων
ἐνεχείρησε. Ἀν μπορεῖτε
ἐκεῖνος τόμος ἐκ μιᾶ ἀναβολῆ
τον, ἀλλὰ δι' ἀμεσότητα
ἀν δὲ ἐχάνατο ἀπὸ ἐκεῖνον
ἐκεῖνος τὸν δὲ ἐχάνατο ἀπὸ ἄλλον. Εἶδα
ἀπὸ ἐκ ἐμπορεύματα ἐπιστολὴ
ἐ' ἐνδιαφέρον ἐκκλησιαστικὸν.

Ἀκολουθῶ μετὰ ἐμπιστοσύνης
ἐκφράσεως

ὁμότιμος ὅλος

Μανουήλ.

Σ.Μ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

153

Ἐρώτημα μερίς ἀξίωσεως,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως ὑποβάλω τὴν ἀμετάκλητον ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐνεργηθείσης ἐξ αὐτοψίας τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκειμένου Κρουσσόβου ὑπ' Ἰωάννην Ἐφορεύοντος ἐμφορούμενον ὑπὸ τῆς ἀμεροληψίας καὶ ὑποκειμενικῆς μεθόδου ἐπὶ τοῦτο μοι παρασχεθείσης ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἐμφορικῆς Βουλγαρίας. Ἐὰν τὴν ἀμέσως ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαν ἐκθεσιν ἐπιθεωρήσητε ἐπιμελῶς καὶ μελετήσητε ἐπιστημονικῶς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκτιθέμενα καὶ ἀναφερόμενα ἐν αὐτῇ, ἀντιληφθήσεσθε ὅτι ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἐνεργηθέντι ἔργῳ ἐπεδόθη.

Ἐπὶ τούτοις ἐπιφυλάσσομαι ἐξ ὑπάρχοντος ἐπιδεδραμηκότος ὑμῖν ὁπωσοῦν ἐπιστρέψαι τὴν ἐξοχότητα ὑμῶν εἰδοποιήσεως ὑμῖν ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τῆς ὑπ' ἐμὲ μοιρίδος.

Ἐν Κρουσσόβῳ τῇ 29 Ν/12 1907

Τῇ Ἀρετῇ Περιφανείᾳ καὶ Ἐξοχότητι
Ἰωάννῃ Φρά Κ[ύριο]ν Δεκέτῃ
Ἐπαρχιώτῃ Φλωρίνης Κρουσσόβου

Ὁ Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς Κερασίδης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΕΣΠΩΝ ΚΡΟΥΣΣΟΒΟΥ

154 20/12/1907

Εξοχώτατε!

Πρὸ τοῦ ἀναχωρήσεώς μου ἀπὸ Ἀθηνῶν, ἔσπευσα νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Ὑμέτερον Ἐξοχώτατον, ἀλλὰ μὲ μεγάλην μου λύπην ἔμαθον ὅτι ἦτο ἀσθενής. Ἐπιθυμῶν ὅμως νὰ ἀποχαιρετήσω τὸν Ὑμέτερον Ἐξοχώτατον, ἔστειλα πρὸς Αὐτὸν τὸν ὑπασπιστήν μου, ὅστις ἐπανῆλθε μὲ τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ Ὑμετέρου Ἐξοχωτάτου δὲν ἐπέτρεπε νὰ δεχθῇ τὸν ὑπασπιστήν μου. Ἐπειδὴ ἔμελλον νὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας τὴν ἑπομένην, ἐσκέφθην νὰ γράψω τὸν παρόντα πρὸς Ὑμᾶς, ἵνα ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν μου λύπην διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Ὑμετέρου Ἐξοχωτάτου καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν θὰ ἐδοκίμαζον, ἐὰν ἐπληροφορούμην ὅτι ἡ ὑγεία Του ἐβελτιοῦτο ἐπαισθητῶς. Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ ἐκφράσω πρὸς Ὑμᾶς τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐκτιμήσεως τὴν ὁποίαν ἐδείξατε πρὸς τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὴν ὁποίαν θὰ διατηρήσω πάντοτε πρὸς Ὑμᾶς, ὡς καὶ πρὸς τὴν Ἐξοχωτάτην Κυρίαν σύζυγόν Σας, ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφράσω καὶ πρὸς Αὐτὴν τὰ αἰσθήματά μου.

Ἐν τέλει, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς Ὑμᾶς τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὑγεία Σας θὰ βελτιωθῇ ἐντὸς ὀλίγου καὶ ὅτι θὰ ἐπανέλθητε ἐν τάχει εἰς τὰ καθήκοντά Σας, ἐπὶ τὸ ὄφελος τῆς Πατρίδος.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ὁ Ὑμέτερος πιστὸς

Ἐλευθέριος Βενιζέλος

ως γνωρίζετε ἀπό τῆς καταστροφῆς ὅλου τοῦ Κρου-
σόβου, καθ' ἣν καταστράφημεν ὁλοτελῶς, ὑπο-
φέρων μετά τῆς οἰκογενείας μου, διά τοῦ διο-
ρισμοῦ μου ἀφ' ἑνός μέν δέ σωθῶ ὡς ἐν
τῷ βασάνων, ἀφ' ἑτέρου δέ δέ ὑπηρετή-
σω τῶν ἀπρίδα ὑπέρ πάντα ἄλλον τελεσφο-
ρώτερον.

Πεπεισθεὶς ὅτι ἡ Ἰωτικὴ μου ἄντα παρά-
κλησις δέ ἐν ἀκουσθῇ, διατελῶ τῆς
Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ταπεινὸς θεράπων

Νικόλαος Γεῖκας
ἐν Κροισόβου
Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς

Ἐν Κλωσίῳ τῇ 20ῃ Δεκεμ-
βρίου 1907.

Πρός τῶν Α. Ἐξοχότητα
κ. κ. Στέφανον Θραγούμην
Βουλευτὴν κτλ. . . .

Κρίσθα

Ἀναγνώσκ. Κ. Ζήλη (χήρα Κροκιδᾶ)

οἰκία νεκρηδῶν

οἰκία ἀδυνάτων χρέος . . . . .

εἰκάν

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

155

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Σεβαζέ μου

Εὐδόμιος Μάρκη
Κρητοβίκης εἰ Θεσσαλονίκης
Ἐπιστρεφίκης

Ποιούμενος ἐπίκλησιν εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἀρχὰς Ὑμῶν, παρακαλῶ, ἵν' ἀκούσητε εὐμενῶς τοῦ κομιζοῦ τοῦ παρόντος, καλλίζου πατριώτου εἰς Θεσσαλονίκης, συνιζωμένου μοι δι' ἐπιζολῶν εἰς Καΐρου ὑπὸ τῶν κ.κ. Κρέμου καὶ Τσάμη, οἵτινες ἔγραφαν ἐπίσης καὶ τῷ κ. Μπέλῳ.

Σ. Ν. Δραγούμης

Νεστράμι

Αγοι Καλογιάννη, Μ. Παπατέρπιος.

(ἐκ Νεστραμίου)

19/3/1905

156

Μεγάλη Κυρία Φραγκίσκη

Σ. ΔΡΟΥΜΗΣ

Η' Αθήνας

Καταγόμαι ἀπ' Νεοχωρίου Η' Καστορίας
ἡ μακαρίτη μητέρα ἔχασα πολὺ μικρὸν
ἀκόμη μου ἔνα χρόνο πρὸ τοῦ 1886 ἀπ' μετάξιον
πατρίδα μ' ἀδερφούλη μ' ἐξάδελφο
ἀγάπο, ἔνα χρόνο μόνον καὶ μόνον ἐζήσα
μοι· ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὸ δὲν εἶπε μ' ἀπὸ
ἔλεγε ὅτι ἡ καημένη μαμούλη μου
ἔλεγε μ' ἐπαρηγορήσουν τοὺς ἐξοχωρίους
ἐπιστρέφουν μόνα ἔνα παιδάκι μου
καὶ μ' ἀπομείνει μου νὰ μὴ μαντεύσω
ἐρωτικὸ ἐαυτὸ, ἀλλὰ παιδάκι μου,
μ' παρηγόρουν ἔλεγε ἄλλοι μὲ ἐτο
μπόλικο τοὺ ξαράβω, ἄλλοι δὲ μ'
ἐφαντάζουν ὅτι ἐγὼ δὲ ἐθυμόμουν
ὅτι αὐτὰ τοὺς λογαριάζω καὶ μὴ ἀκούω
ἡ' μαμούλη μ' λόγια ἀπὸ τὸ στόμα αὐτὴ,
ἀλλὰ μ' τοὺς λόγους αὐτοὺ, καθὼς μικρὰ
ἐροῦσα μ' ἔλεγα καὶ' αὐτὸ ἀκόμη, ἀλλ'
αὐτὰ μ' ἔλεγε, αὐτοπάγυρα
λογαριάζω μ' τὰ ἴδια ἐγὼ καὶ
αὐτόχρονα μ' τὰ ἐφαντάζομαι ἐγὼ μ'
καθρέφτη μου ἀκόμη, μπρὸς ἐαυτὸ μου
ἔνα τοῦ αὐτὸ μέρος τοῦ ἐφεντικοῦ
μ' τοὺς παιδάκους ἐδῶ τὸ Καστοριὰ Μα
ρούλη καὶ Μαντώ.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 19 Μαρτίου 1905

Ἐξυπνάδα μὲ ἀγάπη τοῦ
ἐξαδέλφου σου ἀπὸ ἴδιος ἀκαδημιοῦ

Κων. Χρήστου

Δημοδιδάσκαλος Μακεδονίας

Γρεβενῶν.

157

Ἀξιότιμε κ. Σ. Δεργούμη!

Ἀφοῦ εὐαρεστηθῆτε ν' ἀναγνώσητε τὰ ἔγγυ-
στες εὑρισκόμενα, ἀναμένω τὴν ἐπιστροφήν
(ἐκτὸς ἂν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ κατέχητε αὐτὰ πρὸς
ὄφελός μας) καὶ παρακαλῶ νὰ μὲν εἰνακοινώ-
σητε πότε νὰ ἔλθω καὶ πάλιν διὰ νὰ εἴπωμεν
καὶ περισσότερα, νὰ σὰς ἀνακοινώσω δὲ
καὶ ὅσα θὰ ~~[illegible]~~ ἐμετάξυ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Μομφε-
ράτου.

μετὰ σεβασμοῦ. Κ. Παλαμᾶς

157α

Πρὸς τὸν τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνωτάτου
παιδονομικοῦ κομιτάτου.

Εἰς Ἀθήνας

Κύριε πρόεδρε.

Διὰ ταύτης μας χαρακτῆρος τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν
ὑμῶν ὅτι ἐκ τοῦ τμήματος οἱ κ. Ζαμπελόπουλος ἐκ Τριπολέως, καὶ Ἡλιόπουλος
ἐκ Λαρίσης ἀμφότεροι δοκιμοὶ καὶ ὄργανα τοῦ ἐφ' οὗ ἐπαγγέλματι πέμπτου
σταθμὸν παιδονομικοῦ κομιτάτου μᾶς ἐνοχλοῦσιν ἀποταμεύοντες ὑμᾶς
προδότας καὶ συνεργαζομένους δῆθεν μετὰ τῶν Βουλγάρων καὶ ἐναντίον
τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ὅμως παρατηρήσαμεν δι' ἐρωτήσεων καὶ τοὺς
παρακαλέσαμεν νὰ μὴ δίδουν σημασίαν καὶ πίστιν εἰς τὰς συκοφαντίας
αὐτὰς τῶν ἐχθρῶν μας (καὶ ὑπάρχουν οἱ συκοφαντοῦντες) ἐξ αἰτίου
ἀμεταπτώτου ἀγαπήσεώς μας πρὸς τὴν πατρίδα. Ὅμως δὲ νὰ προφυλάξωμεν ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν εἰς μέρος τῶν
παιδοποιουμένων καθηκόντων τὰς ὁποίας καὶ ἐπιδιώκομεν εἰς ἐκ ἀναλόγου τὸ δοκιμασμένον
μας, ἐξ ἧς ἐξαιτοῦνται ὁ κ. Ἡλιόπουλος καὶ εἶπεν ὅτι ἐκπαιδευόμεθα
τοῦ παιδοποιεῖν. Ἐπειδὴ λοιπὸν μετὰ λύπης μας παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἄνθρω
ποι οὗτοι εἰς συνεννοήσεως μεταξὺ των καὶ ὡς ἐκ τοιούτου μᾶς πιέζουσι ποικίλοις
τρόποις, ἠναγκάσθημεν νὰ προφυλάξωμεν καὶ ἐκ ἐξωτερικῆς ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν τοῦ παιδο
ποιεῖν καθηκόντος προσωρισμένην ἀμοιβὴν δι' ὑμᾶς. Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ ἵνα
μὴ δῶσητε σημασίαν εἰς ἐγκαθέτους μὲ ἀμοιβὰς καὶ προσοχὴν καὶ ἀναιτιο-
μένους, καὶ οἱ ἐκπαιδευόμενοι ἐγκαθέτως εἰς ὑπὲρ ὑμῶν συκοφαντίαι, διὰ βεβαιοῦμεν
ὅτι θὰ ἔβγαιναν εἰς Ἀθήνας, καὶ θ' ἀναγκαζόμεθα μόνοι μας εἰς τὴν πρακτικὴν
τοῦ Συντάγματος· ἄλλως δὲ αἱ ὅλα ταῦτα ἐκπαιδευόμενοι γνωρίζομεν ἐκ
ἱκανοποίησιν μας εἰς μέρος τῶν κ. ἐξεταστῶν διότι μᾶς ἔχουν παρατηρήσει
τὴν διαγωγήν μας ἐνταῦθα ὅπου μένομεν καὶ ἐμπορευόμεθα, καὶ παίζομεν
μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κῆπον, καὶ ἐξέρουν προσωπικῶς εἰς τὴν ἐργασίαν μας.

Τὶ ἀποθέτει κ. πρόεδρε ὅταν πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ἐ-

δημιούργησαν τὴν τελευταίαν καθ' ἡμῶν σκευρίαν ὅτι δῆθεν τῇ ἐνόχῳ ἡμῶν ἐνεργείᾳ ἐξελέγη ἐν Νεστραμίῳ Βούλγαρος ἐκλέκτωρ, ἐνῷ ἀκόμη δὲν ἐγείνοντο ἐκεῖ ἐκλογαὶ ἐκλεκτόρων; Τοῦτο δύο τινὰ δεικνύει, ἢ ὅτι ὁ κ. Ἐλαματόπουλος δὲν ἔχει καθόλου γνῶσιν τῶν τεκταινομένων ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ μεταδίδει πρὸς ὑμᾶς τὰς ἐκ τῶν ἀγνιῶν Τρικκάλων συλλεγομένας πληροφορίας, ἢ ὅτι εἶνε κεκηρυγμένος ἐχθρός μας καὶ δι' ἀθιμήτων μέσων ἐπιδιώκει τὴν ἐξόντωσίν μας.

Ἐπειδὴ πρὸ ἡμερῶν ἐκτενῆ ἔκθεσιν ὑπέβαλομεν πρὸς τὸν κ. Ι. Μομφερράτον γραμματέα τοῦ Κομιτάτου, διότι ἔσχε τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς κάμῃ φιλικῶς σχετικὰς παρατηρήσεις, παρακαλοῦμεν ~~[illegible]~~ ν' ἀναγνώσητε καὶ ἀπὸ ἵνα διαφυλοθῆτε καλήτερον.

Ἐν τούτοις δὲ διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ.

Ἀδελφοὶ Α. Καλογιάννη

Ἐν Φαρσάλοις τῇ 18 8/βρίου 1908.

1556.

Ἀξιότιμε κ. Δ. Καμπουράκη!

Ἀθήνας

Δὲν ἀπευθύναμεν ἀμέσως εἰς τὸν ἀπὸ / Τρίχωνος ἐπιστολήν ὑμῶν διότι προετιθέμεθα νὰ ἔλθωμεν αὐτοπροσώπως· ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐπιούσα βάσει ἐντολῆς μου ἔρχεται μίαν ἔρευναν εἰς τὸν ἐνταῦθα ἀγῶνα καὶ ἐπιθυμοῦμεν αὐτόν, ἐρχόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐπιθέσωμεν τῶδε τὰ παρὰ πόδας, πεποιθότες ὅτι θὰ ἐπαγρύπνησητε ταῦτα μετὰ προσοχῆς.

Εἴμεθα τρεῖς ἀδελφοὶ καταγόμενοι ὡς γνωρίσατε τοῦτο ἐκ τοῦ χωρίου Νεστράμι, εἷς μὲν ἐξ ἡμῶν κατοικεῖ ἐντὸς τῆς πόλεως Καστορίας ἔχων τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα, καὶ δύο ἐνταῦθα. Ἀναμφιβολήτως δὲ γνωρίζετε καλῶς Ἕλληνες διότι ἐπὶ δεκαετίαν ἤδη ἐξασκοῦμεν τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ φανατικώτερα σχισματικὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας μας ὡς χ.χ. εἰς Κλεισούρας, Λημνάτες καὶ ἄλλα, ὅπου μὲ κίνδυνον καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς μας μετεδίδομεν τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν, καὶ ἀποτελέσματα χάριν τούτων ἐφέρομεν. (Τὰ ἀποτελέσματα δὲ ταῦτα εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν αὐτόθι διαμένοντα κ. Ἀναστάσιον Πηχίαν χρηματήσαντα τότε ἐπόπτην τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.) Παραιτηθέντες ὅθεν τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ δεκαετηρίδος καὶ ἐπιδοθέντες εἰς τὸ ἐμπόριον δὲν ἐπαύσαμεν προσφέροντες τὰς ἐνθέρμους ἡμῶν ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς καὶ θυσίαν τῶν ~~ἑλληνικῶν~~ συμφερόντων μας. (Δύνασθε καὶ πληροφορηθῆτε καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν Μητροπολίτην Καρυωβουνίου, πρωτοσυγγέλου πρᾶτον πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Δύβιν Τριπολιτσιώτου ἧς πιστὸν ἀντίγραφον ἐγχειρίσομεν ὧδε.)

Ἐνῶ δὲ πάντα φυσικὴν συνέπειαν ἀκολουθοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ χάριν ἐντίμου ἐνταῦθα καὶ ὡς πρωτοδόκιμα μέλη τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἀμοιβθεῖμεν διὰ τὰς εἰς τὸ Ἔθνος μας ὑπηρεσίας, εἰς ἐπίμετρον ὅμως ὑποδείξωμεν καὶ ὑριστάμεθα ὅτι ἐνταῦθα τὰ πάθεα ἐκ μέρους ὁμογενῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας διότι ἔχομεν τὴν ἀνοησίαν νὰ ἐμπιστευθῶμεν ἐνταῦθα εἰς βάρος μας.

ἐξ ἀγάπης δι' πρὸς τὴν Πατρίδα ἐγράφθη ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἐξωτερικοῦ πολέμου, ὅπου εἴχομεν καὶ τὰ τρόπαια ἀπὸ τὴν προβαρίσεως τῆς θυσιαζίας, εἰς τὰ ὁποῖα προσθέσαμεν καὶ ἄλλα, ἀνυψώσαμεν σημαίας διὰ νὰ δείξωμεν μὴν εἰς τὴν πόλιν μὲ ἣν συνδέσαμεν τὴν τύχην μας καὶ τὴν τῶν τέκνων μας, καὶ ἀνεμίνομεν δι' ὅλα ταῦτα τὴν εἰς μέρος τῆς πόλεως ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν.

Δι' ἐμπιδὺ ὅμως ὁ Μουμτζιράτζ διεμηνύθησαν, διότι ὡς συνήθως εἰς τὰ τοιαῦτα μικρὰ κέντρα συμβαίνει ἐγενόμεθα τὸ πάρδος ἐν τοῖς σφάλμασι αὐτῶν, καὶ ὑπῆρξε τὸ μῖσος καὶ ὁ ζῆλος ἐκ μέρους τῶν παλαιοτύρκων ἐναντίον μας, συντρὶ χρόνου δὲ καὶ τῆς περιστάσεως, ὑπῆρξαν τὰ σπέρματα ἐναντίον μας, ὑπῆρξαν τὰ διαβάλλουσι μετ' ἐπιτάσεως ὅτι εἴμεθα πράκτορες τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου καὶ τὰ παρόμοια, ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ καὶ καταγγελίαι ἐστέλλοντο πρὸς τὰς κατὰ καιροὺς Ὀθωμανικὰς Ἀρχάς, κατ' ὅλον ἐμοιάζαμεν καὶ ἐγένοντο ὑπὸ Ἀξιωματικῶν ὀργάνων, διεστρεβλοῦμεν ὑπὸ μυστικῶν Ὀθωμανικῶν ἐπιτρόπων καὶ πολλὰ ἄλλα. Δι' ἐβράδυνον δι' ταῦτα νὰ ἐπεραγάγωσι τὸν ἀντίλεπτον καὶ εἰς τὴν ἰδίαν τίραν μας πατρίδα Καστορίαν, ὅπου καὶ ἐκεῖ ἤρχισαν νὰ μᾶς πρήσσουν ἐμπόδια καὶ φυσικῶς τὸν λόγῳ, καθότι ἐκεῖ εἴχομεν καὶ πατριωτικὰς ἐχθρούς. Ἐκεῖ ἐνταῦθα προσωπικὰ μόνον. Δὲν ἴσχυσε πρὸ Μουμτζιράτζ ἢ ἐκ μέρους τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν σιδηρὰ πρᾶξις ἐν τῇ πόλει μας, καὶ πλὴν τοὺς παλαιοτύρκας, ὅτι τυχαίνομεν ἐντίμως ἀναπτυγμένοι, καὶ ὅλως ἄσχετοι πρὸς τὴν ἀναφερθεῖσαν ἐμπρὸς μομφήν, καθότι ἐὰν τοῦτο ἦτο ἐμπρὸς ἔπρεπεν ἐξ ἐμοῦ τοὐμάχιστα νὰ κατακρίνῃ τὸ ἐθνικὸν τοῦ κατηγορουμένου καὶ νὰ προσωποποιηθῇ ἐν Καστορίᾳ (ἐξ ἧς φυγαδὰς ἦσαν ὀλιγοπληθέστατοι καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐκεῖσε οἵτινες ὑπὸ μέρος πυρὸς τῆς ἐπιμιξίας ἐνδυμάσθησι τὸ ἔθνος, διότι ἦσαν ὅπως μεμυημένοι εἰς Βουλγ. Κομιτάτου κατὰ ἰδίαν ὁμολογίαν των.) ὅλα δὲ ταῦτα μέχρι τοῦδε ἀποδείχθησαν ὅτι ἦσαν ἄκρως θρύλλοι καὶ συκοφαντίαι καὶ οὐδὲν πλέον τούτων. Οἱ παλαιοτύρκαι δὲ οὗτοι εἰς μίαν ἐμπιστοσύνην καὶ κατέδειξαν ὅτι συνεργαζόμεθα μετὰ τῶν Βουλγάρων,

εἰς τὰ Βουλγαρικὰ δὲ ὅτι συγγραφόμενα μελὰ ἔζη ἦσαν καὶ πάντα μᾶλλον ἐπίστευαν πρὸς ἐξοντωσίν μας, ἐξ ὧν τυχὸν ὅτι οἱ πρόκριτοι ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τὰς συμφορὰς των.

Ποίαν ἀπορίαν προσέφερον ὅλοι οἱ ἐν Νεοχωρίῳ μεθοδευόμενοι ἕλληνες εἰς τὸ ἔθνος, οἱ περιερχόμενοι τὰς διαφόρους χώρας καὶ δίδοντες ἐπαίτουν ὑποτροφίαν διὰ τοὺς υἱούς των καὶ ἄμοιρον σπόρον διὰ τοὺς τόπους των; Ἅμα συγγραφθῆναι προσωρινῶς ἐν πρωτῷ καὶ περαιοῦσθαι μετὰ τὴν ὁμολογίαν καὶ παυθῆναι εἰς ἀρετὴν διὰ τὴν ἰσχύν των (κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὁμολογίαν) μέχρις ἧς ἀπογράψεως μόνον ἡ Τουρκικὴ ἀρχὴ ἔζη ἔδει νὰ τὸ πιστεύσωμεν ἐξ ἀγνοίας νὰ χαρακτηρίσωμεν Βουλγάρους καὶ προδότας τοὺς ἀδελφοὺς Καλογιάννη. Καιρὸς ῥηγάμας, καιρὸς ἰδιοτελείας, καιρὸς ἐγκοπῆς προσωπικῶν παθῶν μόνον Κομιτράτε, καὶ οὐδὲν πλέον τούτου. Ἦσαν προδόται οἱ ἀδελφοὶ Καλογιάννη διότι ἐπαιδεύσωσαν σήμερον δέκα ἕλληνα εἰς τὰ ἑλληνικὰ βιβλία ἀπὸ τὴν τοπικὴν των καὶ δὲν ἦσαν ἀπὸ τὸ ἔθνος ὑποτροφίας καὶ ἀμοιβάς; Ἦσαν προδόται οἱ ἀδελφοὶ Καλογιάννη, διότι αὐτὸς μόνος καὶ ἀνεξαρτήτως εἰς Καστορίαν ἔρχονται ὡς ἐργάται μεταξὺ τῶν πρώτων, ἐνδύματα χρειάζονται διὰ τὰ ἐν αὐτῷ βοηθῶν τὰ ὀργανά, προθήκας πλὴν προσφέρασα τὰ περιβόητα.

Ἀναγνωσθῆτε σοφὲ κ. Κομιτράτε ὅτι ἡ οἰκογένεια Καλογιάννη ἴδιαται πολὺ ἔγγαι, ὅτι τὰ συμβαίνοντα ἡμῖν τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἤθελα εἶναι ἀναπόσπαστα ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐξάδα, καὶ ὅτι τὰ δέκα αὐτὰ παιδία τὰ ὁποῖα εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐπαιδεύσωμεν δὲν ἦσαν προωρισμένα διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἀγρὰ διὰ τὴν ἐξάδα. μὴ λαμβάνωμεν περισσοτέρων ἐπὶ τῇ διαβολῇ τῶν ἀπὸ ἑλληνικοῦ διαδιδούσαν ἐναντίον μας, καὶ ἐξαπολουθήσωμεν ὑπομένοντες πρὸς δόξαν καὶ ἀναδεχόμενοι πεποίθησιν ἔχοντες καὶ τὸ λαμπρὸν παράδειγμα ἀπὸ τοῦ μακαρίου παπαγεωργίου διότι καὶ ἡμῖν προπαρεμυθήθη, ἐγρήγορα καὶ ἐξυφαμυθούμεν διότι πονηρὸς

νά ἀγαπᾶχοῦ διὶ θά μᾶρμεν νά λαφύγιον.

Ἀναφορικῶς δί τήν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν ἀναφερομένην καὶ τὸν ὄντα ἐπισκέπτην ὑμῶν ἀναγνώστου καὶ πρώην Βλαχαλόπουλος, ἐναφέρομεν ὑμῖν τάδε τα

1) Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας ὁ τοῦ ὑμετέρου ἀδελφοῦ ἐν Καστορίᾳ (ἀναγνώστου τὴν πρώτην ἐγκύκλιον ἐπιβολὴν τοῦ) οὐδὲν εἰμποραί ἐγκυκλίων ἐκεῖ ἐγίνοντο, οὐδὲ ὁ παπαπιπιζάου ἐγκύκλιον ὡς γράφετε ἐγκύκλιος.

2) Ἂν ὁ παπαπιπιζάου εἶνε ὀρθόδοξος ἢ σχισματικός δέν τό γνωρίζομεν διότι ἀπό πολλοῦ ἀπομακρύνθημεν ἐνταῦθα καὶ δέν ἦτο δυνατόν νῦν τώρα νά γνωρίσῃ τίς τό ποιόν ἐπιάβετον.

3) Ὅτι ὁ ὑμέτερος ἐν Καστορίᾳ ἀδελφός αὐτός ἐργαζόμενος τόν Γουλα νά χωρίσῃ ποτέ (ὡς μᾶς εἶπεν ὁ κ. Βλαχαλόπουλος) αὐτός φυλαττόμενος ἀπό τήν σκιάν τοῦ χαμβρούμας συνέργει μετ' αὐτοῦ ὡς ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιβολῇ σας λέγετε.

4) Ἂν δέ ἐμηχανεύθη ὁ Τσαγκαράκης ὡς λέγετε ἀπό τήν σκιάν τοῦ χαμβρούμας ἢ ἀπό τό παιδοχώριόν του, πρᾶγμα τό ὁποῖον ἀγνοοῦμεν, καὶ τοῦτο δέν ἴσχυε τι τό ἐνοχοποιητικόν νομίζομεν, διότι χάνομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τάς ἰδιαιτέρας αὐτάς περιστάσεις καθ' ἃς οἱ ὑμέτεροι ἔζησαν ἐν μέσῳ ἀναρχοσυνθήκης ἀναγκαίοτητος ἀπό τάς Γουρκικάς ἀρχάς νά γίνωνται ὄντως ζηλωταί τῶν πατριωτικῶν καὶ ἐθνικῶν τῆς Ἑλλάδος, πολὺ ἐκτιμᾶμεν ἀπό Νεγρέπε.

5) Ὅτι ἡ ἐπιτροπή δέν κατώρθωσε νά μεταβῇ εἰς Νεοχώρι παιδομαζώξεις; Ῥάθυδος ἦν γνώμη κατά τήν παροιμίαν ἄρα βρέχει μήπως εἶμεθα ἐκεῖ καὶ δέν ἐφροντίσαμεν νά τήν εἰσαγάγωμεν; ἢ μήπως εἴχομεν συνάντησιν μετ' αὐτῶν καὶ δέν ἐμάθετο δεκτή; ποῦ εἶνε ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τά τέκνα διατρέφητε καὶ ἀναγράφως ἀπό τά Ἑλληνικά νομίσματα, καὶ ἀπ' αὐτούς οἱ ὑμῶν μισθοδοτεῖτε; ποῦ εἶνε αὐτός ὁ πρώην παπα-πόπος ὁ ὁποῖος ἐν μέσῳ ἀθηνῶν πηγαίνει εἰς

ήμας τας επιχειρήσεις δια το Έθνος υπηρεσίας του, που ο Χριστος Χατζής του οποίου τον υιόν εκπαιδεύετε, που οι ίδιοι διδάσκαροι.

6) Ότι ο παπαπιπαράου εχρημάτισεν εις ημάς χουβερνιάρης για δύο τάτον, καθότι ουδείποτε εχρημάτισεν εις ημάς τοιούτος· εχρημάτισε μεν ενοικιαστής του νδρομήλου μας όχι για τον μισθόν αλλά τον εμπιάσαμεν ως τον μόνον από τον προπάτοχον ιδιοκτήτην, που τον εγνώσαμεν δικαιότατα από μέσα, συνεπεία δε τούτου ήτανε εχθρός ημών και ουχί φίλος ως επιχειρούσιν ημάς ο κ. Σταματόπουλος.

Επειδή δε ο κ. Σταματόπουλος δι' όλων αναιδεστάτων τρόπων θρίεται προς ημάς και ουδαμού έρχεται ένταυθα ει συνεχούσι φαίνεται με τους ένταυθα πολιτικούς εχθρούς μας και ως από στόματος μας πίζει, και μας έβγαλεν εις το δυσάρεστον σημείον να μη δυνάμεθα να εισπράξωμεν τα βερεσέδια μας, ήτοι χρήματα από τον χριστιανικόν μας αυτοί εγγύηνα Βούλγαρον μας άλαχερον και ως παρόμοια, διά ταύτα θα προτείνωμεν προς αυτόν μέσον ημών τας εξής ερωτήσεις.

Ποίος ποτέ είπε τον γνώμην μας και την συνδρομήν μας εις τας εθνικάς δουλειάς και ηρνήθημεν να την περάσχωμεν. πότε ανεμοίνωσε μαζί προς ημάς απόρρητα του Έθνους και επροδώσαμεν την έχεμύθειαν; Δεν είμεθα οι μοναδικοί της απορρήτου τότε αλληλογραφίας του μητροπολίτου Γ. Καραβαγγέλη προς τον τότε πρωθυπουργόν του μακαρίτην Δημητράκην, δι' ης συνίστα τον εξοπλισμόν σωμάτων και αποβολήν αυτών εις Μακεδονίαν. αν δεν το πιστεύη ας απευθυνθή προς τον κ. Ν. Καλαμ, καθότι και προς αυτόν παρομοίας φύσεως αλληλογραφίας πομπαί εγένοντο. Δεν μας λέγει λοιπόν ο κ. Σταματόπουλος τόσον αναιρίβολη προφορίας μεγαλόφωνα ημίν, τοσούτον μάθεται και μερικά περί των εθνικών συμφερόντων εν Μακεδονία ώστε και ν' αρνηθή μαζίβολα αν έχειναι εγγυηταί εμπεδόρνιοι εις Μεζράμ ή όχι.

Αφού ο κ. Σταματόπουλος και θυμού τοσούτον ισχυρούς ώστε να δυνάμενα από τα βάθρα να επιφέρωμεν το κοινόν βρόντημα εν Μεζρα

μίν, διατί δὲν ἐβρόντιζε νὰ μᾶς περιποιηθῇ νὰ μᾶς ἴδῃ τὴν συνδρομήν μας, τὴν χάριν μας, ἀλλὰ φέρεται σκαιότατα πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς Παρίαν καὶ Προδότας. Ἡ ἐξάδελφος βέβαιον ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐπιβουλὴ ἀλθεν ἐδῶ πρὸ ὀλίγου καὶ ἐσκέπτετο νὰ ἔχῃ; Ἀφοῦ ἀποπλέῃ ἡμᾶς ἀπορῇ τοὺς μελοδιάντας νὰ ἔμμετρά φύλλα εἰς ἄγραν, τί τότε μέλλει ἐπαγγέλεται τὸ Ἑλληνικὸν χρῆμα, καὶ χάνονται τοσοῦτον πολύτιμοι ὑπάρξεις διὰ νὰ μάθετε ἕνα ἢ δύο προσηλύτους εἰς τὸ Πορίχωβον καὶ Μοριόστια; Διατί ἔχει τοσαύτας μυρίας ἀξιώσεις ὁ π. Βλάμης τόσους ἀπὸ ἡμᾶς καὶ μετὰ νὰ πράξωμεν εἰς Νεοβράμ ἡμεῖς ἀπ' ἐδῶ τόσα δσα δὲν καλύπτουσιν εἰς μίαν ζωὴν νὰ διαπράξωσι τὰ ἔμμετρά σύμματα καὶ οἱ εἰς τοῦτο ταχθέντες; Ἐν τίνι διαφέρομεν ἀπολύονται ἀδιαφόρως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς; (διότι ἐνδέχεται ἄδικον νὰ γένῃ ἐκμετάλλευσις σχισματικοῦ εἰς Νεοβράμ) μήπως ὅταν πρὸ εἰκοσαετίας παλιγγενεσίαν εἰς ἔμμετρα εἴχομεν ἀποφασίσῃ νὰ φυλάξωμεν τὸ Νεοβράμ ἔμμετρικόν, καὶ τὴν ἀποτυχίαν τοῦτον νὰ φύγωμεν; Τί μοχλὸν εἶνε αὐτὸ γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ; Τί παιδόμεν ἡμεῖς ὁ κυρ-Θεράπης διότι ὁ γαμβρός μας ἢ ὁ ἐξάδελφός μας ἢ ἄλλη συγγένειά μας εἰς Νεοβράμ γίνεται σχισματικός; διὰ χωρίζεται σὺ ὅτι σύμφωνα εἴχομεν τὰ πράγματα εἰς Μακεδονίαν ὁ εἷς εἶνε ὀρθόδοξος καὶ ὁ ἕτερος σχισματικός, ἀποτὶ ὀρθοδόξου ὁ υἱὸς σχισματικός; εἰ μοιχὸν ἐρχίζομεν νὰ δίδωμεν μόρον διὰ καὶ πράξεις τῶν ἔμμετρων ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν χιλίας πλέον διὰ νὰ παραλογισθῶμεν χιλίους καταξίους εἶνε αὐτά. Μὴ εἶνε αὐτὰ δι' ἡμᾶς; φέρομεν πλέον ποιητικὰ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Μητροπολίτου Μαραβαγίου Πρωτοσύγκελον Πατάνα ὁ κ. Ἡλιόπουλος μᾶς λέγει ὅτι ἐδαπροδομιάσαμεν αὐτούς, φέρομεν ἄλλα πλέον ποιητικὰ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ νῦν Μητροπολίτου Κατερίνης Πρωτοσύγκελον, τοῦ ὁποίου αὐτὰ εἴδομεν αὐτὰ ἐμμετρικῶς προσωπικῶς ἀκούσομεν τὰ αὐτά; πόθεν μοῖρον

Θέλετε νὰ σας φέρωμεν πιστοποιητικά; ἀπὸ τὸν Κατῶν ἢ ἐπὸ τοῦ Μουφτῶν τῆς Καστορίας; Αἰδώς Ἀργεῖοι. ἀφ' ἑνὸς ἐμπιστεύεσθε τὰ τιμαλφέστερα ἐθνικὰ συμφέροντα εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀρχιερεῖς καὶ ἀφ' ἑτέρου χαρακτηρίζετε αὐτοὺς προδότας καὶ δυροδοκουμένους.

Ἀρκετὰ νομίζω ὅτι σας ἐκουράσαμεν κ. Μομφεράτε, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ τὰ μάθητε αὐτὰ καὶ δι' ὑμῶν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Κέντρου, διότι ὁ βίος ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι κατέστη ἀβέντος καὶ παρ' ὑμῶν ἀναμένομεν τὴν θεραπείαν.

Ἐν Φαρσάλοις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1908. Μετ' ἄκρας ὑπολήψεως

Ἀδελφοὶ Α. Καλογιάννη.

157γ.

Πιστοποιεῖται ὅτι ὁ ἐν Νεστραμίου τῆς ἐπαρχίας Καστορίας καὶ ἐν Φαρσάλοις θεσσαλίας νῦν διαμένων κ. Κενοταντ. Καλογιάννης. ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει Καστορίας διαμένοντες ἀπὸ δεκαπενταετίας ἀδελφοὶ τοῦ Μέλιος καὶ Γεώργιος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀδελφοὶ Καλογιάννη» εἰσὶν ἀνέκαθεν πιστὰ τέκνα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ θερμοὶ θιασῶται τοῦ ἡμετέρου γένους ἐπιδείξαντες κατὰ διαφόρους καιρούς καὶ ἐμπρείκτως τὰ γνήσια αἰσθήματά των.

Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς πίστωσιν δίδοται αὐτοῖς τὸ παρὸν πιστοποιητικόν.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 3 8/βρίου 1908

ὁ τοῦ ἁγίου Καστορίας

Πρωτοσύγκελος Νικόλαος

(Τύπος σφραγίδος).

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Πρός τό ἐν Ἀθήναις ἀνώτατον Μακεδονικόν Κομιτάτον

Ἐρίτιμοι ἄνδρες!

Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐκ Νεοτραμίου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν καὶ ἐν Φαρσάλοις τῆς Θεσσαλίας μετερχόμενος ἀπὸ ἐτῶν τὸν ἔμπορον κ. Κωνστῖνος Καλογιάννης καταδιώκεται ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε ἡμέτερων χαρακτηριζόμενος ὡς Βούλγαρος ἢ Βουλγαρόφρων.

Τὴν ἀδίκως προσαπτομένην αὐτῷ ταύτην κατηγορίαν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διαψεύσωμεν κατηγορηματικώτατα διὰ τῶν ἑξῆς λόγων.

Οἱ ἀδελφοὶ Καλογιάννη" ὧν εἰς τυγχάνει καὶ ὁ εἰρημένος Κωνσταντῖνος, οἱ ἀπὸ πολλοῦ μετοικήσαντες εἰς Καστορίαν, συμετοῦνται ἐν τῷ καταλόγῳ ἐκείνων ἐκ τῶν ἑλλήνων, οἵτινες κατὰ τὸν διεξαχθέντα ἀγῶνα εἰργάσθησαν εἰλικρινέστατα καὶ ἀφιλοκερδέστατα. Εἶνε οἱ μόνοι τολμῶμεν εἰπεῖν, συγκρατήσαντες καὶ συγκρατοῦντες τὸ Νεοτραμίον ἐν τοῖς πατρίοις. Ὡς τοιοῦτοι παρακαλοῦμεν νὰ ὑποστηριχθῶσιν ἠθικῶς καὶ διαταχθῶσιν οἱ ἐν Φαρσάλοις ἡμέτεροι νὰ μὴ ἐνοχλῶσι τὸν Κωνστῖνον Καλογιάννην καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦτου τοσοῦτον χρησίμους ὑπάρχοντας εἰς τὸ ἔθνος μας.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης

ὁ τοῦ ἁγίου Καστορίας

ἐν Καστορίᾳ τῇ 10 8/βρίου 1908. Πρωτοσύγκελλος Νικόλαος

(Τυπογραφίας). ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Πρὸς τὸν αὐτοῦ Παντερότητα τὸν ἐπίσκοπον Τρικκάζων —

Παντερώτατε!

Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ αὐτόθι διαμένοντος κυρίου κὲν στα Καλογιάννη πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀδελφὸν αὐτοῦ Μέλιον Καλογιάννην πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ Ἅγιος Πελαγωνίας ἔγραψε τῇ ὑμετέρᾳ Παντερότητι, ὅτι ὁ Μέλιος Καλογιάννης ἐμφορεῖται ὑπὸ φιλοβαλγαρικῶν αἰσθημάτων καὶ λοιπά.

Διακηρύττω διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου Παντερώτατε ὅτι ὅσον ὁ κ. Μέλιος Καλογιάννης τόσον καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ ἐν γένει, ἣν ἀπὸ 25 ἐτίας ἐγνώρισα τυγχάνει ἀγνῶν Ἑλληνικῶν αἰσθημάτων, ἐξυπηρέτησε δὲ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς μετὰ γήλου καὶ ἀφοσιώσεως τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν δίκαια.

Δὲν γνωρίζω πόθεν ὁ Ἅγιος Πελαγωνείας ἠρύσθη τὰς πληροφορίας ταύτας, αἵτινες πάντως προέρχονται ἀπὸ κακοβούλους ἠθικοὺς δολοφόνους. Ταῦτα ἔκρινα καλὸν νὰ γράψω τῇ ὑμετ. Παντερότητι χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. Ἐν Καστορίᾳ τῇ 4 Ἰουλίου 1908

Τῆς ὑμετέρας Παντερότητος ταπεινὸς θεράπων

ὁ γενικὸς ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου Καστορίας

(τύπος σφραγίδος) Πρωτοσύγκελλος Πλάτων.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Τριπκάζοις 5 Ἰουνίου 1908

157

Φίλε κ. Καζογιάννη!

Μετὰ πολλῆς μου λύπης σοῦ κάνω γνωστὸν ὅτι σήμερον ἔλαβον ἐπιστολὴν τῶν ἁρμοδίων ἐν Μακεδονίᾳ ἀρχῶν μας, δι' ἧς μοι γνωρίζουσιν ὅτι ὁ ἐν Καστορίᾳ εὑρισκόμενος ἀδελφός σας ἀναφανδὸν ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Ἡ εἴδησις αὕτη πολὺ μὲ ἐλύπησε καὶ μὲ ἐτρόμαξε καὶ πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθην νὰ ἔλθω διὰ νὰ ἴδητε καὶ σεῖς μὲ τοὺς ὀφθαλμούς σας ὅσα μοῦ γράφουν, ἀλλὰ ἐπείγουσα ἐργασίαι μὲ ἐμποδίζουν καὶ διὰ τοῦτο σοῦ στέλλω τὴν παροῦσαν καὶ σοῦ λέγω ὅτι αἱ δύο τράπουλαι δὲν μοῦ ἀρέσουν ποσῶς. Θὰ ἐπεθύμουν ἢ καὶ ὑμᾶς νὰ ἔβλεπον ἀναφανδὸν νὰ φρονῆτε τὰ τῶν Βουλγάρων ἢ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σας νὰ μὴ μανθάνω αὐτὰ τὰ πράγματα.

Μετ' ἀγάπης
Σταματόπουλος.

(ἀκριβὲς ἀντίγραφον).

Ἀθῆναι 1 Φεβρίου 1908

Φίλε κ. Καρογιάννη!

Πρό καιροῦ ἐσκόπευα νά σᾶς γράψω, ἀλλά πολλαί ἀσχολίαι μέ ἐμπαιναν νέα βραδύνω.

Ἐκ πληροφοριῶν αἵ ἔχω λάβει, εἰς τό Νεοχώρι ἐξελέγη ἐπιτήδειος ὀχλοκτόνος ἵνα μή εἴπω βούλγαρος, μοῦ γράφουν δέ τό ἑξῆς. «Εἰς τό Νεοχώρι τό χωρίον τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐγκαταστημένου ἐνθέρμου φίλου σου κ. Κομμητᾶτε, τή ἐνόχῳ ἀδιαφορίᾳ τοῦ φίλου σου ἐξελέγη ἐπιτήδειος βούλγαρος καί μάλιστα χουμπασάρης τῶν ἀδελφῶν Καρογιάννη ὀνόματι Παπαπιπέρου. Μάλιστα δέ ἡ ἐπιτροπή μας δέν ἠδυνήθη νά μάθῃ εἰς τό χωριό, διότι προηγουμένως εἶχεν λάβει ὁ Τσιακαφάρως καί ἐξῆλθεν εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του ὅπου παρηρίβετο καί ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Καρογιάννη».
Νομίζω φίλατε ὅτι πρέπει νά ἐπέμβητε καί νά παρορθώσητε ἀμέσως νά ἐπιβληθῇ ὡς ἐπιτήδειος σας νά γραφῇ τό ἔμπα βουλευτήν, ἄν δέ νομίζετε ὅτι δέν δύνασθε νά τό παρορθώσητε, τότε νά ἐπιμείνητε νά ἀποσυρθῇ ὁ ἐπιτήδειος.
Ἀναμένω ἀνυπομόνως περί ὑμῶν σας.

Διατελῶ ὁ σός Φίλιππος
Δ. Κομμητᾶτος

Υ.Γ. Μή χρονοτριβήσητε πολύ ἐπειδή ἐπεσπεύσαμεν ἐκλογάς εἰς τόν νόμον τοῦ φίλου κ. Παπαγεωργίου καί ἔχασα εἰς τά τρίκυμα τῆς ἐπιθυμίας σας, καί ἀποθέτω ὅτι δέν θά ἀθῳώσητε ἡ πεποίθησίς μου περί τῆς φιλοπατρίας σας.

(Ὁ ἀκριβής ἀντίγραφον).

Πανάλιος

Νεστράμι Καστοριά

(Νεστράμι – Καστοριά)

Μέλιος Παπατέρπος

Μηλ. Π. [illegible] 8 Ιαν 1902.

Κ. ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

Πανάς

Myśl. Tabuliczny [Niczyjów]
(Trawiczy).

158

Κύριε Δ. Νικολάου
εἰς Ἀθηνάς

Πολάκις σας ἔγραψα, καὶ πάλιν διὰ ταύτης μου σας παρακαλῶ ὅπως μὴ γινωθῇ τι πρὸς τὸν μακαρίτην παῖδα διότι αὐτὸς ἀφῆκεν τὸ μεγάλον ὀνομάτου ἀδάνατον. καὶ τὸ αἷμα τοῦ εἶναι ὁ τύπος τῆς Ὀρθοδοξίας. δὲν διὰ ἀφιόσεμεν τὴν γενεὰν γυναῖκα τοῦ τὰ τέκνα ἀναρκεγόρυτα, ὅλος μας δὲ προτιμόσεμεν τὸν τοιοῦτον δάνατον, ἐκ ὅτου δὲ βλέπεμεν τὸ σῶμα τοῦ μακαρίτου ἐντεῦθα δαμένον δὲν πρέπει νὰ τοῦ σωμεν τὸ παρτοκτόνατον κινημά τοῦ, πρὸς τοῦ σας διατελῶ μετὰ ἀπολύτους.

ὑμ. Γαννίρας

οἱ γονεῖς μου ἐξάνατες οἱ ἀδελφοί μου σας ἀσπάζονται τὰ σέβη μου εἰς ὅλον τὴν οἰκογενειάνου τὴν κ^ας Νατουλίαν τοῦ τέκνα τῆς Μυχαῆλ καὶ Ζωῆ γρηγορωτάτους

ὁ ἴδιος

ἡ ἐπιπολεύτης τοῦ κέντρου μας, μᾶς ἔφερεν τὴν μεγάλην αὐτὴν χίνειν, καὶ ἡ ἀτυχία μου δὲν τὸν ἐπρόφθασα σας ἔγραψα τοῦ εἰς προηγουμένην μου, ἀναχωρῶ εἰς τὴν Σύρον μου ἡ ἡ δαλεία μου εἶνε κάλλιστα ἐν βίᾳ

Μαγεμία 27 Ὀκτωβρίου 1904

Ν. Κατσιγιάννης
Σ. Ν. ΔΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

159

Υποσ. 1 Μιχαήλης (Μέγας)
2 Παναγιώτης
3 Μιχαήλης
4 Γρηγόριος
5 Θωμάς (νεώτερος)

Αξιότιμε Κύριε Δ. Δραγούμη

Εἰς Ἀθήνας

Σας ἐπιστέλλω τὴν ἔγγραφον καὶ ὑπ' ἐμοῦ ὑπογραφεῖσαν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐν Βογατσικῷ ἐπιτελεσθέντων ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπιτροπῆς ἔργων, ἵνα ἀναγνωσθῇ ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἐπεσημάνθησαν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βογατσικοῦ ἐπιτελεσθέντα ἔργα καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτελεσθέντων ἔργων ἐγένοντο αἱ ἀναγκαῖαι παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις

μετον ενί ήρώς βρουχήρους ήρες ήταν ήρα 26. ήοχάλις έβαρεν φαλίσ-
τα λεί χιλιανεί ονύλιες, νεει αύτω νεαλόρδοσεν νεί νάρουν λό νδώμα
νεαι ήρεγεν φορλόσουλς λό νλύρεα νεαι ίρακτεελορείνον τι λοί νόδες τις
δύο βάες, ήσημβδα δε καν ό άρχηγός τω ήγενίον Νικολάε τε λοί άρίχε-
ρον βρακχίονδε τι ήλρες τις λίνι Ρίτε λον. λό ήρα 4 α δέκ. ήγη-
μένοι δαί ονδούν δεί δα ήλνε τε λίνι 4η δίον ενιόμενες. Εις λίνι δινί-
μενες λαύλις νρίγεσαν. αύλα μεχ χενι λίν ίκανόδη ένό λοδ νεαλρυλλες
μεν νρός βοτδίνεν, τε νεαι 8 χλυροφύγαμες ένλε τις λο Δνεκλύρο-
δίν ήλόγεπσαν τα νυροβοχίονσν τε λοί έέρα λό εχράχγον. Τώρα ήγρο-
φορούμενδα όλι ήχνι νεχύρος ήν μέρους λών δοχορόνν τα δοχορεντοσνα-
γρί νεαι λα νεεν δια μεν. έχχα νεαι αυλό έαν ήμενορούν δε λό δοκερεάβου
ήχ νεαι λα νεεν δια μεν ήχα ένγρεσόσαμεν τα έκνοβαίνεμεν δια λό ήδνο
νολί δ'ι δα δνομέγρεμεν τε λοδ άλίρεσν, ήχομεν έχγιδεν τε λοί δνόν τα
φεχαίχαμεν λεί λαύλοι μεν τις λίνι νεαλρίδαμεν μεί λο ίδιον εκόδμεα
τι λίνι ορδοδοχίαν μέχρι τχγελείας μεν έκνεννών. Πχνι κύρι ένιδι
ένε λών έργασίες τα έν λών κιδοδόχμεν δνχεχγιόδηχεν λούλο μεύ άδνάλνον
οι δμρεοναρεκχύδ τε νεαλρίδλις τα νροδαίλις μεν τα ένχρχίσνς ένα
πίοεχδί ό Ε'ος δια μου τις λεί ένιν έέρτεαι ήχομεν δε άλών 16.
νύο έλα να έχγενδον λο Ρμενάσονν τεκάχγος τις λοί Καλρεσίλον εχρροδνχες
τούλο δαι ένόχομαν όλι τε λίνι μεχχάνοσεν έρμεσίεν μεες δα έντανο-
δόνομεν ξίνι έέρεσ δαι λοί έδνους. Το έχρόλνα καν τε λοδ Αλλρανο-
χίλες Δέχμης νεαι ήχαχορίες άλλνς μεν ένοχείδησεν άχχ' όμεχρός
ήχδασ νεαι ένοείλνσεν δε έχάβαν τχγελίεν ένδχμείδνι λοί άχχ νόν
εχμενέλρας όχν λών ήχ ήλεαλχών νροσχρχομένν Αλλρανοχίλες, τι λοί
έχν χμύρι σχνοίδησεν όνεν νδαλασονδ' ή αύδνοίς δίαλχγδ μεδ' ένοχμένες
ίνεχμείνν νροδεκλελνσείν ένοί ενοείλνσίν σες — Πρόδχμες

Κνολορίαι λή 13 Φλχούχου 1904. ό ένι Νχρεμείου Μάρκο Τσενελλόρνου

Lebazé μοι κύριε Δραγούμη,

εὐιστρέφει ὑμῖν τὰς ἐν

Καστορίας νῦν εὐιστωρίας μετὰ

τῆς Τρισκορίας οὐκ τὰς ἐν

Τυρζέων νῦν ὑπηκοῦσι ἄνευ-

τὰς τῆς ὀρεινοῦ πρὸς τὰ ἐν

ταῖς εὐιστωρίαις ἐνηδέμενα.

Ἐσχάτως εἶχεν ὑπηκοῦσι

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

15 Ιουν 1904

Νεγράφια

Μάρκος Παναγίρπος κάλε
υἱά· ἀ Παυχάρης – ἐ Θωμαΐ (ὑπ' ἐ.ε.)
ὁ ....

Χρέγος Χαλμοῦ Γαλανάρης
(κυδή) κύρης.

Νεγράφια

Τύρνοβοι – Μεγάρεβο.

Ἀρ. πρωτ.
162

160

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΛΑΓΩΝΙΑΣ 1899

Ὁ Πελαγωνίας Ἰωακείμ

Πιστοποιητικόν ἐπιβεβαιοῦ

Διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου δῆλον γίνεται, ὅτι ὁ ἐκ Τυρνόβου καταγόμενος κ. Πέτρος Κυριαζῆς ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου ἐπιδειξάμενος κατὰ τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐπιμέλειαν ἅμα καὶ χρηστοήθειαν. Χρηματίσας δ' ἐπί τινα ἴτη διδάσκαλος ἐνταῦθά τε καὶ εἰς ἄλλας κωμοπόλεις εἰργάσθη μετὰ ζήλου ἀκριβῶς καὶ εὐσυνειδήτως ἐκπληρώσας τὰ καθήκοντα αὐτοῦ. Ὅθεν θαρρούντως διαβεβαιοῦμεν ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει οὗτος γίνηται δεκτὸς ὡς ὑπότροφος τοῦ Βελλείου κληροδοτήματος δέλει συμμορφωθῇ πληρέστατα πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ὑποβάλλει τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ.

Ἐν Τυρνόβῳ, τῇ 20 Μαρτίου 1905

Οἱ Δημογέροντες

Οἱ Ἔφοροι
" Εὐάγγελος Ζιώγας
" Ἰωσὴφ Δημητρίου
" κοστ. Θεοχάρ.
" Κυσθῆς Ν. πάζα

Ὁ ἐφημέριος Πειεσᾶ Νικόλαος
Γεωργίου

Μπαίνος Ναούμ,
Νικόλαος Α. μαρούλης
Θεοδοράκης Ν. Πεαλιαμάς.
Δημήτριος Θεωχάρι
γκάνακες Γ. Θύνα
Ἀθηνὲς Χριζοδύλου
Π. Κ. Βλαχάκης
Νικόλαος Α. Δημ.
Νικόλαος Ἀθ. γράβο

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΥΡΝΟΒΟΥ 1857

161
Σ.Ν. ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

Γνωρίσαντες ἐπὶ σειρὰν ὅλην ἐτῶν τὸν ἐν Μεγαρόβου τῆς Μακεδονίας κ. Ἀθ. Παπαδόπουλον χρηματίσαντα παντοπώλην εἰς Κωνίπολιν πεσλοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος περὶ τῆς τιμιότητος καὶ ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκραιφνῶν αὐτοῦ ἐθνικῶν αἰσθημάτων, κρίνομεν δὲ αὐτὸν ἄξιον πάσης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῶν δυναμένων.

(Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Ἰουνίου 1904) Οἱ διδάκτορες τῆς Ἰατρικῆς

κεκαθήγουσι

Ἀνάνιος Γ. Κονιόωνυμος

Mudobiom.

Σ. 68 Ιούν/
Οὐ. 14 98

16/9/05

162

Ἐξωγόνατε κύριε τὸν Στέφανον δραγούμη
Εὐχετῶς ἐν Ἀθήναις

Ἔφθασα ἐνταῦθα μίαν ταχεῖαν ἡμέραν πρὸ ὑμῶν ἐπιθυμοῦμεν διανὰ ἴσως ταχεῖ ἡμεῖς τύχοι μας ταχεῖ πῶς ὁ θεὸς θέλησον καὶ ἔρχεται τὰ πράγματα δεξιά. Ὅταν ἐπιστρέψωμεν ἀπὸ τὸν Περιβόλι μέσα εἰς τὸ ἀγρόκτον (παμπόρι) ἐκεῖνο ἔτυχε νὰ ταξειδεύῃ καὶ ὁ Γιάννης ὁ γιὸς σας ἐπίσης καὶ ὁ Κίμων Ἀργυρόπουλος υἱὸς τοῦ προξένου Βελιγραδίου. Συνταξειδεύσαμεν ταχὺ ταξειδάκι ἕως ὅπου διασχίσωμεν μίαν φράσιν ἐμείναμεν ὑστερὰ διασχίσεως καὶ ὅπου ἔπρεπεν ὁ Γιαννης ἀνεχώρησεν διὰ τὸ δεδέ σας
Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου καὶ τὴν ἀθυμίαν μου καὶ τὰς ἀνησυχίας τὰς ὁποίας ἔχομεν πρὸς ἐμᾶς ὅτε ἐγὼ δὲν θὰ ἀθυμήσω ποτὲ ὅτε καὶ ἐπιτύχωμεν ἐπιθυμοῦμεν μόνον ἀγαπᾶτε μὲ ἡμᾶς τοὺς Μακεδόνας εἶδε ὁ θεὸς ὁ παναγάθος νὰ ἀναφέρῃ τὰ πράγματα δεξιὰ ὅπως ἐπιποθεῖτε καὶ τότε ἔχω θαῤῥοῦν μέ τὸν ταχεῖ.

Δόστε τὰς εὐχάς ἡμῶν εἰς τὴν δεβασιὰ κυρίαν μὲ εἰς τὰ ἀνίψιας ἐκφράσεως ἐκφράσεως τῆς εὐλογιᾶς μου

Παραμένω δὰ ἀσπάζομαι μαγχαρὶν ἀπόμεν καὶ ὁμῶς ὅτε τοῦ κ. Παπᾶ μὲ τὸν κ. Κωνσταντῆ διὰ ἐκ[illegible] ἐπιθυμοῦσαν ὅπως μὲ τὸν λόγον τοῦ ἁγίου μου ὀνόματος ἐκεῖνο διὰ τὰ γράφουν ἐνῶ ἐν Μοναστηρίου προξενεῖον

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Παρακαλῶδε ἐπειδὴ ἄλλην χάριν δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ κάμωμεν ἤτο δυνατὸν νὰ καμετε κόν κόπον νὰ μᾶς στείλετε τὰ ὀνόματάσας τῶν ζώντων καὶ τῶν τεθνεότων νὰ τὰ μνημονεύσωμεν εἰς τὰ ἅγια μυστήρια καὶ παρακαλῶ νὰ μᾶς γράψετε ἤτο δυνατὸν τὴν ἡμέραν τὴν ὁποίαν θα εἶνε τὸ μνημοσυνον τοῦ μακαρίτου Παύλου διὰ νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας τὸ μνημοσυνόντου

Δόσε τὰς εὐχὰς ἡμῶν εἰς τὸν κύριον Κοντούλην εἰς τὸν γαμβρόνσας κ. Ἰωάννην Καλιέργην εἰς τοὺς ἀνεψιούσας καὶ θυγατέρασας ἐπίσης καὶ εἰς τὸν Γεώργιον τὸν γραμματέασας

Ταῦτα καὶ διατελῶ μετὰ προσηκούσης ἀγάπης καὶ ὑπολίψεως πρὸς ὑμᾶς

Ἐν Μηλοβίσῃ τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1905

Ὁ Ἱερεὺς Κωνστίνος Παπαγεωργίου Οἰκονόμου

163

18/1/1909

Ἐν Μητροβίστῃ τῇ 18 Ἰανουαρίου 1909

Διὰ τῆς προχθεσινῆς μου ἀγγελίας τοῦ θανάτου τοῦ Ζώρζου Τσάϊου, σοι ἔγραφον ὅτι δι' ἄλλης μου θὰ ἐπανέλθω ἐν ἐπιταύσει. Σήμερον εὐκαιρίας παραλλήλου δοθείσης μοι μεταδίδω τὴν ψυχήν μοι ἀληθείᾳ ταῦτα ἐξῆς.

Ὁ Ζώρζος Τσάϊου ὁ γενναῖος καὶ ἀτρόμητος οὗτος στρατιώτης τῆς ἑνώσεως καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁ ἀειμνήστου οὗτος σῶμα τῆς ἐξηντικῆς κοινότητος Μητροβίστης, ὁ ἐπὶ σειρὰν ὅλων ἐτῶν σοδιγητὴν καὶ ὑπηρετῶν τὴν ἐν λόγῳ κοινότητα ὡς κουμπάρης, ἐπίτροπος καὶ ἔφορος, ὁ ἐν πολλαῖς δειναῖς τοῦ ὁθωμανικοῦ στρατοῦ στρατιάσεων πολλαχοῦ τὴν ἐνδέρνην ὠφεληθεὶς καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν γενδεσσαλάσσαν τῶν Βουλγάρων ἐπιτυχόντα ὡς μὴ ὤφειλε, διὰ χειρὸς μιαροδόλου φονέως.

Προχθὲς τὴν δευτέραν τὸ ἑσπέρας ἐρχόμενος ἐκ Μοναστηρίου μετὰ πολλῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ, ἐν θα εὗρε μεταξὺ στρὸς στρατιάδειαν διὰ τὴν πολυμελῆ οἰκογένειαν του, ἐδολοφονήθη ἐν μέσῃ δημοσίᾳ ἑδῷ πλησίον τῆς πλατείας μας ὑπὸ τοῦ αἱμοχαροῦς σωματοφύλακος τῶν Ρωμουλίων Ἰστρὶς Σιαμπάν ἐκ Καστοριᾶς, τὸ παρατρύνον ἐντεῦθεν αὐτὸν τοῦτον τῶν Ρωμουλίων· διότι μεταξὺ τοῦ ἐθνομάρτυρος τούτου καὶ τοῦ αἱμοδιψοῦς δολοφόνου οὐδεμία ὑπῆρχεν ἄλλη αἰτία ἢ ὁ πλουτισμὸς τοῦ βαλαντίου του διὰ ρωμουλικῶν εἰκοσαφράγκων. Ἀλλ' ἀλαστητὴ μοι Ἀληθεία, πῶδεν ν' ἀρχίσω καὶ ποῦ νὰ τελειώσω; Τί πρῶτον καὶ τί τελευταῖον νὰ γράψω; Εἶμαι ὁ δυστυχὴς ἐγὼ τόσον κατάπληκτος καὶ πλήρης γυρτικοῦ ἄλγους στρὶ ὅλων ὅσα ἰδίως ἀπὸ τῶν χριστουγέννων τελοῦν καὶ ἐνταῦθα πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως ὥστε μὰ τὴν ἀλήθειαν ὁ κάλαμός μου ἀδυνατεῖ νὰ σταλιγράψῃ αὐτά. Πρῶτον δὲ σᾶς ἐρωτῶ· ἔχομεν κυβέρνησιν Συνταγματικήν; ἐγὼ ἀδιαλείπτως σοι ἀπαντῶ ὅτι δὲν ἔχομεν,

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

καὶ ὅτι ἡ ἐνδεκάτη Ἰουλίου ἦτο ἓν ἄσμον ἕτερον καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Οὐδεμία μεταβολὴ ἐσημειώθη ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οὔτε διὰ ἀσμάτων.

Πρὸ τοῦ Συντάγματος ἡ συμφορὰ μόνον μᾶς ἐφυλάκισεν, ἤδη δὲ ἀπὸ τῆς 11ης Ἰουλίου οὐ μόνον μᾶς φυλακίζει, ὑβρίζει καὶ προσπαθεῖ ἀλλὰ καὶ μᾶς φονεύει. Δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι κυριαρχοῦνται καὶ ποιμνιοστάσια στοιχεῖα, δὲν ἀντιλέγω εἰς τοῦτο. σημειώσατε ὅμως ὅτι ὁ δολοφονήσας τὸν Σούρον Ἰσαὰκ Ἰωαννίδης ὢν μέλος καὶ ὁπαδὸς τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου καὶ τὸ χαϊδευμένο παιδὶ τῆς ἀναρχοσυνδικαλιστικῆς καὶ Συνταγματικῆς συμμορίας. Μὰ τὴν ἀλήθειαν ἀναρχικὴ καὶ ἐγὼ τίνα ἐνδιαφέρω· τὴν ἀδιαφορίαν τῆς συνταγματικῆς συμμορίας ὑστερβαίνουσαν ὅλον ὅρκον ἀνοχῆς ἢ τὸ θράσος καὶ τὸ αὐθάδες τῶν Τούρκων;

Λαμβάνω δὲ ἀδυναμίαν ἔξηντα καὶ τὰ δύο ταῦτα σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς βλέπουσι δ' ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῦ μαρτίου οὐδὲν ἀπὸ τῆς 11ης Ἰουλίου ἐμήφθη σοβαρὸν μέτρον δεινὸν φραγμὸν εἰς τὴν βίαν καὶ αὐθαιρεσίαν καὶ ὅτι κατ' ὄνομα μόνον δυσωπῶς μετεβλήθη ἡ συμμορία κατ' οὐσίαν δὲ μένει ἡ ἰδία δὲν δύναται παρὰ μετὰ γυμνοῦ ἄγους νὰ ἀναφώνῃσῃ. Πῦ μοι ποῖ φερόμεθα, ποῦ κυριαρχούμεθα; Ἐν συνταγματικῷ κράτει; Φαρφαγάγη! κυριαρχούμεθα ἐν σηπτῇ ἀναρχίᾳ. Αὕτη ἐστὶν ἡ παύρη ἀληθεία.

Νὰ μᾶς ἦτον ἡ ἑνωμοτικὴ καὶ διὰ τῆς πιστίρας ἑνωμοτικὴ δὲ ταφῶμεν ὅμοι, καθὼς προφθὴς τὴν σήμερον ἔταφη ὁ Σούρος Ἰσαάκου. Οἱ ἀρχιερεῖς συμβουλεύουσι, σὺν γοῦν τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων καὶ πωμοσοφέων; διότι τούτου δὲν τοῖς ἐστιρίσται νὰ τοὺς ἐσκοπεύσωσι εἰς τὰς ἑστίας των, ἀλλὰ τοὺς μουρταρίδας καὶ ἔρωσιν ἑνωμοτικὴν καὶ νὰ ἐγκλείωσιν εἰς τὴν Συνταγματικὴν συμμορίαν καὶ τὰ σάπια καὶ ἀχρηστα δαιβαίνωσιν. Ὦ σαρκικὴ ἀδιαφορία ὦ συμφορὰ ἀνεπιστασία! Ἀπὸ τῆς ἀπὸ στόματος ἀρχιερέως συμφορὰν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους

εἶτε νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸ σύνταγμα!!! Πρῶτοι ἡμεῖς ὡς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Βόρειοι γνωρίζουσι μετὰ ἀκριβείας τὸ σύνταγμα. Ἀλλὰ ποῖον σύνταγμα; τὸ σύνταγμα τὸ ὁποῖον μᾶς φορτώει; τὸ σύνταγμα τὸ ὁποῖον μᾶς λέγει ἢ ρωμουνίσατε ὅλοι ἢ διαφορετικῶς ὅλοι; Ἂς ἀκούσωσιν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν, δὲν ἔχομεν ψυχρότητα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, δὲν ἔχομεν ποτὲ ρωμαϊκὸν φρόνημα, δὲν ἔχομεν οὔτε ὅλα ταῦτα ἐσφαλισμένα ἐναντίον ἡμῶν, ὅλα τείνουσι εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ. Μὴ βασανίζεσθε.

Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν τριῶν Νομαρχιῶν τῆς Μακεδονίας ὄντος τοῦ Χιμπ Πασσᾶ ὁ ὑπογράφων ἐναύδα Ῥωμουνίσσαα, μετὰ τὴν φανέρωσιν τούτου τοῦ νέου τῶν ἐσωτερικῶν, ἔσπευσεν ἐντὸς τῆς αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας συμπολιτογραφηθῶμεν ὅλοι τὴν διαμαρτυρίαν τῆς συγκεκλεισμένης Ἑλληνικῆς κοινότητος. Καὶ εἶπεν τις ὅτι ταῦτα ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἀνομοκρατικῆς νυκτός. Τώρα ὅμως ὅσον ζῶμεν νέου συντάγματος νυκτὸς ἢ ἡμέρας διὰ τίνα λόγον αὐτὴ δὲν διορθώνει τὰ παλαιὰ πράγματα; Εἶναι δυνατὸν ἐκεῖνα καὶ τὴν αὐτὴν αὐτὴ νὰ ἀφήνωσι δύο ἐκκλησίαι ἀντιδέτων ἐθνοτήτων;

Προχθὲς ἡ νυκτερινὴ συνταγματικὴ τοῖς μὲν Ῥωμουνίζουσιν ἐπέτρεψε νὰ χαλάσωσι τὸ ἁγιάσματον τῶν θεοφανείων ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Μητροπόλεως Ἰωάννου δὲ ἡμετέρου ἀφοῦ αὐθημερὸν ἀπέτυχεν αὐτοὺς ἀπὸ τὸ χάσμον εἰς ὃ ἐφρόντισαν ἐκκλησιαστῶν χρόνων ἔχασον τὸ ἁγιάσμα, διέταξεν αὐτοὺς νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλον χάσμον ἀπέχοντα 20 βημάτων τῆς πανσοφεύσας φρέατος τοῦ ἁγιάσματος. Τί σημαίνουσι ὅλα ταῦτα; Ἀναμφιβόλως ὁ πολίτης ἔχρειαζε εἰς γνῶσιν διὰ νὰ πιστεύσῃ ὅτι νυκτερινὴ συνταγματικὴ ἦτον ἐφήμερα στοιχεῖα ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅταν ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰσῆλθε νυμφόρως εἰς τὴν πόλιν τοῦ Κωνσταντίνου δὲν εἰσεκλήθη ὑμνεῖτε Ἕλληνες» Ὁ Ἱερεὺς ὅμως προσκαλούμενος νέου τῆς νυκτερινῆς

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

καὶ τοῦ πεσουρμπιοῦ κομιτάτου οἱ χέρι ὅτι ἐν Μηνοβίοιη δὲν ἔτροῦ
νά ἀκούσται ἡ Ἑλληνική γλῶσσα ὁμιλουμένη οὔτε νά ἀδωκται Ἑλλη-
νικα βάπτισματα, διότι ὅσοι τοιαῦτα βαπτιοῦνται. Καὶ ἰδοὺ ὅτι
ἐφονεύθη ὁ Ἰωσὴφ Τσάκος.

Οἱ ἐνταῦθα ρωμουνίσοντες, τά ἐκβράσματα ταῦτα τῆς ποιωνίας ἀπό
ἐξ ἐτῶν ψαλτοῦσιν ἐνταῦθα ὡς σωματοφύλακά των ψρό ἐκείνου καλογρέ-
νων σπουδῶν τοῦ ὡς ἄνω εἴρηται Ἀγρυπνιώτου. Οὗτος καὶ εἰς τῆς ἀνομοτερχε-
πῆς συμφορήσεως διέφραττε διάφορα ψεύτικα εἰς βάρος τῶν ἡμετέρων καπουργή-
ματα, ψρο3 δὲ ἐτῶν σαρ' ὀλίγον ἔμυξε ταδολοφονήση καὶ τόν ἡμέτερον διευθυν-
τὴν τῶν σχολείων, ἐὰν δὲν ἐφρούρει αὐτόν ἡ θεία ψρόνοια. Ταμεῖα ἀρχιερείως
ἢ ἀναφοραὶ ἐκ μέρους σοβιτῶν ἢ ποινότητος ἐσταλόθησαν ψρός τόν τότε
Νομάρχην, ἀλλ' ὅλα ταῦτα δυστυχῶς ἀπέτυχαν διότι ὁ καπουργός οὗτος
ἦτο καπουργός τοῦτον αὐτὸν ἐκαιρίας τῇ βοηθείᾳ αὐτῆς τῆς συμφορήσεως
ἐστερεώθη ἡ θέσις του ἐνταῦθα.. Ἰδιαίτως ἐφρασύνθη ὁ ἅγιος ἀπό τῆς 11ης Ἰου-
λίου. Ὁ ἅγιος οὗτος τήν 20ην Ἰουλίου εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν ἐκκλησίᾳ
τοὺς Ρωμουνίσσους. Ἔκτοτε ἤρξατο φανερὰ καταπάτησις τοῦ ἡμετέρου
ὅσια ἀποσυρτήσωσιν τῶν πατρίων καὶ ἐκκλησιῶν τοῦ Ρωμουνι-
σμοῦ. Διαμαρτυρίαι ἐγίνοντο μὴν εἰσακουσθεῖσαι διότι αἱ ἀναφοραὶ ἀνα-
χωνεύονται ὑπό τοῦ σιγιλιέ τοῦ Βαγῆ. Οὕτω τήν ἡμέραν τῶν θεοφανείων
ὁ καπουργός οὗτος φροσηλύτευσε τόν ἐν Καππαδοκίᾳ ἐξελθόντα ἡμέτερον φιλό-
σοφον σοβιτῆν κ. Κωνσταντῖνον Ζῆκαν εὑρισκόμενον ἐν ταῦθα ἐκκλη-
σίᾳ τῶν ἑορτῶν, εἰς τό ρωμουνικόν χάνιον, ὅπου ἀκουσίως μετέβη, ἐμάθεν
σαρ' αὐτοῦ θανατηφόρα σχήματα ῥόπαλου καὶ τοῦτο διότι οὗτος διαταρδῆ
σαρά τοῦ καπουργοῦ νά ὑπηρέτηση σόφο τοῦ ρωμουνίσσου ἐκκλησιαστοῦ,
ἠκούσθησε δοῦ τήν χεῖρα του ὡς Ἕλλην εἰς τόν Ἕλληνα ἐκκλησιαστήν

Τὸ ἑωθινὸν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ ἐνοικοδομήματος διὰ τοῦ λόγου ὅτι οὗτος μετ' ἄλλων συντρόφων διαπεδᾶτο ἐν τινι φυλακῇ οἰκίᾳ ἐλλιπεῖ ἔχουσα τὰ ἀναγκαῖα. Προῆλθε δὲ ἀπὸ μὲν τῶν Ῥωμυλιωτῶν. ἀνὰ τὰς ἑδοὺ τῆς παλαιοσωμάτου ὠνομασμένου ὡς ἀοκαμὰ ἤτοι μὲ ἐνοικοδομὴ δαπάνου καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ὄμμῃ ἦτα γλῶσσῃ ἑλληνικῇ. Πάντα δὲ ταῦτα ἐμέτρουν οἱ ὁμόσαντα τῇ τε συνταγματικῇ πυβερνήσεως τῇ τοῦ ἐναύδα ἐφρωνίου στρατοῦ. δι' ὃ ἅπαντα ταῦτα ἀπηγγέλθη ἡμῖν διὰ τοῦ μακαρίτου Σούρου ὁρᾶ τοῦ τοιαύτης Μοναστηρίου ἀγγλοφωνιβοώνθου ἐν τῷ ἐρημῷ.

Πρὸ ἡμερῶν ἐν σμήρνᾳ ἀγοραῖᾳ τῶν ἡμετέρων οἱ ῥωμυνίσαντες ἕροντες ἐωνημφαῖῃ τοῦ πορφυρίου τοῦτον διωργάνωσαν ἐναύδα συλλαλητήριον περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἐν ὁροσυμβάσει ἓξ ἀνδρῶν μέρος δέκα ὀθωμανοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Λέρα, δέκα σὺν τε ὀθωμανοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Φόγιτος, ἑβδομήκοντα ὀθωμανοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Καϊσιανῆ μετὰ τοῦ χότζα γ' παθητῶν γ' δέκα βουλγάρων σχισματικοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Σλαβατοῦ. Οἱ μεμηνωμένοι ὀθωμανοὶ ἀφικόμενοι ἐναύδα ὡρισμένοι μέχρις ὀδόντων, κατεσκόμαξαν τοὺς ἡμετέρους, ἐν ᾗ ἡ ἐκκλησία ἦτο πλήρης οἰκιακῶν αὐτῶν ἀναμένοντες μετὰ φόβου τὸ ἀναβησόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ χάος ἦτο χώραν δὲν ἀφίγγεται. Πανταχόθεν ἠκούοντο ἐξῆρι ἀγωνιῶν ὕβρεις ἀσύγας κ.τ.λ. κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἐχορδίσαν οἱ ἡμέτεροι κἀγωνοδῶν καθ' ὅσον τοῦτο ἐγένετο συνοικίας νὸς τῶν ῥωμυνίσαντων ὅσον ἐξέφερε δίωσι τοὺς σχισματικοὺς ὀθωμανοὺς καὶ ἀὐτῶν. Τὸ συλλαλητήριον ἐγένετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς ἐκκλησίας μας. Πρῶτος ὠμίλησεν ὁ χότζας τοῦ χωρίου Καϊσιανῆ, ὁ ὁποῖος φρονίμως φερόμενος ὡριωρίσθη μόνον εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, εἰπὼν ὡρᾶ τοὺς ἄλλους μὴ κἀ ἔξης. Ἀνάγκη κἀ ὡρισθῶμεν ὅροι μὴ κἀ ἐπιτραπεύσωμεν διὰ κἀ ἰσαν αὐτονομίαν τὴν Κρήτην διότι εἶτε ἰδιτῆμαι. Μετ' αὐτὸν ἔλαβε

Σ. Δ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

τοῦ χόρου ὁ διωδυνὴς τῆς ῥωμουνικῆς ὀρογῆς Δημ. Ζωγράφος, τὸ ἀρνισεάνες τοῦτο ἔμβραομα τῆς Λιβοσοχίας. ἀγοὸ δὲ οὗτος ἐξεσοίμιος τὰ ἀζόχιοτα, ὧν αὐόχιοτος εἶνε ὁ ἴδιος, κατά τε τοῦ ἑλληνικοῦ γ' τῆς ὀρθοδοξίας, κατεσπερε-γε τοῦ χόρου τοῦ μετὰ χεῖρας κάτω ἢ ἐλλάς, σταύτη νὰ χειρὴ αὐτὴ κάτω τὸ Πατριαρχεῖον. Καὶ ταῦτα ὅλα ἐμαυρώσω ὡριηδόν εἰς γνῶσιν τοῦ κομψόρ-χου ἀλλὰ γ' ναὶ μὲν οὐδεμία ἀνεόρεια οὐδεμία ὀροίσια μέχρι σήμερον ἐλήφθη, γ' ὁ-λοκλ ἐξαπορροδοῦμεν βαίνοντες ὀρὸ τὸ βάραθρον.

Ἡμεῖς τοῦ χρίστου οἱ Ἕλληνες οἱ ἀπήκοντες εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ γράτους γονεύομεθα γ' σωματικῶς γ' πνευματικῶς: σωματικῶς μὲν διότι μας δορυφοροῦσι βούλγαροι γ' Τούρκοι, πνευματικῶς δὲ διότι ἡ συνταγματικὴ συνέρ-γησις διὰ παντὸς μέσου, διὰ τῶν νομικῶν γ' στρατιωτικῶν αὐτῆς ὑπαλλήλων ἐξαπορθεῖ νὰ συμβουλὴ νὰ σιγὴ γ' παραδιαλῆ τοῦ ἡμετέρου ὄνου φανδοι ἐνδοτικώτερον εἰς τοὺς ἐχθρίους κατ' ἀριθμοὺς ἐμπόδους ῥωμουνίζοντας ἐν τέλει ἡ διαφορὰ αὐτῆς μὰς λέγει. « Θέλετε νὰ σωθῆτε ἢ ῥωμουνίσατε ἢ βουλγαρίσατε. Ἡμεῖς ὅμως στεντορίᾳ τῇ φωνῇ διαμαρτυρόμεθα ὅτι Ἕλληνες ἐγεννήθημεν » Ἕλληνες δὲ ἀποθανοῦμεν ὅπως ἀπέθανε γ' ὁ Σοῦρος Τσάνος.

Διὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐθνομάρτυρος τηλεγραφικῶς προσεκλήθη ὁ Ἅγιος Πρεσσῶν γ' Ἀχριδῶν κ. Γερμανός, ἀλλ' οὗτος κωλυόμενος ὑπὸ τῶν ἐν Κρουσό-βῳ διενεργουμένων ἐμφορτικῶν ἐκλογῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ. Ἀντ' αὐ-τοῦ δὲ ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ θεοφιλέστατος Ἅγιος Πέτρας κ.κ. Λιτζιγιάνης, ὡς ἀντιπρό-σωπος μὲν τοῦ ὑπομένικου Πατριάρχου ὅπως ὑποδεχθῇ τὸ δοξοφορηθέντα ὑπ' αὐτοῦ πρό-σωπος δὲ τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Μοναστηρίου ὅπως συμπαθήσῃ τὴν τε οἰκογέ-νειαν αὐτοῦ γ' τὴν κοινότητα. Ἡ πανδεία ἐγένετο ἐνθουσιωδεστάτη. Πανδοφοροῦντες προσωρρώοντο αὐτῆς τὸ φρονοῦν κλῆρον τῶν διδασκάλων μετὰ τῶν μαθητικῶν γ' μαθη-τριῶν. Στέφανοι κατετέθησαν 3 τρεῖς, ἐκ μέρους τῆς κοινότητος γ' δύο

ἐκ μέρους τῶν σχολείων. Λόγοι ἐπίσης ἐξηφωνήθησαν θρεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξε-
φώνησε λόγον ὁ Ἅγιος Πέτρας συγκινήσας τὸ πλῆθος μέχρι δακρύων, ὡς καὶ
ὁ διδάσκαλος Μιχαὴλ Βουβουλίκας: ὁ δὲ διευθυντὴς τῶν σχολῶν ἐξεφώνησε
τὸν ἐπιτάφιον τοῦ μακαρίτου, τελειώσας τὸν λόγον του διὰ τῆς ἑξῆς περικοπῆς.
«Πορεύου ἐν εἰρήνῃ ὦ ἱερὰ Ψυχὴ του Ζωύρου, ἰδοὺ αἱ ἱεραὶ Ψυχαὶ τῶν
ἐθνομαρτύρων Γαμπ. Μούλα, Ναούμ Ζίμτσια, Βαγγέλ Λικούσια,
(ὁ πρῶτος καὶ ὁ τρίτος ἐδολοφονήθησαν ὑπὸ βουλγάρων κομιτατζήδων τῇ ἀπαι-
τήσει τῶν ῥωμουνιζόντων ὁ δὲ δεύτερος ἐφονεύθη πρὸ ἐτῶν ἐντὸς τῆς ἐκκλη-
σίας ὑπ' αὐτῶν τῶν ῥωμουνιζόντων) στεριγύζουσαι ἐπὶ τῆς πολυτίμου σω-
ροῦσου τείνουσαι πρὸς σὲ τὰς χεῖρας ὅπως σε παραλάβωσι καὶ σὲ κατατά-
ξωσι εἰς τὸν ἀθάνατον καὶ ζηλευτὸν ἐκεῖνον χορὸν τῶν ἐθνομαρτύρων»
Ὁ ἐθνομάρτυς ἐγκαταλείπει νεαρὰν σύζυγον καὶ πέντε ἀνήλικα τέκνα.

Π. Α.

164 20/1/1909

Κύριε Δραγούμη.

Καλά ἐλάμπρυνεν τοῦ Θεοφανείου καὶ δὲν ἐγινήσωσεν μὲ τὸν ἀγέρα ἀπὸ ἔξω τὸ χωριό μας, ἀναχωρήσαμε ὅλοι οἱ Ρωμιοὶ μεταβαίνοντας διὰ νὰ ὁρκισθοῦν αὐτοὶ ὑπηρεσιακῶς. Οἱ Ἕλληνες δημοτοφρονοῦντες ἐμείναν μόνοι ἔξω τοῦ Ρωμιοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀπεδείχθησαν τὴν τοῦ αὐλόδι διαμένοντα στρατόν, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς ἔμπορους. Ὁ δικαστὴς φροντίσας φρόντισε δεκαπέντε καλὰ στρατιῶτας νὰ ἔλθουν καὶ ἐδῶ. Οἱ Ρωμιοὶ καλὰ στρατιῶτας ἐπῆραν τὴν ἐμπορίαν τοῦ ἔμπορου παρὰ τοῦ στρατοῦ, μίαν τῶν ἔμπορων ἀναπροσδόκητα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς μακαρίτισσας μάνας Ρωμιοῦ, ἐκεῖ ὅπου ἔμενον τὸν καιρὸν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων εἰς τὸ γνωστόν μας χωριὸ Κάτω Κάτω! ἔδειραν καὶ ἔβγαλαν τὸν σαλέρα ἔξω εἰς τὸν ἔμπροσθεν νεόδμητον ξενοδοχεῖον. Ὁ γαμπρὸς τοῦ νεοῦ Κωνσταντίνος Ζάπας μαζώνεται ἀνδρικῶς μεταβαίνει εἰς τὸ ἄλλο ξενοδοχεῖον, ὅπου μόλις εἰσῆλθαν, ἀκολουθοῦν ὁ ἀναφερθεὶς Ἀγάς μεταβαίνοντες ἄμεσον Ρωμιοῦν καὶ τοὺς ξεπροσωπώνουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ρωμιοῦν. Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ αὐθαίρετος μεταβάς εἰς τὸ δημαίτιον τοῦ κοσταλίου τοῦ ὀχτζιάν μου Γεωργίου Σλαμίσια ὥρμησε καὶ ἔβγαλαν αὐτοὶ διὰ τοῦ σωροῦ τοῦ ἄχυρου διὰ τοῦ χοντροῦ ἐξ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ μεταβάς εἰς τὸ ἐπιτόπιον τοῦ ἔμπορου ἐπτὰ ἄτομα.

Ὁ μουχτάρης ἡμῶν Σωτήρης Τσάπος ἅμα ἤκουσε ταῦτα

εἰδοποίησε τὸν στρατόν, ὅστις ἠρκεσθή μόνον νὰ ἐρωτήσῃ τὸν εἰρημένον κακοῦργον καὶ οὐδὲν περιεγέον.
Μὴ εἰρκούμενος εἰς ταῦτα μόνον ὁ Ἀνδρὶς ἀγᾶς, ὁ μιζήσας μετὰ τοῦ Ῥωμούνου τὴν παρεξθούσαν Κυριακήν, προσεκάζεσε εἰς τὴν κωμόπολιν μας πάντας τοὺς φίλους του Τούρκους ἐκ τοῦ γειτονικοῦ χωρίου τοῦ σχοινιοῦ καὶ πατρουκιοῦ, ὁπλοφορούντας διὰ νὰ διοργανώσουν συγγαζητήριον κατὰ τῆς ἑνώσεως τῆς Κρήτης. Προσῆξθον δὲ εἰς αὐτὸ καὶ 10-12 βούγγαροι ἐκ τοῦ γειτονικοῦ βουγγαρικοῦ χωρίου Διαβατοῦ. Μαζὺ μὲ τοὺς Τούρκους ἦλθεν καὶ ὁ χόλλας τοῦ Κάλιανι μὲ τοὺς μάθητας, ἀναβὰς δὲ εἰς τὸ βῆμα ὡμίζησε μόνον διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης.
Μετὰ τοῦτον ὡμίζησεν ὁ διευθυντὴς τῆς Ῥωμ. σχολῆς Δημήτριος Ζωγραφοῦ ἐκ Νιζοώσεως. Οὗτος ὅσον ἀφορᾶ τὴν Κρήτην τίνα μόνον εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ πάμε εἰς τὴν Κρήτην νὰ τὴν πάρωμεν πλεῖστα δὲ ὅσα ὡμίλησε κατὰ τοῦ Ἑλλήνων, τοῦ ~~Πρω~~ ~~Πρω~~ Πατριαρχείου, ὑβρίζων καὶ ἀποκαλῶν αὐτοὺς ἀτίμους καὶ ἀλλόφυλας. Κατόπιν ὡμίζησεν ὁ βοηθὸς αὐτοῦ Δημήτριος Δεληνούσσης ἐκ Τυρνόβου Τουρκιστὶ τὰ ὅμοια σχεδόν.
Τὴν ἑπομένην ἡμέραν ὁ καβασίς αὐτοῦ Ἀνδρὶς κατέβαινεν ἐκ Μηλοβίστης εἰς Κάλιανι μόνος. Εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου συνάντα ἐρχόμενον μετ' ἄλλων συγχωριανῶν ἐκ Μοναστηρίου, ὅπου μετέβη ~~τὰ~~ νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸν Νομάρχην διὰ τοὺς δαρμοὺς τοῦ εἰρημένου κακούργου. Πλησιασὰς λοιπὸν τὸν ζωορίζεν α Τσάπον, τοῦ λέγει διατί ἔκαμες ἀνεγὴν ἐναντίον μου „ὁ μουχταίρης ἀπόκρίνεται „ἐγὼ εἰς μουχταίρης ἔπραξα τὸ καθῆκόν μου„

Θα σε διώρω ὅμως, ἐσὺ ἐμπορεῖς καὶ θα σὲ ἀπολύσω.

Συλλογίσου. Ἐὰν θέλῃς ἢ αὐλὸς μου νὰ μοιρίζῃ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του ὡς τώρα, ὁ δεσπότης σου θὰ σὲ κάνῃ. Μόνον ὁμολογοῦμεν 10 βιμάτα νὰ προβοδᾷ ἡ λύρα τοῦ μαεστρίτου Εὐριδίκα τοῦ ἀοιδοῦ ἡ αὐλὸς δεξιὸς μαθητοῦ, ποὺ νὰ ἀκολουθοῦσιν τὸν ἄρχοντα.

Ἡ σφαῖρα διαλυτοποίησεν αὐτὸν ἐμπρός του ἡ λύρα μὲ μέτρον ἥμισυ μέτρου λάμψεως δοῦμος. Ἐπροβόμησε τὸ δεξιὸν ἡ ἡ σφαῖρα τὸν μαεστρίτου αὐλοῦ ἄρχοντος.

Τότε ἐδώσαμεν τὸ σύμβολον τῆς ἀναχωρήσεως, ἐπιγράψαμεν ἀπὸ τὸν ἀληθοποιὸν τὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἰδέαν.

Ἡ πομπὴ ἐξελίσσετο ὡραία, ἔμπροσθεν δὲ ἐβάδιζε ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀρμάνου τὸν μεγάλου Κοντύλου Μοναστηρίου.

Ὁ δρόμος ἐκεῖνος μέχρι τοῦδε δὲν ἐθεωρεῖτο ἐπικίνδυνος ἀπὸ ληστείας αὐλοῦ. Αὐλὰ λοιπὸν ἀπορεῖ μετὰ ἀγάλλου ἔφερεν τὸ σύνταγμα τῆς τουρκιᾶς προσοδεύοντες, διότι ὁλόκληροι ἦσαν οἱ ἄνδρες τῶν αὐλῶν τοῦ δρόμου.

Ἀπορεῖται τὶ εἶδος σύνταγμα εἶναι αὐτό, ἀφοῦ οἱ μὲν τοῦρκοι ὀπλοφόροι μέχρι ὀδόντων, ἐνῶ μὲ ὅπλα δὲν ἔχουν οὔτε ἕν μαχαίρι μικρό.

Τοῦτα λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅσας δημοσιεύσωμεν τὰ ἀναγκαιότερα εἴδησις ἐκ τοῦ ἐμπιστεύσεως ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ μεθ' ὑπολήψεως

ἑαυτοῦ

Κωνσταντῖνος Παπαγεωργίου

Ἐν Μυρόβιστι τῇ 20ῇ Ἰανουαρ. 1909
Πρὸς τὸν ἀξιότιμον
κ.κ. Στέφανον Δεληβόρνιαν.